Grammatica *BUSBEIANA*

Auctior & Emendatior, *i. e.*

RUDIMENTUM

Grammaticæ Græco-Latinæ

METRICUM.

In Usum

Nobilium Puerorum in Scholâ REGIA WESTMONASTERII.

LONDINI,

Ex Officinâ *Eliz. Redmayne.* MDCCII.

FH
MVSEVM
BRITANNICVM

Grammatica *BUSBEIANA*

Auctior & Emendatior, *i. e.*

RUDIMENTUM, *&c.*

VIsum eſt Grammaticæ metricis lenire laborem
Præceptis, neq; enim mentem effugientia vanum
Principia, in causâ puerorum, adſtringere vinclis: (eſt
Lingua tenax, quæ vix animus capit, ut citò promat.
Notum id ſit primum: Linguæ documenta Latinæ
Sub Græio didicit Romana juventa magiſtro.
Græca elementa; & Græca vocabula totius artis;
Græcæ & formæ omnes; Græca Acci-*que*-dentia vocum:
Cuncta ferè ſunt, ſalvo Idiomate, Græco-Latina.

Si nihil excipitur, generalis Regula ſervit
Alterutri pariter, data per compendia, Linguæ.

Grammatica humanæ docet Ars elementa lequelæ
Sis duo; Litera, Syllaba, Vox, Sententia quid ſint.
Litera, principium eſt; pars integra, Syllaba, Vocis;
Vox, animi ſignum; Sententia, adhæſio Vocum.

Pars prima, Orthoëpeia; ſecunda, Proſodia, paſſim;
Tertia & Etymologia; Syntaxiſque ſuprema eſt.

ORTHOEPEIA.

Rectam literulis facit Orthoëpêa figuram.

Literæ.

Litera Romanæ Dialecti deno-novena est.

A. B. C. D. E. F. G. I. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X

a. b. c. d. e. f. g. i. l. m. n. o. p. q. r. ſ. t. v. x.

Græci Litera bis duodena eſt Alphabeti.

Α, α, a.	Β, β, ϐ, b.	Γ, γ, ſ, g.
Δ, δ, ∂, d.	Ε, ε, ĕ.	Ζ, ζ, ζ, z. ds.
Η, η, ē.	Θ, θ, ϑ, th.	Ι, ι, i.
Κ, κ, c.	Λ, λ, l.	Μ, μ, m.
Ν, ν, n.	Ξ, ξ, x. cs.	Ο, ο, ŏ.
Π, π, ϖ, p.	Ρ, ρ, ῥ, r.	Σ, ς, σ, ſ, s.
Τ, τ, ⅂, t.	Υ, υ, y.	Φ, φ, ph.
Χ, χ, ch.	Ψ, ψ, pſ.	Ω, ω, ō.

Unica majorem, diverſa figura minorem
Exprimit: Ultima ς concludit litera vocem.

Litera, Vocalis vel Conſona; prima duarum Vocalis, dat ſola ſonum; dat Conſona junctim.

Prima elementa, manu formata vel ore, putantur Conſona bis ſeptem numero; Vocalia quinque. H, ſpiramen; K, peregrinum; Græcula, Z, Y.

Conſona Græca decenſeptim, vocalia ſeptem.

L

Literulis tribuunt Chaldæi nomina Græcis:

Ἄλφα,	βῆτα,	γάμμα,	δέλτα,	ἒψιλόν,
ζῆτα,	ἦτα,	θῆτα,	ἰῶτα,	κάππα,
λάμβδα,	μῦ,	νῦ,	ξῖ,	ὂ μικρόν,
πῖ,	ῥῶ,	σῖγμα,	ταῦ,	ὖ ψιλόν,
φῖ,	χῖ,	ψῖ,	ὦ μέγα.	

Primus Agenorides elementa bis octo Pelasgis
Intulit; è patriâ Phœnicum gente profectus.
A. B. Γ. Δ. E. I. K. Λ. M. N. O. Π. P. Σ. T. Y.
Bis duo Naupliades, tot cura Simonidis auxit.
Ξ. Θ. Φ. X. H. Ω. Z. Ψ.

Græci iterum transdunt sua initia prima Latinis;
Author & Evander fuit, & Carmenta prophetis.
Maxima pars se prodit Hebræâ ab origine natam:
Singula sed proprias sibi quasdam Natio cudit.
Ordo novus penè omni in Gente, aliúsque character;
Nec numero sunt æquo elementa, nec una potestas.

Initio, I cum vocali fit consona; sic U. jus. vis.
C, vel G, præiens e, vel i, se leniùs effert. cera, cibus, gena, gigno.
Sic, ti etiam, vocali prævia, liquitur ut si. titio.
U servit post q, g, s; queo, langueo, suesco.

Græca sonum, nisi Γ, *sibi constans Litera servat.*
At Γ, *si sequitur* Γ, K, Ξ, X, *sonat ut* N.
ἄγγελος, ἄγκος, λύγξ, ἄγχος.
Vocalis longa est, H, Ω; *brevis est* E, *&* O: *longæ* Ω
Analoga est O; *sed analoga est duplex* A *&* E, *longæ* H:
Mutua quas in se mutat variatio vocum.

Ancipites A, *&* I *ſunt, &* Υ; *notæ ex carminis uſu.*
Præpoſitiva trias duadem anteit Subjunctivam.

a, ε, o. *ι, υ.*

Porrò noncupla Muta eſt: Septupla Semiſonora
b, c, d, f, g, k, p, q, t. β, γ, δ, ϑ, κ, π, τ, φ, χ.
Conſona in ore Latino; ſed bis quadrupla Græco.
l,m,n,t,s,x,z, λ,μ,ν,ρ,σ,ζ,ξ,ψ.
Muta ſibi poſtponit e, Semiſonora præaptat.
b. be, *&c.* ſed f, ef. l, el, *&c.*
Litera ter triplex in ſe triplici ordine tranſit:
Tres tenues ſunt, tres mediæ, tres aſperæ: & omnes
c,p,t. κ,π,τ. b,g,d. β,γ,δ. f,k,q. φ,χ,θ.
Organa producunt tria: K, Γ, X*que palatum:*
Π, B, Φ*que labra: &* T, Δ, Θ *motio linguæ:*
Has in ſe cognatio transfert ἀντιστοίχως.
L vel r liquida eſt; x vel z dupla Latinis:
Et M, N*que liqueſcunt Græcis;* Ψ*que duplatur.*
Σ *proprii juris flexu eſt, uſúque Poetis.*

Litera, ſi præeat vocalis, pura vocatur;
Ceu reus: impura eſt, præeat ſi conſona; ceu rus.
Litera radicalis ineſt ab origine vocis;
Qualiter As: flexu ſervilis adhæret; ut As-ſis.
Litera cui Princeps, ſubjecta Vicaria legi eſt.
Carminis & ſermonis initia, vocis & omnis
Emphaticæ, & Propriæ, inſignit Majuſcula Prima.
Nominis una ſolet Proprii vice Litera fungi;
A, velut Aulus. C, Caius. Res-publica, R P.
Sic Proprii dupla Litera nominis; & tripla, ſignum eſt:
C N. Cneius. Mam, Mamercus. Coſ. denique, Conſul.
Literulis vix Græci unquam ſua Nomina truncant.
Diphthongus, ſonus eſt vocali ex duplice miſtus;
Trinæ ſunt Propriæ; binæ Impropriæque notantur.
Ætas, aio, aurum, muſêum, inobêdio, cuiquam.
æ. ai. au. ê pro ei. ê pro au. ui.

Ora

Ore plateaſmus Græcorum protulit amplo
Sex proprias; referente ſonum diſcrimine clarum.
αι, ευ. ει, ᾳ. οι, ῳ. αἰδὼς, αὐχλὼ, εἰκὼν, ἐυχὴ. μοῖρα. μοῦσα.
Sex etiam improprias; facili non ore ſonandas.
Tres, ut Litera ſimplex; tres, ut Litera duplex.
ᾳ, ῃ, ῳ. στιγμαὶᾳ, μύσῃ, λόγῳ. ηυ, ου, ω. ἀνυχέμω, ἀνδὶς, ὦδε.

PROSODIA.

Qualis Syllaba ſit; quæ Conſectaria puncta:
Quid Pes; quid Carmen, quotuplexq; Proſodia monſtrat.

Syllabæ.

Syllaba, vocalis ſola eſt; vel conſona juncta a, ab.
Vocali; vix plùs Sex-litera. Pars, cave, membri ſtirps.
Syllabici temerè à reliquis avulſa recedat.
Ut diſtinguatur cujuſvis Syllaba vocis,
Claudat vocalis; niſi conſona bina ſequatur,
Cui prior eſt liquida, aut duplex, ſimiliſve ſequenti.
Divide compoſitum in ſua componentia membra.

Punctula promendæ ſex auxiliaria vocis;
Spiritus, Accentus, cum Tempore, Apoſtrophus, Hyphen,
Dialyſis: quibus additur Hypodiaſtole Græca.

Spiritus.

H, tantum vocis ſignum ſpirale Latinis.

Litera priſca eadem fuit H majuſcula Græcis. Ηαχετόν.
Nunc nota ſpirandi primis vocalibus inſtat,
Picta ſuper Græcis, Cornutæ imitamine Lunæ.
Aſper ſpiritus eſt dextrum [῾], Leniſque ſiniſtrum [᾽] ὕρεϛ.
Cornu. Vox ferè ab initio lenem induit omnis. ὄρος.
At regit initiales P *vel* Υ *ſpiritus aſper:* ῥὶς, ὗλη.
Cum duo P *coeant; lenis prior, aſper & alter.* μύῤῥα.

Si tenuem vocali orbem aſpirata ſequatur, ἐφ' ᾧ.
Aſpera fit: πΓ, κΓ, binæ ſimul aſpirantur. πφθ' ὅπως, κχθ' ὅλως.
Flexu ſi perit aſpera, porrò mota retróve, θείξ, πεκτός.
Literam utrobivis tenuem aſpiratio mutat. πέκω, θρίξ.
Syllaba vix coit aſpera bina in ſimplice voce.
Ante θ, *at* κ, π *facit Antiſtoichia,* χ φ. ἔχθω, ἐφθός.

Vocibus aſpera ſi præeat nota Græco-latinis,
Crebrò mutari ſolet in s, h, rariùs in v, ſuper, hora, veſper.

Tempus.

Syllabici eſt in voce ſoni duratio, Tempus,
Linea curva (◡), brevis nota; longi recta recumbens (–)
Temporis eſt: ſed curva cadens rariſſima longi. (◠)

Syllabæ breves.

Syllaba quæque brevis, ſi non vetet uſus, habetur.

Syllabæ longæ:

Diphthongus; vel vocalis, quam conſona bina, væ, pollex.
Vel duplex ſequitur; dupla vel vocalis in unâ. manûs.
Unica longa breves exæquat Syllaba binas.

Pes, Versûs menſura; Pedis ſed regula, Tempus;
Syllabæ enim Tempus Pedibus diſcrimina ponit.
Pyrrichius pes eſt bibrevis, de nomine Pyrrhi; vĭă
Spondæus pes, ritu à ſacrificante, bilongus; pōllēx
Dactylus à digito, longus bibreviſque, trinodo. făbŭlă
Quadribrevis Proceleuſmaticus dē murmure nautæ. cĕlĕrĭtĕr

Syllaba quem dupla conſtituit, pes quadruplus; & quem
Tripla, bis eſt pes quadruplus; atq; ita quintuplus ordo.
Ordo pedum anteiens ſolet ingeminare ſequentem:
Indè pedes omnes, bis quinquaginta, ter octo.

Pyrrichius cum Spondæo conjunctilis, ambo
Integri vel dimidii, partum omnibus edunt.

Spondæus dupla Syllaba longa, & Dactylus una
Ante breves geminas, primo uſu imitabile carmen,

Si

Si ſeni, longum ; ſi quini ſunt, breve pangunt.
A Sex id metris titulum, hoc à quinque capeſſit.

Hexametrum. Pentametrum.

Hexametri quater initio pes ſervit utervis ;
Dactylus in quinto, Spondæus in ordine ſexto :
Sex-decuplâ vice ſe variat prior ordo quaternus.

Signa pedum titulóſque metrorum ſtigmata monſtrant.

– –. – ⏑ ⏑. – –. – ⏑ ⏑. – ⏑ ⏑. – –.

vel – ⏑ ⏑. – –. &c.

Pentametri ſunt membra duo ; primóque locatur
Pes utriuſve duplex menſuræ, & Syllaba longa ;
Dactylus indè duplex, & Syllaba longa breviſve.
Membrum Pentametri variat prius ordo quaternus.

– –. – ⏑ ⏑. –. – ⏑ ⏑. – ⏑ ⏑. –.

vel – ⏑ ⏑. – –. &c.

Hexametrum vox, cui dupla vel tripla Syllaba, claudit;
Cui dupla, Pentametrum : vati lex danda puſillo.
Vocis, quæ præit, ultima, ſi ſit facta ſequentis
Prima pedis medii, Hexametri ordo erit indè canorus.
Senſum Pentametro finit diſtinctile punctum.
Spondaïcum Hexametrum eſt; cui quintus pes Spondæus

– ⏑ ⏑. – –. fiunt – –. – –.

Aſclepiadeum

Fit de Pentametro, ſi fini Syllaba deſit ;
Pes quoque principium regit invariabile binus.

– –. – ⏑ ⏑. –. – ⏑ ⏑. – ⏑ ⏑.

Porrò dedit duplicis duplex pes carminis uſum ;
Pes brachymacros, Iambum, macrobrachyſq; Trochæum;

călĭx hŏră.

A proprio purum pede ; ſed mixtum à pede mixto.
Neutri horum ſocius miſcetur ; uterque priorum,
Hinc Spondæus Iambo, & Dactylus indè Trochæo.
Pes ſuus uſque & Iambum finit, & uſque Trochæum.
Unus pes facit Herôum, metra cætera binus.

Tri-

Trimetrum purum.

Iamb. ⏑ –. ⏑ –. ⏑ –. ⏑ –. ⏑ –. ⏑ –.
Troch. – ⏑. – ⏑. – ⏑. – ⏑. – ⏑. – ⏑.

Alterutrum eſt, ſi prima ſit ultima Syllaba, carmen

Trimetrum mixtum.

Pes ſervit, ſi par menſura, loco unius alter.
Spondæi ſi prima, brevis dupla, Syllaba fiat, Bŏrĕă
Pes Anapæſtus erit: ſi longa Trochæi, & Iambi, Nĕbŭlă
Pes Tribrachys: quorum uſus utroq; in carmine mixto

Schema pedes tantùm analogos ſuo in ordine ponit.

– –. – –. – –. ⏑ –.
Iamb. ⏑ ⏑ –. ⏑ ⏑ ⏑. ⏑ ⏑ –. ⏑ ⏑ ⏑. ⏑ ⏑ –. ⏑ –.
* – ⏑ ⏑. * – ⏑ ⏑. ⏑ –. * rariùs

Troch. – ⏑ ⏑. – –. ⏑ ⏑ ⏑. – –. ⏑ ⏑ ⏑. – ⏑.
⏑ ⏑ ⏑. – ⏑ ⏑. – ⏑ ⏑. – ⏑.

Ut loco in impare, ità in pare, vult pede Comicus uti.
Fit Scazon, ſi Spondæo prior exit Iambus.
– –. ⏑ –. fiunt ⏑ –. – –.

Sappho & Phalæcus pedibus cecinere Trochæis,
Ex ſuâ uterque incude, ſuo & de nomine, carmen:
Quinque pedes, undena aut Syllaba condit utrumvis;
Tranſpoſitis primo pede poſtremóque, bi-unum.
Sapph. – ⏑. – –. – ⏑ ⏑. – ⏑. – ⏑.
Phal. – –. – ⏑ ⏑. – ⏑. – ⏑. – ⏑.
Carmen Adoniacum ſolet ad tria Sapphica poni.
– ⏑ ⏑. – ⏑.

Car-

Carmen, ſi fini quid abundet, Hypercatalectum eſt: Si deſit, Catalectum: ſi neutrum, Acatalectum eſt.

Quinque ſolent Angli ex pedibus componere verſum:
Pes regi ab accentu potiùs quàm tempore gaudet;
Concinnè metrum rhythmo claudente ſupremum.
Nulla impar capit accentum, niſi Syllaba prima.

Accentus.

Accentus proba ſyllabici eſt modulaminis index:
Vocis membra Gravis premit Ultima: tollit Acutus
Tertia retro à fine, ſecunda, vel ultima membra.
diéſpiter. benefácis. benefit.
Altera dextra Sagittula [́] decidit, altera læva [̀].
Ultima Circumflexus, vel Penultima ſignat
Tantùm longa; ſono medio, junctiſq; figuris [͂] manûs, diêrum.
Juncta ſimul, veluti [͂] *dupla Temporis, eſt nota Græcis.*
Cuſpis enim nota priſca [̂]; *recline eſt Sigma, moderna* [͂]
Prima tono afficitur cujuſvis ſyllaba vocis: angelus.
Quæque ſed afficitur penultima longa Latino. ἄγγελος. Plutarchus.
Oxytona eſt, cui fine gravis vel acutus adhæret; ἀνὴρ, τὸ.
Nullum paſſa tonum ſub fine, barytona vox eſt. λόγος.
Solùm à fine vocatur dictio circumflexa; Ποσειδῶν.
Sin mediam nota poſſidet, ante-eſt-circumflexa. Μῶσα.

Apoſtrophus.

Index eliſæ vocalis, Apoſtrophus hæret [᾽] 'ſt. Plaut. 'γί. Theogn.
Rarius initio; bene fini; ut comma ſupernum:
E monet è brevibus ſenis abradier unam. men' ῥόψ.
ε, ο, α, ι, αι, οι.

Hyphen.

Voces interjecta duas nota copulat Hyphen. [-]
ante-malorum. Virg.

Dialyſis.

Dialyſis, punctis in vertice ſcripta duobus,
Vocalem à ſociâ reſolutam ï ſeparat, aut ü.
auraï, ſüavis. Mart.

Hypo-

Hypodiaſtole.

Gomma velut medium unius, Hypodiaſtole, vocis. ᾽, π quod.

Sunt etiam interſtincta quietis ſtigmata; nempe
Octonus claudit ſermonis membra character.
Comma parum [,] plus ſemi-que-colon [;] plus quoq;
Colon [:]
Totum Periodus [.] Cum puncto curva, Rogandi
Signum eſt [?] Mirandi, cum puncto linea recta [!]
Paratheſis duo ſemiquadrata [ ] includere dictum
Viſa, quod eſt dignum expoſitore; Parentheſis ambo
Curva ſibi opponit latera ( ), haud referentia textum.

Puncta eadem Græcis, præter duo; ſtigma Rogandi eſt Colon dimidium [;] *vice cujus, ſtigma ſupernum* (.).

Literulas tabula exponit, brevitate ligatas;
Ne Tyronem aliud quaſi terreat Alphabetum.

τὸ	τὸ	τ		δια	δια			οὗτος	οὗτος		
τοῦ	τοῦ	τοῦ	τ	ει	ει			περι	περι		
τῆς	τῆς			εἶναι	εἶναι			σθαι	σθαι	σθ	
τῷ	τῷ	τῷ		ἐπὶ	ἐπὶ			σσ	σσ		
τὸν	τὸν			ευ	ευ			στ	στ		
τὴν	τὴν	τὴν		καὶ	καὶ	κ		σχ	σχ		
τῶν	τῶν	τ		κατὰ	κατὰ			σαν	σαν		
ταῖς	ταῖς			μαρ	μαρ			ταμ	ταμ		
τοὺς	τοὺς	τοὺ		μεν	μεν			τρ	τρ		
				μένος	μένος			ῦ	ῦ		
ἀπὸ	ἀπὸ			μετὰ	μετὰ			υι	υι		
γὰρ	γὰρ			οἷον	οἷον			υν	υν		
γεν	γεν			-os	-os			ὑπὸ	ὑπὸ		
δὲ	δὲ			οὐκ	οὐκ	οὐ		ὑπερ	ὑπερ		

ETY-

ETYMOLOGIA.

Facta ex literulis quotuplex ſit Dictio; quot ſint
Caſus, & Numeri, & Genera, & quot Tempora; quotque
Perſonæ; quot ſintque Modi; Etymologia dicit.

Dictiones.

Plures conſtituunt, aut unica ſyllaba Vocem.

Octo ſunt Voces, generalia Symbolo rerum:
Articulus, Nomen bene cum Pronomine, Verbum
Cum Participio: quinque hæc variantia finem.
Adverbium, Præpoſitio, Conjunctio, flecti
Neſcia; Particulæ Sermonis, non ità Partes.

Accidentia Dictionum.

Species & Figura Vocum.

Vox Speciem duplicem omnis habet, triplicemq; Figuram;
Illa eſt vocis Origo; ſed hæc eſt Fabrica vocis.
Primitiva, Volo; Derivativa, Voluntas.
Grammaticæ partes Derivativa per omnes
Uſum Primitivæ obſervat; rara recuſat.
Do vox eſt Simplex; Condo, Compoſita; Recondo
Vox Decompoſita eſt: quam duplex ſola Latinis
Conſtituit Præpoſitio. Sed multipla Graius
Nomina plurimi compoſitum coacervat in unum.

Analogia & Anomalia vocum.

Omnis vox inflexilis, eſt vel Analoga, normæ
Conſona; vox vel Anomala, normæ diſſona: porrò hæc
Heteroſtoicha eſt, ſi vocì ſua litera differt:
Sin genus, aut numerus, caſuſve; Heteroclita dicta eſt.
Vox quoque Contracta eſt, cui bina ligatur in unam
Syllaba; perque Synæreſin id fit, vel Craſin; illa

Servat

Servat & unit Vocales; hæc mutat & unit;
Ut cuï, cui; manuïsque manûs: Linguaſque per ambas
Finis contractus pluſquàm incontractus in uſu eſt.

Per craſin unitâ tolli de voce recuſat Κἀγὼ Matth. 16. 18
Spiritus; haud rarò duplus: imò lenis & aſper. ὗμὶς Ariſtoph.
Spiritui comes accentus medianus adhæret ἐγὼμαι.

Vox omni in caſu, proque omni, Technica ſervit.
hominibus eſt nomen
Barbara vox, nec Græco exit nec fine Latino. Adam.

Bis dupla vocalis, bis quadrupla Conſona, rectis
a, e, o, u. c, l, m, n, r, s, t, x.
Ultima flexilibus Romanæ litera Linguæ:
Quintupla ſed Vocalis, quintupla Conſona Græcæ.
α, η, ι, υ, ω. ψ, ξ, σ, ζ, ϕ.

Declinatio.

Flexilibus, Caſus, Numerus, Perſona, Genuſque
Conveniunt; & ab his fit Declinatio membris.

Caſus.

Caſus propoſitæ eſt de fine novatio vocis.
Caſus ſex: Rectus, Vocis primus ſtatus; omnes
Obliqui, reliqui: Titulos ſex Verba dederunt;
Nominat, & Gignit, Dat, & Accuſat, Vocat, Aufert.

Numerus.

Uniuſve rei eſt Numerus, pluriſve Character.
Sex caſus repetunt Numeri duo; Singulus unam
Rem ſignat; plures Pluralis: quando duorum
Mentio fit, numero uſus in his [duo & ambo] Duali eſt;
Dictio ſic Græcis inflexa Dualiter omnis.

Perſona.

Principis, aut Poſſeſſivi eſt Pronominis index.
Perſonæ tres; Prima loqui Perſona Secundæ
Dicitur; & de quâ fit ſermo, Tertia habetur.

Genus.

Accedit propriè voci Genus, ut nota Sexûs.

ARTI-

ARTICULUS.

rticulus vocum eſt nexus: Demonſtrat & alter
omen quod ſequitur; quod & anteit, Reſpicit alter.
empe [Hic] Præpoſitivus; ſed [Qui] Subjunctivus;
emonſtrativuſque Relativuſque vocatur.

Græcis ſunt [ὁ] *&* [ὅς]: *egregio prior & venit uſu.*
piritus Articulos utroſque ſupernotat aſper.

Declinatio Articuli.

		N.	G.	D.	Ac.	Ab.		N.	G.	D.	Ac.	Ab.
S.	M.	Hic			hunc	hôc	P.	hi	horum		hos	
	F.	hæc	hujus	huic	hanc	hâc		hæ	harum	his	has	his
	N.	hoc			hoc	hôc		hæc	horum		hæc	
S.	M.	Qui			quem	quo	P.	qui	quorum	quibus	quos	quibus
	F.	quæ	cujus	cui	quam	quâ		quæ	quarum	vel	quas	vel
	N.	quod			quod	quo		quæ	quorum	queis	quæ	queis

Vult Nomen [Quis] uti Articulus [Qui] flectier; at cum
Ecce, -alius-ſi-vel ne- prævenit, ordine primo
Fœmineum -æ per -a amat verti, Neutrumque ſecundo.
Aliquis -a; Ecquis -a; Nequis -a; Siquis -a.

		N.	G.	D.	Ab.	Ac.		N.	Ac.	G.	D.	Ab.	N.	G.	D.	Ab.	A.
S.	M.	ὁ	τοῦ	τῷ		τὸν	D.	τὼ	τὼ	τοῖν	τοῖν	Pl.	οἱ		τοῖς		τοὺς
	F.	ἡ	τῆς	τῇ		τὴν		τὰ	τὰ	τοῖν	τοῖν		αἱ	ταῖν	τῶν	τοῖς	τὰς
	N.	τὸ	τοῦ	τῷ		τὸ		τὼ	τὼ	τοῖν	τοῖν		τὰ		τῶν	τοῖς	τὰ
S.	M.	ὅς	οὗ	ᾧ		ὅν	D.	ἃ	ἃ	οἷν	οἷν	Pl.	οἵ		οἷς		οὕς
	F.	ἥ	ἧς	ᾗ		ἣν		ᾱ	ᾱ	αἷν	αἷν		αἵ	ᾱν	ἷς	ἷς	ἅς
	N.	ὅ	οὗ	ᾧ		ὅ		ὼ	ὼ	οἷν	οἷν		ἅ		οἷς		ἅ

Compoſitum ὅστις, *crebrum uſu; flexumque deinceps.*

NOMEN.

NOMEN.

Nomen ſignum Entis; ſeu ſit Res, ſeu ſit Idæa.
Duplex eſt: Subſtantivum, intellectile per ſe,
Vique ſuâ ſtabile eſt: quo nititur Adjectivum,
Quod, nec ſtare poteſt, nec ſignificare, remotum.
Nomen utrumque Appellativum eſt, dicier aptum
De multis; Proprium, de ſolo dicier uno;
Quod ſua conditio junctim ſeptena coercet,
Forma, figura, locus, ſtirps, nomen, patria, tempus.
Propria Romanis tria; Græcis ponitur unum.
Prænomen ſuus eſt Perſonæ cuique character;
Familiæ, Cognomen; Gentis, nomen avitum eſt.
At † Gentilitium medium tribus inſerit uſus.
Ut Caius † Julius Cæſar. Marcus † Tullius Cicero.

Genera Nominum.

1°. A ſignificatu.

Nomina, Mas quibus innuitur, vel Fæmina, ſexu
A ſimili Genus accipiunt conforme. Quaternum eſt:
Maſculeum Genus; ut Numa: Fæmineum; ut Cleopatra:
Vel Commune duorum; ut homo; ceu fæmina, ceu mas:
Sic vates, civis, pugil, incola, fur; canis, ales:
Cui genus, ut proprii ſexûs ſit mentio, certum eſt.
Neutrum eſt; quo nec mas, nec fæmina dicitur; ut ſel.
At placuit Vocum Authori, promiſcua rebus
Addere defectis omni, genera omnia, ſexu. hic lapis, hæc virtus.

2°. A Terminatione.

Vocum à fine Genus ſua Declinatio monſtrat.
Subſtantiva unum Genus, aut Commune duorum
Admittunt; commune trium Genus, Adjectiva.

Decli-

Declinatio Subſtantivorum.

Flectendi Subſtantivi data quintupla forma eſt :
uplex eſt Pariſyllaba ; & Impariſyllaba, triplex :
contracta etiam, triplex ; Contractaque, duplex.

Diſtinctio Declinationum.

-Æ dat Prima ; Secunda dat-i ; ſibi Tertia vult -is ;
uarta dat -ûs ; dat -eī, Genitivo, flexio Quinta.
-Ου, -ης *Prima*; *Secunda etiam* -ϋ; *dare Tertia vult* -Ϙ.;
uarta -υϘ. *aut* -όϘ. ; *in genitivo* -εϘ. *Ultima forma.*
ου *vel ab* -ας, *vel ab* -ης *primæ eſt*; *ab* -ος -ον *ve, ſecundæ.*
ine duas peperit contracto Tertia formas.

Genera Nominum
Per quinque Declinationes.

Vox in -a Fæminea eſt Primæ. Vox aut in -us aut -r
laſculea eſt ; ſed in -um formæ vox Neutra Secundæ.

Maſcula in -ας, -ης; *Fæminea* -η *vel* -α. *nomina Primæ.*
mnia in -Ϙ. *ſunt Maſcula* ; *in* -ον *ſunt Neutra Secundæ.*

Tertiæ ut omne Genus ; ſic omnes ſunt ferè Fines.
onſona ſeptemplex ; Vocalis tripla Latinis.
a-c, me-l, re-n, co-r, pe-s, capu-t, ar-x: mar-e, ſerm-o, poem-a.
Conſona tantùm quintupla ; *vocalis tripla Græcis.*
λι-ν, ἀσπ-ρ, ἥρω-ς, νυ-ξ, φλε-ψ, μέλ-ι, νάπ-υ, νόημ-α.

Maſcula ſunt -er, -or, -os, -o. Fæminea aus-is, & -as, -es,
X, -s & impurum, polyſyllabon in -do vel in -go ;
ic verbale -io. Neutra -en, -ar, -ur, -t, -c, -us, -e, -l, -ma.
enter, honor, mos, ordo. Laus, lis, pietas, nubes, arx, mens, arundo, ima-
go, lectio. Lumen, jubar, jecur, caput, lac, rus, mare, animal, poema.

Maſculea -αν, -ων, -ων, -ων, -ηρ, -ωρ, -υρ, *ſimul* -ης, -ως, -ις, -υς, -ξ, -ψ. *Fæminea* -ειρ, -ιν, -ανς, -ις, -υς, -ηδων, *Sic* -ας, -αδος. *Sunt Neutra* -ας, -αλος; *Vocalis*; -αρ, *aut* -ορ.

Τιτανς, μιλων, λεων, μισθος, ακτις, πειρατης, ψιθυρος, σαρις, ἔρως, κλοις, πους, θηρυξ, δελφις, χοιρος, ἡγεμων, γλυκυπης, χαρις, χλαμυς, ἀλγηδων, λαμπας. κρεας, χαλκος, μελι, νικτας, ἄστρον.

Maſcula in -us; Neutralia in -u ſunt Nomina quartæ:
Maſcula in -υς *Græcæ ſic quæque barytona formæ:*
Fæminea, accentu ſed quæ ſignantur acuto.
Fæmineum -ω *tantùm numero contractile primo eſt,*
Per numeros reliquos variabile more ſecundæ.
Fæmineum -es formæ eſt quintæ contractile nomen:
Maſcula ſunt ſed in -ης, -εὺς, -υς *Græcæ omnia quintæ:*
Fæmineum exit in -ις: *Neutrum* -ος; *ſed* -ι *rarius uſu eſt,*
Sic -υ. *Quibus purum* -ος *Genitivo flectitur omni.*

Character Generum Uniformis.

Regula quàm prompta eſt generum, ultima Syllaba vocum,
Senſibus expoſita, ignaríſque facillima captu!

Character Generum Vulgaris,

Penultima Syllaba Genitivi Creſcentis.

At quæ Syllaba acuta ſonat, vel quæ gravis; hæc ut
Maſculei generis, vel Fæminei illa ſit Index;
Nec pueri labor efficiet, nec cura magiſtri:
Prævia Grammaticæ niſi Muſica, juncta Poeſi,
Longa per ambages ducat compendia Linguæ.

Fines & Genera Græco-Latinorum,

per quatuor Declinationes Latinas.

Græco-Latina genus ſuæ originis omnia ſervant:
Pauca novum genus accipiunt, ut charta domúſque.

Maſcula in -as aut -es, ſed in -e muliebria Primæ:
Maſcula item quamplurima in -es, per -a verſa Latinis.
Planetes-eta.
Omnia in -eus ſunt maſcula, in -on ſunt neutra ſecundæ.
Theſeus, Ilion.

Maſcul

Maſcula in -an, -en, -in, -on, -es, -ûs; paucula in -as, -is, Tertiæ. In -o formæ muliebria ſingula Quartæ.
Titan, ſplen, delphin, Memnon, Chremes, Peſſinûs; adamas, Simois. Sappho.

Contractio Caſuum.

In quartâ & quintâ Declinatione.

Ex -uïs -ûs, -ee & -ê, contractos Tertia fines
Protulit; & formas flectendi nominis auxit.

Quartâ

Contrahit u craſis omni in caſu; deme Dativum:
Bis dempto u, caſus per -ibus pluraliter exit:
Quædam in -ubus, dempto i, propter diſcrimina vocum.
Arcus, artus, partus, &c. -ubus. quia arx, ars, pars, &c. -ibus.
Sic quercus, lacus, veru, &c. -ubus.
-Us & in -i caſu Veteres vertere ſecundo. ornati, tumulti. Ter.
Vox * anuïs legitur, ſed anûs contracta probatur:
Primo etiam legitur contractio priſca dativo.
* Ter. domuïs Varro. metû pro metui Virg. veſtîtû Ter.

Quintâ

S, fine ut priſco demptum eſt, ità fine moderno.
Communi incontractus -eï genitivus in uſu eſt:
Sed contracta diês forma eſt, contracta diêque.
Cicero, Virg. Cæſar, Sal. Hor.
Truditur omnis in e ferè caſus; carmine ſaltem.
Et numero patrius capit er ſervile ſecundo.

Quarta per -us, tres plurales Inflexio caſus
Græca plicat: totidem in numero ſed utroque Latina.
Ex -óos, -ûs; -οι & -οῖ; -όα & -ὼ ſed nomen in -ω vult.
Diphthongus primam ſervat, variátque ſecundam.
Vocalem; fine in contracto eadem indè remigrat.
βῦς, βοὸς-ὶ α βῦν, βόες αι βῶν.

Quinta & ab -ης & ab -ος ferè casus contrahit omnes.
Ex -εος, -ευς; -εϊ & -ει; -εα & -ν; plica singula format.
Ex -εες aut -εας -εις pluralis; -εε -rque dualis.
Fines extinguunt Vocalem, quæ præit, -οιν, -ων.
Vox in -ις, -ι, -ευς, -υς, -υ in -ει primo contracta Dativo,
Tres numero casus ità amat formare supremo.

ϒ Græcum per y vult mutari in Græco-Latinis:
Servatúrque per omnes invariabile casus.

Cotys-yis Liv.-yi Tac. -yn Liv. Halym Cic. Cotye, Capy Liv.

Regulæ Casuum.

Neutra duos recto similes inflectere casus
Per numerum omnem; & plurales in -a claudere, malunt.

Casus Singulares.

Genitivus.

Purum -er e servat; ab impuro -er sed e litera dempta est.
Nempe puer pueri, liber & vult reddere libri.
At liber, gener, & socer, & polysyllaba pauca
In -ter & in -ber amant per e salvum flectere casus.

Presbyter, Mulciber.

-A purum, aut post ρ manet; aut ex duplice simplex.
φυλία ἡμίεα μυῖα μυῶ
Formam [familiàs] propè Græcam imitata Latina est.
-Hρ, -ερος, amittit suum ε: δ loco ε mutuat ἀνήρ:
συγγαμβρ-ίβρος-ίβρός. ἀνήρ ἀνδρός
Bina πατήρ, μήτηρ, non ultra trusa dativum:
Vóxque κύων amittit ο; si κύον excipis unum.
Κυν-ων-νὸς, ὃ κύον.

Dativus.

Subjicitur primo, si desit, ἰῶτα Dativo.
Passim ι sub his α, η, ω, si detruditur, hæret:
Adjicitur lateri, quoties Majuscula præsit.
Ὦιχῆι, Ἤιχι, Hom.

Accu-

Accuſativus.

Flumina in -is, nec -i quarto, nec variantia ſexto:
His quoque plura, ſitis, ravis, vis, tuſſis, amuſſis.

-Is vel -us, impurè ſi flexile, -v vel -α caſu ἔρις, κόρυς.
Quarto habet; at -v ſolum, ſi ſit flexile purè. ὄφις, βῦς.
Recti & vocalem in quarto mutare recuſat. πρέσβυς.

Vocativus.

Cum recto eſt idem. Ex-us & -os dat -e forma ſecunda.
Propria vox in -ius deponit -us ordine quinto;

Virgil-ius-i. Pompe-ius-i.

Sic vox filius. Una deus vox, ô deus, effert.

Corripiunt Græci longam, aut -ς ſine recîdunt.
Vox in -της primæ fit -τα; & vox Gentis in -ης, -α.

Ἕκτωρ -ορ. Αἰνείας -α. Κλείτης, Σκύθης, -α.

Vox ità in -ης, nata ex μετρῶ, πωλῶque, τρέφωque;
Aut in -της vult -α: -ςης vult -ςη mittere, vel -ςα.

γραμμάτης, βιβλιοπώλης, πωλητρίς, στρέμμης -α; λῃστὴς -ῆ.

Flexilis in -ῆρ. vox quinto perdere vult -ῆρ.:
-Ας, -αν. ; -ἰων, -ενος, -ων, -ορος, -ωρ, -ορος; -ηρ, -ερος. ος. Sed
Flectit ab -ὴρ, -ῆρος σωτηρ vox unica σῶτηρ.

Αἴας -αντος -ν. Μίμων -ωνος. Νέστωρ -ορος. Μήτηρ -ερος.

Vox nec acuta -ς ex -ις quinto amittere; nec -ν
Quarto flectere amat: tonus -ὺς ſic flectere vix vult:
Servant Subſtantiva -ς; Adjectiva recuſant.

Ἀστὶς, V. -ἰς, Ac. -ίδα: ſed πατρὶς -ἰ. Epig. ἐχλαμὺς, ὁ πολύ.

Nomen tertiæ in -ης, -ως, -ας, -ς ſervat, ὁδὸς ſic
Πῆsque; *ſed -εις -εος quintum bis finit in -ει, -εν.*

ὁ Κλείτους, ἥρως, λαμπάς. πλακόεις, V. -ει, -εν.

-Ω mutatur in -οι mirè referendo dativum.

Ablativus.

Sextus cum dandi caſu velut unus, ubivis
Negligitur Græcis, caſûſque Latinus habetur:
Sola enim in -o caſus facit ambos forma ſecunda;
Sed reliquæ variant: pluraliter ambo, bi-unus.

Neutra-al,-ar,aut-e volunt-i ſexto; ità multa ſecundo
Animal, calcar, mare.
Caſu non creſcentia, in -im & finalia quarto :
ſitis-im-i.
At jubar & far flectuntur per -e Analoga ſexto.

Caſus Plurales.

Genitivus.

In monoſyllabon-ûm,-arum-orum diſſyllaba migrant.
Cœlicolûm, Deûm.
Sextus ab -i vult neutra in -ia, omnia flecti in -ium vult.
mare-i-ia-ium.
Impurum -x vel -s, ſic pariſyllabon -es, -is,
Flectit -ium ; ut merx, mons, nubes, piſcis; ſimul as,bes,
Vas vadis, os, glis, iis, vis, cor, nix, nox, caro, mus; plus.
Fines -ebs, -eps, -ops, -fex, -ſpex,-um flectere malunt:
Cœlebs, Princeps, Cyclops, artifex, aruſpex.
Hæc quoque hyems, vates, juvenis, paníſque, caníſque.

Dativus

Tertius è primo fit ; -i nempe in -ibus, -σιque tranſit.

Finis -ξ ſolet in -ξι ſolet -ψ flectier in -ψι. Ἄνακξι, Λεσψι.
Ante -σι Diphthongus ſtat. τ, δ, θ ; *perit, &* ν.
Vocalem ſed in his κλεὶς, ὖς, πῶς, *regula ſervat.*
Primus in -εντ vel -οντ, ſit -εισι vel -υσι Dativus
Tertius : ancipites tenduntur ; ut -ασι vel -υσι.
Βῶς βυσὶ, πλακόεις-εντ-εισι, λέων-οντ-υσι. χάρασι.
Syncope pro detrito ε *reponit* α ; *ut* ἀνδράσιν, ἀνδρί.
Γαστὴρ γαστεὶ *parit mirum* γαστῆρσι *Dativum.*
Anteeat ſi vocalem -σι, capeſſere gaudet
N *ſibi* ἐφελκτικὸν : εἴκοσι-ν *caſu attrahit omni.*
χερσὶν ἀνίπποις : εἴκοσιν ἄνδρες.

Decli-

Declinationes Subſtantivorum.

Decl. 1ª.

Stigmatias, Cometes, Epitome, Muſa. Στιγματίας, Κομήτης, Ἐπιτομή, Μοῦσα.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	D.	A.	Ac.	V.
	as			am	a	â	ας		α		αν	
	es	æ	æ	em	e, a	e, â	ης	ου	η		ην	α
S.	e	es	e	en	e	e	S. η				ην	η
	a	æ	æ	am	a	â	α	ης	η		αν	α
P.	æ	arum	is	as	æ	is	P. αι	ων	αις		ας	αι

Dual. NAV. α. GD. αιν.

Decl. 2ᵈᵃ.

Dominus, Vir, Sceptrum, Ilion. Κύριος, Σκῆπτρον.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	D.	Ac.	V.
	us				e		ος				ε
S.	r	i	o	um	r	o		ου	ῳ	ον	
	um				um		ον				ον
	on			on	on						
	i			os	i		οι			ους	οι
P.		orum	is			is		ων	οις		
	a			a	a		α			α	α

Dual. NAV. ω. GD. οιν.

Decl. 3ia. 1°. Nominum Simplicium.

Heros, Corpus, Nubes, Rete, Phillis. Ἥρως, Σῶμα, Λέων.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	DA.	Ac.	V.
S	*o-s*	*is*	*i*	*em*	*s*	*e*	S	ω-ς	ος	ι	α	ς
	us	*oris*	*ori*	*us*	*us*	*ore*		α	τος	π	α	α
	es			*em*	*es*	*e*		ων	οντος	οντι	οντα	ον
		is	*i*									
	e			*e*	*e*	*i*						
P	*es*	*um*	*ibus*	*es*	*es*	*ibus*	P	*es*	ων	σι	ας	ες
	ora	*orum*	*oribus*	*ora*	*ora*	*oribus*		τα	των		τα	τα
	es			*es*	*es*			οντες	οντων	σι	οντας	οντα
		ium	*ibus*			*ibus*						
	ia			*ia*	*ia*							
S	*i-s*	*dis, dos*	*li*	*dem, da*	*i*	*de*						

Dual. NAV. ε, π, οντε, GD. οιν, τοιν, όντοιν.

2°. Nominum Contrahibilium.

Forma Incontracta.

Casus, Res. Βότρυς, Σωκράτης.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	D.A.	Ac.	V.
S.	*us*	*ïis*	*ïi*	*uem*	*us*	*ue*	S.	υς	υος	υϊ	υν	υ
	es	*eïs*	*eï*	*eem*	*es*	*ee*		ης	εος	εϊ	εα	ες
P.	*ues*	*uum*	*uïbus*	*ues*	*ues*	*uïbus*	P.	υες	ύων	υσι	υας	υες
	ees	*eerum*	*eïbus*	*ees*	*ees*	*eïbus*		εες	έων	εσι	εας	εες

Dual. NAV. υε, εε. GD. ύοιν, έοιν.

For-

Forma Contracta.

Decl. 4ta.

Casus, Cornu, Sappho. Βότρυς, Λεχώ.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.		N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S.	us	ûs	uĩ	um	u	S.	υς	υος	υῖ	υν	υ
	u			u	u						
	o		ó	ô	ô		ὼ	ὺς	οῖ	ὼ	οῖ
P.	us	uum	ibus	us	ibus	P.	υς	ύων	υσι	υς	υς
	ua			ua			οὶ	ῶν	οῖς	ὺς	οὶ

Dual. NAV. υε, ώ. GD. ύοιν, οῖν.

Decl. 5ta.

Res. Σωκράτης, Τεῖχος.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.		N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S.	es	eï	eï	em	e	S.	ης		η	ες	
							ους	ους	ους	ους	
P.	es	erum	ebus	es	ebus	P.	εις	ῶν	εις	εις	εις
							η		η	η	

Dual. NAV. η. GD. οῖν.

Βασιλεὺς, Πρέσβυς, Ἄξυ, Τέρψις, Σίνηπι.

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.		NAV.	G.	DA.
S.	ευς			εα	ευ	P.	εις		ευσι
	υς	εος		ω	υ		εις	έων	
	υ			υ	υ		η		
	ις		ει	ιν			εις		εσι
		εως			ι			εων	
	ι			ι			ι		

Dual. NAV. εε. GD. έοιν, εων.

Declinationum in utrâque Linguâ Uniforme Laterculum.

Schema docet fines conformes Græco-Latinum
Per genitivum omnem ; indè per omnes flexile casus.

Finis in -æ ; vel in -i ; vel in -is ; vel -üis ; vel -eïs : fi
Finis in -ης ; vel in -ᾰ ; vel in -ᾱ ; vel -υᾱ ; vel -εᾱ fi

Decl.		N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	DAb.	Ac.
1.		*a*	*æ*	*æ*	*am*	*a*	*â*		*α*	*ης*	*ῃ*	*αν*
2.		*us*	*i*	*o*	*um*	*e*	*o*		*ος*	*ου*	*ῳ*	*ον*
3.	S.	..	*is*	*i*	*em*	..	*e*	S.	..	*ᾱ*	*ι*	*α*
4.		*us*	*ûs*	*uï*	*um*	*us*	*u*		*υς*	*υος*	*υῖ*	*υν*
5.		*es*	*eï*	*eï*	*em*	*es*	*e*		*ης*	*ους*	*ει*	*η*
1.		*æ*	*arum*	*is*	*as*	*æ*	*is*		*αι*	*ῶν*	*αις*	*ας*
2.		*i*	*orum*	*is*	*os*	*i*	*is*		*οι*	*ων*	*οις*	*ους*
3.	P.	*es*	*um*	*ibus*	*es*	*es*	*ibus*	P.	*ες*	*ων*	*σι*	*ας*
4.		*us*	*uum*	*ibus*	*us*	*us*	*ibus*		*υς*	*ύων*	*υσι*	*υς*
5.		*es*	*erum*	*ebus*	*es*	*es*	*ebus*		*εις*	*ων*	*εσι*	*εις*

Dual. NAV. *α, ω, ε, υε, η.*
GD. *αιν, οιν, οιν, ύοιν, οιν.*

Adje-

Adjectiva.

Formæ Adjectivi tres ; tricatalectica prima ; catalecta ſecunda ; monocatalecta ſuprema eſt.

Vox in -us aut -r primæ formæ : -is ſola ſecundæ : rtiæ in impurum ferè -s vox deſinit, aut -x.

Vox in -Ος, -ως, -εις, -ων, -υς, *primæ quintuplæ formæ :*
-ις, -ων, -ις, quævis ; -Ος, -υς, -ων compoſita, ſecundæ.
ra in Subſtantivum deſita ; compare flexu. multipes, πολύπους.

Nomen in -er deponit e ; ut ater flectitur atra : retinent e, miſer, proſper, tener, aſper, adulter, lacer ; & quot ſunt in -ſer compoſta, vel in -ger.

Pauca in -ius flectunt genitivum ; ut ſolus, & ullus, ullus, uter, neuter, totus, ſimul unus, & alter.

pocope ex -ius -i facit ; ex -iius craſis îus ; eutrius ut neutri ; ſic aliius fit alîus.

-Os purum, vel -ρΟς parit -α ; parit ἄλλος *&* ἄλλο.
omen -εΟς, vel -οΟς ; vel compoſitum -πλοΟς, effert eminenum -η, non -α, quamvis ſit flexile puré.

Tertia Græca pares fines complexa Latinæ.

Omnia flexa Latinæ formæ, flexaque Græcæ nt utì Subſtantiva, parem referentia finem.

Declinationes Adjectivorum.

onus. Decl. 1ma. Καλός.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	NAV.	GD.	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
M.	us	i	o	um	e	o			ος	ε	ῳ	ον	ε
F.	a	æ	æ	am	a	â			η	ης	ῃ	ην	η
N.	um	i	o	um	um	o			ον	ε	ῳ	ον	ον
							Du-	-al.					
M.	i	orum		os	i		ω	οιν	οι		οις	υς	οι
F.	æ	arum	is	as	æ	is	α	αιν	αι	ων	αις	ας	αι
N	a	orum		a	a		ω	οιν	α		οις	α	α

er, atra, atrum, G. atri, atræ, atri, &c. Αγιος, αγια, αγιον, G. υ, ας, υ. l-us -a -um, G. -ius, D. -i, &c. Καθαρὸς -ὰ -ὸν, G. οῦ, ᾶς, οῦ, D. ῷ, ᾷ, ῷ, &c.

πᾶς

		Sing. N.	G.	DAb.	Ac.	V.	Dual. NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	A
M	πᾶς		παν⸗τὸς	παντὶ	πάντα	πᾶς	πάντε	πάντοιν	πάντες	πάντων	πᾶσι	πά
F	πᾶσα		πάσης	πάσῃ	πᾶσαν	-σα	πάσα	πάσαιν	πᾶσαι	πασῶν	πάσαις	πά
N	πᾶν		παν⸗τὸς	παντὶ	πᾶν	πᾶν	πάντε	πάντοιν	πάντα	πάντων	πᾶσι	πά
M		-εις	εντ-ος	εντι	εντα	εσιν	εντε	ὄντοιν	εντες	ὄντων	σισι	εν
F	χαεί-	-εσσα	εσσης	ἐσσῃ	εσσαν	εσσαι	ἐσσα	ἐσσαιν	εσσαι	εσσῶν	ἐσσαις	ἐσ
N		-εν	εντ-ος	εντι	εν	εν	εντε	ὄντοιν	εντα	ὄντων	σισι	εν
M		-ὠν	ὄντος	ὄντι	ὄν⸗τα	ὀν	ὄντε	ὄντοιν	ὄντες	ὄντων	ᾶσι	ὄν
F	ικ	-ῦσα	ὕσης	ὕσῃ	ῦσαν	ὑσα	ὑσα	ὑσαιν	ῦσαι	υσῶν	ὕσαις	ὑσ
N		-ὸν	ὄντος	ὄντι	ὸν	ὸν	ὄντε	ὄντοιν	ὄντα	ὄντων	ᾶσι	ὄν
M		-ὺς	ὑ⊖ος	εῖ	ὺν	ὺ	ῆε	ἤοιν	εῖς	ἑων	ἶσι	εῖς
F	ὀξ-	-εῖα	ειας	εἰᾳ	εῖα	εῖα	εἰα	εἰαιν	εῖαι	ειῶν	εἰαις	εἰα
N		-ὺ	ὑ⊖ος	εῖ	ὺ	ὺ	ῆε	ἤοιν	ἑα	ἑων	ἶσι	ἑα

Triſtis. Decl. 2da. Tis.

		NV.	G	DAb.	Ac.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	A
S.	C.	is			em			τις			
			is	i					νος	νι	
	N.	e			e			τί			
						Du-	-al.				
	C.	es			es			νες			
P.			ium	ibus		νε	νοιν		νων	σι	
	N.	ia			ia			να			

Ὄσις ἥπις ὅ, π; ὅπ⊖ ἧσι⊖ ὅπ⊖; ᾧπνι ἧπνι ᾧπνι, &c.

Ἄρρ̃ω, Αλησις. S. D. P.

		N.	G.	DAb.	Ac.	V.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	A
	C.	ην			ερα				ενες			
			ενος	ενι		εν	ενε	ένοιν		ένωι	εσι	
	N.	εν			εν				ενα			
	C.	ὴς			ῆ				εῖς			
			ῆος	εῖ		ὲς	ῆ	οῖν		ῶν	έσι	
	N.	ὲς			ὲς				ῆ			

ος Ω, Ἄδακρυς, Εὐδαίμων.

	S.			D.			P.			
N.	G.	DAb.	Ac.	V.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	Ac.
ος	υ	φ	ον	ε	ω	οιν	οι	ων	οις	υς
ον				ον			α			α
υς	υος	νϊ	υν	υ	υε	υοιν	υς	υων	υσι	υς
υ			υ				υα			υα
ων	ονος	ονι	ονα	ον	ονε	ονοιν	ονες	ονων	οσι	ονας
ον			ον				ονα			ονα

Dicatalecta vicem alternant cum tricatalectis.

ονι-Ω-α-ον. 2 *Thess.* 2. 16. ὁ ϰ̀ ἡ αἰωνι Ω. *Rom.* 6. 23.

lix. Decl. 3ia. Ἥλιξ.

NV.	G.	D.	Ac.	Ab.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	Ac.
x	cis	ci	cem	ce			ξ	ϰος	ϰι	ϰ
			x	vel						ξ
ces	cium	cibus	ces	ci	Du-	-al.	ϰες	ϰων	ξι	ϰας
cia			cia	cibus	ϰε	ϰοῖν	ϰα			ϰα

Comparatio vocum per gradus.

Vocibus incluſi gradus eſt extenſio ſenſûs impropriè Subſtantivis, propriè Adjectivis. Adjectiva trium graduum; Gradus ut Poſitivus, quo Com-que-parativus, Super-et-lativus. dur-us-i-ior-iſſimus.

Caſus

Casus in -i positivus -ior fit, & -issimus: -er fit
-Errimus; in paucis-ilis-illimus. At sibi poscit
Signa, magis vel maximè, in us vox desita purè.
niger-errimus, similis, illimus; pius, magis pius, maximè pius.
Pura in -us occurrunt gradu utrovis aucta vetusto.
Piissimus, Cic. Strenuior, Plaut. Strenuissimus, Tac.

-Σ Vox Græca suum finem positiva recudit
In -περ Ω. & -ταπος: *ex* -ὺς -ίων *etiam fit*, & -ιρος.
σελήν -ὸς, -ότερ Ω, -ότατος: γλυκ -ὺς, -ύτερ Ω, -ύτατος, -ίων, -ιστ Ω.
Si brevis est penultima, flectitur -ωτερ Ω. *ex* -ος.
σοφ -ὸς, -ώτερ Ω, ώτατ Ω.
Finis in -έστερ Ω., -ίστερ Ω., -αίτερ Ω., *abtinet usu,*
Αἰδοῖ Ω., λάλ Ω., ἥσυχος; *& duplum* ἄσμεν Ω. *optat.*
Quædam neutrali aut plurali fine moventur;
Ut μέλ -ας, -αν, -τος & -ταλος, & τέρενες, -τρος *ex* -ίων.
Porrò ab -ίων, ι *remotum & consona prævia reddun*
Finem in -ονων; ταχὺς *ex* ταχίων *uti vult dare* θάσσων

Substantivum in -o comparat-onior, ut Nero: *Græcu*
Neutrum -Ω. -ίων -ις Ω., *veluti se comparat* ἄρχος.
Verba gradus capiunt Græcos, vix ulla Latinos;
Φέρτερος *à* φέρω, unum à * detero deterior fit. * Prisci
Deficit interdum vocum gradus unus & alter;
Nempe senex senior; novus atque novissimus effert.
Syncope voci etiam mediæ infert detrimentum;
Dextimus à dexter, se φίλτατος à φίλ Ω. affert.

Est etiam graduum variatio Anomala multis:
A bonus ut melior fit & optimus; à malus & fit
Pejor, pessimus. Hujus nec sunt paucula fortis.

Græca, haud absimili sensu, collata Latinis:
Vult ἀγαθὸς *dare* ἀμείνων; *vult* κακὸς & *dare* χείρων.

Typu

Typus Comparativi in -ον & -ων.

elior. Ἀμείνων.

V.	G.	D.	Ac.	Ab.	NAV.	GD.	N.	G.	DA.	Ac.	V.
or			eme			ωι			ονα, οα, ω		
	oris	i		vel			ονος	ο ι			ον
us			us	i		ον			ον		
					Du-	-al.					
es			es			ονες, οες, ους			ονας, οας, ους		
	um	ibus		ibus	ονε	όνοιν	όνων	οσι			&c
a			i			ονα, οα, ω			ονα, οα, ω		

Pauca gradus plures, quasi sensu flexa sub uno, dsciscunt, sua queis poscunt positiva tabellam.

	ἀμείνων	
	ἀρείων	ἄριστος.
	κρείσσων	κράτιστος.
Ἀγαθὸς	λωΐων	λῶϊστος. *Bonus, melior, optimus.*
	λφων	λῷστος.
	βελτίων	βέλτιστος.
	βέλτερος.	
	κακίων	κάκιστος.
Κακὸς	χείρων	χείριστος. *Malus, pejor, pessimus.*
	χερείων	
Μέγας	μείζων	μέγιστος. *Magnus, major, maximus.*
	μικρότερος	
	μειότερος.	
Μικρὸς	μείων	μεῖστος *Parvus, minor, minimus.*
	ἐλάσσων	ἐλάχιστος
	ἧσσων	ἥκιστος.
Ὀλίγος	ὀλίζων	ὀλίγιστος.

Haud

Haud facile eſt dictu, graduum ex quâ ſtirpe propago
Sufficitur : quâ vel melior putâ, quâ vel ἀμείνων :
Nempe caput Nili! lubet à πολὺς at dare πλείων ;
Metatheſi Antitheſique obſtetricantibus ortum.
A ῥᾳδὺς, ῥᾴων poſitivum anteire videtur
Ῥᾴδιος. Hæcce nucum quaſi tegmina frangere vanum eſt.

Πολὺς	πλείων	πλείστος.
Ῥᾴδιος.	ῥᾴων	ῥᾷστος.

A gradibus res aucta gradus augeſcere mandat.
Proximus, proximior. μείζων, μειζότερος. ἐλάχιστος, ἐλαχιστότερος.

Forma duplex vocum Linguâ eſt Heteroclita in omni
Vocum, queis Numerus, vel queis Perſona notatur.

Adjectivum Numerale.

Unum eſt vox numeri; & quot habent à Cardine nomen.
Flexum Unum numero primo; reliqua omnia manca:
At quot ab Ordine nomen habent, Analogia flectit.
Cardo ſignificat princeps Numerale ; ſed Ordo
Significat Monadem diſtinctâ in ſede locatam.

Unus. Εἷς.

		N.	G.	D.	NV.	G.	DAb.	Ac.
S.	M.	us	ius	i, &c.	Εἷς	ἑνὸς	ἑνὶ	ἕνα.
	F.	a			* μία	μιᾶς	μιᾷ	μίαν.
	N.	um			ἕν	ἑνὸς	ἑνὶ	ἕν.

* ab ἷος ἵα.

N. οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν. G. οὐδενὸς, οὐδεμιᾶς, οὐδενὸς, &c. Sic μηδείς.

Conſtruitur cum plurali pluraliter unum.
Una mœnia. *Sal.* unis nuptiis. *Ter.*

Duo,

uo, Ambo, Δύο, Ἄμφω.

	NV.	G.	DAb.	Ac.	NAV.	GD.	D.
M.	o	orum	obus	os	δύο	δυοῖν, δυεῖν f.	δυσί
F.	æ	arum	abus	as	ἄμφω	ἀμφοῖν	
N.	o	orum	obus	o			

Per casus genere aptoton δύο *sumitur omni.*

res. Τρεῖς. Τέσσαρες.

	NAV. G.	DAb.	NAV. G.	D.	NV. G.	D.	Ac.
C.	es	ium ibus	εἶς	ιῶν ισι	ες ων	σι	as
N.	ia		ια		α		α

Spiritus & Accentus.

Hos ambos sine lege loquax Paradigma ministrat.

Literæ Numerales.

Septemplex numeros majuscula Litera signat;
I, V, X, L, C, D, M: Replicata reduget
1, 5. 10, 50 100, 500, 1000. II, 2. XX, 20.
Litera: De majore minor se, si præit, aufert. IV. 4. IX. 9.

Græca minuscula litera calculat ordine trino:
Nempe novem monas; octo decas; centuria septem
Amplificat: triplici inseritur nota in ordine triplex:
Sex Σταῦ; *nona-decas Lamed; -centuria Sampi.* ς, ϟ, ϡ.
Coppa ἄλογον *signum; vau, non βαῦ, beta Hebræa est.*

Litera quæque ſuprà punctо inſignitur acuto:
Punctum literulis ſubſcriptum Millia ponit.

ά, β', γ', δ', ε, ϛ', ζ', ή, θ', ι, κ', λ', μ', ν', ξ', ό, π',
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80,
ϟ' ρ', σ', τ', υ, φ', χ', ψ', ω, ϡ.
90, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900.
φ β
1000, 2000. &c.

Ordine ſic numeros Majuſcula computat æquo.
Sextupla plùs uſu Majuſcula litera Vocis
Prima tot eſt monadum index, quot vox integra ſignat.
Litera Ἰῶτα *una*; *&* Π *quina*; *&* Δ *nota dena eſt*;
* Η *centena*; *&* Χ *millena*; *&* Μ *decies* Χ. * Ηεκατόν.
Si quas Π *claudat, monas omnis ſit nota quina.*

|Δ| 50. |Η| 500.

Litera quæque novo monas ordine ſola putatur,
Indicet ut methodus nova grande volumen Homeri.

Syllabus aſſiduum memorat Numeralia in uſum.

Cardinalia.

Unus εἷς, duo δύο, tres τρεῖς, quatuor τέτταρες, quinque πέντε, ſex ἕξ, ſeptem ἑπτά, octo ὀκτώ, novem ἐννέα, decem δέκα, undecim ἕνδεκα, duodecim δώδεκα, δυώδεκα, δωδέκα, δυοκαίδεκα, δεκαδύο.

Copula majori poſtponit adempta minorem.

Tredecim τρεισκαίδεκα, δεκατρεῖς, quatuordecim τεσσαρεσκαίδεκα, quindecim πεντεκαίδεκα, ſedecim ἑκκαίδεκα, ſeptendecim ἑπτακαίδεκα, octodecim ὀκτωκαίδεκα, novendecim ἐννεακαίδεκα, viginti εἴκοσι, viginti unus εἴκοσι εἷς, &c. triginta τριάκοντα, quadraginta τεσσαράκοντα, quinquaginta πεντήκοντα, ſexaginta ἑξήκοντα, ſeptuaginta ἑβδομήκοντα, octoginta ὀγδοήκοντα, nonaginta ἐνενήκοντα. centum ἑκατόν, ducenti διακόσιοι, trecenti τριακόσιοι, quadringenti τετρακόσιοι, quingenti πεντακόσιοι, ſexcenti ἑξακόσιοι, ſeptingenti ἑπτακόσιοι, octingenti ὀκτακόσιοι, nongenti ἐνακόσιοι, mille χίλιοι, duo millia δισχίλιοι, &c. decem millia μύριοι, viginti millia δεκμύριοι, triginta millia τριμύριοι, &c.

Ordinalia

Ordinalia.

Primus πρῶτος, ſecundus δεύτερος, tertius τρίτος, quartus τέταρτος, quintus πέμπτος, ſextus ἕκτος, ſeptimus ἕβδομος, octavus ὄγδοος, nonus ἔνατος, decimus δέκατος, undecimus ἑνδέκατος, duodecimus δωδέκατος, decimus tertius τρισκαιδέκατος, decimus quartus τεσσαρεσκαιδέκατος, decimus quintus πεντεκαιδέκατος, decimus ſextus ἑκκαιδέκατος, decimus ſeptimus ἑπτακαιδέκατος, decimus octavus ὀκτωκαιδέκατος, decimus nonus ἐννεακαιδέκατος, viceſimus εἰκοστὸς, viceſimus primus εἰκοστὸς πρῶτος, viceſimus ſecundus εἰκοστὸς δεύτερος, &c. trigeſimus ceu triceſimus τριακοστὸς, quadrageſimus τεσσαρακοστὸς, quinquageſimus πεντηκοστὸς, ſexageſimus ἑξηκοστὸς, ſeptuageſimus ἑβδομηκοστὸς, octogeſimus ὀγδοηκοστὸς, nonageſimus ἐνενηκοστὸς, centeſimus ἑκατοστὸς, ducenteſimus διακοσιοστὸς, trecenteſimus τριακοσιοστὸς, quadringenteſimus τετρακοσιοστὸς, quingenteſimus πεντακοσιοστὸς, ſexcenteſimus ἑξακοσιοστὸς, ſeptingenteſimus ἑπτακοσιοστὸς, octingenteſimus ὀκτακοσιοστὸς, nongenteſimus ἐνακοσιοστὸς, milleſimus χιλιοστὸς, bis milleſimus δισχιλιοστὸς, &c. decies milleſimus μυριοστὸς, vicies milleſimus δισμυριοστὸς, &c.

Cardo parit ſignum in-plex,-plus Numerale; vel in-nus: Augmentat primum paria; aſſociátque ſecundum. -πλοῦς, -πλάσιος. *Græcis nota primi; nulla ſecundi eſt.*

Temporis Ordo parit triplex genus: Unius anni Anniculus; decies & in-ennis, ter quoque in -imus. Unius & menſis ſignum dat menſtruus; -eſtris, Cætera. *Signa dies quot in -ᾶος. deſita Græcis: Μὼν, & ἔτος reliqua exponit:* δίετης, *δί-que-μὼν.*

Vix ſignum eſt Græcis ſociale; diale Latinis. Subſtantiva in -io, vel -tas; in -ὰς, *omnia Græca.*

Cardinalia.

1°. Sim-plex, -plus. Ἁ-πλοῦς. Du-plex, -plus. Δι-πλοῦς, -πλάσιος: Tri-plex, -plus, &c. τρι-πλοῦς, -πλάσιος, &c.

2°. in -nus. Unus, binus, trinus, quaternus, quinus, ſenus, ſeptenus, octonus, novenus, denus, &c.

Ordinalia.

1° Annalia.

Anniculus αὐτεπὴς, biennis bimus δετὴς, triennis trimus τετὴς, &c.

2° Menſtrualia.

Menſtruus μηνιαῖος, bimeſtris δίμηνος, trimeſtris τρίμηνος, &c.

3° Dialia.

Biduanus δετρεγὴς, triduanus τετραῖος, &c.

Subſtantiva.

Unitas, duas, ternio, trias, &c. μονὰς, δυὰς, τριὰς, &c.

Nominum Diviſio.

Nominis in varias diviſio multipla claſſes
Se fundit: Gentile; velut Brito. Quod rogat; ut quis?
Quod negat; ut neuter. Quod diſtribuit; velut omnis.
Vox redditiva; ut talis. Vox partis; ut alter.
Senſu indefinito; aliquis: ſenſúque minuto,
In -lus; ab -o-unculus; in -la frequenter; in -uncio rarò.
puerulus, puellula, homunculus, homuncio.

Ingens Græcorum tribus eſt; velut -ιση- & -υλλ-,
-Ας -ᾶς *Maſcula: in* -ίσκη, -ίχνη, -αινα, *vel* -αγὼ,
-Υλλὶς *Fœminea:* -ίχνιον, -ύλλιον, -άσιον, -εῖον;
Porro in -ιον, *genere infinita familia Neutro eſt.*

νεανίσκος, Ἡρύλλος, Ζηνᾶς, Διονῦς; παιδίσκη, πολίχνη, θαινα, θαινὼ, ἀγριδύλλις: πολίχνιον, χρεύλλιον, κορέσιον, ἀργεῖον, παιδίον, θρίον, &c.

Græcorum eſt præſigne Patronymicum, à Patre dictum.
Maſcula ſunt in -ίδης; *in* -άδης; *in* -ίων & *in* -είων:
Nempe in -ος *à caſu, quem dat vox flexa, ſecundo*
Manat -ίδης: *ſed* -άδης *ex* -ᾱς, *quod* -ος *dat, &* -ας, -ης,
Longa -ιάδης *patris vel avi penultima gignit:*
Sæpe -ων *ex* -δης *poſti volunt, non poſti* α, *Poetæ.*
Νεσσαρίδης, & Ναυπλιάδης, & Βορεάδης, &
Ἱπποτάδης, Φαεδοντιάδης; Κρονίων, Ἀτρείων.

Νέσσαρ-ος-ν-ίδης. Ναύπλι-ος-υ. Βορέ-ας-υ. Ἱππότ-ης-ν-άδης. Φαίδων-ος-ιάδης. Κρόν-ος-ν-ίδης-ίων. Ἀτρέ-ὰς-ος-ίδης-είων.

Fœminei

Fœminei fines -is, -as; & sunt -ivn, -avn:
Omnes ex vocis Genitivo principis orti.

Νεσρεὶς, Ἰλιὰς; Ἀδελφεῖνη, Ἰκαεινάνη.
Νέσρ-ος-ἰδ, Ἰλι-ὰδ; Ἀδελφέ-ἰνη, Ἰκαεὶ-ν-άνη.

Appellativis Propriorum forma tributa est:
Lemniades † Soboles Lemni. * Æneisque Maronis.
† Popularis. * Liber.

PRONOMEN.

Pronomen titulo Personæ est triplicis auctum.
Sunt tria Substantiva, quibus forma unica flexûs:
Undecim & Adjectiva, bimembris queis sua forma est.
Græca duplex; hæc Substantivi, illa Adjectivi.

Prima, ego, nos, tantùm: tu, vos, persona secunda:
Tertia, Pronomen reliquum; cum nomine quovis.
Porrò sui & suus ambo Reciproca; Possessoris,
Qui præit aut sequitur verbum, spectantia casum.
Sex Græcis, septem sunt Primitiva Latinis.

Ego, tu, sui; is, ille, iste, ipse.
Ἐγὼ, σὺ, οὗ; ἐκεῖνος, τοῦτος, αὐτός.

Simplex Ipse tribus personis servit, & αὐτός.
Compositum ex αὐτὸς pariter τριπρόσωπον ἑαυτοῦ.

Septem Derivata Latina; & Græca biquina:
Hæc iterum aut Possessiva; aut Gentilia dicta.
Poss. Meus ἐμὸς; tuus σὸς; suus ὅς, σφέτερος; noster ἡμέτερος, νωΐτερος; vester ὑμέτερος, σφωΐτερος:
Gent. Nostras ἐμεδαπὸς; vestras ὑμεδαπός.
Hæc isthic, illic, duo sunt Composita, triptota.

Græca Reciproca simplicia; ἑ, οἷ. *Sunt tria ab αὐτὸς Composita, & triplici Pronomine Substantivo:*
Sunt etiam tria ab τοῦτος, & à tribus Adjectivis.
ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ. πλιτοῦτος, τριτοῦτος, τροσοῦτος.

Declinatio Pronominis Substantivi.

N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	D.	Ac.	V.
Ego	*mei*	*mihi*	*me*		*me*	Ἐγὼ	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ με	
Tu	*tui*	*tibi*	*te*	*tu*	*te*	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σὺ
	Sui	*sibi*	*se*		*se*	Οὗ	οἷ	οἷ	ἕ	
nos	*noſtrûm-ri*	*nobis*	*nos*		*-bis*	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς	
vos	*veſtrûm-ri*	*vobis*	*vos*	*vos*	*-bis*	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς	εἷς
	ſui	*ſibi*	*ſe*		*ſe*	σφεῖς	σφῶν	σφίσι	σφᾶς	

Dual. NA. νῶϊ σφῶϊ σφωὼ σφωὲ GD. νῶϊν σφῶϊν νῷν. σφῷν. σφῶϊν σφίν.

Declinatio Pronominis Adjectivi.

Decl. 1a.

N.	G.	N.	G.

S. *Ille, illa, illud. illius,* &c. Ἐκεῖνος. -η-ο. -υ-ης -υ, &c. *Huc refer meus -a -um. V. mî pro mee.* Ἐμὸς -ὴ -ὸν, &c. *ut bonus,* ἀγαθός.

		N.	G.	D.	Ac.	Ab.	N.V	G.	D.	Ac.
S.	M.	*Is*			*eum*	*eo*	Οὗτος	τούτου	τούτῳ	τοῦτον
	F.	*ea*	*ejus*	*ei*	*eam*	*eâ*	αὕτη	ταύτης	ταύτῃ	ταύτην
	N.	*id*			*id*	*eo*	τοῦτο	τούτου	τούτῳ	τοῦτο
P.	M.	*ii*	*eorum*		*eos*		οὗτοι		τούτοις	τούτους
	F.	*eæ*	*earum*	*eis, iis*	*eas*	*eis, iis*	αὗται	τούτων	ταύταις	ταύτας
	N.	*ea*	*eorum*		*ea*		ταῦτα		τούτοις	ταῦτα

Dual. NAV. τούτω, ταύτα, τούτω. GD. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

S.N. *Ipſe, ipſa, ipſum.* G. *ipſius,* &c. αὐτὸς -ὴ -ὸ. G. -οῦ -ῆς -οῦ. &c.

Articulus Qui; nomen Quis; pronomen Is, Ille, Iſte capit pro m, d neutrum; reſpuit Ipſe.

quod, quid, id, illud, iſtud, ipſum.

Ante d, Is vel Quis n pro m ſumere mavult.

eundem, quendam.

Hæc

Hæc tria neutrum in -o flectunt τοῦτο, ἐκεῖνος & αὐτὸς: *c in compoſitis* τουτί : *nec -ον excidit uſu.*

Decl. 2da.

	N.	G.
S.	*hic hæc & hoc, noſtras, -atis, &c. ut fælix.*	

Compoſitum.

S.N. *iſth-ic-æc-oc. Ac.-unc -anc -oc. Ab.-ôc-âc-ôc.* Pl. *iſthæc.*

	G.	D.	Ac.	G.	D.	Ac.
S.	Ἐμαυτοῦ Σεαυτοῦ Ἑαυτοῦ, αὑτοῦ.	ῆς οῦ.	ῷ ῇ ᾧ.	ὸν ὴν ό.	P. ῶν.	οῖς αῖς οῖς.	ὰς ὰς ά.

Emphatica hæc ſunt-met, -te, -pte, -ſic-cine vel-ce parelca.

Egomet, túte, noſtrâpte, hiccine, hiſce.

Quis-que, -piam, -nam, -quam; Qui vult-dam, -cunq; -libet, -vis.

Primitiva gradum admittunt Pronomina ſummum.

Tuiſſimus. Cic. *ipſiſſimus.* Plaut. αὐτότατος. Ariſtoph.

Spiritus & tonus ante-dato ex paradigmate ſcitur.

Dupla Heterogenia eſt, Heterocliſis & tripla, perque
Utramvis, crebra Heteroſtoichia; ternio triſtis,
Grammaticæ faciles aditus, opus & leve, acerbat.

Heterogenia id eſt

Variatio vel Generis, vel Genitivi.

Variatio Generis.

1° Maſculina alienæ terminationis.

Maſcula, neutro fine; lien, cum pectine, ren; ſol;
Furfur, item turtur, vultur; ſalar; & lepus, & mus.

Maſcula, fæmineo; dens, fons, mons, pons. Tudes, ames,
Ceſpes, item fomes, gurges, cum limite, merges,

Pes, paries, palmes, poples, cum ſtipite, termes,
Trames: meridies, formæ vox unica quintæ.
Callis, caulis, collis, follis, menſis, & enſis,
Faſcis, fuſtis, piſcis, poſtis, ſentis, & unguis,
Et torris, vectis, vermis, ſimul orbis, & axis:
Et vox in -nis; ut ignis: item ſanguis, lapis, & glis.
Dicatalecta -il, -ilis; vel -is, -er; cum mugile, vomis.
As cum compoſitis in -is omnibus; ut centuſſis:
Sic pars aſſis in -ans, vel in -ens, vel in -unx; itidem bes.

As valet uncias 12. ſextans 2. quadrans 3. triens 4. quincunx 5. ſemiſſis 6. ſeptunx 7. bes 8. dodrans 9. decunx vel dextans 10. deunx 11.

Adde frutex, caudex, codex, ciméxque, latéxque,
Grex, murex, pollex, pulex, ſoréxque, culéxque,
Ramex, & vertex, & apex: fornixque, calixque.
Plura ſed his præbet Lectori rarior uſus.

2° Fœminina.

Vannus, humus facit -i; tribus -ûs; ſic porticus, Idus,
Sic acus, & manus: unica ſed domus -i facit aut -ûs,
Additur hic caro: nomen & in -lio, quod venit ex -lis:
Arbor; cos, dos; cum tellure, ſalus, palus, incus;
Vel quod -tus format juvenis, vir cum ſene, ſervus.

talio, juventus, virtus, ſenectus, ſervitus.

3° Neutralia.

Suber, acer, ſiler; uber, iter, ver; junge cadaver,
Tuber; item cicer, & piper, & ſiſer, atque papaver.
Æquor, marmor, cor; æs; vas-ſis, & os-ſis, & o-s-ris.
Omne etiam nomen caſu invariabile; ceu fas.

4° Communia.

Sæpe Poeta genus variat, vel pervetus Author:
Maſcula;

Maſcula; adeps, finis, torquis, pulvis, cinis, anguis, epres, linter, margo, rudens, ſcrobs, pampinus, obex, ndex, calx, cortex: Hæc fœminea; ut colus, alvus, arbaſus, & corbis, rubus, imbrex, luxque, ſilexque: lura utriuſque notæ, genera in diverſa feruntur.

Neutrum aliquando legis, nomen commune duorum.

ruricolæ aratri. *Ovid.*

Sunt, quæ neglecto proprio generale capeſſunt upra ſe genus, affini de nomine ſumptum. ndè capit genus, [a] Urbs, aut Inſula, Gemma, vel Arbor, Fœmineum: [b] Mons indè ſibi, Fluviúſve cooptat Maſculeum: Indè vel [c] -um per Syntheſin eſt [c] muliebre.

a. Narbo pulcherrima, *Mart.* b. Summus Oeta, *Sen.* c. Dejecta Ilion. *Ovid.*

Adjectiva ſui, genere omni fine vel omni, im Subſtantivi capiunt; ut maſcula bis ſex lenſis Nomina: fœminea; ut * quartana, † curulis.

Januarius, &c. * febris † Sella

leutrum, uti Subſtantivum, antiquâ lege receptum eſt.

bonum, malum.

Heterogenia Nominum Græcorum.

Durum Heterogeniæ Canonem, Muſæque laborem atalogus minuit; methodo ſed metra Latinæ ongrua dant Specimen breve, id eſt, de meſſe maniplum.

In genera hi fines alieni maſcula vadunt:

χθὼς, φλεὼψ; ὄφις, ἶς, ἄϊς, λῖς, λῖς, *leo, pannus.*

Nomina maſculeos non pauca gerentia fines, æminei generis, vel neutrius eſſe jubentur.

Fœminei generis ſunt; ἄσκολος, ἀτεκμὸς, ἄμμος, σφαλλος. βάσανος, βίβλος, βύσσοsque. γνάθοsque. δοκὸς, & δρόσος. ἵππειρος. δόλος. *adde* πέλλος. ἰωὸς. νῆσος. ὀδὰξ. πλίνθος. ῥάβδοsque. νόσοsque. σόρος, & σωρὸς, & σάμνος. ψῆφοsque. τεῖχοsque. ἰλὺς; & ἄλως, εἰκὼνque, λαγὼνque, σαγὼνque, χιὼνque, ὑδὼρ, χθὼν, σαγὼν; γαστὴρ, νὴρ, *nubila* & ἀὴρ.

Αὖλαξ,

Αὖλαξ, πλάξ, κλίμαξ, σάρξ, φλέξ, μάσιξque κύλιξque,
Σμῶδιξ, σὶξ, χοῖνιξ; φλόξ, νύξ, ἄντυξque πέρυξque.
Ἐδὼς, κλεὶς, αἰδὼς, ἰὼς, φωὸς *pustula*; φλὲψ, ὄψ.
Formæ, ἄρπυς, ὄφρυς, *atque* χέλυς, *tria nomina quartæ.*
Neutrum; ἔλωρ, ὕδωρ, ἦρ, κῆρ, πῦρ, σκῶρ, σκάϊς, ὄς, φῶς.
Paucula, ceu γνώμων, κίων, *communia habentur.*
Πίδαξ *fœmineum est*; βὴξ, ἄμπυξ *masculæ*; *rarò.*
Masculeum est αἰὼν, αὐλὼν; *muliebre, Poetis.*
Adjectiva genus referentia Substantivi
Fœmineum, finalia in -Θ, *vix digna tabellæ,*
Ἡ διάμετρος Θ, *id est*, γεωμμὴ; & ἔρημος, *id est*, γῆ.

Variatio Genitivi in Tertiâ Declinatione.

Tertia dat varios Genitivi Inflexio fines.
-Is crebrò manet; -es vel -e sic parisyllabon -is fit.
Adde -is, -nis, -dis, -tis, -fis; -s fit -dis, -tis, & -is, -ris:
Sol, sermo, cor, lac, as; laus, lis, grus simul, & mus.
Vox capit -is, quam -c, -l, -n, -r litera claudit.
Impurum -s fit -tis: glans, -dis; fronsque -tis, & -dis.
Purum -s non pauca solent inflectere per -tis;
Fœmineum -as, & Compositum in -pos; adjice cos, dos:
Græcum in -a; septem & in -es, abies, ariésque, quiésque:
Interpres, paries, seges, & teges; adde salus; &
Quod sibi -tus, juvenis, servus vir, cum sene, format.
Pes, merces, hæres: lapis & cum casside, cuspis,
Præs, custos: & fraus, incúsque, palúsque, facit -dis.
Multa sed -es per -itis variant; velut ales, & ames.
Cespes, cocles, eques, fomes, cum gurgite, limes,
Et merges, palmes, poples, cum milite veles,
Et stipes, termes, trames, pedes, atque satelles.
S post b, m, p, medium i locat; ut, trabis, à trabs:
hyems, stirps.
Post c, g, clausum in -x, quod vox primula monstrat;
Dux veluti ducis à duco; rex à rego, regis.

-X cre-

crebrò verti ſolet in -cis : rariùs in -gis ; pix.
alia ſunt hæc, lex, rex grex, cum remige, conjux.
os, ſimul -eps, ferè & -ex, ſi vox monoſyllaba non ſit,
cœlebs, princeps.
calem e permutat in i ; velut auſpicis, auſpex.
ceipe ſed vervex vervecis ; & aucupis auceps.
omen in -ut ſibi format -itis ; cum ſimplice complex.
-S per -ris, variant flos, mos, os, ros ; Ceres, æs, glis ;
as ; & tellus ; neutra & in -us monoſyllaba ; ceu rus.
Flectitur -us per -oris neutris ; corpúſque, decúſque.
enus, item facinus, frigus, littúſque, nemúſque,
pignus, pectus, pecus ; & cum ſtercore, tempus.
bur, ebur, femur. Una lepus vox maſcula tantùm.
Non pauca inflectunt -us -eris ; ceu fœdus, acúſque,
nus, onus, genus, & munus, pondus, latus, ulcus,
ndus, olus, cum ſidere, opus, cum viſcere, vellus.
vulnus ; ſcelus ; adde Venus ; pulvíſque ciníſque.
erte-ter in-tris ; ut accipiter : -ber & in-bris ; ut imber.
Accipit -o ſibi -nis ; ſed poſt d, g, fit -inis : ſic
bubo ; ordo, margo : lumen, tibicen.
ecte homo, turbo, & Apollo : quod inq ; -men exit, & in -cen ;
gluten, pecten, pollen ; ſanguis, caro carnis.
s-s perdit ; at os, far, fel, mel, fine duplantur.
ſuis, oſſis, farris, fellis, mellis.

Græcorum placet in compendia ſtringere fines :
lditur -ος, -ῖος ; -Σ *fit* -ῖος, -δος, -νος, -θος, -ος, [α.] -νῖος :
in -κος, -γος, -χος, -κτος : -ψ *in* -βος, *migrat &* -πος :
ἄρτυρ, σῶμα ; χάεις, φὼς, ἄρς, κόρυς, ἅλσque γίγασque :
ἀρξ, πέτλιξ, & ὄνυξ, & ἄναξ : φλὲψ, *denique* λαίλαψ.
Pauca in -αρ *accipiunt* τ *flexu* ; *ut* ἄλειαρ, ὄνειαρ,
μαρ, ἔδαρ, δέλεαρ, ἔαρ, & φρέαρ, ἧπαρ, & ἦδαρ ;
κῶρ σκατὸς, ὕδωρ ὕδατος : & πῦς, ὀῦς ; ποδὸς, ὠτὸς.
Hæc ſed Anomala ſunt ; nix, nox, & Jupiter, & bos,
erte nivis, noctis, Jovis, & bovis, impare flexu.
c iter itineris, tanquam de nomine * priſco. * itiner.

Contra-

Contractum ex -ως, -ους, diversum à simplice flexum Accipit; ut φῶς missum in -τὸς; νοῦς in νοός. -As, -ης, -υς servant vocalem immotam: qualia Θωμᾶς, Ἰαννῆς, Διονῦς; sacrum in -οῦς sic nomen Ἰησοῦς. Pauca barytona in -ας; veluti Κλεόπας & Ἀχιππας.

Heteroclisis.

Variatio Accidentium in Nominibus.

Vox Heteroclita triplex est. Vox sine Redundans, Deficiens Casu, aut Numero. Varians sibi Flexum.

Græca Heteroclita non sunt multùm aliena Latinis.

Redundantia.

1° In Nominativo.

Multiplices recti fines opulentia Linguæ Parturit; ut lanio, lanius; sic vespera, vesper; Segnitia, -es; honor, -os; rubor, -edo; senecta, senectus

At Vocum Græcis immanis turba redundat;

Θὶς, δὶν; ὕδ Θ. & ὕδωρ; ὑεὺς, ὑὸς & ὗις; Χειμὼν, χειμῶς, χεῖμα; & ἄεθλον, ἄεθλιον, ἆθλον.

Græca sibi fines geminant mutata Latinis; Delphin, delphinus; Cassis sic Cassida gignit: In rectum Genitivus enim quartúsque remigrat.

Græca secundus item in rectum fert nomina casus; A μάρτυρ fit ὁ μάρτυρος; à δμὼς δμῶος, ὁ δμῶος.

2° In Obliquis.

Nomina sunt etiam obliquos geminantia casus: Laurus in -i, rarò -ûs; sic pinus flexa Maroni. Quercus in -ûs, rarò -i. Colus, -i; sed Tullius -u da Jecinoris jecorísque jecur. Θήμις -ιος -ιδος que, Τίγρις -ιδος vel -ιος. Sunt Græco Latina Poetis, Propria; queis formam generalem exempla ministran Atrides -is & -æ; Æneas aut -am facit aut -au.

-A fini

ſimul -e variat quinto ſextóque Thyeſtes.
eſeus ſe per -eï aut -eos, & per -eum aut -ea flectit.
ltq; Chremes -is & -etis, quinto Comicus -es, -e.
yllis, Phylli -dis & -dos, -dem ſibi duplicat & -da;
es pluraliter aut -das: Dido -onis & -ûs dat.
nique vult -is -ei & contractè -î ter dare Achilles.
tima forma placet Græcis, ſed prima Latinis.
Feſta etiam in -lia flecte -lium, quandoque -liorum.

Bacchanalia

uca in -a fæminea, aut bis in -is flecte, aut bis in -abus.

anima, dea, filia, equa, &c.

ecte -matis -matibus, neutrum polyſyllabon in -ma.

Epigramma

ox Deus -ii vel -eï, -iis vel -eïs Pluraliter effert.

Deficientia.

Caſu.

Aptota.

Aptoton Caſus manet uno fine per omnes;
ndo, opus, & vox omnis barbara, technica ſeu vox.

Monoptota.

Contentum caſu Monoptoton flectitur uno;
t nauci; inficias eo; ad inci-que-tas redigo; ſic
gratiis: duo Græco-Latina ergóque, diciſque.
ulta per -u, vel -ui, dat declinatio quarta.

permiſſu, deſpicatui.

Diptota.

Nomina ſunt Diptota duos referentia caſus;
t tabi tabo; & ſpontis ſponte; impetis & vult
mpete; jugeris & dare jugere; verberis & ſic
erbere: ſed numero hæc duo ſunt perfecta ſecundo.
uppetiæ, & nihil, & dica vult quartum addere recto.

Trip-

Triptota.

Tres caſus Triptota ferunt: Hæc fine ſub uno;
Fas, cæpe, inſtar, ador; plurali ex ordine grates.
Quid pariter quarto, quî debes flectere ſexto.

Tetraptota.

Hæc recto & quinto Tetraptota carentia caſu:
Nempe dapis, ditionis, opis, frugíſque, precíſque,
Et pecudis, ſordis, vicis; ordine ſana ſecundo.
Vox & in -u dandi caſu orba eſt; ſola Poetis
Flexa & in -ûs; ſed, deme gelu, pluralis in uſu eſt.
Mille ſecundo & tertio eget, per cætera ſanum.
Vox ſui eget recto & quinto, numero una in utroque

Pentaptota.

Traduntur quinto defecta vocabula caſu;
Nemo; & ego: quinto nec ego vox prorſus abhorr

2°. Numero.

Singularia.

Propria vix numerum tranſcendunt Nomina primu
Signa individuæ naturæ; ut Apollo, Diana.
Nomen item vitii polyſyllabon, aut virtutis:
Sic ferè in -as, -ia, ut improbitas, prudentia; in -éſq
Flexuræ quintæ; ut rabies: ſed réſque diéſque,
Integra nomina ſunt: Similes nec paucula caſus
Tres flectunt numero, ut facies, aciéſque ſecundo.
Humanæ ætatis quoque ſigna; juventa, ſenectus:
Aut quot in -um ſunt ſigna metalli; qualiter aurum
Aut fructus nati è terrâ; ut cicer: aut liquor; ut l

Græci etiam numero haud flectunt elementa ſecundo.

Pluralia.

Feſta deûm numero tantùm contenta ſecundo;
Ut Floralia: Sic etiam loca multa; ut Athenæ.

Singu

Singula ſed, numero quæ manca leguntur utrovis,
lomina catalogus duplex collecta miniſtrat.

Singularia.

er	Forum, -a.	Mel, -la.	Rus, -ra.
ther	Fuga, -as.	Meridies.	Salum.
vum, -is.	Gloria, -æ, -as.	Metus, -us.	Salus.
s, -ra.	Gluten.	Murmur, -ra.	Sanguis.
lvus, -os.	Hilum.	Muſcus.	Sitis.
arathrum.	Hordeum, -a.	Muſtum.	Situs.
ilis, -es.	Humus.	Nemo.	Soboles.
allum.	Hyems, -es.	Nihilum.	Solium.
cnum.	Indoles.	Pallor.	Solum.
ulpa, -as.	Jubar.	Pax, -ces.	Tabes.
utis.	Jus, -ra.	Pituita.	Talio.
lectrum, -a.	Juſtitium.	Pix, -ces.	Tellus.
bur.	Labes, -es.	Plebs.	Thus, -ra.
ama, -as.	Lethum.	Pontus.	Tuſſis.
mes.	Limus.	Proles.	Veſper.
ar, -ra.	Lues.	Proſapia, -as.	Ver.
el.	Lutum.	Pubes.	Vinum, -a.
imus.	Lux, -ces, -cibus.	Pus.	Viſcum.
cnum.	Mare, -ia.	Quies.	Vitrum.

Pluralia.

cta.	Cunabula.	Liberi.	Plagæ.
dverſaria.	Cunæ.	Licia.	Præcordia.
mbages, -e.	Cupediæ.	Luſtra.	Præſtigiæ.
Annales, -i.	Divitiæ.	Magalia.	Primitiæ.
Antes.	Excubiæ.	* Magnates.	* Primores, -em, -i.
ntiæ.	Exequiæ.	* Majores.	* Proceres, -em.
pinæ.	Exta.	* Manes, -ium.	* Pugillares.
rgutiæ.	Exuviæ.	Manubiæ.	Quiſquiliæ.
romata.	Facætiæ.	Mapalia.	Reliquiæ.
rma.	Fori.	Mariſcæ.	Scapulæ.
rtus.	Faſti.	Minæ.	Scopæ.
landitiæ.	Fauces.	Mœnia.	Scruta.
llaria.	Feriæ.	Munia.	Tenebræ.
alendæ.	Gerræ.	Nonæ.	Teſqua.
ancelli.	Idus.	Nugæ.	Thermæ.
Caſſes, -e.	Ilia.	Nuptiæ.	Tonſillæ.
aſtra.	* Indigites, -em.	Offuciæ.	Tricæ.
litellæ.	Induciæ.	* Optimates, -em.	* Triones.
Cælites, -e.	Inferiæ.	Palpebræ.	Valvæ.
ompedes, -e.	Inſidiæ.	Palearia, -ar.	Vergiliæ.
ompita.	Lactes.	* Penates.	Vindiciæ.
iepundia.	* Lemures.	Phaleræ.	Utres, -em, -e.

Hæc *] *Nota Maſculina.*

Græca minor tabula eſt ; mentem ne bina fatiget
Tyronis, Græcè vix balbutire parati.

Singularia.

Αἰδώς.	Εὐδία.	Κῆρ.	Ὄλ.
Αἶσα.	Ἔσπερος.	Μοῦσα.	Πειθώ.
Ἄορ.	Ἔαρ.	Νίκτωρ	Πόλις.
Βήξ.	Ἠχώ.	Ὄμως.	Φειδώ.
Εἰρήνη.	Ἥπερ.	Ὀργή.	Ὦλ.

Duale.

Ὄσσε.

Pluralia.

Κλῶθες.	Μεγιστᾶνες.	Περγαμίδες.	Ἔντερα.	Κτήρια.

Variantia.

1°. Flexum.

Sunt, quæ duntaxat variant, Heteroclita, flexum.
Gaudent -i vel -e pro libitu variare Poetæ ;
Sicut in his, clavis, navis, febríſque, cutíſque ;
Sic etiam * occipiti cæco; Sic † de mare pleno. * Perſ. † Ovi
Iſta boum bobus medium u, quod ſervit, omittunt.
Vis vires parit ; & vix primo inventa Dativo eſt.

2° Genus.

Paucula cum Numero variant Genus ; altera duplan
Communis primo, vox Maſcula ſola ſecundo
Nota dies Numero. Sal Maſcula dicitur ; Halec
Fæminea ; & fruitur numero vox utraque utroque
Integra : ſed pro condimento Neutra, triptota eſt.
Hæc pelagus, virus, vulgus numero integra primo
Maſcula ; Neutra triptota ; & manca utrobiq; ſecun
Carbaſ-us ut dat carbaſ-a, ſic urbs Pergamus, & mo
Taygetus ; plura & Græcæ loca Anomala Gentis.
Poſtulat -i cœlum, ſi vox ſit plurima. Raſtrum,
Frænum, ſibilus,& jocus, & locus, -i vel -a præbent.
Neutrahæc,nundinum,& hinc epulum,inde&balneum,&illi
Deliciu

elicium, poſcunt -æ: vox ſed balnea in uſu eſt.
Ufa triplo genere & penus & ſpecus; utraq; manca eſt.
is fit Anomala in -ectilis, -ectilia, una ſupellex.
ox domus eſt formæ quartæ, paritérque ſecundæ.

NV.	G.	D.	Ac.	Ab.	NV.	G.	DAb.	Ac.
dom-us,	*-i-ús,*	*-ui,*	*-um,*	*-o-u.*	P. *-us,*	*-orum-uum,*	*-ibus,*	*-os-us.*

Obtinuit malè doctæ ità ſemiperitia Linguæ,
Sphalma vel ignari ſcribæ; ut nova flexio fines
Barbarie vitiet Plurales Græco-Latinâ.
Partis! in rectum caſu migrante ſecundo.
Vel parteis! versâ in contractam ſimplice formâ:
Sic omnis, omneis! Antiqua piacula Vocum,
Nec puero intellecta, nec explananda magiſtro;
Nec ſuadet ratio, patitur nec Analoga forma,
Ampliùs; ut prælum Canoni difformia cudat.

Heterocliſis Græcorum.

Nomina, quæ fugiunt Canonem, infinita reduci
n Claſſes, ínque ordinem agi diſtincta, laboris
ntolerandi opus, & teneræ inſuperabile menti eſt.
e tabulâ ergo manum; genius ne mole fatiſcat.
Præceptis quædam præiere inſperſa Latinis;
lura ſed hæc. Bina eſt Heterocliſis: Altera formæ
ontractæ; ut πλακόεις facit -οῦς, facit ὀστέον ὀστοῦν,
ræcis propria: Formæ Simplicis altera; ceu vox
eficiens, vel vox Varians, vel ſine Redundans:
eficit ἅλς; variatque γωνὴ; νοῦς biſque redundat.
Eſt τὸ χρεὼν aptoton. & eſt ἡ δὼς monoptoton.
ᾶας & -αν diptoton. μάρτυς -ω, & -σι triptoton:
ic βρέτας, & δέμας, & λέπας, & σίδας, & σκέπας, ἦδος,
ῶας; ſic μῆχαρ, πίκμωρ, ὕπαρ, ἄλκαρ, εἴλδωρ.
Nomina pauca genus variant, & paucula duplant:
ἡ ὁδὸς & τὼ ὁδώ, ὁ ζυγὸς τὰ ζυγά, ὁ δίφρος οἱ, τά.
Subſtantiva Typos, paſſim occurrentia, quærunt
Ex uſu Tyronis Anomala: Ζεύςque γωνίque
Κείρ, γάλα, ſic δόρυ, ſic γόνυ, & ἁλίς omnia facta.
Rectum multiplicat, tres obliquos duplicat Ζεύς;

Recta γυνὴ, *genere & flexu & tono Anomala, ab* -αιξ -κος.
Χείρque, *semel genus; & diphthongum* -ει *bis per* -ε *mutat:*
Et γάλα *triptoton casus sibi sumit ab* -αξ -κτος:
At δόρυ *cum* γόνυ *tergemino se schemate flectunt.*
Compositum à κλέος *obliquos bis tantrabit omnes.*
Quartum -έεα *aut in* -έη *crasis aut in* -έα *bene stringit.*

	N.	G.	DA.	Ac.	V.
S.	Ζεὺς	Διὸς	Διΐ	Δία	Ζεῦ.
	Ζηνὸς	Ζηνὶ	Ζῆνα		
	Δις, &c.				

		N.	G.	DA.	Ac.	V.	NAV.	GD.
S.	ε	Γυνὴ	γυναικ-ὸς	-κὶ	-κα	γύναι	D. τὼ -κε	τοῖν -κοῖν
	η	Χεὶρ	χειρ-ὸς	-ὶ	-α	χεὶρ	-ε	χεροῖν
P.		-κες	-κῶν	-ξὶ	-κας	-κες		
		-ες	-ῶν	χερσὶ	-ας	-ες		

	N.	G.	DA.
S.	Γάλα	γάλακτ-ος.	γάλακτι, &c.
	τὸ Δόρυ	δόρυος, δουρὸς, δόρατος	δόρυϊ, δουρὶ, δόρατι, &c.
	Γόνυ	γόνυος, γουνὸς, γόνατος	γόνυϊ, γουνὶ, γόνατι, &c.

	N.	G.	DA.	Ac.	V.
S. Ἡρακλ-	-ένης	-έεος -έους	-έεϊ -έϊ	-έεα -έη vel -έα	-εες -εις
	-ῆς	-έος -οῦς	-έϊ -ει	-έα -ῆ	-ες

Quartæ αἰδὼς, ἠὼς *formæ mulierbria tantùm*
Singula sunt; quartum & casum ambo circumflectum.

Hete

Heterologa quæ variant

1°. Significationem.

Est vox, cum numero mutat quæ, ceu nova, sensum;
Ut rostrum, fortuna, facultas, mos, opis, ædes.

2°. Genus & Significationem.

Nomen idem mutare genus, mutabile sensu,
Sæpe solet; ceu calx, vas, stirps, acus, unio, ficus.

Heterostoichia.

Simplex Composito vocalem in nomine mutat;
Ars, ut inertia; sic caput, occiput; his lege plura.

Par Heteronymia est Græcis: Heterologôn; ut φρὴν: Ἄλς *genus & sensum alterat: Heterostoichon* ἀγήνωρ.

Heteroclisis Adjectivorum.

Contractum quadriforme genus, simplexque triforme est. Forma Adjectivi casus contracta per omnes Holopathes: in -εος; *vel* -οος; *vel* -όεις; *vel in* -ήεις.

	N.			G.		
Χρύσ-εος ους,	έη ῆ,	έον οῦν.	έυ οῦ,	έης ῆς,	έυ οῦ.	&c.
Απλ-όος ους,	όη ῆ,	όον οῦν.	όυ οῦ,	όης ῆς,	όυ οῦ.	

Μελίσ-όεις ους, όεσσα σσα, όεν οῦν. όεντος ῶντος, όεσσης σσης, όεντος ῶντος
Ἰμ-ήεις ῆς, ήεσσα ῆσσα, ῆεν ῆν. ήεντος ῆντος, ήεσσης ήσσης, ήεντος ῆντος

Ἥμισυς *est & Oligopathes & Anomala; sic* σῶς.

Sing. N. Ἥμισυς. G. -υος. D. -υ. Pl. NAc. ἡμίσεις, ἡμίσεα.
Sing. N. Σάος, σῶς. Ac. σάον, σῶν. Pl. Ac. σάους, σάς.

Simplicis Adjectivi tripla Heteroclita forma est.

3°. Redundantia.

Substantiva suis geminant finem Adjectivis;
Qualia in -us, vel in -is duo se nata, bacillum,

Arma, animus, nervus, frænúmque, jugúmque, dederunt.
Rectus in -er, vel -e dempto, -ris duplus; acer & acris:
Salvum e, ſed omni in caſu pauca vocabula ſervant.
Celer.

Adjectivum in -or, aut in -e ſextum terminat, aut -i.
Infinita redundant Græca, ut ἀεργὸς, *&* ἀργός;
Ἀργὸς -ῆτος, -έτος: *natum à* πῦς, -πῦν *modo duplat.*

2°. Deficientia.

Sunt, quæ deficiunt, generum Adjectiva duorum;
Qualia in -es ſunt, ut locuples: neutralia rarò.
Fæmineum in -trix, plurali ſolo ordine neutrum eſt.
Nomina ſunt Aptota unum ſervantia finem;
Ut nequam; à tribus ad centum numeralia; tot, quot.
Quatuor Aptoton primum eſt, *πέντε ordine Græco.*
Macte etiam macti nomen Monoptoton & expes.
Triptoton volupe eſt; & utrumque neceſſe neceſſum.
Flexile tantundem Genitivo, & flexile quarto.
Plus primos nec vult ſextum nec habere dativum.
Sunt etiam quinto defecta vocabula caſu;
Quod negat; ut nullus. quod percontatur; ut ecquis
Infinitum, aliquis. ſignum generalius omnis.
Pronomen: meus & noſtras & noſter omiſſis.
At contra Veterum Authorum proba lectio ſuadet.
Deficiunt Græcis δυϊκῷ; *velut* ὁ ἡque φιλέλλω:
Μονοϊκῷque, κρμνῶ: *aut numero,* ἰοχέαιρα:
Aut caſu, nempe ἀλλήλων, *Plurale triptoton:*
G. Ἀλλήλων, D. οις, αις, οις. Ac. ους, ας, α.
Δεῖνα *priore uſum eſt numero, ſed aptoton utrovis.*
S. N. Ac. Voc. Δεῖν-α, G. -ος, D. -ι, *vel.* S. P. Δεῖνα

3°. Var

3°. Variantia.

Sunt quoq; quæ variant communem Heteroclita flexum.
-S Per -tis vertunt locuples, & præpes, hebéſque,
Et teres, & veges: -es per -itis, dives, comes, hoſpes,
Soſpes: & à ſto, -ſtes, -ſtitis; à ſedeo, -ſidis: à cor
-Cors-cordis facit; omne & in -us, quod comparat, -oris.
A capite orta, velut præceps, -cipitis dare malunt.
Non creſcit vox una ſenex ſenis, -ic bene dempto.
Pauper, dives, ſoſpes -e vult, memor -i, dare ſexto.
Flectit in -um caſus nomen Plurale ſecundos
Id, quod comparat; & memor, & vetus: Adjectiva
Lectio plura dat, à quibus i perit; ut ſapientûm.

Tres numero variant primo πολύς *&* μέγας; *omni*
Sed numero caſus πολλός, μεγάλοσque *miniſtrant.*
Fœmineo πάλας, *&* μέλας *omni Heteroclita caſu eſt.*

S. N. Πολύς, πολλὴ, πολύ. G. πολλ-οῦ, -ῆς, -οῦ. D. -ῷ, -ῇ, -ῷ.
Ac. πολλὸν, πολλὴν, πολύ. V. πολὺ πολλὴ, πολύ. &c.
S. N. Μέγας, μεγάλη, μέγα. G. μεγάλ-ου, -ης, -ου. D. -ῳ, -ῃ, -ῳ.
Ac. μέγαν, μεγάλην, μέγα. V. μέγα, μεγάλη, μέγα. &c.
S. N. Τάλ-ας, μέλ-ας, -αινα, -αν. G. -ανος, -αίνης, -ανος. &c.

Proſodia Nominis.

Sive affectiones Syllabarum in Nominibus.

Spiritus, Tempus, Accentus.

Arduæ Syllabicæ triados documenta faceſſunt,
Græcula præcipuè, novum opus, graviúſque peracto.
Cæcus enim labor indagandi ſtigmata bina
Spirituum, in Canones nondum diſtincta fideles,
Torſit judicium; data nec manus ultima cæptis.
Sic Menſura pedum, audaci ſubjecta Poetæ,
Vix genere ex triplici vocalem illæſa tuetur:

Quæ dat enim ratio præcepta, licentia temnit.
Quin doctrina trium perveſtigata Tonorum,
Infinita rudis per præli ſphalmata, perque
Paucula punctorum præcepta criteria, movit
Grande opus aggredier; imperfectumque reliquit.
At neque Spiritus, aut Menſura, Tonúſve laborem
Terreat, ut Canones nunquam Perfectio condat.
Eia, age; propoſiti curſum uſque propinquior urget
Meta; opera ut cæpto huic detur, nec ſera, Coronis.

Spiritus.

Vocali, quam vel ſpecialis bina, vel una
Conſona ſubſequitur, ferè ſpiritus inſidet aſper:
Qualiter ante has, ρμ, ρπ. *Sic* ε, *&* ο *ſpirant,*
Si præeant ρκ. *Si etiam ſpiraminis index*
Litera vocalem, exemplari in voce, ſequatur:
Scilicet ἁμ-ύλος; ἅπ-ὸς; ἑκα-ς-ὸν; ἑλρ-αῖος; ἑω-ὸν;
Ἑαπ-ερὸν; ἑψ-ανὸς; ἧσ-υχος; ἥβ-η; ἱε-ρὸς; ἵππ-ος;
Ἱδρ-ὼς; *&* cum μ, *vocalique* ἵμε-ρος; ἱς-ὸς;
Ὁπλ-ον; *&* ὁμ- *ſine* φ; *vocalis ſi comes eſt.* ὁσ-.
De ſpirante tribu ſpecialis Sylloga vocum.

A
Ἁβρὸς mollis.
Ἅγιος ſanctus.
Ἁγνὸς purus.
Ἅιδης orcus.
Ἀδρὸς adultus.
Ἁλς mare.
Ἁλυσις catena.
Ἅλων area.
Ἁμαξα plauſtrum.
Ἀμιλλα certamen.
Ἁπαλὸς tener.
Ἁπλόος ſimplex.

E
Ἑδυὸς ſuavis.
Ἑδος ſedes.
Ἕδρον dos.
Ἑκυρὸς ſocer.
Ἑκὼν ſpontaneus.
Ἕλη calor ſolis.
Ἕλκος vulnus.
Ἑλικὼν Helicon.
Ἕλλην Græcus.
Ἕλος palus.
Ἕξ ſex
Ἑορτὴ feſtum.
Ἑπτὰ ſeptem.
Ἑπαῖρος ſocius.
Ἕτερος alter.
Ἑτοιμος paratus.

H
Ἡδὺς ſuavis.
Ἥκιστος minimus.
Ἥλιξ coævus
Ἥλιος ſol.
Ἧλος clavus.
Ἡμέρα dies.
Ἥμερος quietus.
Ἥμισυς dimidius.
Ἡνία, ἱον habena.
Ἧπαρ jecur.
Ἥρως Heros.

I
Ἰκανὸς idoneus.
Ἱκέτης ſupplex.
Ἱλαρὸς hilaris.
Ἵλαος propitius.

O
Ὁδὸς via.
Οἷος qualis.
Ὅλμος mortarium.
Ὅλος totus.
Ὅρος terminus.
Οὗτος iſte.

Ω
Ὥρα hora.

Spiritus

Spiritus affertur vocis duplus unius; ut vox
Una eadem ἵρον & ἱρὸν: diverſa, οἵς & οἷς.

Tempus.

Menſuræ vox eſt omnis Monoſyllaba longæ.
Parvula ſed genere ex vario dempta ecloga vocum eſt:
Vir, quis, is, es, bis, ter, que, per, in, ve, vel, an, ne, nec, & cis.

Syllabæ.

Ultimæ Longæ.

Hæ ſeptem; -en niſi neutra, -as, -es, -os, -i, ſimul -u, -c.
-Us pariter, quæ creſcit in -udis, & -uris, & -utis,
-A ſextus caſus; ſextus vel tertius -is, -o.
-As ſed -adis brevis eſt; -es, -iris. Seges adde, tegéſque:
Hæc quoque præpes, hebes, teres, & veges, Adjectiva.
Ultima, cui b, d, t fines, ſyllaba vocis
Corripitur; prior his vocalis longa nec obſtat.
lien, carmen, majeſtas, nubes, honos, gummi, cornu, halec, incus, tellus, virtus, muſ-ă -is, domino, lampas, miles, ab, ad, caput, audit.

Ultimæ Communes.

Omnis in -o caſus rectus communis habetur.
Cor, fel, mel: Compoſta in -pos -par; Vox & in -inta.
Pauca genus potius variant parifinia neutrum.
compos, compar, triginta, īdem M. īdem N.
Finis in his per Cæſuram communior uſu,
Nempe mihi, tibi, vel ſibi; vel duo, & ambo; vel octo.

Ante-ultimæ longæ.

-Onis ab -o; ſic -oris ab -or; ſic -alis & -aris,
tyronis, honoris, animalis, calcaris.
Ex -al & -ar; ſic -arum, -orum; ſic -abus, & -obus.
muſarum, dominorum, duobus -abus.
Proprium in -al vel in -or breve creſcit; ut Hannibal, Hector
Quædam appellativa in -or, arbor, marmor & æquor.
Semper i vocales inter, v ſæpe, priorem

Extendit: prope r ſæpe utraque tenditur; aut m.
Caius, major, pravus, ſtiria, ripa, curia, rupes, limes, miles, pumex, mugi
Turba licèt variet; memori tamen utilis eſt lex.

Catalogus Brevium Irregularium.

V inter duas vocales.

Avis, avus, avena. Brevis. Cavus. Favus. Gravis. Juvenis. Levis
Novus, novem, noverca. Severus. Ovis. Bovis. Jovis. Aveo
Caveo. Faveo, foveo. Juvo. Lavo, levo. Moveo. Ovo. Paveo. Voveo

I vel U prope R.

Lubricus, luridus. Quirites. Tribus, tribunal, tribunus, tribulus
tripudium: tri-præpoſitivum; ut tridens.
Frico, Rigeo, rigo. Tribuo. Vireo. Comp. -rigo.

Crumena, cirulis. Defrutum, frutex. Lemures. Nurus. Purpura
Rudens, rudis, rutilus. Spurius.
Furo. Rubeo. Saturo. Trucido.

U prope M.

Camurus, cucuma, cucumis, cuminum, cumulus. Humus. Incolu
mis. Mutilus. Numerus, numiſma. Tumulus, tumultus.
Autumo. Tumeo. Sumus.

Quævis vocalis ſita fines ante ſequentes:
Da-ma, cloa-ca, loque-la, ſtate-ra, auri-ga, culi-na,
Vi-ta, rube-do, pena-tes, vi-tis, aga-ſo, lupa-nar,
Do-num, querce-tum, fi-lum, manti-le, cana-lis,
La-bes, compa-ges, ſe-des, ſarta-go, legu-men,
Fi-nis, re-mus, ahe-nus, ava-rus, na-ſus, avi-tus,
Stella-ris, cochlea-re, ſena-tor: cætera miſſa.

Siqua, datis diverſa, brevi malè ſarta tabellæ
Reperiat Lector; ſua grana huic demat acervo.
Nempe ſuperlativa in -imus polyſyllaba; ſigna
Ordinis & Numeralia: vox in -inus nota ſi ſit
Materiæ; aut ex Adverbio, nota Temporis: aut ex
Verbo, vox in -itus, quam gignit -uique, -didique,
optimus, decimus, faginus, craſtinus, genitus, traditus.

Atqu

Atque ſtiti, & ſevi: citus adde, litúſque, datúſque,
præſtitus, conſitus.
Et ratus, & ſatus, & ſtatus; & -rutus à -ruo: nata &
Verbo in -ilis breviat vocalem à fine ſecundam.
flebilis.
In -la minutivum. Dat plura, cupitque Tabella.

Catalogus brevium Irregularium.

-ca. Alica. Braſſica. Fabrica, fulica. Manica, mantica. Pedica, pertica, plica. Tunica. Vomica.
-la. Macula, Mola. Regula. Simila. Tegula, tragula. Ulula.
-ra. Camera, cumera. Hara, hedera. Mora. Opera. Patera. Sera. Veſpera. Phaleræ.
-ga. Caliga.
-na. Buccina. Fæmina. fiſcina, fuſcina. Gena. Pagina, patina. Sarcina. Trutina. Apinæ. Minæ.
-ta. Amita. Cucurbita. Navita, nota. Orbita. Rota. Semita.
-do. Cado. Edo.
-tis. Cutis. Ratis. Sitis.
-num. Laganum. Nundinum.
-tum. Fretum.
-lum. Nihilum. Salum, ſolum, ſtabulum, ſtragulum.
-lis. Gracilis. Humilis. Parilis. Similis, ſterilis, ſtrigilis.
-bes. Hebes.
-go. Ego. Ligo.
Ago. Lego-is, ligo. Nego. Rego, rogo. Tego.
-men. Columen. Regimen. Specimen.
-nis. Canis, cinis.
-mus. Animus. Calamus. Domus. Fimus. Nemus.
-nus. Acinus, anus, aſinus. Bonus. Circinus, cophinus. Dominus. Facinus. fraxinus. Galbanus, geminus, genus. Hebenus. Manus. Onus. Pampinus, penus, platanus. Sinus, ſonus. Terminus.
-rus. Barbarus. Camarus, creperus. Ferus. Herus, humerus. Streperus. Torus. Uterus.
-ſus. Carbaſus. Pegaſus.
-tus. Agnitus, arbutus. Catus, cognitus. Halitus. Impetus. Latus-eris, Metus. Vetus.
-ris, -re. Hilaris. Mare.

Ante-ultimæ Communes.

Litera muta, ſequénſq; brevem, præiénſq; liquentem;
Treſve breves primam communem reddere poſſunt.

Ante-

Ante penultimæ Longæ.

Syllaba queis tenſa eſt quovis prior ordine, voces,
Ne fruſtra omnino ſit Tyro, tabella miniſtrat.

Acet-abulum.	Map-alia.	Fan-aticus.	Id-oneus.
Vin aceus.	Ar-aneus.	Aqu-atilis.	Fav-onius.
Vern-aculus.	Libr-arius.	Mon-edula.	Tent-orium.
Sex-aginta.	Coloc-aſium.	Cent-eſimus.	Pec-ulium.
Co-agulum.	Pal-atium.	Nov-itius.	

Menſuram ſibi Græco-Latina vocabula ſervant.
Ultima corripier ſolet e per a verſa Latinis.
Vocalis, quæ nonnunquam Diphthongus habetur,
Negligitur; veluti prelum: vel Græca, Latinis
Si nova literula eſt; ut crapula. Longa ſecundam
Tertia Syllaba, ſi par ſit ſtructura, coæquat;
Quales * -arus & -arius; aut polyſyllabon, † -us cui
-Um vel -a, ſufficit unum. Lex hæc imperat æquum.

* Amarus, precarius.

† Favonius, ciconia, patrimonium.

Syllaba compoſita, aut derivativa tuetur
Vocis, quâ manat, tempus, nec flexio mutat,
Conſona de binis niſi ubi una amota recedat:
Quippe amota brevem vocalem deferit; ut trabs:
Mamma, mamilla etiam breviat, ſignúmque ſigillum.
At -x vocalem longam reſoluta manentem
Conſervat; pax ut pacis. Sin flexio mutat;
-Ex ut -icis; brevis eſt i præ-ultima; ut obicis, obex
Corripe fax, nex, grex, remex, nix cum pice, fornix,
Styxque, calixque, larixque, ſalixque, varixque, filixque
Appendix, hiſtrix, coxendix, cum duce, conjux,
Crux, nux, trux; cum Cappadoce, atq; Allobroge, præco
Porro Compoſitis Derivatiſque nec uſque,
Tempus Principis unum & idem eſſe Tabella remonſtra

Irregulares Derivativæ.

Longæ. tegula, regula, ſedes, à tego, rego, ſedeo.

Breve

ves. fides, pejero, dejero, pronuba, innuba, ſopor, à fido, juro, nubo, ſopio.
mmunes. connubium à nubo.

Quantitas in Græcis Syllabis.

ongæ Ultimæ.

-Αἰ, -αυ, -ιν; *crebrò* -υρ, -ες; *vox ſocialis in* -ις, -ιν;
ς, -ων: *vox & in* -α *finita dualiter omnis.*
s *primæ in quarto formæ pluraliter addas.*
ſt *longam, geminâſve breves* is *flexa per* -ίδος.
poſt α, *vel* ε; *poſt* αι, ει, *vel* ι; *facta vel ex* -ᾳ.
ίνεια, Τλάν, ῥηγμῖν, ψῦχε, χαρᾷ, ἀκτῖν, φθεκτῶ; μύσταις, κτμῖς, πολεμῖς. Σελήνᾳ, ἡμᾶ, Ἀθήναις, χρεία, σοφία, ὁμοία.
At poſt diphthongum -ες *ſolet breviarier*; -ας *ſic*
xa in -ας; τρία *&* ex -τις; *eaque quæ venit ex* -ις;
bs aut officium Ἀντόχεια *vel* ἀγγελίεια.
ripitur vox tripla in -ια; *ut* μία, πότνια, δῖα.
μοῖρα, χλιδή, ψάλτρια, ἀλήθεια.

nultimæ Longæ.

Anceps vocalis longis intexta duabus.
ppria nomina in -άων, -άϊς: *pleraque in* -άτης.
ης, -ίων, -ίτης, -ίνη, *deſita &* -αῖξ.
ſt *vocalem etiam vel* ρ *polyſyllaba in* -ᾶς.
Ἀμφίων, Μαχάων, Θαὶς Εὐφράτης. Θεσπίτης, Εὐνίκη. Ἀφροδίτη, νομίνη, πολυδίκης. ἀνιαλος, Ἄρειος.

Græcum parca facit, ſed Sylloga larga Latinum
talogum; in metri auxilium & ſermonis in uſum.
Congeries vocum reticetur, rara repertu.

Extenſio Particularium.

A				
er.	facundus.	manes.	Vagina.	Gleba.
	flagitium.	materia,		Leno.
	fragum.	maturus.	E	lethum.
	frater.	matutinus.		Nequam.
	Gratia.	Pagina.	Cepe.	penula.
chium.	Janua.	palus-i.	ceruſſa.	Penuria.
igo.	Lamina.	papilio.	clemens.	reſina.
eus.	lanugo.	Quatuor.	creber.	rete.
da.	laterna.	Radix.	dicterium	rheda.
tagium.	Maceries.	Talus.	Feralis.	Sebum.
ula.	malus ſubſt.	trames.	feria.	ſedulus.

ſemita.

ſemita.
ſepes.
ſerius.
ſpelunca.
ſtrenuus.
Teda.
temo.
teter.
Veles.
velox.
veſica.
vindemia.

I

Antiquus.
Clitellæ.
craticula.
convicium.
Fibula.
filius.
faſtidium.
faſtigium.
Ilex.
ilia.
Lacinia.
liber-a.
libum.
licium.
lileum.
linea.
litera.
Nidor.
Obliquus.
Pileum.
pituita.
Sibilus.
ſtipes.
Tibia.
Vectigal.
veſtigium.
vibex.
viburnum.
vicies.
viginti
vinea.
vipera.

O

Adorea.
Boletus.
Codex.
comis.
copia.
copula.
Dolium.
Fomes.
Gloria.
Locuſta.
lodix.
lorica.
lorum.
Moles.
Obex.
otium.
Poculum.
pomum.
populus arbor.
procerus.
proles.
proſa.
Robur.
Scopa.
ſcrofa.
ſolers.
ſolus.
ſorex.
Vomer.

V.

Aculeus.
Culeus.
cunæ.
Gluten.
Judex.
jugera.
jugis.
Nugæ.
Pugio.
pupillus.
pugillares.
Suber.
Tuber.
Uber.

Y.

Hybernus.
Tyro.

A I Υ Longæ.

A

Ἀαγὴς infractus.
ἀὴρ aer.
ἀρητὴρ ſacerdos.
ἄτη noxa.
Δανὸς fœnus.
Κλάδ Θ ramus.
Λαὸς populus.
Νάπυ ſinapi.
Ῥάδξ ramus.

I.

Ἀκόνιτον aconitum.
Ἐνίπη minæ.
Ἰατρὸς medicus.
ἱερὸς ſacer.
ἰθὺς rectus.
ἵλα Θ benevolus.
ἴλη agmen.
Ἴλιον Ilium.
ἰλὺς limus.
ἰτέα ſalix.
ἰχὼρ ſanies.
ἰωχμὸς tumultus.
Κίων columna.
κνίδη urtica.
Πέδιλον calceus.
πίδαξ fons.
Σέλινον apium.
σκίπων baculus.
σχίν Θ juncus.
Φιλήτης fur.
Χαλινὸς frænum.
χελιδὼν hirundo.
χίλιοι mille.
χλὸς cibus.
χλιδὴ mollities.
Ψιλὸς temuis.

Υ.

Αὐτὴ clamor.
Γύης dentale.
Ἐνυὼ Enyo.
Θαλύσια primitiæ.
Θυὰς Thyas.
Θύλακ Θ faccus.
Κίνδυν Θ periculum.
Λύπη triſtitia.
Μύωψ luſcus.
Ξυνὸς communis.
Ὁλολυγὴ ejulatus.
Σκύτ Θ corium.
Ὕαλ Θ vitrum.
Ψυχὴ anima.
Ψύχ Θ frigus.

A I Υ Communes.

A

Ἄρης Mars.
Ἀσ]Θ nocens, innocens.
ἄορ enſis.
Ἀπόλλων Apollo.

Καλὸς bonus.

I

ΙΗΣΟΥ̃Σ JESUS.

Υ.

Ξύλον Lignum.
Ὕδωρ aqua.

Catalogus brevium Irregularium.

terminalis poſt ρ.

Ἄγκυρα anchora; Γέφυρα pons; Ὄλυρα far.

vel ϒ prope ρ.

Ἔριφος hœdus; Κρίνον lilium, κριτὸς ſelectus. ἄρι, -ίστι præpoſitivum. Ἄχυρον palea; Ἔρυμα propugnaculum; Λιγυρὸς ſtridulus; Μιγυρὸς querulus; Πυρετὸς febris; Ῥύπος ſordes; Σφυρὸν malleolus; Τρυφάλεια galea, τρυφὴ deliciæ, τύραννος tyrannus. Ψιθυρίζω ſuſurro.

prope μ.

Μύλαξ ſaxum, μύλη mola, μύρον unguentum; Ψίμυθος ceruſſa. ιχη Δίκη jus; Ἑλίκη urſa major.

Accentus.

Non ità Græcorum eſt facilis doctrina Tonorum.
Sunt voces Atonæ, tono egentes: bis putà quinæ.
ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, ὑπ, οἱ ὡς, ἐν, εἰς, ὀκ.
Sunt etiam Encliticæ, accentum quæ amittere; vel quæ
In finem anteeuntis amant tranſmittere acutum:
Plùs vicenæ. Accentu omnis vox cætera fixo eſt.
Amittunt; ſi picta tono præit ultima; quòd ſi
Anteït Encliticam poſtrema gravis, ſit acuta.
Poſt præacutam etiam accentum monoſyllaba perdunt.
Tranſmittunt; ſi picta accentu eſt tertia; vel ſi
Circumflexa ſecunda præit, finiſve Trochæus.
πῆς μι, Matth. 12. 18. θεός μου 27. 46. μήτης μου 12. 48. ἄνθρωπός τις Luc. 16. 1. σῶμά μου Matt. 26. 26. μίσθω τοι Theoc. id. 2. 144.
Accentum Indefinitum τις tranſmovet omnes
Per caſus: per tres Pronomina ſubſtantiva
Singulæ; perque hos quinos σφωϊ, σφέ, σφίσι, σφᾶς, σφώ.
Emphaſis accentum tamen in pronomine ſervat.
σὺ οὖν. Marc. 6. 22.
Entova vox proprio una tono vult pingier unò.

Incon-

Incontracta acuit monosyllaba dictio finem. χώ
Excipe sed tredecim monosyllaba nomina ; ceu βῶς,
Γραῦς, δρῦς, λῖς, μῦς, ναῦς, ὄς, παῖς, πᾶς, πῶς, πῦρ, σκωρ, ὖ
Sic circumflexum monosyllaba litera poscit. μῦ. νῦ, &
Picta tono longa ante brevem vult circumflecti.
Ultima si longa est ; poterit nec tertia acutum,
Nec circumflexum accentum bene ferre secunda ;
μῦσα, μύσης. ἀνθρωπος, ἀνθρώπου.
Nullaque acutum in fine gerit, nisi quæ venit ante
Encliticam : aut quæ interrogat : aut quæ prævia puncto e
τίς, πόθεν εἶς ; Anthol. Ἐκ τοῦ Job. 1. 2.
Rara toni, encliticæ adventu, aut variatio sedis.
πῶς, ἆρα, ἄνθρωπον.
Denique nec sedem aut speciem vox recta tonorum
Mutat in obliquis ; nisi prævia regula suadet.
λόγος, λόγου. ἄγγελος, ἀγγέλου. παῖς, παῖδες. σωτὴρ, σωτῆρες.
Sic quasi fine breves αι, οι, exturbare recusant.
Sedibus accentum primis : nisi reddere longos
Mandat possibilis modus aut contractio fines.
μῦσαι, ἄγγελοι: λελίχοι, πυθοῖ, ἴυγοι, ἴυγοι.
Simplicium Composita tonos revocare jubentur :
Simplex Oxytonum si non monosyllabon est, &
Longa in composito est postrema ; manet tonus idem.
φιλὸς, φιλόφιλος. χεῖρ, αὐτόχειρ. βασιλεὺς, φιλοβασιλεύς.

Speciales Regulæ.

Nomina Oxytona.

Substantivum.

Oxytonum est -ὼ, -ὰν, -ὴν, -ἰς, -ὴρ, -εὺς, -ὰς -ὰδ Θ, -τὺς, -τἰος, -ατὸς, vel -εδὼν : vel in -ὼν mensisque locisque :
Vox vel desita in -ωλὸς, & -ωνὸς, & -ωπὸς, & -ωρὸς.
In -μὸς *item, si non præcedat* ε, *substantivum.*
Græca acuunt -ανὸς, *quæ manant fonte latino.*
Penacuunt -ἀτ Θ. *simul* -ἄτον *origine eâdem.*

λαγὼ, πιὰν, αὐχὴν, ῥιγμὶν, χαρακτὴς, Βασιλεὺς, μονὰς ἐλπὶς, μί
νεοσσὸς, σπινθὴρ, ἑκατομβοιὼν, νυμφὼν, Πακτωλὸς, ὀλωὸς, Λαω
σμωρὸς, ὀφθαλμὸς, Ἀπανὸς. Πιλάτης, σάτον.

djectivum.

In -κὸς, -λὸς, -νὸς, -πὸς, -ρὸς, -τὸς; *vel* -ὺς, -ῆς, *quod* -ίος *dat.*
is quoque Substantiva tonis bene multa gravantur.
ccipe sed voces gradum in -πρὸς, *&* -ταλὸς *omnes.*
c in -ιν *seu materiæ, seu signa coloris.*
tra bis denum Numerale & ab ordine dictum.
λάκκος, καλὸς, κινὸς, χαλεπὸς, ξυρὸς, κλωπὸς, ὀξὺς ἀλιτρὸς.
δοκὸς, πηλὸς, ἀμνὸς, σκοπὸς, ἀγρὸς, σφαῖρος.
σκληρότερος-πάλιν, λίθινον, κόκκινον, ἀστῶν, &c.
Compositum in -βοσκὸς, -κλειτὸς, -κλυτὸς, -πηγὸς, -ἀγωγὸς,
λοιὸς, -πτηνὸς, -ἀμφιβὸς, -ἀρωγὸς, -αοιδὸς, *&* -ωδὸς,
ρηὸς, *&* -υρηὸς, *&* -ωρηὸς, *&* ωρὸς, *&* -υρὸς, *&* ὁλκὸς.
χειροβοσκὸς, πηλεκλειτὸς, δυσκλυτὸς, κωπηγὸς, πυλαγωγὸς, ὀργανοποιὸς, ναυπηγὸς, χρυσαμοιβὸς, ἁρπαγωγὸς, φιλαοιδὸς, τεκτοφὸς, συνεργὸς, ὑπουργὸς, λαοργὸς, πυλωρὸς, κηπουρὸς, ἱερολκὸς.

omina Paroxytona.

Vox in -ίλος, -λέος, -ίσκος, -ύλος. *Finalia in* -ήρης, ίκης, -ώκης, *aut* -ώδης: *Quot ab* ἧδος *&* ἔγχος, κῆτος, μέγεθος, τέλεχος, *composita per* -ης *sunt.*
ὀρχίλος, ἀρχαλέος, νεανίσκος, ἀγκύλος, τετήρης, ἀμφίκης, πεδάκης, πετρώδης, κακοήθης, χαλκήρης. μαχαίτης, πωμερίδης, μικροτελίκης.
ox in -ιον, *nata oxytono, est præacuta trimembris:*
σφυδὸς, σφυδίον; παῖς, παιδὸς, παιδίον.
ulta Paroxytona orta. In -ιος *Propria, & Tribrachys vox:*
βίβλος, βιβλίον. Ὄλλος.
epe ut -ίτης, *sic finis* -ίτης *præponit acutum.*
πελίτης-ίτης.

Nomina Proparoxytona.

mpositum triplex ab ἔρως *que*, γέλως *que*, νέκταρ *que.*
δύσερως, φιλόγελως, μονόχειρος.

Nomina Circumflexa.

Nomina in -ᾶς, *aut* -ῦς, *gaudent minuentia, finem*
mplificare tono, implexum quasi, circumflexo.
Ζεῦξις, Διὸς.
lagnam, ità signandum accentu, illud nomen ΙΗΣΟΥ̃Σ.

Nomi-

Nomina Ante-circumflexa.

Nomina in -οῖ◎, *&* -ῶ◎; *ſubſtantiva & in* -ῖν◎;
Compoſitum & cui finis in -ᾶτ◎ *&* -ᾶχ◎ *&* -ῆλιξ.
Signa dieque quoto numeralia deſita in -ᾱ◎.
μιλοῖ◎, ἀνῶ◎, μιλασῖν◎, πιλικῦτος, σκιπᾶχης, ὁμῆλιξ, δεκατεσσᾶ◎.

Accentus Caſuum.

Circumflectit in -ῶν *genitivum formula prima:*
Prima, ſecundaque cum genitivis uſque dativos
Nominis Oxytoni, numero omni circumflectit.
κωμητῶν: πομπ-ὴς ὑφαγ-ὸς-ῆ, -ῆ, -ῷ, -ᾶν, -οῖν, -ᾶν, -αῖς, -οῖς.
Vox monoſyllaba, quæ genitivo tenditur, omnes
Plurales in -ν *circumnotat atque duales.*
Excipe δᾶς, κρᾶς, πᾶς, παῖς, ᾶς, δμῶς, Τρῶς; *&* φῶς *lux.*
At caſus, vel in -◎, *vel* -ι, *vel* -σι, *notantur acutè.*
Regula per reliquos caſus generalis in uſu eſt.
πῦς ποδὸῖν ποδῶν; ποδὸς-ὶ-σὶ; πόδα-ες-ας.
Si ſit Metatheſis, vel Syncope, vel Paragoge;
Par tonus hiſce, γόνυ *&* δόρυ; *& hiſce* κώπηque, γωνήque
Ut γυνὸς, δυερὸς, κωπὸς; *alloclitónque* γωναικὸς.
Ex gravibus nulla accentûs nota facta duobus.
Ex gravi acutique omnis acuta fit; ex & acuto
τοίχοῖ τοίχοι, κανεῶν-ῶν.
Atque gravi, vox circumflexa fit; ἀ νδος *ut* νῦς;
Ex -ὶ◎ *aut* -ὸ◎, -ῦς. -Ἀ α, -ὰ; -ὸω, -ώque; *Duales:*
ἀληθὶος-ῦς, λευκὸς-ῦς. μιὰ μιὰ, νὼ νὼ:
Quartus -όα -ὼ; *rectúſque* -ε◎. -ῦς: *contraria praxis.*
λευκόα-ὼ, χρύσι◎ χρυσῦς.
Quinto, εῦ *flectier ex* εὺς, -οῖ *vult flectier ex* -ώ.
βασιλεῦ, λευκοῖ.
Quintus ab -ων -ονος, *aut* -ωνος, *polyſyllabus; aut qui*
Exit in -ερ, *movet accentum de fine retrorſum.*
Neutrum in -ον *Adjectivi etiam polyſyllabon ex* -ων.
Retro agit accentum. Sic vult -ες *ab* -ης *præ acuto.*
Bis duo in -ης *per* -α *flexa tonum revocare jubentur.*
Ἀχιλλεύς, Τέλαμων, πάτερ. ἴυδρειμων, Σωκρατες.
ἀκάμπτα, Λαοῖσα, εὐρύοπα. μητίετα.

Ditt

Dittona ſunt vario accentu pariſſyllaba. Si vox
Propria, Subſtantiva etiam, ſenſuque rogandi eſt,
Antè gerit tonum: amat ſed vox contraria finem.

Βῆλος Σηλὸς, βεῖτος βατὸς, πῖος πιὸς.

Vocis & ejuſdem eſt duplex tonus; ἄορ & ἄορ:
Iſque frequens, ſi vox ſenſu ſit duplice; φως, φῶς.

Catalogus vocum oxytonus creberrimus uſu,
Quæ Canonem fugiunt: Reliquis ſat parva tabella eſt.

A

Ἀγαθὸς bonus.
ἀγκὼν cubitus.
ἀγορὰ forum.
ἀγὸς dux.
ἀγυιὰ vicus.
ἀδελφὸς, ἀδελφεὸς } frater.
ἀετὸς aquila.
ἀιγιαλὸς littus.
αἰδὼς pudor.
αἰμασιὰ ſepes.
αἰχμὴ cuſpis.
αἰὼν ævum.
ἀκὴ acies.
ἀκμὴ vigor.
ἀλαζὼν jactator.
ἀλκὴ robur.
ἀλαλητὸς clamor.
ἀλωὴ area.
Ἀμαζὼν Amazon.
ἀμνειὸς agnus adultus.
ἀμοιβὸς mutuus.
ἀμολγὸς mulgenditempus
ἀνθρακιὰ carbo.
ἀνδριὰς ſtatua.
ἀνεψιὸς conſobrinus.
ἀοιδὸς poeta.
ἀπειὴ comminatio.
ἀραιὸς tenuis.
ἀργὸς otioſus.
ἀρετὴ virtus.
ἀρωγὸν auxiliator.
ἀρνειὸς agnus adultus.
ἀρχὸς princeps.
ἀσκὸς uter.
ἀστεροπὴ fulgur.
ἀτραπὸς, ἀτραπιτὸς } via.
αὐλὴ ſtabulum.
αὐλὸς tibia.
ἀφνειὸς opulentus.
ἀφρὸς ſpuma.
Ἀχαιὸς Achæus.
ἀχλὺς tenebræ.

B

Βαιὸς parvus.
βιὸς arcus.
βιοτὴ vita.
βλαισὸς blæſus.
βοηδὸς auxiliator.
βυνὸς collis.
βυθὸς profunditas.

Γ.

Γαλεὸς felis.
γαμβρὸς gener.
γενεὰ generatio.
γεραιὸς ſenex.
γοργὸς velox.
γρυπὸς naſo adunco.
γυνὴ mulier.

Δ

Δαλὸς fax.
δεξιὸς dexter.
δυναιὸς diuturnus.
δοιὸς duplex.
δολιχὸς longus.
δραχμὴ drachma.
δωτὴ donum.

E

Εἰκὼν imago.
ἑκὼν ſponraneus.
ἑκατὸν centum.
ἑκυρὸς ſocer.
ἑκὼν mutus.
ἐνιαυτὸς annus.
ἑορτὴ feſtum.
ἑπτὰ ſeptem.
ἐρινὺς furia.
ἐρινὸς } caprificus
ἐρινεὸς }
ἑρμὰ finis.
ἐτεὸς verus.

Z.

Ζυγὸς jugum.
ζωὸς vivus.
ζωὴ vita.

H.

Ἡδονὴ voluptas.
ἠϊὼν littus.
ἠλεὸς ſtultus.
Ἠὼς Aurora.

Θ.

Θαμινὸς frequens.
Θεὸς Deus.
θερμὸς calidus.
θηλὴ papilla.
θησαυρὸς theſaurus.
θοὸς velox.

θυηλὴ ſacrificium.
θυρεὸς ſcutum.

I

Ἱδρὼς ſudor.
ἰλὺς limus.
ἱμὰς lorum.
ἰξὸς viſcus.
ἰξὺς lumbus.
ἰὸς ſagitta.
ἰχὺς robur.
ἰχὼρ ſanies.
ἰχθὺς piſcis.

K.

Καιρὸς Tempus.
καλλονὴ pulchritudo.
κανθὸς angulus oculi.
κανὼν regula.
καπνὸς fumus.
καρπὸς fructus.
κενεὸς vacuus.
κεραυνὸς fulmen.
κεφαλὴ caput.
κηρὸς cera.
κιβωτὸς arca.
κλαδὼν ramulus.
κολεὸς vagina.
κολοβὸς mutilus.
κολοιὸς graculus.
κολωὸς tumultus.
κομψὸς elegans.
κονιορτὸς pulvis.
κορυφὴ vertex.
κραταιὸς fortis.
κριθὴ hordeum.
κρημνὸς præcipitium.
κριὸς aries.
κυφὸς gibboſus.
κωφὸς ſurdus.

Λ

Λαγὸς, λαγωὸς } lepus.
λαγὼν ilia.
λαιμὸς guttur.
λαιὸς lævus.
λαὸς populus.
λειμὼν pratum.
ληνὸς torcular.
λιτὴ preces.
λοβὸς pars infima auris.
λοιγὸς peſtis.
λοξὸς obliquus.
λοχὸς inſidiæ.
λωτὸς lotus.

M

Μαζὸς mamma.
μηρὸς femur.
μισθὸς merces.
μοιχὸς mœchus.
μοναχὸς monachus.
μορμὼν larva.
μορφὴ forma.
μοχλὸς vectis.
μυελὸς medulla.
μυχὸς penetrale.

N.

Ναὸς templum.
νεβρὸς hinnulus.
νεὸς novale.
νεφρὸς ren.
νυὸς nurus.
νωθὸς edentulus.

Ξ.

Ξανθὸς flavus.
ξυθὸς rufus.
ξυρὸς novacula.

O.

Ὀβελὸς veru.
ὀβολὸς obolus.
ὁδὸς via.
ὀδὰξ dens.
ὀϊζὺς miſeria.
ὀκτὼ octo.
ὁλκὸς tractus.
ὀλοὸς perniciosus.
ὀμφαλὸς umbilicus.
ὀμφὴ divina vox.
ὀπὴ foramen.
ὀπαδὸς comes.
ὁπλὴ ungula.
ὀργὴ ira.
ὀρθὸς rectus.
ὀρυμαγδὸς ſtrepitus.
ὄσθος pavimentum.
οὐλὴ cicatrix.
οὐρὰ cauda.
οὐρανὸς cœlum.
ὀχετὸς canalis.

Π.

Παιδιὰ luſus.
παλαιὸς vetus.
παλαιστὴ palmus.
παρειὰ gena.
πατρὶς patria.
πατρῳὸς vitricus.
πέζὸς pedes.
πελαργὸς ciconia.
πενθερὸς ſocer.
περιστερὰ columba.
πηδὸς gubernaculum.
πιειλὴ pinguedo.
πλειὼν annus.
πλατὺς & πλατὺν latus.
πληθὺς multitudo.
ποινὴ pœna.
πολιὸς canus.
πρασιὰ areola.
πρωϊζὸς matutinus.
ταὼν pavo.
πτελεὸς ulmus.
πτερὸν ala.
πτωχὸς pauper.
πυγμὴ menſuræ genus.
πυρὰ rogus.
πυρετὸς febris.
πυρὸς triticum.
πυρσὸς fax.

P.

Ῥινὸς ſcutum.

Σ

Σειρὰ catena.
σηκὸς ſtabulum.
σινδὼν ſindon.
σιαγὼν maxilla.
σιμὸς ſimus.
σκαιὸς lævus.
σκηνὴ ſcena.
σκηπτὸς fulmen.
σκεὺη apparatus.
σκιὰ umbra.
σκολιὸς tortuoſus.
σκοπὰ ſpecula.
σορὸς loculus.
σοφὸς ſapiens.
σπαθμὴ ſpithama.
σπεδὸς cinis.

σπ

σπογγιὰ ſpongia.
σταυρὸς crux.
σταφυλὴ uva.
στερεὸς ſolidus.
στοὰ porticus.
στρατιὰ exercitus.
στρουθὸς paſſer.
σφυρὸν malleolus.
συρφετὸς colluvies.
σχολὴ otium.
σωρὸς cumulus.

T

τελαμὼν lorum.
τροχὸς rota.
τροχιὰ curſus.

A.

ἀΐδιος varius.
ἔσχατος extremus.
ἄλλος alius.
ἀντί⊖ contrarius.
cum compoſitis.
ἁπλόος ſimplex.

E

ἐννέα novem.

H

ἡλίκος quantus?

I

ἴπνος circumferentia.
ἰκρίον tabulatum.

A

ἄργιλ⊖ argilla.
ἄστιον ſtabulum.

B.

βάσκανος invidus.

Δ.

δάκτυλος digitus.
δίελος meridianus.

E.

ἴσιλ⊖ ſimilis.

πλησὺς parvus.
πυὸς caſeus.
πυφὼν procella.

Φ.

φειδὼς parcus.
φοινικὴ palma.
φλοιὸς cortex.
φιλὸς ſtrabo.
φοξὸς acutus.
φυλὸς cuſtos.
φυλὴ tribus.
φωλεὸς caverna.

X.

χαλκὸς æs.
χαλινὸς frænum.
χειμὼν hyems.
χρεὼν debitum.
χλιδὼν hirundo.
χηλὴ forceps.
χθιζὸς heſternus.
χιλὸς cibus.
χιτὼν toga.
χιὼν nix.
χλαμὺς chlamys.
χολὴ ira.
χορδὴ chorda.
χορὸς chorus.
χρυσὸς aurum.

Ψ.

Ψιτ̃ακὸς pſittacus.

Ω.

Ὠκεανὸς oceanus.
ᾠὸν ovum.
ὠτειλὴ vulnus.

Paroxytona.

K.

Κόλ⊖ mancus.

Λ.

Λάλ⊖ loquax.

M.

Μόν⊖ ſolus.
μυρί⊖ infinitus.

N.

Νυμφί⊖ ſponſus.

Ξ.

Ξέν⊖ hoſpes.

O.

Ὀλίγ⊖ parvus.
ὅλ⊖ totus.
ὀστέον os.

Π.

Παρθέν⊖ virgo.
πίτυς pinus.
πλήρης plenus.

Σ.

Σκορπί⊖ ſcorpius.

Φ.

Φίλ⊖ amicus.

Proparoxytona.

ἴσλ⊖ heſternus.
ἰκρίεργ⊖ procul arcens.

K.

Κόνδυλ⊖ digiti articulus

Λ.

Λοίδορ⊖ convitioſus.

M.

Μάρμαρ⊖ albus.
μέρμερ⊖ anxius.

O.

Ὄμιλ⊖ agmen.

Π.

Πέλωρος ingens.
παραγωγ⊖ deductivus.
πάρεργος alienus ab opere.
περίεργ⊖ curioſus.
πολύερδ⊖ operoſus.
πύματος ultimus.

Circumflexa.

Γυμνῆς miles levis armaturæ. Δεσπλῆς terribilis.

Ante-circumflexa.

Γ.
Γαῦρος ſuperbus.

Δ.
Δῆλος manifeſtus.
Δῖνος vortex.
Δῖος divinus.

Ε.
Ἐκεῖνος ille.
ἑταῖρος ſocius.

Θ.
Θῦρος impetuoſus.

Κ.
Κᾶλον lignum.

κοῖλος cavus.
κῦδος gloria.
κακῦργος maleficus.

Λ.
Λᾶας lapis.

Μ.
Μῖμος mimus.
μῖσος odium.

Π.
Πρᾶος mitis.
πρᾶγμα
πρᾶξις } actio.
πρᾶσις

πανοῦργος vafer.

Σ.
Σῖτος panis.
σκῦλον ſpolium.
σπῖλος macula.
σῦκον ficus.

Φ.
Φᾶρος pallium.
φαῦλος pravus.
φῦλον tribus.

Χ.
Χῆρος viduus.

Ditona.

Ἀθήναιος Athenæus.
Ἀθηναῖος Athenienſis.
Αἶνος laus.
Ἀιδὴς crudelis.
Βίος vita.
Βιὸς arcus.
Βλαῖσος blaſtus.
Βλαισὸς germen.

Θέα ſpectaculum.
Θεὰ dea.
Νόμος lex.
Νομὸς paſcuum.
Ὄκνος pigritia.
Ὀκνὸς piger.
Πόνηρος laborioſus.
Πονηρὸς improbus.

Τεῦκρος Teucer.
Τευκρὸς Trojanus.
Τύρος Tyrus.
Τυρὸς caſeus.
Χάος chaos
Χαὸς antiquus.
Ὦμος humerus.
Ὠμὸς crudelis.

Dialectus.

Diſtat communi Dialectus quintúpla linguæ;
Attica Rhetoribus, ſed Ionica grata Poetis:
Vocales ſolet illa plicare, hæc ſolvere gaudet:
Atticus utitur ω; ſed Ioni acceptior eſt η;
Doribus α; queis Bœotis pari & Æolis ore eſt.
At vix Æolicus, non eſt Bœoticus Author;
Utraque ſed libris Dialectus teſtibus orba eſt.

Rectè igitur, ſparsâ in populos ſub Doride, utramvis
Tyro legit; niſi ubi Æolidem ſibi adoptat † Ionis:
Retrahitur tonus, & † leniter ſpiritus aſper.
κλέος. Od. E. v. 260. *ἕεργε.* Herod. 8. 25.
Authores propriæ Dialecto principe gentis
Uſi omnes, alienæ ſuis idiomata miſcent.
Tyro igitur, ſuus unde author fuerit, bene norit.
Una tamen, variâ ex Dialecto, verſio vocis.
Ἄρτεμις. Homer. Theocr.
Effræni canonem omnem exturbat jure Poeſis.

Dialectus Literarum.

Litera per populos vario à fabricamine linguæ
In ſocias abit; inverſa & cyclas Alphabeti eſt.
Atthis o *in* [1] ω *mutat*; σ & *in* [2] τ; ρ *ſimul in* [3] σ.
Vult α *in* [4] η *aut* [5] ω; αι, ε *vult in* [6] α *vertere* Ionis;
Demit [7] ε *nonnunquam*; *vel in* [8] η *transfert* ε *ſolutum*;
Ω *in* [9] ο *tranſit*; ου & *in* [10] ω; σ *vertitur in* [11] δ;
Lenis vix unquam aſpera fit, crebrò aſpera lenis;
Una [12] *κιθών vox alternat diſſyllaba binas.*
Doris *per gentes diffuſior ore præamplo*
Vexat literulas; η, ω, *facit* [13] α; ο *vel* υ, [14] ω;
Nonnunquam alternis α & ο *ſe ut* [15] *πίτνεα*, [16] *εἰκάτι vertunt:*
Ου *facit* [17] οι; γ *it in* [18] δ; π *vel* ρ *meat in* [19] κ;
Σ *ſumpto quaſi* κ *fit* [20] ξ; ζ *ſolvitur in* [21] σδ;
Aſpera in aſpiratam aliquando it, nempe θ *in* [22] χ.
Vocum monſtra iſthæc; [23] *φὴρ pro θὴρ*, [24] *μεὶς quoque pro μήν!*
Ἠὼς jure nec abſimili mutatur in [25] *αὐὼς:*
Voxque [26] *πόλευς miro contracta Theognidis uſu.*

[1] Ἀὼς Soph. [2] γλῶττα Iſoc. [3] ἄρσην Phocyl. v. 1. [4] φῆσσα Herod. 247. 4. [5] θώϋμα 6. 7. [6] ἕτερος Hom. Il. α. 183. μέγαθος Herod. 12. 24. [7] ὀρτὴ 8. 6. [8] ἀνθρωπίνος 2. 29. [9] ζοὴ 8. 25. [10] ὀγδώκοντα 42. 13. [11] ὀδμή 21. 17. [12] 3. 15. [13] πτιμὰν Theoc. Id. 5. 7. πεζὸς Id. 8. 5. [14] πομφολυκὸς Id. 1. 23. μῶσα Id. 1. 20. [15] Id. 14. 16. [16] Id. 4. 10. [17] μοῖσα Id. 1. 144. [18] Δαμάτης Id. 7. 32. [19] ὀκεῖος Id. 15. 32. μυχὸς Id. 5. 66. [20] κλᾶξ Id. 15. 33. [21] μασδὸς Id. 3. 16. [22] ἐρι χα, -χες. Pind. Ol. Od. 2 Ant. 5. Theoc. id. 5 48. [23] Hom. Il. β. 268. Pind. Pyth. Od. 3. ſtr. 1. [24] Heſ. ἔργ. β. 175. Pind. Nem. Od. 5. Ant. 3. [25] Sapph. Frag. αὐὼς Pind. Schol. [26] Theog. 774.

Quidni hæc ruſticitas & cætera, propria Dorum ?
Contrà Grammatici ; quibus eſt ſua gratia : ſumma
Cura ſed Autorum eſt pueris ; nempe unde petendum eſt
Vivum Linguæ utriuſque Idioma, loquentibus aptè ;
Primus diſcipulis liber, & præceptor Homerus.
Una ſatis puero Dialectus ruſtica ; ne plùs
Diſtrahat in gentes, vice Græcæ, barbara lingua.

Dialectus Articuli.

Articuli varias Dialectus multipla formas Procreat ; ut [1]πῦ, [2]τῶ, [3]τώων, [4]τως, [5]ζοίσδεσι, [6]ζοὶ, [7]ταί. [8]Οϛις, [9]ὅπις *facit ;* [10]ἄος, [11]ὅπεω, [12]ὅπεων, [13]ὁπόϊσιν.

[1] Theoc. Id. 5. 39. [2] Id. 1. 29. [3] Id. 22. 161. [4] Id. 1. 92. [5] Hom. Od. ε. 93. [6] Theoc. Id. 1. 80. [7] Id. 7. 59. [8] Hom. Il. γ. 279. [9] Il. α. 554. [10] Herod. 26. 20. [11] 305. 11. [12] Hom. Il. ο. 491.

Dialectus Nominum.

Attica flexura eſt duplex, & Ionica duplex ; Altera contractæ, incontractæque altera vocis.

Atticorum Declinatio duplex.

Maſcula in -ως, neutra -ων, ſunt primæ ; -ας, neutra ſecundæ.

Prima Declinatio.

Omnis in -ω caſus, neuter vel maſculus, exit : Alteruter finis, ſi binos excipis, idem eſt. Ante ω ſi venit αι ; vel ſi longa α : per ε verſa eſt.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	NAV.GD.	NV.G.	D.	Ac
S.	Λε-ώς, Ἀνώγ-εων	ω	ᾳ	ων	ως, ων	D.	ω	ᾳν	Pl. ᾳ, ω	ων	ως	ω

Ω vic

Ω *vice* o, *non à fine tonum, ut vult Regula, ponit.*
Propria in -os ità flexa Poetis pauca Latinis.
Androgeos, Virg.

Secunda Declinatio.

Consona vocales præbet detrusa ligandas.

	NAV.	G.	D.	NAV.GD.	NAV.	G.	D.
S.	Κέρ-ας	ᾱ|Ω. ᾰ|Ω. ως	αι ᾳ	D. αι ᾰε ᾰ	ᾱτοιν ιοιν ῳν	P. ᾱτα ᾰα ᾰ	ᾱτων ᾰων ῳν	ασι

Extrito τ, α, *quæ præcedit,* ε *reddit Ionis.*
ΚέρεΩ, Herod. 330. 13.

Syncope nomen in -ις *truncat, Crasis Attica plectit.*
S. N. Ἔφις. Pl. ἔφ-ιδες, -ιδας; ἔφεις. *Gal.* 5. 26.
S. N. Κλεῖς. Pl. κλεῖ-δες, -δας; κλεῖς. *Apoc.* 1. 18.

Ionum Declinatio duplex.

Declinatio prima.

-Ευς, -ης, -ις *rarò, incontractile parturit* -ηΩ.

	N.	G.	D.	Ac.V.	NAV.GD.	NV.	G.	D.	Ac.
S.	Βασιλ-εὺς Ἀρ-ης Πόλ-ις	ηΩ.	ηϊ	ηα	εΰ ες ι	D. ηε	ήοιν	Pl. ηες	ήων	εῦσι ησι	ηας

Declinatio secunda.

Nomen in -ις *vel* -ι *propriam habet contractile formam.*

	N.	G.	D.	Ac.V.	NAV.GD.	NV.	G.	D.	Ac.
S.	Πόλ-ις Σίνηπ-ι	ιος	ῑ, ι	ιν ι	ι	D. ιε	ίοιν	Pl. ες, ις ᾱ, ι	ίων	ισι	ιας ις ια, ι

Vocis ναῦς, duplex Dialectus flectere plures
Communi solet ex usu, quàm Regula, casus.
Attbis α reddit ε; -ῶς, -ωσι: sed Ionis α in η sibi format.

N. G. D. Ac. GD. N. G. D. Ac.

S[1] Ναῦς,[2] νεὼς,[3] νηός.[4] νηΐ.[5] ναῦν. D[6] νεοῖν P[7] νῆες.[8] νεῶν.[9] ναυσί.[10] ναῦς.

Flexio Thucydidæ casus allata per omnes.
Thucyd. [1] 156. A. [2] 162 C. [4] 156. A. [5] 162. C. [6] 255. A. [7] 162. B.
[8] 156. B. [9] 157. B. [10] 156. A.
Herod. [3] 1. 17. [4] 1. 25.

Dialectus Casuum.

Genitivi.

Attica [1] *-εως &* [2] *-εων formæ est inflexio quintæ.*
Flectit Ion -υ primæ in [3] *-εω; &* [4] *-έων ubi ex -ῶν.*
Doricus -υ facit [5] *-ευ* [6] *-ω* [7] *-οι; facit -υ quoque primæ*
[8] *-Ao vel* [9] *-α; itidem -ῶν primæ facit* [10] *-άων aut* [11] *-ᾶν.*
Sæpe poetæ -οι facit [12] *-οϊο; -υ facit -οιο;*
-Οιν etiam vertit quandoque duale per [13] *-οϊιν.*

Dativi.

Addit Ion -αι, -οις [14] *-ι; sed -αις, facit* [15] *-ῃς, simul* [16] *-ῃσ*
Mutat -ι sed per -εσι, aut etiam [17] *-εσσι licentia Vatum.*

Accusativi.

Atticus -η quintæ [18] *-ην; -εις,* [19] *-ῃς pluraliter aut -ας*
Reddit. Ionis [20] *ea ex -ην primæ:* [21] *-ᾶν variùs ex -ώ.*
Doris corripit [22] *-ας primæ;* [23] *-ως &* [24] *-ῶ efficit ex -ῶς*

[1]γείων Thuc. 11. A. [2]πέρ-ραων vide pag. 23. [3]Γύγεω Herod. 4. 14. [4]νηυσὶν 15. 8. [5]οἰκτίων 3. 25. [6]μυσῶν Pind. Isth. Od. 6. ant. 1. [7]ἰφθίμοιον Hom. Il. α. 495. [8]πυσῶν Herod. 26. 4. [9]ἀνδρῶν 282. 40. [10]Ἐυμήλους Theoc. Id. 5. 134. [11]χοίλους Id. 7. 20. [12]δυμῷ Id. 2. 61. [13]χαεπολῖς Pind. Pyth. od. 4. ant. 5. [14]Αυγοίαο Theoc. Id. 25. 7. [15]Ἀχιλῆος Hom. Il. α. 203. [16]Τλα Theoc. Id. 13. 7. [17]πολυδίψα Id. 10. 15. [18]αἰχμητῶν Hom. Il. α. 52. [19]μυσῶν Theoc. Id. 16. 29. [20]Αλολιδῶν Pind. Pyth. Od. 4. Stroph. [21]μυσῶν Theoc. Id. 7. 37. [22]ἰμολῖος Hom. Il. δ. 215. [23]βιῆϊ Il. α. 49. [24]μεγαλήτοιϊν Il. α. 257. [25]πίγαιν Theoc. Id. 9. 26. [26]βαρβάροιϊν Herod. 1. 33. [27]χίζῃς Hom. Il. α. 462. [28]ναύτῃσι Arat. 42. [29]πλυνῆσι Hom. Il. β. 364. [30]ναυπλίῃσι Herod. 1. 10. [31]πίνῃσιν Hom. Il. α. 288. [32]Δημοδόκῳ Thuc. 244. D. [33]Δωρεῖς Thuc. 105. B. Δωρεὰς 69. C. [34]Γύγεω Herod. 3. 28. [35]διανύσας 30. 9. [36]Ἰῶν 1. 6. [37]πίχας ἰγγείας Theoc. Id. 21. 1. [38]ἰείῃσι Id. 1. 26. [39]πηδίνοις Id. 1. 90.

Dialectus Adjectivi.

Adjectiva pares Dialectos ſubſtantivis,
Per caſus parili variatos fine, capeſſunt.
Flectit Ion [1]*-εα ab -εια ; πίρλω facit Atticus* [2]*-ειναι.*

[1] ἐυρέα Herod. 45. 41. [2] Apollon. Ἀργυρ.

Dialectus Comparationis Irregularis.

	Att.	Ion.	Dor.	Dor.
Ἀγαθὸς	[1]κρείττων	[3]κρέσσων	[6]κάρρων [12]	[9]βέλτιος &c.
Μικρὸς	[2]ἥττων	[4]ἔσσων	[7]μείων	
Μέγας		[5]μέζων	[8]μάσσων	

[1] Hebr. 1. 4. [2] Demoſt. [3] Herod. 16. 30. [4] 200. 36. [5] 7. 2. [6] Plut. Lycurg. [7] Bion Id. 5. 9. [8] Theocr. Id. 22. 113. [9] Id. 5. 76.

Dialectus Adjectivi πολὺς.

Vox πολὺς *in varias mutatur Anomala formas ;*
Perque Heteroclisin, & Dialectos, perque Figuras :
Non tantùm in metrico, ſed & in ſermone pedeſtri.

Decli-

Declinatio Poetica.

S. N. Πολ-ύς, G. -έος. D. -εῖ. Ac. -ύν. V. -ύ.
P. N. V. -ῖες, -εῖς. G. -έων. D. -έσι, -έεσσι. Ac. -έας, -εῖς.
Comparatio Figurativa. πλείων & πλέων.
Dialectica. πλεῦν I. πλῆων D.

Declinatio Comparativi gradûs.

Ionica S.N. πλέων, πλέον, [1]πλεῦν. G. [2]πλεύνος. Ac. [3]πλεῦνα
P.N. [4]πλεῦνες. G. [5]πλευνων. Ac. [6]πλεῦνας.
Poetica Ac. [7]πλέας.
Dorica. S.N. [8]πλῆων. G. πλῆονος. &c.
[1]Herod. 60. 35. [2]26. 38. [3]350. 33. [4]22. 2. [5]276. 35. [6]28. 37.
[7]Hom. Iλ. β. 129. [8]Bion Id. 5. 3.

Dialectus Numeralium.

[1]Δύω A. [2]δυῶν A.I. [3]δυεῖν A. [4]Τέτταρες A. [5]τέσσερες I. [6]τέτορες D. [7]πίσυρες P. [8]Πέμπε D. [9]Ἑξάπε D. [10]Ὀγδώκοντα. [11]Διξὸς, [12]τριξὸς I.
[1]Hom. Iλ. α. 16. [2]Herod. 26. 7. [3]Thuc. 255. A. [4]Xenoph. [5]Herod. 63. 26. [6]Theoc. Id. 14. 16. [7]Hom. Ὀδ. π. 249. [8]Herod. 362. 26. [9]Theoc. Id. 4. 10. [10]Herod. 49. 1. [11]67. 38. [12]44. 7.

Dialectus Pronominum.

Atthis [1]ἐγωγε *solet dare*; *Doris* [2]ἐγὼν & [3]ἐγώνη; [4]Μεῦ, [5]ἀμὲ, [6]ἐμὶν, [7]τεῦ, [8]τοὶ, [9]τὺ, [10]ψὲ, [11]μὶν, [12]νῖν [13]τὶν [14]τὶν [15]ὔμμες. *Ex* -υ *flectit Ion* [16]-εω: [17]-έθεν -εόθενque *Poeta*.
Hæc & plura Typus rudiori tradit ab usu.
[1]Thuc. 139. C. [2]Theoc. Id. 1. 14. [3]Euſt. 641. 51. [4]The. Id. 3. 28. [5]11. 42. [6]2. 144. [7]2. 126. [8]1. 146. [9]1. 2. [10]4. 3. [11]1. 143. [12]1. 42. [13]2. 11. [14]Herod. 194. 38. [15]Theoc. Id. 1. 111. [16]ἐμέο Herod. 34. 32. σέο 3. 18. [17]Hom. Ὀδ. ν. 217. ἐμέθεν Iλ. β. 26. σέθεν Iλ. α. 189. ἕθεν Iλ. α. 114.

Ἔγωγ

N.	G.	D.	Ac.		NA.
[1]Ἐγωγε A.	ἐμέο I.	ἐμὶν D.	ἀμὲ D.		[1]ἄμμε D.
[2]ἐγὼν D.	μέο				[2]ἄμμε
[2]ἐγώνη	ἐμεῦ D.				
	μεῦ				
	ἐμεόθεν P.			D.	
	ἐμέθεν				
[3]ἄμμες D.	[5]ἡμέων I.	[8]ἁμῖν	[11]ἡμέας I.		
[4]ἧμες I.	[6]ἀμῶν D.	[9]ἄμμιν D.			
	[7]ἡμείων P.	[10]ἄμμι			
[12]Τυτόνη, D.	σέο I.	τοὶ D.	[14]τὲ D.		[16]ὔμμε D.
[13]τύγα	σεῦ D.	τὶν	[15]τύ		
	πεῦ	τὶν I.			
	σεόθεν P.			D.	
	σέθεν				
	[17]ὑμέων I.	[19]ὔμμιν D.	[21]ὑμέας I.		
[18]ὔμμες D.	[18]ὑμείων P.	[20]ὔμμι	[22]ὔμμας D.		
	ἕο I.				
	[23]εὗ D.				
	ἑόθεν ἕθεν P.				
[24]σφέες I.	[25]σφέων I.	[26]σφὶ I.	[27]σφέας I.		
			[28]ἑὲ D.		

[29] *Atticus addit* ι *vocum finibus* οῖ, εῖν Q.

N. [29]Οὗτοσὶ [29]αὐτηὶ [29]τυτὶ. G. [29]τυτοῖ. D. [29]τυτῳὶ [29]ταυτηῖ.
A. [29]τυτονὶ. P. N. [29]ταυτὶ. G. [29]τυτωνὶ, &c. I. [30]τυτέων.
[31]Ὡυτὸς [32]ὠὐτοὶ [33]τωῦ [34]τωὔτῳ [35]τωὐτὸν. [36]Εμεωῦ [37]ἐμεωῦν.
[38]Σεωῦ [39]σεωὔτῳ. [40]ἑωῦ [41]ἑωὐτῆ [42]ἑωὔτῳ [43]ἑωὐτῇ [44]ἑωὐτὸν [45]ἑωὐτῷ.
D. [46]τῆν Q. [47]τήνα [48]τῆνο [49]τήνω [50]τήνῳ [51]τήνου [52]τήνα [53]τήναις.
[54]ἁμὸς, [55]τιὸς, [56]ὑμὸς. *At.* [29]Ἐκεινοσὶ.

[1]Pind. Ol. Od. 9. Ant. 4. [2]Theoc. Id. 8. 25. [3]Id. 5. 67. [4]Herod. 57. 24. [5]Hom. Iλ. ν. 101. [6]Theoc. Id. 2. 158. [7]Hom. Oδ. ω. 159. [8]Theoc. Id. 5. 106. [9]Id. 1. 15. [10]Id. 102. [11]Herod. 8. 22. [12]Hom. Iλ. ε. 485. [13]Theoc. Id. 5. 69. [14]Id. 1. 5. [15]Id. 1. 56. [16]Id. 5. 145. [17]Hom. Oδ. ν. 7. [18]Oδ. φ. 318. [19]Theoc. Id. 1. 116. [20]Hom. Oδ. ω. 109. [21]Herod. 13. 6. [22]Theogn. 1. 110. [23]Hom. Iλ. ξ. 427. [24]Herod. 2. 21. [25]8. 19. [26]2. 1. [27]2. 21. [28]Theoc. Id. 4. 3. [29]Aristoph. [30]Herod. 12. 17. [31]74. 43. [32]98. 34. [33]4. 14, [34]2. 30. [35]26. 43. [36]9. 30. [37]10. 33. [38]11. 11. [39]29. 17. [40]29. 18. [41]87. 22. [42]9. 17. [43]3. 35. [44]6. 2 c. [45]309. 42. [46]Theoc. Id. 1. v. 4. [47]1. [48]8. [49]60. [50]40. [51]7. [52]153. [53]11, [54]Id. 5. 108. [55]Id. 2. 116. [56]Pind. Pyth. Od. 7. Epod.

VERBUM.

Verbum ſignificat vario cum tempore motum:
Copulat & voces; ſine quo ſententia nulla eſt.

Diviſio Verbi.

Diſtinguit verbum, cum ſenſu triplice, triplex
Litera: -m, Subſtantivi; ſed -o, -rque character
Verbi Adjectivi; incluſum cui nomen inhæret.
Lego, legor, curro, ægroto, ſequor.
Activum per -o, Paſſivum -or, mutabile ſcitur:
Neutrum in -o, Deponens in -or, immutabile perſtat:
Fini utriúſque pari eſt ſua ſignificatio diſpar;
Paſſio in -o, aut interna includitur actio; contrà
Actio in-or: neq; enim Commune imitabile verbum e
Flexio ſed pariles fines par conjugat ambos.
Bis duo in -ω & -ομαι affinia Græca Latinis.
λέγω, πέμπω, νοσῶ, λέγομαι, ἕπομαι.
Præter & has ſpecies, Genera altera plurima Verb
Primævum, Lego; Derivatum, Nomino, Cauſor.
Nupturio, Meditativum; Inceptivum, Adoleſco;
Dic Imitativum, Patriſſo; Frequentativum,
Rapto; Minutivum, Cantillo. Cætera miſſa.

Derivatio Verbi Græco-Latina.

Verba Latina novum, à Græcis manantia, ſenſum
Multa ſibi accipiunt: ab -έω finalia pauca.
Multa ab -άω in -io; ex -ίω yix provenit unum.
Ex ἀμῶ-ᾷς meto; & ex δοκῶ-εῖς ſum viſus; & αἰδῶ
-ᾷς loquor; & λέγω-εις dico: exemplaria ſenſu
Diſpare, Amo, & Doceo, & Lego, & Audio, verba Lati
Ex γιόω-οῖς unum ſcio ſcis; duo ſymbola γν ſe.
In ſe mutant; promendis quibus organon unum eſ
Conſona γ c muta; & ν ſ ſemiſonora.

Ac

Accidentia Verbi.

Caſus, Perſona, & Numerus, communia Verbo;
Propria ſunt Modus & Tempus; ſummúſque Character
Verbi, ſive eſt Actio, ſive eſt Paſſio, Motus.
Ut Modus indigitat, qualì ſit Motio ſenſu;
Sic Tempus Morula eſt, quâ durat motio Verbi.
Quadrupla forma Latina Modorum, *quintupla Græca eſt:*
Oſtendit quòd ſit; Jubet, ut ſit motio; dicit
Poſſibilem; ut Numerum, ſic Perſonam infinitat.
Signum Poſſibili triplum ineſt, volo, debeo, poſſum.
Si Verbum innuitur cave vel fac, Mandativus.
Sin nota votiva o ſi, utinam, Modus Optativus;
Poſt voces varii ſenſûs ſit Subjunctivus.
Forma Modi una eadem planè tot ſervit in uſus.

cave putes Cc. fac appareant. Ter. o ſi referat. Virg. Utinam ſit. Ter.

Græci autem, ſi clauſula vel ſi vocula rectrix
Anteeat, quintum interponunt Subjunctivum.

Tempora cenſentur primi tria, totque ſecundi
Ordinis: ut, quod & eſt; & quod fuit; & quod erit: ſic
Vix quod erat, fueratque priùs; fueritque quod olim:
Dicuntur Præſens, Perfectum, moxque Futurum:
Imperfectum, & Plus-perfectum, póſtque Futurum.
Bis tria ſola Latinis, *ter tria Tempora Græcis:*
Præſens, Præteritum triplex, duo utriſque Futura:
Græca Indefinita duo, citò póſtque Futurum.
Bina, Imperfectum, Pluſperfectumque Latinum
Poſſibili ſunt uſa Modo; Primumque Futurum
Monſtranti duntaxat, Poſſibilique Secundum.
Græcè Imperfectum, Pluſ-perfectumque prioris
Septa Modi cohibent: tria ſéque Futura coërcent
*Uſque modo à mandante: à ſubjungente nec * uſque.*

* δ'σον Joh. 17. 2. χρωδήσομαι 1 Cor. 13. 3.

Includit

Includit ſenſum per tempora cuncta futurum
Poſſibilis Modus; & Perfectum aliquando Futuri,
Perfectique Futurum etiam vice fungitur; unde
Primum Infectum dicitur, Exactumque Secundum.
Uſus perſonæ verbo diſcrimina ponit:
Perſonale triplex Perſona, ſed unica flectit
Verbum Imperſonale per omnes tertia formas.

Conjugatio Verbi Perſonalis.

Conjugat omne ferè una eadem variatio Verbum:
Flectio enim triplex; per membra Criteria, prima;
Perque Modos cum Temporibus ſit proxima; perq
Perſonas numero tres omni, tertia forma.

Verbum Sum; Εἰμί.

Sum Verbum prius eſt Naturâ, & crebrius Uſu:
Conficit omne etiam, incluſo cum nomine, verbum.
Lego, legor; i. e. ſum legens, ſum lectus.
Commodat & Linguæ paſſivum tempus utrique.
Forma Latina refert ſe Græcâ ab origine natam:
Plurima ſunt Defecta in utroque, & Anomala, verbo
Εἰμὶ ab ἔω: Sum ab ἔσω, φύω, fio; membra coopt

Terminatio Temporum.

Litera tripla Latina, & quadrupla Litera Græca
o, m, i. ω, ν, μι, μαι.
Perſonas omnes per & omnia tempora flectit,
Simplicis aut Contracti omnis parifinia Verbi.

Par

Paradigma Generale.

Sum, ero, fui.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Sum*	*es*	*ſim*	*eſſe*	
Imperf.	*eram*		*eſſem, forem*		
Fut.	*ero*				
Perf.	*fui*		*fuerim*	*fuiſſe*	
Pluſq;p.	*fueram*		*fuiſſem*		
Fut.			*fuero*	*fore*	*futurus*

Paradigma Perſonarum.

	1.	2.	3.		1.	2.	3	
	Sum	*es*	*eſt*		*ſumus*	*eſtis*	*ſunt*	
		es, eſto.	*eſto*			*eſte, eſtote.*	*ſunto*	
S.	*-m*	*-s*	*-t*	P.	*-mus*	*-tis*	*-nt*	
	-o	*-is*	*-it*		*-imus*	*-itis*	*-unt. int*	2. F.
	-i	*-iſti*	*-it*		*-imus*	*-iſtis*	*-erunt, -ere.*	

Part'cipium Ens migrat in ſolius Nominis uſum:
At cum præpoſito ab, præ, s mediam interponit.
abſens, præſens.

Paradigma Generale.

Εἰμὶ, ἔσομαι, ἦν.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imper.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	Εἰμὶ	ἴσθι, ἔσθι, (ἔστω	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν
Imperf.	ἦν					
Fut.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Pluſq;p.	ἤμην					

Para-

Paradigma Perſonarum.

	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
μι.	Εἰμὶ	εἶς, εἰ. ἴσθι &c.	ἔστι ἔστω		ἐστὸν ἔστον	ἐστὸν ἔστων	ἐσμὲν	ἐστὲ ἔστε	εἰσὶ ἔστωσ
	-ην	-ης	-η		-ήτην	-ήτην	-ημεν	-ητε	-ησαν
ν.-μην	Ind.	-σο	-το	-μεθον	-σθον	-σθην	-μεθα	-σθε	-ντο
-μην	Pot.	-ο &c.							
ω.	ὦ	ἦς	ἦ		ἦτον	ἦτον	ὦμεν	ἦτε	ὦσι
μαι.	-ομην	-ῃ	-ε͡ῑ	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται
	-ωμην	-ῃ	-η͡ῑ	-ώμεθον	-ησθον	-ησθον	-ώμεθα	-ησθε	-ωνται

Verbum in *O*; & in Ω.

Verbum in -o; ſimplex, impurum eſt; contractile, purum
Omne per -is verbum incontractum Analogia flectit:
Sola brevem -ĭs tendit triplex contractio finem.

Omne in -ao, vel -eo, vel -io finale Latinis;
Omne in -άω, vel -έω, vel -όω finale ità Græcis:
Ex -aïs, -âs; -eïs, -ês; iïs, -îs contractio format;
-ᾶς ab -άεις fit; & -ῆς ab -έεις fit; & -οῖς ab -όεις fit.
Ratio Contrahendi.
Poſt a, ſilent -i, vel -u, vel -e: par contractio poſt e.
Poſt i, perit ſimilis; vel -e nuda, vel ante -re, clauſa
Contrahe -ao, -o; ſed -aa, -e. Forma incontracta ſilet
Romæ exul; priùs ut deſueverat, exul Athenis.

Am-aïs-as, -aunt -ant, -ae -a. mon-eïs-es, -eunt -ent, -ee-e.
aud-iis-is, -ie -i. -ierem -irem. -am-ao-o, -aem -em.

Contrahitur Thema ſolum, Imperfectúmque per omnes Perſonas Græcum: Mutilum eſt Paradigma Latinum.

Ver

Verbi -ao bina omnis ſe ſyllaba trudit in unam,
Nec primam monſtrantis -eo, nec contrahit ullam
Poſſibilis Præſentis. -io Præſentis omittit
Primam etiam perſonam, pluralémque ſupremam:
Imperfecti nec monſtrantis contrahit unam,
Præſentis nec poſſibilis; reliquas -io ſtringit.
In ſe vocalem præeuntem ω contrahit omnem.
Ex -άω α fit ubivis; tantum ως ex αο factum.
Perdit ε verbum in -έω; εε in ει; εο in ου bene mutat.
Ει ab -όω; ο, breviſque fit ου; ſed ο, longaque junctim ω;
Ου ab ου, ſic -οῦν ab -όειν facit infinitus.

Τιμ-άω, φιλ-έω, χρυσ-όω-ῶ. τιμ-άεις-ᾷς, δουλ-οῦμεν.
Φιλ-έεις-εῖς, -εε-ει, -όουμεν-οῦμεν.
Χρυσ-όεις-οῖς, -οε-ου, -όητον, -ᾶτον, -όυσι-οῦσι, -όειν-οῦν.

Parva quidem, ſcituque facillima, Regula tollit
Tædia Siſyphii, cramben raucique laboris;
Multiplicéſque typos Tyronibus expedit unum
Exemplar; Græco conforme aliquando Latinum.

Verba in -io occurrunt tribracha incontracta bis octo:
Hæc; capio, cupio, facio, fodio, fugioque,
Et jacio, quatio, rapio, ſapio, parioque,
Atque orior, morior, gradior, patior, duo priſca
Tantùm in Compoſitis Iacio, ſpecio; omnia flectunt
Tempus in -am aut -ebam aut etiam -unt per i, ut audio, ſalvum.
Poſt ut e nonnulla -as, ita poſt & i plurima formant.

capio -iam -iebam -iunt.

Leo, creo, meo, ſcreo; calceo, cuneo, galeo, laqueo, lineo, nauſeo, enucleo.
Allevio, amplio, aſcio, brevio, concilio, erucio, excorio, expio, faſcio, frio,
Gio, hio; initio, lanio, luxurio, nuncio, pio, propitio, radio, repudio,
Sacio, ſaucio, ſcio, ſomnio, ſpolio, tripudio, vario, vitio; ferior, glorior,
Mentior, inſidior, præmior, ſpatior, ſuavior.

Formatio Temporum Latinorum.

Præſens eſt Thema totius Syſtematis, à quo
Proximiùs, duo Summa; remotiùs, Omnia fiunt.
Principialia tripla Latinis, *quadrupla Græcis*;

Præsens Perfectum ambobus, Primumque Futurum: &
Græcis Alterum: ut à Themate immediata propago.
Quatuor & cognata; Imperfectum, duo & Inde-
-Finita, & Plusperfectum. Paulò indè Futurum.
Nec vult cognatum nec principiale vocari.
Litera quæque Latina Character, f nisi vel z,
Fit thematis; quæ in perfecto fit sæpe s, u, x.
-O facit -ebam imperfecto; facit -amque futuro.
A sed contractum aut e, -bam sibi postulat & -bo.
Rursum -o potest promptè fines formare Modorum.
Mandat -e; Possibilis fit in -am; per -ere Infinitus;
Possibile Imperfectum ex -bam se conjugat in -rem.
Tempora prima Modos dare cætera visa per omnes.

Formatio Perfecti verisimillima.

Perfectum bene de Præsentis fine creatur.
Ex -o fit -i: tria servile u vocalibus indunt;
Scilicet ex -ao, -aï, -avi provenit; ex -io, -ii, -ivi;
Ex -eo, -eï fit -uï. Contrà, sententia vulgi
Imperat ex casu contracto ducere tempus.

Popularis.

-O mutatur in -i; contractum -o transit in -avi;
Effer -eo per -uï; sed -io fac rursus in -ivi.
Perfectum primogenitum sibi quintupla format
Tempora; bis duo Præterita, exactumque Futurum;
Ex -i ut -eram vel -erim vel -ero, simul -isse vel -issem

Conjugatio Generalis.

Flectitur-O, per-is,-am,-i,primum Paradigma Latinis
Per tria sic etiam -ω summaria tempora Græcis.

Forma

Formatio Temporum Græcorum.

Litera prævenit -ω Præſentis, ut antè Latini,
Singula quæque niſi ξ, & ψ, σque : ſed hæ tres
Primi ſigna characteriſtica trina Futuri.
Si præit -ω dupla ; ſola duarum eſt prima, character.
Gaudent -κω, -γω, -χω, -στω ; per -ξω ; perque -χα flecti :
Fines -πω, -βω, -φω, -πτω ; per -ψω ; perque -φα : porro
-Τω, -δω, -θω, -ζω, purum -ω ; per -σω ; perque -κα : demum
-Λω, -μω, -νω, -ρω, -μνω ; per & -ῶ ; per item -κα. Futuri
Sed -μῶ finale in perfecto vult dare -μηκα.
Contractis utrobique ſua eſt penultima longa.
νέμω, τέμνω -μῶ -μηκα. τιμ-άω, -ήσω, -ηκα.
-Ω, finis Thematis, finiſque utriuſque Futuri eſt.
Poſt liquidam in primo, vel in unoquoque ſecundo
Ω circumflexum eſt. Ante -ω finale, character
Explicitus σ primi eſt, implicitúſve Futuri :
-ῶ itaque, in quo σ quaſi plexum eſt, ſolvitur in -σω.
λέγω λέξω, λεγῶ. νέμω νεμῶ. φεύζω φεύσω, τέρπω τέρψω, ὁρῶ ὄσω.
A Themate ut primum ſic, Linguâ in utrâque, Futurum
Poſtremum ſolet à Perfecto tempore naſci.
Temporibus dupla cognatis mutatio : finis,
Verbo utrique ; ſed initii, ferè propria Græcis.
Imperfectum format -ον ex -ω ; deque Futuris,
Primum Indefinitum in -α tranſit ; in -ον que ſecundum :
Pluſperfectum & in -ειν vult ex Perfecto in -α, reddi.
Vult Indefinitum omni pro tempore ſumi ; ut
Præteritum, Monſtrante modo ; Præſenſque, Jubente ;
Poſſibilíque, Futurum : Perfecti amplior uſus.

Augmentum initio eſt; vel Temporis, auctio primæ
Vocalis; vel ε Syllabicum, cui conſona præfit:
Format ἄγω velut ἦγα ſibi, πείθωque πέπεικα.
Sic ago vult egi, tendo formare tetendi.
Crebrò Syllabici augmenti, vix Temporis, uſus.

Conſona ſi ſimplex, liquidæ vel prævia muta
Orditur verbum; ſibi ſumens ε Auctile ſignum,
Præficitur Perfecto, Paulo-poſtque-Futuro.
λέγω λέλεχα, λελέξομαι. γείρω, γήγερκα, γηγερθήσομαι.
Præcedit duntaxat ε, Cognata omnia, nudum.
ἔλεγον, ἔλεξα, ἐλελέχειν.
Quòd ſi prima brevis, vel α verbum anteiverit anceps,
Auctio mutat ε in η; rarò ει: ſed α ſemper in η: ο
Semper in ω: Tenuis duplat initium; Aſpera nunquam.
Nuſquam ι poteſt in diverſam mutarier aut υ.
ἀγείρω ἤγειρον, ἔχω εἶχον, ἀχέω ἤχεον, ὀρύπω ὤρυπον, φύω πέφυκα, ἱκάνω ἵκανον, ὑβρίζω ὕβρικα.
Emphaſis augmenta interdum conduplicat ambo.
Γν *tantùm præponit* ε; μν *liquidæ repetunt* μ;
Verba duo ex ϝ, χλ, *primam; vix plura reduplant.*
δαίομαι, ἐδαιδάμην, δεδαιδάμην. γνόω ἔγνωκα; μνάομαι μέμνημαι; πλήσσω πέπληγα, κλάομαι κέκλαυμαι.
Compoſitum cum Præpoſito media auctio tendit:
Rara eſt Præpoſiti; dupla rarior auctio verbi.
Præpoſito ſua vocalis perit ante ſequentem;
Præter περὶ & πρὸ: ρ, vocali appoſita, duplatur.
καταλέγω καταλέλεχα: καθαιδόω ἐκαθαίδουν & καθηῦδον.
κατέχω; περέχω, πρόεχω: ἀπορρίπτω ἀπέρριπτον.
Concluſum eſt monſtrante modo ſignum Auctile; ſolumi
Perfecti modus omnis habet, propriúſque futuri.
ἔλεξα λέξον λέξαιμι, &c. λέλεχα-ε-οιμι, &c. λελέξομαι λελεξοίμην, &c

Verbum

Verbum in *Or.*

-R fert Activa in Passivam tempora vocem:
-O fit -or; & -m, -r; mandans modus accipit & -re.
Infinitus, -e vertit in -i; -ĕr- de simplice trudit.
Perfecti & Plusperfecti, exactique Futuri
Defectum, Sum & Part'cipium complere jubentur.

Leg-o-or; -am-ar; -e-ere. amav-e-i. leg-ere-i. Lectus sum vel fui, eram vel fueram, ero vel fuero.

Verbum in -Ομαι.

Tempora ab Activis paribus Passiva creantur.
-Ω fit -ομαι; sed -σθήσομαι, -ήσομαι utrique Futuro:
Indefinitis, fit -α-θην; fit -ον -ων que, duobus;
Prævia ξ & ψ in χ mutantur & in φ.
Præteritis fit -θμην, -μαι, -μην, triplus ordine finis,
Ex -ον, -α, & -ειν. Porrò -χα in -σμαι; φα in -μμαι; -κα fit in -σμαι.
Post longam ex puro -ω; liquidamve -κα vertitur in -μαι.

λέγ-ω-ομαι. λέ-ξω-χθήσομαι. λεγ-ῶ ήσομαι, ἔλε-ξα-χθην, ἔλεγ-ον-ων -θμην. λέλε-χα-γμαι, ἐλελέ-χειν-γμην, πέπυ φα-μμαι. πέπει-κα-σμαι πεποίη-κα-μαι, γενέσθαι-κα-μαι.

Ut κ Perfecto, sic σ depone Futuro.

ποιή-σω-σθησομαι, ἐποίη-σα-σθην.

Perfecti Passivi etiam persona secunda
Ex -αι, vult in -ο rite modum formare jubentem;
Vult in -ομαι Tempus citò post formare futurum.

λέλεξ-αι -ο, -ομαι.

Perfecta in -μαι non purum, defecta duobus
Possibili & Subjunctivo, complere lacunas
Per verbum εἰμὶ & part'cipium optant, more Latino.
Tertia item persona modi monstrantis omissa,
Plurali in perfecto, ità defectum bene supplet.

Regulæ Perſonarum.

Prima deeſt verbi Activi perſona Dualis.
Tertia quæque Dualis in -ω, Pluralis & in -ν
Vult primo cognata modo, vult tempora cuncta
Poſſibili formare modo; ex -μω, ponere -νο.
Singula tertia amat Perſona, ſimulque ſecunda
Subjunctivi Activi, eliſum affigere Iôta
Fini α, ῃ, ῳ: ſola ſecunda ità temporis in -μαι.
Hæc tripla vocalis penultima, prædita puncto,
Perſonas Perfecti, in -μαι purum, afficit omnes.
Tertia ſive in ε ſive in ι per ν ἐφελκυστικὸν, ante
Vocalem claudi cupit, ut ſonus haud ſit hiulcus:
Conſona ſi ſequitur, ν rariùs intercedit.
ἐγίνωσκεν αὐτὸν *Mat.* 1. 25. ἀφίησιν αὐτὸν *Mat.* 4. 11.

Perſonæ Activæ.

Technica perſonas o, m, i tripla litera format:
-Ω per [-i] -s, -t; -mus, -tis, ſed [per -u] -nt bene flectit:
Propria contractis ante -o vocalis adhæret.
Prævia -in, -s, -t, -mus, -tis, -nt, litera flectit.
-I; pro -s, -ſti; pro -tis, -ſtis; proque -unt, capit -erunt.
Ex a per e vult perſonas formare Futurum.
Tres itidem -ω, -ν, -α, perſonas tripla litera format.
-Ω, -εις, -ει; -ετον, *atque* -ετον; *indè* -ομεν, *atque* -ετε, & -ουσι.
Producit ſed ε in ει; ο & in ου, ω circumflexum.
-Ον *per* -ες, -ε; *hinc per* -ετον, *ſed* -ἑτω; -ομεν, *indè* -ετε & -ον *fit*.
Flecte α manens loco ε; quin & ε tertia ſingula poſcit.
-Ειν, *ſalvâ* ει *paſſim, finis pluraliter* -εισαν.
Mandans poſt -ε *capit* -τω; -τον, -των; *atque* -τι, -ντων.
Indefiniti primi -ον *fit* -α, *finibus iiſdem.*
Poſſibilis modus in -μι *ſuum vult claudere tempus;*
Οι, *ſemel* -αι *præeunte, per* -εν *pluralia finit.*
Subjunctivus amat longam numeroſque per omnes.

-Ω & -ον, -ειν *fit*; -α *primo* -αι, *deinde* -έναι, *infinito.*
-Ω & -ον, -ων *fit*; -α *primo* -αι, *deinde* -ὰς, *participioque.*

Perſonæ Paſſivæ.

Activum fines paſſivos Schema refingit;
Vertitur -is per -eris vel -ere, & -t per -tur, ubique:
-Mus per -mur; tis perque -mini: his-or finibus uſum eſt.
-Ar ſed & -er; -ris; -tur: pari & ordine cætera format.
Paucula quàm facilem expediunt monoſyllaba flexum.
Εἰμὶ *docet ſimiles paſſivos flectere fines:*
Ex -μαι *fit* -σαι, -ται; -μεθον, & -σθον, -σθον; -μεθα, -θε, -νται;
Ex -μλω *ſed* -σο, -το, *fit*; -μεθον & -σθον, -σθον; -μεθα, -θε, -νθ;
T *tenui Activâ in* θ *versâ*; *cui* σ *adhæret:*
Ω & ο, *ſi præeant* μ *vel* ν, *non variantur*;
Rite ſed in reliquis perſonis η & ε *fiunt.*
-Hν, *ut in* εἰμὶ *ſuprà, pluraliter exit in* ντ.
-Γμαι *fit* -ξαι-χλαι; *porrò* -γμεθον, -χθον, χθον; -γμεθα, *ſic* χθε:
-μμαι *verò* -φαι-πται; μμεθον & φθον, -φθον; -μμεθα *ſic* φθε:
-Σμαι *per perſonas proprium* σ *promovet omnes:*
M, *prius ortum ex* ν, *redit in* ν *flexile, vel* σ.
-μμαι *ex* -νω-νται-νται; -μμεθον & -νθον-νθον; -μμεθα, *dein* -νθε.
Perfecto & pluſperfecto, penultima primæ
Perſonæ, fines manet invariata per omnes.
Mandans Paſſivus contractum ω *ex* εο *formatur*;
Inde -οίμλω, -ωμαι, -εσθαι, -όμλω *que creantur:*
Ex -λω, -ηθι *facit, præeat ſi* θ, *facit* -πτι;
-Εἶλω, -ῶ, -λῶαι *ſimul* -εἰς *exinde ſequuntur.*
Perfecti -χθαι -φθαι -σθαι -ρθαι *modus Infinitus.*

Muſa, tace; Attica reſpuit auris fragmina balba:
Ante oculos, melior Typus omni carmine, ponit
Tyroni tenero Latii primordia verbi:
Indè velut primos aditus præmenſus, in ampla
Cecropiæ ſpatia ingreditur confinia linguæ;
Carminis haud ſtricto pede, vix peragranda ſoluto.

Uniformitas omnium Verborum

Forma verbi		Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Simplicis.	*Leg-*					
Incontracti.	*Ama-*	*-o*	*-e*	*-am*	*-ere*	*-ens*
	Mone-					
	Audi-					

		Sing.			Plur.		
		1	2	3	1	1	3
Simplicis.	*Leg-*						
Incontracti.	*Ama-*	*-o*	*-is*	*-it*	*-imus*	*-itis*	*-unt*
	Mone-						
	Audi-						

		Sing.		Plur.	
		2	3	2	3
Simplicis.	*Leg-*				
Incontracti.	*Ama-*	*-e* *-ito,*	*-ito*	*-ite* *-itote,*	*-unto*
	Mone-				
	Audi-				

in -ο & -ω Simplex & Contrahibile.

Modos.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	-ω	-ε	-οιμι	-ω	-ειν	-ων

Personas

cativi.

	Sing. 1	Sing. 2	Sing. 3	Dual. 2	Dual. 3	Plur. 1	Plur. 2	Plur. 3
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	-ω	-εις	-ει	-ειον	-ειον	-ομεν	-ετε	-ουσι

rativi.

	Sing. 2	Sing. 3	Dual. 2	Dual. 3	Plur. 2	Plur. 3
Λέγ- Τιμα- Φιλε- Χρύσο-	-ε	-έτω	-ειον	-έτων	-ετε	-όντων

Conjugatio Verbi in -o & -ω.

Paradigma Generale Verbi.

Simplicis.	*Lego,*	*-is;*	*legam;*	*legi.*
	Λέγω,	-εις;	λέξω;	λέλεχα.
Contracti.	*Am-o,*	*-as;*	*-abo;*	*-avi.*
	Mon-eo,	*-es;*	*-ebo;*	*-ui.*
	Aud-io,	*-is;*	*-iam;*	*-ivi.*
	Τιμ-ῶ,	-ᾷς;	τιμήσω;	τετίμηκα.
	Φιλ-ῶ,	-εῖς;	φιλήσω;	πεφίληκα.
	Χρυσ-ῶ,	-οῖς;	χρυσώσω;	κεχρύσωκα.

Paradigma Temporum & Modorum.

Verbi Simplicis.

	Indic.	Imper.	Pot.	Infin.	Part.
Præſ.	*Leg-o*	*e*	*am*	*ere*	*ens*
Imperf.	*leg-ebam*		*erem*		
1. Fut.	*leg-am*				
Perf.	*leg-i*		*erim*	*iſſe*	
Pluſq;p.	*leg-eram*		*iſſem*		
2. Fut.			*ero*		*lecturus.*

Ind

	Indic.	Imperat.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
ræſ.	Λέγ-ω	ε	οιμι	ω	ειν	ων
mperf.	ἔλεγον					
Fut.	λέξ-ω		οιμι		ειν	ων
Indef.	ἔλεξα	λέξ-ον	αιμι	ω	αι	ας
Fut.	λεγ-ῶ		οῖμι		εῖν	ῶν
Indef.	ἔλεγον	λέγ-ε	οιμι	ω	εῖν	ὼν
erf.	λέλεχ-α	ε	οιμι	ω	έναι	ως
luſq;p.	ἐλελέχειν					

Verbi Contracti.

	Indic.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
	Am-o	*a*	*em*	*are*	*ans*
ræſ.	*Mon-eo*	*e*	*eam*	*ere*	*ens*
	Aud-io	*i*	*iam*	*ire*	*iens*
	am-abam		*arem*		
mperf.	*mon-eham*		*erem*		
	aud-iebam		*irem*		
	amabo				
Fut.	*monebo*				
	audiam				

Indic.

	Indic.	Imper.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	Τιμ-ῶ	α	ῷμι	ῶ	ᾶν	ῶν
	Φιλ-ῶ	ει	οἶμι	ῶ	εῖν	ῶν
	Χρυσ-ῶ	υ	οἶμι	ῶ	ῦν	ῶν
	ἐτίμων					
Imperf.	ἐφίλυν					
	ἐχρύσυν					

Paradigma Perſonarum.

Verbi Simplicis.

		1.	2.	3.		1.	2.	3
Pr. Ind. Imperat.	S.	*o,*	*is,*	*it.* *e, ito;*	P.	*imus*	*itis*	*un* *ite, itote; un*

		1.	2.	3.	2.	3.	1.	2.	3.
ω.	Indic.	ω,	εις,	ει.	ειον,	ειον.	ομυ,	ετι,	υσι.
	2 Fut.	ῶ,	εῖς,	εῖ	εῖτον,	εῖτον.	ῶμυ,	εῖτε,	ῶσι.
	Subj.	ω,	ῃς,	ῃ.	ητον,	ητον.	ωμυ,	ητε,	ωσι.
	Imperat.	ε,	έτω		ετον,	έτων.		ετε,	έτωσ
		ον,	άτω		ατον,	άτων		ατε,	άτω
μι.	οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμυ	οιτε	οιεν.
	αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμυ	αιτε	αιεν.
γ.	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομυ	ετε	ον
α.	Indef.	ας	ε		ατον	άτην	αμυ	ατε	αν
	Perf.	ας	ε		ατον	ᾶτον	αμυ	ατε	ασι
γ.	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμυ	ειτε	εισι

V

Verbi Contracti.

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
præſ.	o	as	at		amus	atis	ant
dic.	eo	es	et		emus	etis	ent
	io	is	it		imus	itis	iunt
				P.			
		a, ato;	ato			ate, atote;	anto
ıp.		e, eto;	eto			ete, etote;	ento
		i, ito;	ito			ite, itote;	iunto

	Sing.			Dual.		Plur.		
	1.	2.	3.	2.	3.	1.	2.	3.
præſ.	ῶ,	ᾷς,	ᾷ	ᾶτον,	ᾶτον	ῶμεν,	ᾶτε,	ῶσι.
dic.	ῶ,	εῖς,	εῖ	εῖτον,	εῖτον	οῦμεν,	εῖτε,	οῦσι.
	ῶ,	οῖς,	οῖ.	οῦτον,	οῦτον	οῦμεν,	οῦτε,	οῦσι.
perat.	α,	άτω		ᾶτον,	άτων,		ᾶτε,	άτωσαν.
	ει,	είτω		εῖτον,	είτων,		εῖτε,	είτωσαν.
	υ,	ύτω		ῦτον,	ύτων.		ῦτε,	ύτωσαν.
t.	ῷμι	ῷς	ῷ	ῷτον,	ῴτην	ῷμεν,	ῷτε,	ῷεν.
	οῖμι,	οῖς,	οῖ.	οῖτον,	οίτην	οῖμεν,	οῖτε,	οῖεν.
bj.	ῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶτον,	ᾶτον.	ῶμεν,	ᾶτε,	ῶσι.
	ῶ	ῇς	ῇ	ῆτον,	ῆτον.	ῶμεν,	ῆτε,	ῶσι.
	ῶ,	οῖς,	οῖ.	ῶτον,	ῶτον.	ῶμεν,	ῶτε,	ῶσι.
pf.	ων,	ας,	α.	ᾶτον,	άτων.	ῶμεν	ᾶτε,	ων,
	ην,	εις,	ει.	εῖτον,	είτων.	οῦμεν,	εῖτε,	ουν.
	ουν,	ους,	ου.	οῦτον,	ούτων.	οῦμεν,	οῦτε,	ουν.

Uni-

Uniformitas omnium Verborum i

Forma Verbi.

		Ind.	Imp.	Pot.	Inf.
Simplicis.	*Leg-*				*-i*
Incontracti.	*Ama-*	*-or*	*-ere*	*-ar*	
	Mone-				*-eri*
	Audi-				

Per
Ind

		Sing. 1	2	3	Plur. 1	2	3
Simplicis.	*Leg-*						
Incontracti.	*Ama-*	*-or,*	*-eris,*	*-ere,*	*-imur*	*-imini*	*-un*
	Mone-			*-itur*			
	Audi-						

Imp

		Sing. 2	3	Plur. 2	3
Simplicis.	*Leg-*				
Incontracti.	*Ama-*	*-ere*	*-itor,*	*-imini*	*-un*
	Mone-	*-itor*		*-iminor,*	
	Audi-				

-ομαι Simplex & Contrahibile.

Modos.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	-ομαι	-ου	-οίμην	-ωμαι	-εσθαι	-όμενος

...rsonas ...tivi.

	Sing. 1	Sing. 2	Sing. 3	Dual. 1	Dual. 2	Dual. 3	Plur. 1	Plur. 2	Plur. 3
Λέγ- Τιμά- ...ιλέ- Χρυσό-	-ομαι	-η -ει		-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται

...tivi.

	Sing. 2	Sing. 3	Dual. 2	Dual. 3	Plur. 2	Plur. 3
Λέγ- Τιμά- ...ιλέ- Χρυσό-	-ου -έσθω		-εσθον	-έσθων	-εσθε	-έσθωσαν

Conjugatio Verbi in -or & -ομαι

Paradigma Generale Verbi.

Simplicis. { *Leg-or* ; *-eris* ; *legar* ; *lectus sum.*
Λέγ-ομαι, -η ; λεχθήσομαι ; λέλεγμαι.

Contracti. {
Am-or ; *-aris* ; *-abor* ; *-atus sum.*
Mon-eor ; *-eris* ; *-ebor* ; *-itus sum.*
Aud-ior ; *-iris* ; *-iar* ; *-itus sum.*
Τιμ-ῶμαι, -ᾷ ; τιμηθήσομαι ; τετίμημαι.
Φιλ-ῶμαι, -ῇ ; φιληθήσομαι ; πεφίλημαι.
Χρυσ-ῶμαι, -οῖ ; χρυσωθήσομαι ; κεχρύσωμαι.
}

Paradigma Temporum & Modorum.

Verbi Simplicis.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part
Præſ.	*Leg-or*	*ere*	*ar*	*i*	*ctus*
Imperf.	*leg-ebar*		*erer*		
1. Fut.	*leg-ar*				*end*
Perf.	*lectus ſum vel fui*		*ſim vel fuerim*	*ſſe vel ſuiſſe*	
Pluſq;p.	*eram vel fueram*		*eſſem vel fuiſſem.*		
2. Fut.			*ero vel fuero*		

Ind

	Indic.	Imper.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præſ.	Λέγ-ομαι	υ	οίμην	ωμαι	εσθαι	όμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
1 Fut.	λεχθήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1 Ind.	ἐλέχθην	λέχθ-ητι	είην	ῶ	ῆναι	εὶς
2 Fut.	λεγήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
2 Ind.	ἐλέγην	λέγ-ηθι	είην	ῶ	ῆναι	εὶς
Perf.	λέλε-γμαι	ξο	σμένος-ὦ	ῶ	χθαι	γμένος
Pluſq;p.	ἐλελέγμην					
F. p. F.	λελέξ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος

Verbi Contracti.

	Indic.	Imper.	Pot.	Inf.	Part.
	Am-or	*are*	*er*	*ari*	*atus*
Præſ.	*Mon-eor*	*ere*	*ear*	*eri*	*itus*
	Aud-ior	*ire*	*iar*	*iri*	*itus*
	am-abar		*arer*		
Imperf.	*mon-ebar*		*erer*		
	aud-iebar		*irer*		
	am-abor				*andus*
1 Fut.	*mon-ebor*				*endus*
	aud-iar				*iendus*

	Ind.	Imper.	Pot.	Sub.	Infin.	Part.
Præſ.	Τιμ- ῶμαι	ῶ	ῴμην	ῶμαι	ᾶσθαι	ώμενος.
	Φιλ- οῦμαι	οῦ	οίμην	οῦμαι	εῖσθαι	ούμενος.
	Χρυσ- οῦμαι	οῦ	οίμην	οῦμαι	οῦσθαι	ούμενος.
Imperf.	ἐτιμώμην					
	ἐφιλούμην					
	ἐχρυσούμην					
Perf.	τετίμ- ημαι	ησο	ήμην	ῶμαι	ῆσθαι	ημένος.
	πεφίλ-					
	κεχρύσ- ωμαι	ωσο	ώμην	ῶμαι	ῶσθαι	ωμένος.

Paradigma Perſonarum.

Verbi Simplicis.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.
Pr.Ind. Imper.	S.	or	eris, ere.	itur	P.	mur	imini untur
			ere, itor.	itor		imini, iminor.	untor
		r	ris, re.	tur		mur	mini ntur

S.			D.			P.		
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
ομαι	εσαι, ῃ.	εται	μεθον	σθον	σθον	όμεθα	σθε	ονται
οῦμαι	εσαι, ῳ.	ειτο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οῦντο
ξμαι	ξαι	κται	γμεθον	χθον	χθον	γμεθα	χθε	γμένοι εἰσὶ
γμαι	ξο	κτο	γμεθον	χθον	χθην	γμεθα	χθε	γμένοι ἦσι
ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
	ῷ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

σ, σάω &c. ντι, ᾱσι } ήτω &c. ξο, χθω &c. σο, σθω &c.

Verb

Verbi Contracti.

		1.	2.	3.		1.	2.	3.
Præſ. Ind.		*or*	*aris, are.*	*atur*		*amur*	*amini*	*antur*
		eor	*eris, ere.*	*etur*		*emur*	*emini*	*entur*
		ior	*iris, ire.*	*itur*		*imur*	*imini*	*iuntur*
S. Imper.		*are, ator.*		*ator*	Pl.	*amini, aminor.*		*antor*
		ere, etor.		*etor*		*emini, eminor.*		*entor*
		ire, itor.		*itor*		*imini, iminor.*		*iuntor*
1. Fut.		*or*	*eris, ere.*	*itur.*		*imur*	*imini*	*untur*

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præſ. Indi.		ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
		οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
		οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperat.		ῶ	άσθω			ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
		οῦ	είσθω			εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
		οῦ	ούσθω			οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
Pot.		ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο
Subj.		ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
		ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
		ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται
Imp.		ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
		ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
		ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Verbum Medium.

Naſcitur ambiguum ex opulento Idiomate Verbum Vox media; Activo & Paſſivo à Schemate, fines Sumit; ab Activo tamen omnia tempora format.

-Ω fit -ομαι; -ον,-όμλως; -α & -άμλω; -ῶ poſtulat -ῦμαι:
Λέγ-λέξ-ω-ομαι. ἔλεγ-ον-όμλω. ἔλεξ-α-άμλω. λεγ-ῶ-ῦμαι.

Perfectum Medium format nota ſumpta Futuri Activi alterius: Thematis penultima verſa eſt; Αι fit enim ῃ; ει, οι; diſſyllabicique Futuri Activi breve ε factum ο; velut factum οι priùs ex ει.
φαγῶ ex φαίνω πέφηνα, πθῶ ex πείθω, πέποιθα. λεγῶ, λέλογα.

Paradigma Generale.

Λέγομαι,	-ῃ; λέξομαι;	λέλογα.
Τιμῶμαι,	-ᾷ; τιμήσομαι;	τέτιμα.
Φιλῦμαι,	-ῇ; φιλήσομαι;	πέφιλα.
Χρυσῦμαι,	-οῖ; χρυσώσομαι.	

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præſ.	Λέγ-ομαι	ου	οίμλω	ωμαι	εσθαι	όμλος.
Imperf.	ἐλεγόμλω					
1. Fut.	λέξ-ομαι		οίμλω		εσθαι	όμλος.
1. Indef.	ἐλεξάμλω	λέξ-αι	αίμλω	ωμαι	ασθαι	άμλος.
2. Fut.	λεγ-ῦμαι		οίμλω		οῦσθαι	όμλος.
2. Indef.	ἐλεγόμλω	λεγ-οῦ	οίμλω	ωμαι	έσθαι	όμλος.
Perf.	λέλογα	ε	οιμι	ω	έναι	ὼς
Pluſq;p.	ἐλελόγειν					

Tem

[1]*Tempora prima duo, & cum* [2]*primis prima Futuris*
Indefinita, Activo ferè prædita sensu;
Cætera, Passivo: vix est contrarius usus.
[3]*At regimen Passiva Activum imitata leguntur.*

[1]λέξομαι, ἐλεξάμην [2]λέξομαι, ἐλεξάμην.
[3]Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου Matth. 21. 37. ἐντέτραπται ἡμῖν ὁ Κύριος Act. 13. 47. ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι Act. 15. 22.

Perfectum crebrò Medium, Activum in Thema transit;
Nempe κέκλημαι, κεκλήκω; -ων, hinc fingitur ex -ώς.

Paradigma Personarum.

Personæ ante-datis conformes sunt, nisi solæ
Postremique Futuri, & primi Indefiniti.

	Sing.			Dual.			Plur.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
F. 2.	ῦμαι	-ῆ	-εῖται	-ύμεθον	-εῖσθον	-εῖσθον	-ύμεθα	-εῖσθε	-ῦνται
I. 1.	άμην	-ασο vel -ατο -ω		-άμεθον	-ασθον	-άσθην	-άμεθα	-ασθε	-αντο
Imperat.		-αι, -άσθω			-ασθον	-άσθων		-ασθε	-άσθωσαν

Verbum Deponens.

Non aliud quàm Passivum, Paradigma Latinum est;
Cum participiis in utrâvis Voce duobus.
Texitur ex Medio & Passivo Schemate Græcum;
Bis duo dat Medium; Passivum, tempora septem:
Vix Themate ex uno se Cognata omnia formant.
Sæpe solent Veteres passivum inducere sensum;
Præcipuè Participio: idque imitabile cautè.
Comitor. Justin. dignor. Cic. bella matribus detestata, parentibus abominatus. Hor. Oblita mihi Carmina. Virg.

Paradigma Generale.

Sequor -eris, -ar, secutus sum.

Δέχομαι, δέξομαι, δέδεγμαι,
Πωλοῦμαι, πεύσομαι, πέπυσμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Pr.	*Sequ-*	*-or*	*-ere*	*-ar*	*-i*	*sequens,*
Im.	*sequ-*	*-ebar*	*-erer*			
F.1.	*sequar*					*secuturus, sequendus*
Per.	*Secutus*	*sum* vel *fui*	*sim* vel *fuerim*	*esse* vel *fuisse*	
Pl.p		*eram* vel *fueram*	*essem* vel *fuissem*		
F.2.			*ero* vel *fuero*		

Δέχ

	Ind.	Imper.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præſ.	Δέχ- ομαι Πλωδάν-	ε	οίμλω	ωμαι	εσθαι	ομλος
Imp.	ἐδεχόμλω ἐπυνθανόμλω					
1Fut.	δεχθήσ-ομαι		οίμλω		εσθαι	όμλος
1Ind.	ἐδέχθλω	δέχθ-ητι	είλω	ῶ	ῆναι	ὶς
Perf.	δέδε- γμαι πέπυ- σμαι	ξο σο	γμένος εἶλω σμένος	ῶ	χθαι σθαι	γμένος σμένος
Plq.p.	ἐδεδέγμλω ἐπεπύσμλω					
P.p.f.	δεδέξ- ομαι		οίμλω		εσθαι	όμλος
1Fut.	δέξ- πεύσ- ομαι		οίμλω		εσθαι	όμλος
1Ind.	ἐδεξ- ἐπευσ- άμλω	δέξ- αι πεῦσ- αι	άμλω	ωμαι	ασθαι	άμλος
2Fut.	πυθ- ῦμαι		οίμλω		εῖσθαι	όμλος
2Ind.	ἐπυθόμλω	πυθ- οῦ	οίμλω	ωμαι	έσθαι	όμλος

Verbum in -μι.

Verbum aliud Linguæ exundantia protulit in -μι,
Ortum ex contracto ; verso -ω in -μι, brevique,
Quæ præit, in longam ; initioque locatur Iôta ;
Consona prima per ι ingeminatur ; si neque bina est,
Nec duplex : liquidæ non obstat prævia muta.
Ex ἴω εἶμι ; φάω ἵημι ; δόωque δίδωμι :
Aspera sit tenuis ; θέω ut vox facta τίθημι.
Vult Imperfectum, à Thematis -μι, refingier in -ν :
Ex imperfecto duplicatio dempta secundum
Parturit indefinitum Activum : indè recusum
Ex ν fit Medium -μην ; hæc tria tempora flectit
Finis -ι vel -ν ; ut εἰμί : Gravitona cætera, verbo
Sumpta ex desueto ; quod, in -ω redeunte -μι, scitur.
Communi veniunt usu Dialectica θὴς, δὸς :
Et θεῖναι, δοῦναique, τίθειναque commodat Atthis.
Indefinitum prius ηκα *&* ἔθηκα *&* ἔδωκα
Perfecti κ *habet, pro* σ *formante futurum : &*
Simplicia in monstrante modo ferè clausa quiescunt :
Per reliquos sed plura Modos composita vagantur.

θέσω τεθέσομαι, ἔθηκα ἐτίθην, ἔδων ἐδόμην. θῆσαι Nazian. Poem. 61. v. 295. θέσαντο Pind. Nem. Od. 5. Ant. 1. κατεθήκαμεν Pind. Ol. Od. 6. Ep. 2.

Hoc genus, innumera est Verborum copia ; manca
Perfecto medio, Indefinitoque secundo
Passivo ; pariterque secundo omni orba Futuro.
Integra sola ab -άω tantùm una aut altera forma est.
Corripitur longa Activæ penultima vocis,
Voce in Passivâ ; Medii penultima sola
Longa Futuri est, Indefinitique prioris.
Perfectum quoque in -εικα, alienum ει *mittit in -ειγμαι.*

Primu

Primum extra numerum, capitur penultima Verbi
eſueti, numeroque modi-Mandantis in omni.
ἵστα -τον -μεν -τε, -ντι.
ndefiniti manet ultima longa ſecundi
ctivi : excipe ἔδην *&* ἴδων, *ſimul* δῶ ; *tria tantùm.*
Audent contractum Thema reduplicare Poetæ ;
δόω *ut* διδόω, *venit unde* [1]διδοῖσ-θα, [2]διδοῖque.
Sinc tres in numero [3]*primo imperfecta creârunt*
erſonas ità contractas ; [4]*pluraliter unam :*
erſonamque Modo ſimul in [5]*Mandante ſecundam.*
ar aliquando Modo Contractio in [6]*Infinito.*
ndè [7]*Futurum etiam ex* διδόω *deductile primum.*

[1] Ιλ. ι. 164. τ. 270. [2] Euſt. 744. 18. [3] ἐπίθει 2 Cor. 3. 13. [4] ἐπίθην Act. 3. 2. [5] ἀνάστα Act. 12. 7. ἐπίθει 1 Tim. 5. 22. ἵσθι Theoc. Id. 1. 143. pro quo ἵσδι Doricè Pind. Ol. Od. 1. Ep. 3. vide Schol. [6] ἵστην pro quo ἵστῶν Doricè Theoc. Id. 29. 9. [7] διδώσομαι Hom. Οδ. ν. 359. διδώσειν Οδ. ω. 313. σωιζῶν 2 Cor. 10. 18.

Vox Activa.

Paradigma Temporum Principalium.

Ἵστημι	στήσω	ἕστηκα.
Τίθημι	θήσω	τέθεικα.
Δίδωμι	δώσω	δέδωκα.

Paradigma Temporum differentium à Barytonis.

	Ἵστημι		ἵστην		ἔστην.
ræſ.	Τίθημι.	Imperf.	ἐτίθην	Ind. 2.	ἔθην.
	Δίδωμι		ἐδίδων		ἔδων.

Para-

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præſ.	Ἱς- ημι	-αθι	-αίην	-ῶ	-άναι	-ὰς
Imp.	ἵςην					
Ind. 2.	ἔςην	ςῆθι	ςαίην	ςῶ	ςῆναι	ςὰς
Fut. 1.	ςήσ- ω		-οιμι		-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔςησ- α	ςῆσ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας
Perf.	ἕςηκ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Pluſqp.	ἑςήκειν					
Præſ.	Τίθ- ημι	-επι	-είην	-ῶ	-έναι	-εὶς
Imp.	ἐπίθην					
Ind. 2.	ἔθην	θὲς	θείην	θῶ	θεῖναι	θεὶς
Fut. 1.	θήσ- ω		-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔθηκα					
Perf.	τέθεικ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Pluſqp.	ἐπεθείκειν					
Præſ.	Δίδ- ωμι	-οθι	-οίην	-ῶ	-όναι	-ὺς
Imp.	ἐδίδων					
Ind. 2.	ἔδων	δὸς	δοίην	δῶ	δοῦναι	δὺς
Fut. 1.	δώσ- ω		-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔδωκα					
Perf.	δέδωκ-α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Pluſqp.	ἐδεδώκειν					

Paradigma Personarum.

	Sing. 1	2	3	Dual. 2	3	Plur. 1	2	3.
	ἴς-	ημι	ης	ησι	α-			ᾶσι
æf.	τίθ-	ημι	ης	ησι	ε -τον -τον	μεν	τε	ᾶσι
	Δίδ-	ωμι	ως	ωσι	ο-			ῶσι
	ἵς-	ω	ης	η	α-			
p.	ἐτίθ-	ουν	ης	η	ε-τον -την	μεν	τε	σαν
	ἐδίδ-	ουν	ως	ω	ο-			
	ἔς-	ουν	ης	η	η-			
2.	ἔθ-	ουν	ης	η	ε-τον -την	μεν	τε	σαν
	ἔδ-	ων	ως	ω	ο			
e-	rativi.							
		ἴσθι-						
æf.		τίθε-	τι					
		δίδο-						
			τω		τον -των		τε	τωσ
		ς̃η-						
2.		θέ-	ς					
		δό-	ς					
a-	tialis.							
	ἱσταί-							
æf.	τιθεί-							
	διδοί-							
		ουν	ης	η	ητον -ήτην	ημεν	ητε	εν
	σταί-							
2.	θεί-							
	δοί-							
	junctivi.							
	ἱ ς-	ω̃	ᾷς	ᾷ	ᾶ-		ᾶ-	
æf.	τιθ-	ω̃	ῇς	ῇ	ῆ-		ῆ-	
	διδ-	ω̃	ῷς	ῷ	ῶ-		ῶ-	
					τον -τον	ωμεν	τε	ωσι
	σω̃		σῇς	σῇ	σῆ-		ῆ-	
2.	θω̃		θῇς	θῇ	θῆ-		ῆ-	
	δω̃		δῷς	δῷ	δῶ-		ῶ-	

Vox Passiva.

Paradigma Generale.

Ἵσταμαι	σταθήσομαι	ἔσταμαι.
Τίθεμαι	τεθήσομαι	τέθειμαι.
Δίδομαι	δοθήσομαι	δέδομαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Pr.	Ἵστ- αμαι	-ασο	-αίμην	-ῶμαι	-ᾶσθαι	-άμενος
Imper.	ἱστάμην					
Fut. 1.	σταθήσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Ind. 1.	ἐστάθην	στάθ-ητι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-είς
Perf.	ἕστ- αμαι	-ασο	-αίμην	-ῶμαι	-άσθαι	-αμένος
Pl.q.p.	ἑστάμην					
P. p. F.	ἑστάσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Pr.	Τιθ- εμαι	-εσο	-είμην	-ῶμαι	-εσθαι	-έμενος
Imper.	ἐπιτέμην					
Fut. 1.	τεθήσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Ind. 1.	ἐτέθην	τέθ-ητι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-εις
Perf.	τέθ- ειμαι	-εισο	-είμην	-ῶμαι	-εῖσθαι	-ειμένος
Pl.q.p.	ἐτεθείμην					
P. p. F.	τεθείσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Pr.	Δίδ- ομαι	-οσο	-οίμην	-ῶμαι	-οσθαι	-όμενος
Imper.	ἐδιδόμην					
Fut. 1.	δοθήσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Ind. 1.	ἐδόθην	δόθ-ητι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-εις
Perf.	δέδ- ομαι	-οσο	-οίμην	-ῶμαι	δόσθαι	-ομένος
Pl.q.p.	ἐδεδόμην					
P. p. F.	δεδόσ-ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ἵσταμαι	στήσομαι	ἐστάμην.
Τίθεμαι	θήσομαι	ἐθέμην.
Δίδομαι	δώσομαι	ἐδόμην.

Paradigma Temporum & Modorum.

Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Ἱστ- αμαι	-ασο	-αιμην	-ωμαι	-ασθαι	-αμενος.
ἱστάμην					
ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στωμαι	στάσθαι	στάμενος.
στησ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος.
ἐστησ-άμην	στῆσ-αι	-αίμην	-ωμαι	-ασθαι	-αμενος.
Τιθ- εμαι	-εσο	-είμην	-ωμαι	-εσθαι	-έμενος.
ἐτιθέμην					
ἐθέμην	θέσο	θείμην	θωμαι	θέσθαι	θέμενος
θησ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος.
ἐθηκάμην					
Δίδ- ομαι	-οσο	-οίμην	-ωμαι	-οσθαι	-όμενος.
ἐδιδόμην					
ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δωμαι	δόσθαι	δόμενος.
δώσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος.
ἐδωκάμην					

Personas ex Barytono Paradigmate formes.

Verbum Impersonale.

Verbum Impersonale inflectit tertia solùm gula; personis tamen omnibus una cohæret. rtia * pluralis cum nomine congruit olim.

* Signa, quæ oportent. Ter. And. Act. 3. Sc. 2.

Activum; Neutro aut Passivo fungitur usu; utrum, Passivo: ceu confert, fertur, & itur.

Oportet, oportebat, &c. Χρὴ, ἐχρῆν, *&c.*

Hetero-

Heteroſtoichia Verbi Simplicis in Perfecto.

Conſona mutatur: -go, -ſto, vel -ho vertitur in
Junge quibus coquo, dico, duco, ſtruo, fluo, vivo
Deme leg-o, -i. Tria, ſpargo, mergo, tergo; ſed o
Claudo, lædo, ludo, plaudo, divido, rado,
Rodo, trudo, ſolent -go, vel -do reddere per -ſi.
Mitto miſi. Uro, gero, cedo, premo geminant ſ.
-Po dat -pſi: & duo, nubo, ſcribo; & quatuor in -
Como, demo, promo, ſumo ita flectere malunt.

Græca Futuri in Perfectum converſa Latinum.

Litera, -ξω, -ψω, -σω; -xi, -pſi, -ſi: mutua forma eſt.

-Sco, -no, -vi faciunt; noſco ut novi, ſino ſivi.
Sperno ſolet ſprevi, ſterno ſibi poſcere ſtravi.
Vocalem -i mutant pauca hæc Perfecta ſupremam
-I fit -uï poſt I ſimplex: pariter fremo, pinſo,
Sterto, gemo, ſtrepo, texo, tremo, vomo, -uï bene form
Pono vult poſui; genui, à geno, ſumere gigno:
Vult & -uï rapio, ſapio; & meto meſſui habere.
Hæc -ivi pariunt, arceſſo, capeſſo, laceſſo,
Et cupio, peto: quæro quæſivi; tero trivi.
Conſona ſæpe perit; Vocalis prima novatur.
Findo, fundo, linquo, ſcindo, vinco ſuum n;
Rumpo m perdit: frango vult reddere fregi;
Quin & ago, capio, facio, jacio, e parit ex a.
Verba duas tredecim gaudent geminare priores;
Qualia ſunt hæc; curro, poſco, pendo, tendo;
Dempto s diſco; n pungo: ſeptem adhibent e:
Cum medio i, cado, cædo, cano; tango tetigi vul
Cum medio e, fallo, pario; pello pepuli dat.
Syllaba negligitur dupla rarò; ut retia tendi.
Siſto ſtiti retrahit s, verſum in t; velut x ſto.

Plu

Plurima contractæ formæ uti ſimplice gaudent.
-ao contracto, lavo vult lavi, & juvo juvi.
crepo,-ui;domo,-ui; frico,-ui; mico,-ui; ſeco,-ui,vult:
ſono, -ui; tono, -ui; veto, -ui. Sed conſona Verbis
mat in his, do, ſto, repetita dedique, ſtetique.
Ex -eo fit veo -vi. Fleo, vel neo parturit -evi,
ndeo, vel ſedeo, video, vertunt -deo per -di;
deo habere pependi, mordeo vultque momordi;
ndeo habere ſpoſpondi, tondeo vultque totondi.
Conſona ſe mutat; -geo ut impurum, cadit in -ſi.
geo, frigeo, lugeo, luceo, flectitur in -xi.
eo, rideo, ſuadeo, amant -deo vertere per -ſi:
reo & hæſi, & mulceo mulſi, & torqueo torſi,
t maneo manſi, jubeo vult flectere juſſi.
Ex -io perditur -i; ut venio format ſibi veni.
urum -cio fit -ſi; ſed poſt n, -cio fit -xi.
rio item hauſi, ſentio ſenſi, ſepio ſepſi:
icio amicui: ſalio ſalto ſalii dat.

Heteroſtoichia Verbi Compoſiti.

Mutatur vocalis a, quam multis, in e; carpo,
o etiam, ſcando, ſpargo, pario; patro, capto,
nno, ſacro, jacto, lacto, tracto; arceo; farceo;
ior, & gradior: priſca & duo, cando, fatiſcor.
uro, dejero, pejero; ſic halo dare anhelo,
do -as commendo, patior dare perpetior vult.
rima etiam Thematis vocalis ſe per i mutat;
o, lædo, quæro, cado, rapio, cano, tango.
apio, ſtatuo; atque egeo, lateo, taceoque,
neo; & ſalio: atque habeo, ſi demitur unum
habeo; ſed diſpliceo à placeo additur unum.
æc ago, emo, capio, frango, jacio, premo, pango,
ue rego; ſedeo; priſca & lacio, ſpecioque;
teor; cum præpoſito & facio: omnia primam

Voca-

Vocalem Thematis, non Perfecti, per i mutant.
Adde lego; ſi non præeat per, præ, re, ſub, aut trans.
Aufer ab his compoſta; ſuperſedeo, coeinoque,
Circumago, cogo, dego, perago, ſatagoque,
Oppango, circumpango, depango, repango.
Syllabicum abjiciunt pergo, ſurgo, thematis re.
A calco, ſalto, compoſta per u variant a:
Excludunt a ſed ex cauſo, quatio, lavo, claudo:
Facta ex plaudo per o diphthongum reddere malunt.
At relavo, applaudo retinent ſibi ſimplicis uſum.

Heteroſtoichia Perfecti in Compoſito.

Compoſitâ perit in formâ geminatio verbi
Simplicis; exceptis, quæ à diſco, poſco, creantur.
A cano compoſitum per -uï ſe, utì concino, flectit.
Sic compeſco in -uï, & diſpeſco à ſimplice paſco.
A pungo compoſta ſolent adſciſcere -punxi:
A lego ſic intelligo, diligo, negligo, -lexi.
A do flecte -didi; fuerit quaſi formula ſimplex:
Præterquam venun-, peſſun-, circun-do, ſatis-do;
Abſcondo facit abſcondi: à ſto nata, ſtitique.

Infinitivi Simplicis & Compoſiti.

Flectitur ex orior modus Infinitus in -iri.

Heteroſtoichia Augmenti & Temporum Græcorum.

Sunt, quibus initio augmentum eſt defectile; ut [1]
Crebriùs in [2]*Pluſquamperfecto augmenta ſilentur.*
Poſt [3]δυ *&* [4]ω *media in verbo ſolet auctio poni.*
Pauca modos retinent augmentum verba per [5]*omnes.*

[1] ἄειρ Apollon. Αργοναυ. 2. [2] παιδήκειμεν Marc. 15.7. δεδόκει Ibid. 1
[3] δυσπρεσβῦτο Polyb. lib. 3. [4] ἐυηγέπουν Ariſtoph. Plut. vide Hebr. 1
[5] εἰπὲ Mat. 18.17. εἶπον Dem. εἶπεν Mat. 2.13. εἰπεῖν Heb. 7.9. εἰπὼν Jo. 2

Conj

Consona, de -πω, -λω, -μνω, flexu postera desit.
x diphthongis ει, αι, ι demitur ante liquentem;
emptum ex ει sed ι prima indefinita resumunt:
eque Futuro α per η, aut η extendere gaudent;
c Thematis vertunt ε per ει, λέγω ut fit εἰρηκα.
ima Futura, Indefinitaque prima reponunt
x -μῶ Activo Passivum -ησομαι -ήθλων.

αἰσχύνω αἰσχυνῶ ἤσχυνα, ψάλλω ψαλῶ ἔψηλα, φαίνω φανῶ ἔφηνα, νέμω νεμῶ ἔνειμα, νεμηθήσομαι ἐνεμήθην.

Καίω vel κλαίω suum ι vult per υ flectere in -αύσω.
ulta à -ζω in -ξω; pauca in -γξω flectitur optant;
uædam per -σω & -ξω; à -υτω paucula per -πτω.

Κεράζω κεράξω, κλάζω κλάγξω, ἁρπάζω ἁρπάσω & ἁρπάξω, πλάσσω πλάσω.

Crebra secundi etiam mutatio facta Futuri est:
ω, αω, αι, ε, vult Thematis penultima verti
r brevem a: se simul υ in ο; & ει in υ; & ζ in ι mutant.
quibus illæsum suum ε quædam in α vertere nolunt.

λήθω λαθῶ, τρέχω τροχῶ, παίω παῦω, καίω καῦω, τρέπω τροπῶ, ἀκούω ἀκουσῶ, φείγω φυγῶ, λείπω λιπῶ; sed κλέπτω κλεψῶ, βλάπτω βλαπῶ, φλέγω φλεγῶ, &c.

Ante tamen liquidam ει, cum sint dissyllaba verba,
rti in α vult; sed quando trisyllaba, vult in ε verti:
rfectum Activum suum & ει & ε conjugat æquè:
Perfecta etiam Passiva, Futuraque prima,
rmant ει vel ε, quæque bis sunt cognata duobus.

αἰσχύνω αἰσχυνῶ, ἤσχυνκα ἠσχύνειν, ἤσχυσμαι ἠσχύνθην, αἰσχυνθήσομαι ἠσχύνθλων; ἐγείρω ἐγερῶ ἤγερκα ἤγέρκειν, ἤγερμαι ἠγέρθην, ἐγερθήσομαι ἠγέρθλων, στέλλω ἔσταλκα, ἔσταλμαι.

verba in -ζω -υτω, primo formata Futuro
r -πω, -ξω faciunt -δῶ, -γῶ formata secundo.

φράζω -σω -δῶ, ὀρύσσω -ξω -γῶ.

Undecies quoque bina Futuri elementa secundi
φ, sumuntur pro π tenui, ἀντίστοιχα.

β. βλάπτω, κολύπτω, κρύπτω. -σω φ. ἅπτω, βάπτω, δρύπτω, δράπτω, ῥάπτω, ῥίπτω, σκάπτω, -ψῶ.

Omnia in -ίνω, aut -είνω, dissyllaba tollunt
N *medium ex Perfecto: & plurima flexa per -σκω.*
Vocalem cupiunt Perfecto extrudere primam,
Passivoque futuro prime & utroque creatis.

κείνω κέκεικα κεκεῖσομαι ἐκεκείμην, τείνω τέτακα, τακήσομαι ἐτακήμην
τίμω τέτμηκα τμηθήσομαι ἐτμήθην.

Eu suum ε, *Perfecti Passivi ante ultima, crebrò*
Abjicit: -αίκω, -ύκω, vult -γω reddere per -σμαι.

φεύγω πέφυγμαι, φαίνω πέφασμαι, μολύνω μεμόλυσμαι.

Paucula in -ω purum, sua cum penultima longa est,
Σ *capiunt; sua cum brevis est,* σ *pauca recusant;*
Sunt, quæ σ *capiunt renuuntque, biformia verba.*

ἀκέω, ἤκεσμαι. Νέω Νένημαι. κλείω κέκλεισμαι & κέκλεσμαι.

Ex Ϝε- *bisyllabicum triplex vult reddere -γμαι.*

πέμπω, πέφθα, σέφω.

Primum sæpe Futurum, & sæpius indè profectum
Indefinitum in -σαν est, quod perdit, & est quod
Sumit α; *quod &* η *in* ε *vertit; &* η *vel* ε *formant.*

ἐσπάθην, ἠμείφθην, ὀρράθην. ἐυρέθην, ἐρρέθην, ἐχάθην. ἐρρήθην & ἐρρέθην.

Verba ex contractis quædam aversantia longam;
Ut πλέω, ἀρόω: in -άω finalia cuncta
Queis purum λ *vel* ρ; ε *sic queis anteit, aut* ι;
Vocalem retinere suam, quàm vertere, malunt:
Pauca etiam alterius finis, quæ lectio præbet.

γελάω ὁράω. ἐάω. πνάω. θλάω, κλάω-δάω.

Sex ab -έω veniunt dissyllaba Iambica in -εύσω.

βέω, ῥέω, πλέω, πνέω, βρέω, χέω.

**Vix nisi in* ει *dissyllaba -έω contracta leguntur.*

πλεῖν Act. 27. 2. πλεόντων Luc. 8. 23. * χεῖν Herodot. 42. 8.

Perfectum inter se variant primumque Futurum
H *&* ε; *ut in duplici verbo καλέσωque, -δεσωque;*
Passivo, brevis huic, redit illi longa, futuro.

καλέω καλέσω κέκληκα, κεκλήσομαι. δέω δέσω δέδεκα, δεδήσομαι.

Verba in -αω & -έω, contracto ω *prævia si sit*
Consona, Perfectum Medium Exactumque Futurum

gnoſcunt : ſi vocalis ſit prævia, neutrum.
contracta carent in -όω verba omnia utroque.

Verbum in -υμι & -σκω.

Duplicis Heteroſtoicha characteriſtica verbi eſt ;
ſu quod crebro fines -υμι poſtulat, aut -σκω.
Vertier -ω vult per -μι, quod ex -ύω venit ; -ω ſed
exile conduplicat ſibi ν : Thema penè vetuſtum eſt.
ζδίγνύω ζδίγνυμι, κιρνάω κιρνάνυμι, κορέω κορέννυμι.
Verbum in -σκω, ante -ω contractile, σ capit & κ.
γνῶ γιγνώσκω.
ιτὸ ε & ο migrat in ι ; his velut ἐυρίσκω, & ἁλίσκω.
Finis queis υμι, verba modis ſunt mapca duobus
ſſibili, & Subjunctivo : ferè cuncta ſed in -σκω
tegra ſunt ; ſimile & Themati in -μι gerentia ſignum
ugmenti ; Indefinitumque imitata ſecundum.
γιγνώσκω ἔγνων ἀγνῶμι.
Cætera ſuppeditat Thema in -ω, quo manat utrumvis,
το -ννυμι ſi redit ω : pereunt ſervilia σ, κ,
-σκω, diviſis σ, κ, ſua tempora format ;
redit in Perfecto eadem brevis, inque Futuro :
ζδίγνυμι à ζεύγω, ζεύξω. ἀρίσκω ab ἀρέω, ἀρέσω.
anſpoſitis σ, κ, nonnullis datque Futurum.
ἁλύσκω, βρόσκω, διδάσκω, δήσκω -ξω.

Verbum in -υμι.

Vox Activa.

Paradigma Generale.

Ζδίγνυμι, ζδίξω, ἔζδιξα.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
præſ.	Ζδίγν-υμι	υ.δι			-ύναι	-υς.
imp.	ἐζευγνυν					
fu. I.	ζδίξ- ω		-οιμι		-ειν	-ων.
aor. I.	ἔζδιξ- α	ζευξ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας

Paradigma Personarum.

Indicat.	S. 1	2	3	D. 2	3	P. 1	2	3.
Pr.	ζεύγν-υμι	-υς	-υσι	-υτον	-υτον	-υμεν	-υτε	-υσι
Im.	ἔζευγν-υν		-υ		-ύτην			-υσαν
Impe-Pr.		ζεύγν-υθι	-ύτω	-ύτον	-ύτων		-υτε	-ύτωσαν

Vox Passiva.

Paradigma Generale.

Ζεύγνυμαι, ζευχθήσομαι, ἔζευγμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præs.	Ζεύγν- υμαι	-υσο			-υσθαι	-ύμενος
Imp.	ἐζευγνύμην					
F. 1.	ζευχθήσ-ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
In. 1.	ἐζεύχθ- ην	-ητι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-εὶς
Perf.	ἔζευ- γμαι	-ξο	-γμένος εἴην	-ῶ	-χθαι	-γμένος
In. 2.	ἐζύγ- ην	-ηθι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-εὶς

Paradigma Personarum.

Indic.	S. 1	2	3	D. 1	2	3	P. 1	2
Præs.	ζεύγνυ-μαι	-σαι	-ται	-μεθον	-σθον	-σθον	-μεθα	-σθε
Imp.	ἐζευγνύ-μην	-σο	-το			-σθην		
Impe. Præs.		ζεύγνυ-σο	-σθω		-σθον	-σθων		-σθε

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ζεύγνυμαι, ζεύξομαι, ἐζεύξάμην.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
æſ.	Ζεύγν-υμαι	-υσο			-υσθαι	-ύμενος
np.	ἐζευγνύμην					
I.	ζεύξ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
. I.	ἐζεύξ-άμην	-αι	-αίμην	-ωμαι	-ασθαι	-άμενος

la Indefinita, Biſyllabi in -ſμι, leguntur.

Ind. 2. Ἔδω, ἔσθι, δώσω, δύς. *à* δύμι *obſoleto.*

Verbum in -σκω.

Paradigma Generale.

Γιγνώσκω, γνώσω, ἔγνωκα.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
æſ.	Γιγνώσκ-ω	-ε	-οιμι	-ω	-ειν	-ων
np.	ἐγίγνωσκον					
ut. I.	γνωσ- ω		-οιμι		-ειν	-ων
d. I.	ἔγνωσ- α	γνῶσ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας
rf.	ἔγνωκ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
uſqp.	ἐγνώκειν					
d. 2.	ἔγνων	γνῶθι	γνοίην	γνῶ	γνῶναι	γνὺς

Cætera more Barytonorum.

Heteroſtoichia Reduplicationis in -μι.

Augmentum per ε; vel per ι cum μ; ſumptile paucis.
rbum, cui nullum augmentum prætextile, rarum eſt.
ῦμι ſibi augmentum aſſumit vel rejicit æquè.

τέτλαθι Ιλ. α. 586. πεπλᾶθι Ιλ. φ. 23. φημὶ Ιλ. β. 129. κέκλυτε Ιλ. θ. 5. κλῦθι Ιλ. α. 37.

PARTICIPIUM.

Part'cipium eſt Genere & Caſu quaſi flexile Nomen
Motum habet à verbo, varii cum temporis uſu.
Vocis ſunt utriuſque duo; unum utrinque Futurum
Actio ſed præſens, Perfectum Paſſio novit.
Part'cipium non pauca creant Neutralia trinum.
dol-eo-ens-iturus-endus.

Præſens Part'cipium Thematis de fine creatur;
-O parit -ens, ſed -ao aut -eo contractè parit -ans, -en
Format -io ſibi -iens. Præſens facit indè Futurum
Paſſivum in -dus, -s facto -dus; amans ut amandus.
Perfectum verbi Activi duo cætera format;
Scilicet in -tus Perfectum; in -turuſque Futurum.
Sunt verbi orta ab origine neutrius in -dus, & in -t
pigendus. *Ovid.* titubatus. *Virg.*

Barbara Grammaticæ vox, nullis cognita linguis,
Sola quibus legitur, non intellecta Latinis;
Excidat è manibus puerorum aliquando, ſupinum:
Nil aliud, quàm Verbi ortum de ſtemmate Nomen.
Neve argumentis opus; ablegare ſupinum
A ſpatiis Verbi ad pomæria Subſtantivi.
Præpoſiti Elleipſis, lex & Derivatorum,
Traduce demiſſum id, temeréque per ora receptum
Amovet; ut ſpectatum eo, venatuque revertor,
Præpoſito orba ſuo phraſis utraque: Quin, eo ludos
Spectatum, quaſi apud Plautum, ſpectatio ludos.
Quid iſtum tibi tactio eſt? *Plaut.*
Nec Modus eſt, nec Tempus in hoc, nec Copula voc
Cor texto in ſermone: Tria hæc ſignacula Verbi.

Formatio Participii in -tus.

-I fit -tus; dempto u; redit a; geminatio nulla eſt;
i, ictus; ſcivi, ſcitus; tetigi quoque tactus.
G, qu, x prope -tus migrat in c; legi uti lectus.
linquo liqui lictus, tego texi tectus.
, x ſerva perit; radix manet; ut cav-eo, -tus;
ex-o, -tus: perit in moveo, voveo, juvo, radix.
fic in foveo.

Heteroſtoichia Participii.

Conſona Participii interdum poſtrema novatur.
Di,-li,-ri, vel -ſi format -ſus: quinque duplant ſ;
empe fidi, fodi, miſi, ſedique, ſcidique.
ulſus item à pepuli, à peperi dat regula partus.
oſt p, -ſi format -tus; ſic fit ab uro, gero -tus;
c indulgeo, torqueo; fulcio, farcio, ſarcio.
ingo, iningo, pingo, ſtringo rejiciunt n.
igo, fluo -xus; ſic nata ex -cto -xi omnia formant.
Vocalem interdum penultima Syllaba mutat;
x -ui -itus venit; ut domo, -itus: ſed Regula princeps
xcludit rapio, orculo, conſulo, texo; fricoque,
tque ſeco; doceo, teneo; amicio, ſalioque.
Verto vult verſus; vult paſco reddere paſtus;
aurio vult hauſtus; vult flectere torreo toſtus,
ult colo cultus; emo emptus; ſepelioque ſepultus;
oque datus; ſiſtoque ſtatus, communiter ut ſto.

Formatio Participii Compositi.

Sic sua Compositum, ut Simplex, perfecta reponit
Insperſus solet inſpergo, ut ſpargo dare ſparſus;
Inficio infeci, ſimul infectus bene format.

Heteroſtoichia Participii Compoſiti.

Diverſam à propriâ, vocalem ſimplicis optant
Hæc ab ago, frango, pango vel tango creata;
A facio, niſi ubi præpoſitio ante-locetur.
Flecte -didi, ſevi, -ſtiti, -itus; nata ex do, ſero, ſi
Noſco duo pariter per i, cognitus, agnitus, edit.
Hæc vocalem i, cano, rapio, teneo per e mutant:
At ſalio -ſultus ſibi vult; adoleſco & adultus:
Eneco & enectus; neco ſed formare necatus.
Participium Græci ferè ab omni tempore formant.
Activum -ων, -ας, -ὼς, -ὲς, -ὺς: *Paſſivum* -ος: *utrumque*,

Declinatio Participii.

-Ens ſe flectit; ut amens: -us ſe flectit; ut albus.
S.N.V. *Legen-s.* G.-*tis.* D.-*ti.* Ac.-*tem &* -*s.* Ab.-*te vel*
P.NAV.-*tes*-*tia.* G.-*tium.* DAb.-*tibus.*

S.N. *Lect*-*us*-*a*-*um.* G.-*i*-*æ*-*i*, &c.

Participium variat ſibi propria flexio Græcum,
-ων, -ὼς, -ὲς, -ὲς, -ὺς: *ſed utὶ* πᾶς *vel* καλὸς, -ας, -ος.

Declinationes Propriæ quinque.

	NV.			G.		
	λέγ	-ων	-υσα -ον	-οντ⊙	-ύσης	-οντ⊙, &c.
-ὼν	λεγ-	-ὼν	-ῦσα -ὸν	-όντ⊙	-ύσης	-όντ⊙, &c.
	λεγ-	-ῶν	-ῦσα -ῦν	-ῦντ⊙	-ύσης	-ῦντ⊙, &c.
	τιμ	-ῶν	-ῶσα -ῶν	-ῶντ⊙	-ώσης	-ῶντ⊙, &c.
-ὼς	λελεχ	-ὼς	-υῖα -ὸς	-ότ⊙	-υίας	-ότ⊙, &c.
-ὰς	λεχθ	-εὶς	-εῖσα -ἐν	-έντ⊙	-είσης	-έντ⊙, &c.
-ὺς	δισ	-ὺς	-ῦσα -ὸν	-όντ⊙	-ύσης	-όντ⊙, &c.
-ὺς	ζδυγ	-ὺς	-ῦσα -ὺν	-ύντ⊙	-ύσης	-ύντ⊙, &c.

Communes duæ.

N.V.-αι-ασα-αν; *ut* πᾶς: N.⊙.-η-ον. V.-ε-η-ον; *ut* καλός.

Ut rectum, flectunt sic, præter -⊙., *omnia quintum.*

Syncope fœmineum solet -ὼς *variare per* -ῶσα.

ἑκὼς-ὖα, ἑκὼς-ῶσα.

Heteroclisis Verbi Latini.

1°. Verba Redundantia.

In Præsenti.

Verba eadem non fine uno; ut sunt strideo, strido. Plura unam referunt formam, contraria sensu; ut Fundo, lego, mando, dico aut -is conjugat aut -as.

In

In Futuro.

Verbi in -io contracti, occurrit in -ibo, Futurum, ſcibo Ter.

In Perfecto.

Plura uno viſa ex verbo Perfecta creari;
A lino, lini, livi, levi: à pango paciſcor
Fit pepigi; pro jungo, pegi; pro cano, panxi.
Flecte fero pono ſerui; ſero ſemino ſevi.
Viſum etiam ex Verbo Perfectum duplice ſimplex:
Mulceo, mulgeo mulſi; fulgeo, fulcio, fulſi.
Luceo, lugeo, luxi; pendeo, pendo, pependi.
Non pauca Analogam patiuntur Anomala formam;
Nempe lavo interdum facit -avi; ſancio -civi.
Contractum potior legitur ſub ſimplice formâ;
Utpote Mars potitur: Nos te poteremur Achille. Ovid.
Compoſitum à pario contracto ex ordine, flectit
Perfectum per -ui; ſed verbo è ſimplice format
Com, re-peri: à canone & Thema Compoſitumq; recedunt.
Linguæ Archaïſmo defende Idioma Latinum:
Forma vetus parſi, ſed in uſu eſt parco peperci.
Perfecto Activo Paſſivum affingere mos eſt;
Juro ut juravi, juratus; prandeo prandi,
Pranſus ſum; ſic plura hujus verbalia fortis:
Præterito ſed utrique eſt ſignificatio diſpar.

juravi i.e. temerè. juratus ſum i.e. in judicio. Cic. prandi, jam nunc; pranſus ſum, dudum.

At libuit, libitum à libet; & licuit, licitumque
A licet; & piguit pigitum; puduit, puditumque;
Tæduit & pertæſum; Uno vox utraque ſenſu.

In Infinitivo.

Dat morior plerumque mori; quandoque moriri.

Com-

Compoſita Redundantia

In Præſenti.

Flexio compoſiti interdum cum fine novatur;
A ſpecio, -ſpicio & -ſpicor; à plecto, -ector & -exor.
Conſpic -io -is; -or -aris. amplect -or -eris; amplex -or -aris.

In Perfecto.

Compoſitum à plico, quod neq; ſub, re præit, neq; nomen,
Omne in -ui, aut -avi; ſic increpo, diſcrepo; flexum eſt.
A ſalio ſalto veniunt -ſilii, -ſiluique.
Velli & -vulſi à vello; à necto -xique, -xuique.
Ex, de, præ, curro dat -curri, datque -cucurri.
Ad, re, ſub, ob, per, in, ex, oleo dat -ui, ſimul -evi:
At parcè per, in, ex dat -ui; parcè ob, re, ſub, -evi.

2°. Verba Defectiva.

Themata.

Fendo, gruo, nuo, ſtinguo, fligo; ſidero, ſtauro,
Et clino, futo, rito, ſtinio, tamino, ſtigo;
Fragor; niveo; futio: quæque ex nomine fiunt,
Retio, item pedio, rudio; duo vel duo Græca;
Simplice neglecto, compoſitum crebrius uſu eſt.
Compoſiti, à Themate inſueto, formatio diſpar;
A lacio -lexi, elicio elicui; à leo -levi;
A ſpecio -ſpexi; à cumbo -cubui; à pleo -plevi;
Cello -cellui habet; ſolum percello -culi dat.

Per-

Perfecta.

Perfectum fugiunt meio, tollo, furo, vergo,
Ambigo, Neutrum fisto; renideo, polleo, strideo;
Et ferio. Inceptivum in -sco; sic glisco, fatisco:
Et Meditativum; nisi parturio, esurioque.
Sic liquor, medeor, ringor, vescor, reminiscor:
Queis Putà Part'cipii Perfecti deficit usus.
Perfecto, Thema quo mutilum est, Composta fruuntur.
Cerno vult -crevi; quatio sibi vult dare -cussi;
Tundo -tudi; vado -vasi; temno dare -tempsi:
Sorbeo -ui, simul ab -si vis præponere, -sorpsi.

3°. Verba Variantia.

Perfectum.

Quædam etiam Perfecti, alienâ ab origine, formam
Accipiunt; soleo, audeo, mœreo, gaudeo, fido;
Sum solitus, mœstus, gavisus, fisus, & ausus:
Passivum nec habent, nec Perfectum, unde creentur,
Activum; neque enim fidor fidive leguntur.

Heteroclita varii generis.

Est in communi speciale Heterocliton usu.
Paucula Monochrona; & sunt paucula Monoprosopa.
Possum, malo, volo, nolo, queo, eo, fero, fio;
Cœpi, odi, memini; quæso, inquam, aio; explicit, infit;
Salve & ave; faxo, ausim: Non hæc subdita fræno
Carminis, in canones nec compescenda ligantes;
Sed Typus in proprias describit singula classes.
Omne suo gaudet Præsens variabile flexu:
Finis in -o, -m, -i conjugat hæc, ut Analoga verba.

Possum

Possum.

Possum à sum cum voce potis; cui, fine resecto,
T cum vocali manet; in s, cum pare, transit:
Syncope f medium vult semper tollere; bis, te.
Potui à fui, Possem posse, pro pot-essem pot-esse, ab essem esse.

Paradigma Generale.

Possum, potes; potero; potui:

Paradigma Temporum & Modorum.

	Indic.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	*Possum*	*possim*	*posse*	*potens.*
Imperf.	*poteram*	*possem*		
Fut. 1.	*potero*			
Perf.	*potui*	*potuerim*	*potuisse*	
Pluſqp.	*potueram*	*potuissem*		
Fut. 2.		*potuero*		

Paradigma Personarum.

	1	2	3		1	2	3
Pr. S.	*Possum*	*potes*	*potest.*	Pl.	*possumus*	*potestis*	*possunt.*

Volo, Malo, Nolo.

Singula personas binas, pluralis & unam
Syncope diminuit Thematis; simul u tribus infert
Vis, vult, vultis, volumus.
Antithesis: Tria membra simillima flectere ceu sum,
Nempe velim, sim; vellem, essem; velle, esse videntur.
Mandat Nolo; Volo & Malo mandare recusant.

Para-

Paradigma Generale.

Volo, vis; volam; volui.
Malo, mavis; malam; malui.
Nolo, nonvis; nolam; nolui.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Volo*		*velim*	*velle*	*volens*
	Malo		*malim*	*malle*	*malens*
	Nolo	*noli*	*nolim*	*nolle*	*nolens*
Imperf.	*Volebam*		*vellem*		
	Malebam		*mallem*		
	Nolebam		*nollem*		
Fut. 1.	*Volam, malam, nolam.*				
Perf.	*Volui, malui, nolui.* &c.				

Paradigma Perſonarum.

	1	2	3		1	2	3
Ind. Præſ.	*Volo*	*vis*	*vult*	Pl.	*volumus*	*vultis*	*volunt*
	Malo	*mavis*	*mavult*		*malumus*	*mavultis*	*malunt*
	Nolo	*nonvis*	*nonvult*		*nolumus*	*nonvultis*	*nolunt*
Imper.		*Noli-ito, -ito*				*-ite -itote*	*-unto*

Eo, Queo.

Tot quot habent queo, eo, velut audio, tempora formant

Paradigma Generale.

Eo, is; ibo; ivi.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
ræſ.	*Eo*	*i*	*eam*	*ire*	*iens*
mperf.	*ibam*		*irem*		
ut. 1.	*ibo*				*iturus*
erf.	*ivi*, &c.				

Paradigma Perſonarum.

		1	2	3		1	2	3
nd. Præſ.	S.	*Eo*	*is*	*it*	Pl.	*imus*	*itis*	*eunt*
mperat.			*i, ito.*	*ito*			*ite, itote.*	*eunto*

Flectit -iens ſibi -euntis, ab ambio flectit -ientis.
ic breviatur -itus, ſed ab ambio tenditur -itus.
ompoſitum ſibi Eo paſſivo ex ordine format. prætereor.
ræſ. *Queo, queam.* Imp. *quibam, quirem.* Fut. 1. *quibo.*
ing. *Queo, quit.* Pl. *queunt* Part. * *quitus.* * Ter.
Plura his compoſitum nequeo dat; priſcus & Author

Fero.

A Tulo, Perfectum Cognataque tempora format.
oſt r, i ſic e breves, m non ſectante, peribunt.

Paradigma Generale.

Fero, fers, ferre; feram; tuli.

Para-

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Fero*	*fer*	*feram*	*ferre*	*ferens*
Imp.	*ferebam*		*ferrem*		
Fut. 1.	*feram*				*laturus*

Paradigma Perſonarum.

	S. 1	2	3	P. 1	2	3
In.Pr.	*Fero*	*fers*	*fert*	*ferimus*	*fertis*	*ferunt*
Imp.		*fer ferto,*	*ferto*		*ferte fertote,*	*ferunto*

Feror.

Paradigma Generale.

Feror, ferris; ferar; latus ſum.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Feror*	*ferre*	*ferar*	*ferri*	*latus*
Imp.	*Ferebar*		*ferrer*		
Fut. 1.	*Ferar*				*ferendus.*

Paradigma Perſonarum.

	S. 1	2	3	P. 1	2	3
In.P.	*Feror*	*ferris-re,*	*fertur*	*ferimur*	*ferimini*	*feruntur*
Imp.		*fer-re-tor*	*fertor*		*ferimini,-or,*	*feruntor*

Fio.

Fio vicem facior deſueti Simplicis, aut ex
Præpoſito non compoſiti, per tempora ſupplet ;
At facior per Part'cipium tria mutua præbet.
factus ſum, -eram, -ero.
Compoſitum & cum præpoſito, omni in tempore ſanum eſt.
Syllaba fi-, niſi -er- inſequitur, ſe tendit ubivis.

Paradigma Generale.

Fio, fis ; fiam ; factus ſum.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Fio*	*fi*	*fiam*	*fieri*	*factus*
Imp.	*fiebam*		*fierem*		
F. 1.	*fiam*				*faciendus.*

Paradigma Perſonarum.

	S. 1	2	3	P. 1	2	3.
Ind. Pr.	*Fio*	*fis*	*fit*	*fimus*	*fitis*	*fiunt*
Imper.		*fi fito*	*fito*		*fite fitote*	*fiunto.*

Cœpi, odi, memini -eram -erim -iſſem -iſſe -ero. Memento mementote. Quæſo, quæſumus, &c.

Edo.

Sumit Edo analogum es ſibi, & eſt, eſſem, eſſe vel eſtur.
For, vel dor niſi compoſitum, ambo ſpreta ſilentur.
Adde etiam hæc dic, duc, fac, fer, monoſyllaba trunca.

Heteroclisis Verbi Græci.

Βάλομαι, ἀναίνομαι, ἔω, δύναμαι, γίνομαιque, φέρωque
Græca etiam sunt penè simillima verba Latinis;
Digna typis: sed & hæc, & plura rebellia legi
Carminis, Ordo deinceps regulat Alphabetus.
Turba etenim est ingens Heteroclita, multa redundant;
Pluraque deficiunt; variant & Anomala plura;
Ut φθίω, φθίνω; εἶπα, εἶπον; & ἤρχμαν, ἦλθον.
Ultra imperfectum occurrunt quam plurima, cassa
Temporibus, quæ præcipuo sunt vatibus usu:
Queis ι *fit ex* ε; *& tunc* μ, π, Ϝ *consona Verbi*
Aut prima adsciscitur; media aut prætexitur ab σ;
Ut [1]μίμνω, [2]πίπτω; *in* [3]πίπτω *litera versa est;* à [1]μίνω [2]πίτω [3]πίνω
[4]Ἵζω; [5]ἵστημι, & [6]ἵσταω. *Quædam in* [7]-σγω, *ità* [8]-ᾴδω, [9]-χδω:
Plura in [10]-άζω, & [11]-ίζω, & [12]-ύζω: & *in impurum* [13]-δω:
In -ζω *post liquidam, vel* ε; *uti* [14]σιλδωque, [15]σέβωque.
Adde [16]-είω *ab* -έω *factum: thema deque futuris*
[17]Ξω, [18]ψω, [19]-πω, [20]-σείω. *Sunt* [21]*Temporis unius;* & *sunt*
[22]*Personæ unius; atque* [23]*Modi unius: Unica ceu vox.*

[1]Hom. Ιλ. β. 296. [2]Marc. 5. 22. [3]Joh. 16. 21. [4]Herod. 357. 40. [5]Hom. Ιλ. β. v. 80. [6]v. 484. [7]μίσγω Ιλ. γ. 270. [8]βιβάζω Ιλ ν. 809. [9]ἄχθω v. 352. [10]μετοκιδάζω Ιλ. σ. 532. [11]φλεγίζω Hes. Θεογ. 846. [12]φθινύθω Hom. Ιλ. β. 340. [13]πίνδω Hes. ἔργ. β. 142. [14]Hom. Ιλ. γ. 392. [15]Aristoph. Nub. [16]νεικείω Hom. Ιλ. β. 277. [17]ἴξω Od. γ. 5. [18]ἔψω Xen. Pæd. 8. [19]ὄρπω Hom. Ιλ. γ 250. [20]πολεμησείω Thuc. l. 1. ἐλείω Hom. Ιλ. ξ. 37. ἀπαλλαξείω Thuc. l. 1. [21]νέομαι Hom. Ιλ. α. 32. [22]πῖθι Adag. [23]φορεῖσθαι Hom. Ιλ. β. 107.

Participium Heteroclitum.

1°. Redundans.

Part'cipium de Perfecto fit simplice duplex:
Miscui uti mistus, vel mixtus; alo al -tus, -ituſque.
Vult tendo tensus, tentus; vult flectere pando

Pansu

Panſus paſſus ; pinſo vult piſtus dare pinſus
Pinſitus ; & ſevi ſatus, & ſerui dare ſertus.
Compoſitum à ſto -ſtaturus meliuſque -ſtiturus.
Conſtaturus Lucan. Mart. Obſtaturus Quint.
Tundo in compoſitis -tuſus ; -tunſuſque retundo
Congeminat ; plico & explicitus facit, ex-que-plicatus.
Verba in -uo & -vo-ūtus tendunt ; ruo ſed breve -ŭtus dat.
A cieo pariter manat cĭtus ; à cio cītus.
Cello ab -ui celſus ; ſed ab -i vult mittere -culſus.

2°. Deficiens.

Part'cipium de Perfectis fit pluribus unum
De livi, pegi, punxi, vulſique profectum.
Perfecto, tot part'cipio : quot Tempore manca
Activo : hæc Perfectum activum & habentia tempus ;
Qualia diſco, lambo, rudo, ſterto, tremoque,
Poſco, volo, malo, nolo, metuo, ſcabo, parco,
Et ſapio, ſtrido ; ſalioque, & geſtio. Junge
Verba in -eo ; ut timeo, Activo non paucula ſenſu :
Omnia neutra, velut jaceo. Compoſta ; refello,
Compeſco, diſpeſco, inceſſo, reſpuo, dego,
Et ſatago : duo priſca gruo, nuo : & arceo, ſimplex :
Non ità Compoſitum. Digna hæc cautela notatu ;
Multa creant, quæ ſunt Perfecto caſſa, Futurum ;
Ut cado, caſurus facit ; & valeo, valiturus.
Pro Participio, cavè ne de nomine factum
Accipias, vel verbo omne ortum : quale, ſenatus
A ſene ; vel cantus Subſtantivum, à cano natum.

3°. Varians.

Plus minus hæc variant communi diſſona formæ.
Vult labor lapſus, patior paſſus, gradiorque
Vult greſſus, pariterque fatiſcor reddere feſſus :

Metior & menſus ſibi poſtulat, utor & uſus:
Vultque paciſcor pactus, nanciſcor dare nactus,
Obliviſcor & oblitus, ulciſcor & ultus:
Junge queror queſtus, proficiſcor junge profectus:
A loquor adde locutus, & à ſequor adde ſecutus,
A reor & ratus, expergiſcor & experrectus,
Experiorque expertus, miſereorque miſertus,
Et comminiſcor commentus: apiſcor & aptus
Vox vetus eſt, compoſtum adipiſcor adeptus in uſu.
Nitor amat nixus niſus, fruor & dare fretus;
Pro texo orditus, proque incipio ordior orſus:
Vult tueor tuitus, ſolum obtueor dare -tutus:
Dat fateor faſſus, compoſta per omnia -feſſus:
Mortuus & morior fertur dare, & anxius angor.

Futurum.

Ex orior, morior, pario, facit -or vel -o -turus:
Deque luo, ruo, & arguo, noſco, & naſcor, -iturus.

Spiritus in Verbis.

Spirituum ratio ſuprà data, pauca relinquit Verba, quibus ſpecialiter inſtat Spiritus aſper.

Ἄζομαι veneror.	Ἕζομαι ſedeo.	ἕπομαι ſequor.
αἱρέω, αἱλίσκω } capio.	εἰλέω, ἑλίσσω } volvo.	ἕυδω dormio.
ἅλλομαι ſalto.	εἴμαρται decretus ſum.	εὑρίσκω invenio.
ἁμαρτάνω pecco.	ἑστήκω ſto.	Ἡγέομαι duco.
ἀνδάνω, ἄδω } placeo.	ἕρδω facio.	ἥκω venio.
	ἕλω capio.	Ἵζομαι ſedeo.
	ἕλκω traho.	ἰκνέομαι vado.
		Ὁράω video.

Conſona ſi duplex Verbum anteit, Spiritus aſper Augmentum Thematis Perfectique afficit in -μι.

ἵστημι ἕστηκα.

Quan

Quantitas.

Syllaba corripitur, ſi demitur altera binis
Literulis : *facit Ancipitem longam Auctio Græcis.*
pello pepuli, tango tetigi, pungo pupugi. Ἀΐω ἄϊς Ιλ. φ. 328. ἰκάνω ἵκηαι Ιλ. β. 17. ὄω ὄᾳς. Ιλ. μ. 25.

Do ſuum a, ſi creſcat, per caſus corripit omnes.
Sum, volo finales -is -es extendere mandant ;
Sed in exacto communis ubique Futuro eſt.
dare darem dabo. fis velis eſſes velles. dixeris Juv. dixeritis. transieritis. *Ovid.* fecerimus. *Cat.*

Prima biſyllabici Perfecti ſyllaba longa eſt ;
Præteriti & penultima ; nempe -ebam, -ere, vel -erunt.
leg -i -ebam -erunt -ere.

At ſex tot pedibus currunt in carmen Iambis ;
Bibi, dedi, fidi, ſcidi, ſteti, tuli.

Verbum in -άω poſt vocalem ferè tenditur, aut ρ.
Verbum in -ίω & -ύω communi acceptius uſu eſt ;
-ίνω aut -ύνω producto. Tendere verbi
Crebrius ancipites, malunt ſuffragia Vatum.
ἰάω ἐρέω, πίω κωκύω ; κείνω ἰδύνω.

Activæ vocis Perfecta ; Futura ſecunda ;
Et Cognata ; & fine liquenti prima Futura ;
Perfecta & Media ; hæc penè omnia habent breve membrum
τέτυφα ἐτετύφειν, τυπῶ ἔτυπτεν, κείνω, τέτυπα.
Fini proximius. Longa eſt penultima primi
ἔκεινα Οδ. σ. 263.
Indefiniti Activi, ſi non præit anceps
Correpta ex -σω ; nempe ſuo, quo nata, Futuro.
Ante etenim -σω ſæpe brevis penultima primi ;
Ante etiam liquidam ſemper correpta Futuri eſt.
δικάσῃς Phocyl. μολοῦμαι.
Tertia in -υσι extenditur, & Pluralis in -ασι.
δέκτυσι. Pyth. v. 64. ἐσήκασι. Ιλ. δ. 434.

Quantitas Particularium.

	ſqualeo	I		Duco
A	Vado	Dico-is	O	Glubo
	vagio	deſidero		glutio
Areo	vapulo	Feſtino	Colo-as	Ludo
Balo		fido	como	lugeo
blatero	E	figo	conor	Nubo
Clamo		Ico	Oro	nuto
Flagito	Cedo	Libo	Ploro	Punio
Halo	celo	liquor	pono	Sudo
Indago	credo	Nitor	poto	ſugo
Labor	Debeo	Opinor	Rodo	Utor
Mano	Lego-as	Propino	Solor	
macero	Metor	Sagino	ſopio	
Palor	metior	ſido		
pareo	Sedo	ſtipo	U	
placo	ſepio	Trucido		
Rado	Velo	Vito	Adulor	
Sagio	venor	vulpinor	Cudo	

Longa in compoſito Thematis menſura vetuſti eſt. *vide p.* 121.

Longæ Ancipites.

Magna tribus thematum : ſpecimen breve charta miniſtrat,
Ampliet ut lectis quaſi raſam Tyro tabellam.

A Ἀΐσσω irruo ; χιχάνω invenio.
I Νίφω ningo : νικάω vinco ; σιγάω taceo ; τιμάω honoro : κινέω moveo : σίνομαι noceo : ἰάομαι ſano : ὀνίπω increpo.
Y φυσάω inflo.

Accentus.

Longa tonum poſcunt monoſyllaba circumflexum. ἦν ὦ δῶ
Sola duo εἰμὶ & φημὶ tono clauduntur acuto :
Encliticum ſed utrumque tonos transferre jubetur.
Præſentis ; niſi perſonæ quæ proxima primæ eſt.
ὅμοιός ἐστι Mat. 13. 52. φύσηις εἶ Luc. 9. 11. τοῦτο δέ φημι 1 Cor. 7. 29.

Ἐστὶ

'Εςὶ *tonum retrahit, reliquis ſi vocibus anteit;*
Vel ſi præcedant ὡς, ὅτι, εἰ; *trunca vel* ἀλλ', τοῦτ'.
ἔςι σῶμα 1 Cor. 15. 44. ὃν ἔςι Matth. 10. 24. εἰ ἔςι Act. 13, 15, ἀλλ' ἔςι Joh. 7. 28. τοῦτ' ἔςι Mar. 7. 2.

Poſt liquidam -ῶ *primi; atque ſecundi* -ῶ *omne Futuri;*
Omne -ῶ *paſſivum; omne etiam à verbo in* -μι *profectum*
σπερῶ, λιγῶ, λεχθῶ, πθῶ.
Vult circumflecti. Modus Infinitus ubivis
Ante -ναι *accentum gerit: ante &* -αι, *hæc tria; Primæ*
Indefinitum primum; Mediæque ſecundum;
Paſſivæ vocis Perfectum denique tempus.
Circumflecte -εῖν, *Indefiniti; -*ῦque *Jubentis.*
πθῆναι λελογῆναι, λεχθῆναι λιγῆναι λελεχέναι: πιῆσαι, λιγῆσαι λελέχθαι, λιγεῖν, λιγῦ.

Εἶπὲ, λαβὲ, εὑρὲ, ἰδὲ *fine tonum Mandantia poſcunt.*
Hæc duo χρὴ, ἐχρὴν, *oriunda à* χρῆμι *vetuſto,*
Picta tonis contra canones, ſui anomala juris.
Fixa ſtatûs reliquis ſtat circumflexio primi. λιγῶ-ῶς, &c.
Dogma toni generale regit [1]*thema compoſitorum;*
[2] *Mandantemque modum: ſed* [3]*cætera tempora ſervant*
Verbi ſimplicis accentum. Compoſita reverſam
Præpoſiti vocalem acuunt; quale hoc [4]ἐξανόειξε.
[1] παρειμι Joh. 7. 6. [2] μίπθι Ilſoc. ad Nic. [3] παρῆν Luc. 13. 1. [4] Οδ. π'. 43.

Quædam etiam retro accentum monoſyllaba mandant;
Compoſita à δῶ, θῶ, φῶ, ὦ, σωῶ, *crebra poetis;*
Si præpoſitio ſaltem diſſyllaba præfit.
ἀπόδῳ. ἀπόθωμαι. ἐπόφῳ. ἄφες. ὀπίσωτε.
Ariſt. Ran. Theoc. Id. 8. v. 7c. Hom. Il. Δ. 249. Mat. 6. 12. Herod. 8. 36.

Tres regit una tonos parilitera fabrica vocis,
In Mandante & Poſſibili Modo, & Infinito; u:
Ποίησαι, ποιήσαι, ποιῆσαι; πεῖσον &. *vox.*

Spiritu & Accentu vario pariſyllaba quædam;
Spiritu ἵημι *&* ἵημι; *tono* εἶμι *notatur &* εἰμί.

Parce metris: Modus & Tempus Perſonaque præbent
Rite tonos de Schemate. Mors eſt bis data Crambe.

Accentus Participii.

Oxytonum -ὼς, -εἰς, -ὺς, -ὺς; -ὰς *verbi in* -μι; *vel* -ὼν *ab Indefinito*: -ῶν *at ab* -ῶ: -μὴν *à Perfecto*.

λελεχὼς, πθεὶς, ζὰγγὺς, δὸὺς, ἑστὰς, λεγὼν, λεγῶν, λελεγμὴν

Dialectus

Mutat literulas ferè Verbi, ut Nominis, omnes.

Atticè. πλήττω Matth. 13. 54. ut γλῶττα, θάρσει Matth. 9. 2. ut ἄρσην.
Ionicè. κλαίω Herod. 46. 41. ut ἀνθρωπίη, βᾶσαι 39. 6. ut ὀγδώκοντα.
Doricè. ἀῤῥωδεῖν 3. 19. ut εἴκατι, ἑξακοίσιοι Theoc. Id. 11. 78. ut μοῖσα, &c.

Attici [1]ε *præponunt verbo, quod ab* ω *vel* ο *cœpit.*
Ante-ſemel-ponunt ε [2]*Futuro, in codice ſacro:*
Sæpius [3]*Indefinitis etiam, ante* α; *nec augent.*
Principio [4]*geminant* ε, ο, α, *literulamque ſequentem,*
Verbi & corripiunt penultima membra trimembris.
Pro λε-, με- *præſtituunt interdum* [5]ει, *auctile ſignum.*
Syllabicum augmentum incremento [6]*Temporis augent.*
Vult ab -άσω, *dempto* σ, -άω *ſe vertere in* [7]-ῶ, -ᾶς:
Circumflecti & -ίσω *per* [8]-ιῶ; -ίσομαι *per* -ιοῦμαι.
Fit -εαι, [9]-η; -εο, [10]-ου; -αο & [11]-ω; *perſona ſecunda:*
Ex -αεται *perſona eadem ſe trudit in* [12]-ᾶται.
Migrant -αις -αι -αιεν *in* [13]-εαις & -ειεν & -ειμι.
Pro -τωσαν *verbi, participium imperat in* [14]-των:
Sic -άτωσαν *plurale dualiter imperat in* [15]-άτων.
Ultima & -η *rarò* [16]-ει *fit*; *&* η *penultima* [17]ον *aut* †ει.
α *per & Antitheſin interdum* [18]-η *contractio format.*

[1] ἐώπεσα Thuc. 281. D. ἐάρων 35. B. Joh. 6. 2. [2] καταίξει Matth 12. 29. [3] καπεπαξα Thuc. 233. C. Joh. 19. 32. [4] ἀπολώλει Thuc. 342. A. Luc. 15. 24. ἐγαγόμην Thuc. 570. A. ἀγαγεῖν Act. 17. 5. ἤγαγεν Joh. 4. 2. παρελυθώς Thuc. 40. A. 1 Pet. 4. 3. [5] εἵληφα Thuc. 574. D. Apoc. 2. 28. εἴλετο Hom. Il. φ. 281. [6] ἠδυνάμην Thuc. 3. C. Marc. 5. 3. [7] ἑξελῶ Ariſtoph. Nub. Act. 1. Sc. 1. v. 123, ἐργᾷ Gen. 4. 12. [8] χομιῶ Thuc. 369. A. Eph. 6. 8. πιμπρᾶμοι Thuc. 73. C. 1 Pet. 5. 4. [9] ἀπῆρχη Matth. 8. 19. [10] ἠβῶ Luc. 19. 17. [11] μιξεῖ Gen. 31. 13. [12] καταχωρᾶται Rom. 11. 18.

[13] ἀπορρέ-ἰειμι

[1]ἐσυφόρεσας Hom. Ιλ. γ. 407. ποιήσουσι Thuc. 562. B. ποιήσουσαν 37. C. Luc. 16. 11. [14]ἀγγελλόντων Hom. Ιλ. θ. 517. [15]κτενίδων Herod. 246. 24. [16]βάλει Luc. 22. 42. ὄψει Mat. 27. 4. οἴει Plat. lib. 6. de Rep. παρέξει Luc. 4. [17]σπουδᾶι Luc. 13. 2. †πείσομαι Ιλ. υ. 127. à πείθω λέλογχα Hom. Οδ. λ. 103. à λήχω. [18]ζῇς Gal. 2. 14. πωλῇν, ἀγορᾷν Lucian. χρῆται 1 Tim. 1. 8.

Propria in impropriam migrat diphthongus; ut [1]ᾄδη. *Versum est* -ῶμι *vel* -οῖμι *per* -ην; τιμ-ῶμι *per* [2]-ώην, *fitque* φιλ-οῖμι *per* [3]-οίλων: -οιλων *migrat in* -ώην, *Ut* δοίην [4]δώην: *Mediæ vocalis* ο *vocis Sumitur Activæ vocis loco* ε; *quale* [5]πέπομφα. *Ω loco* ε, *sic* ι *in Perfectis*; *ut* [6]ἄωρτο, [7]ἀφέωνται. *Ex* ει *raro* εο, *penè in eodem verbo*, [8]ἀνέονται.

Syncope in Indefinito est creberrima primo; *ut* Ἐκχεα, [10]ἔγμα: *in plusperfecto ut* [11]-εσαν *fit ab* -εισαν. *Personæ in* σ, *dat Paragoge* -δα *ut* [12]οἶδα, *secundæ.*

[1]Hom. Ιλ. α. 23. ᾄδειν Joh. 1. 31. [2]ἤεώην Hes. ἔργ. β. 316. [3]ἐπηρόιμι Hom. Ιλ. ξ. 241. [4]2 Tim. 2. 7. [5]Thuc. 496. A. [6]Hom. Ιλ. γ. 272. Eust. [7]Mat. 9. 5. Herod. 98. 19. [9]Thuc. 372. B. Rom. 3. 15. [10]Luc. 14. 20. [11]ἤλισαν Thuc. 103. A. ἐπήκοισαν Apoc. 7. 11. [12]Deut. 9. 2.

[1]*Tollere Ion solet augmentum: & præbere secundo Perfecti quandoque augmentum* [2]*Indefinito.*

Σ perit ex -εσαι, *aut* -εσο *aut* [4]-ασο: *contrahit Atthis.*

Singula pluralem per [5]α *pro* ν *tertia format Ante* -ται *&* -το: *fit ex tenui prior* [6]*aspera*; *fitque Σ natum ex* -ζω, [7]δ; σ *&* θ *ex* -δω *redditur in* [8]θ: *Propter* αν, *insertum est* εα; *ut* [9]ἱς-έαται *fit ab* -αντται: *Migrat & η in* εα; [10]οἰκ-έαται *fit ab* -ηται *&* -ηνται.

[1]δέχθαι Hom. Ιλ. α. 23. οἴχθω Herod. 17. 36. [2]πεπαγών Hom. Ιλ. α. 191. [3]φαίνεαι, φόβεαι Herod. 7. 11. 10. 20. εἵρεο 8. 34. [4]ἐργάσαο 83. 3. [5]καπνυχίᾳται 74. 7. γδισυάατο 68. 29. [6]τετρίφαται 77. 36. κατετρίφατο 7. 3. & κατετρίφατο 37. 27. [7]κεχωρίδαται 37. 22. ἐσπενδάδατο 257. 34. καταδμῶ Pin. Ol. Od. 1. Ep. 1. [8]πεπιδάτο Hom. Οδ. β. 108. [9]Herod. 82. 25. [10]50. 10. & 38. 9.

Tertia pluralis verbi in -μι *soluta fit* [1]-ασι.

Singula per [2]-σι *fit, ut pluralis, Subjunctivo.*

Fini -ον, -α, -μιν, [3]σ κ *præmissa bilitera demunt Augmentum; sed soli Indefinito* -α *fit* -ασκον.

-Ειν [4]-εα *Præteritis fit*; & -λω [5]-εα, *ſi venit ex* -μι.
K, *demptum ex Perfecto*, η *natum ab* -άω *in* [6]α *mutat*:
Illud α *cumque brevi facit* [7]α *craſis Attica longum.*
[8]*Infinitivum in* -ναι & *in* -ν *crebrior uſus*
Per -μεναι & -μεν, *cúmque brevi præeunte, recudit*:
-Εῖν -ῆναιque *fit* [9]-ήμμναι; & [10]μ *poſt* ε *duplatur*:
Proque -έναι, *atque* -έμμεν; *licet* [11]-ήμμναι, -ήμμεν *uti*
Ω *circumflexum vocalis* [12]ε *prævia flectit.*
[13]*Syllabam ubique etiam, ſi circumflectitur, auget.*
Diphthongus ſolet ει *per* [14]εε; υ *per* [15]εο *in ſua membra*
Solvi; *ſic* -ῶν) *ab* -άω *ſolvi per* [16]-έον).

[1]Ἀνιστέασι Herod.197.25. πθίασι 183.12. Mat.5.15. δλθάασι Herod.25.3 Prov.29.15. σβεννύασι Plat. deLeg. [2]ἐθέλησι Hom.Il.α.580. [3]ἄγιστον Hero 39.17. ἐρητύσασκε Hom.Il.β.189. βαλλέσκετο Herod.341.43. [4]ᾔδεα 94.2 [5]ὑφηπάδεα 138. 22. [6]ἑστᾶσι Il.β. 320. [7]ἑστᾶσι Herod.40.26. ἑστάναι 330.4 Act.12.14. [8]δόμμναι Il.α. 98. ἐλκέμμεν Il. β. 181. [9]πνυθμέμμναι Od. τ. 12 ἀειδομμνθμέμμναι Il. β. 124. [10]ἔμμεναι Il. α. 117. fic. ἀεθμέμμναι Heſ. ἔργ. 22. [11]πθμέμμναι Hom. Il. λ. 83. πθμέμμεν Il.κ.34. [12]ἐνορέω Herod.322.2 ὁρέω 30.16. ἐπορέωσι 33.43. χρέω 40.28. σφεδρέω 29.16. καθεσιόω 14.28. χρέωνται 18.26. χρεώμεν 4. 25. [13]ἀπολέει 9. 17. ἀποδαμέεται 174. 16. φυγέειν 1.18. ἀνεσέασι 118.14. [14]κέεται 38.4. ἀπολέεις 216.30. [15]κεχολώσεται 304. 23. [16]χρέον ται 9. 20. κομέον ται 78. 12.

Doris ζω *per* [1]-σδω: -σω *per* [2]-σῶ *conjugat*, & [3]-ξω.
Fit -ξ -ω -ψ -ω, [4]ῶ: -μεν *plurale*, [5]-μες; & -μεθα, [6]-μεσθα.
-Εις *Thematis fit* [7]-ες; -ειν [8]-εν, & [9]-λω *Modo in Infinito.*
Singula perſona in -σι, *ſolet mutarier in* [10]-τι.
Tertia pluralis perſona refingitur, ex -σι,
Per Participii finiti in [11]-ντι *dativum*:
Tertia perfecti pluralis ab -ασι *fit* [12] -αντι.

[1]Φορέσδει Theoc.Id.1.102. [2]δωσῶ Id.1.25. [3]ἐγλάξεις Id.20.1. [4]ἐξῶ Id.11.42 πέμψῶ Id. 5.140. [5]φράσμες Id.14.3. [6]ἀρχώμεθα Id.17.1. [7]συείσδες Id.1.3 [8]συείσδην Id.1.14. [9]ἔρπην Id.15.26. ἰυρῆν Id.11.4. [10]φατὶ Id.1.51. πίδητι Id.3 48. δλδωτι Simon.Frag. [11]λέγοντι Theoc.Id.6.34. φιλέοντι Id.16.101. χράοντι Moſc. Id. 3. 24. συναχεῦντι Id.3. 28. σορεσσιῦντι Theoc.7.57. ἔχωντι Id.8.70 γελῶντι Id. 1. 90. ὀρόωντι Id. 26. 14. πονεῶντι Id. 15. 148. φαντὶ Id. 2. 45. [12]ἀδήκασι Id. 1. 43. ἐσήκασι Id. 15. 82.

-ῶ *Circumflexum in* -σω *Barytonum it*; *velut*: [*] ὄρσω. *ab ὀρῶ.
Gignitur ex -ν *finali* -σαν; *ut* [2]ἦλθ -οσαν *ex* -ον;

-N, *præ-*

N, *præeunte brevi, ex* -σαν; *utì* [3]κόσμηθ-εν *ab* -ποαν.
ασι *ab* -αν; -ασι *& in* -αι *versum est*; [4]εἴξασι, [5]πέφευγαν.
ebrò -ας *Partícipii mutatur in* -αις; *ut* [6]ἀκόπαις:
οιῶν *fitque* [7]ποῶν: ἑλλοῶν *specialiter* [8]ἑλλοῶν.

[1]Theoc.Id.24.82. [2]Pſal.79.1.ἰχάζουσι Lycoph.21. [3]Hom.Il.γ.1.συναείρ-ων Theoc.Id.22.76. [4]Ariſtoph.Av.Sc.3.v.5. [5]Lyceph.232.ἔσγακεν Joh.17.7. Pind.Pyt.Od.4.Ep.6.καρύξαισι Iſth.Od.4. Ant.2. vide paſſim bene multa, Theoc.Id.10.38. [6]Id.5.67. ἤνδον Id.2.118. ἤνδες Id.15.144. ἤνδε Id.1.77. ἤνδμεν Id.2.143. ἤνδον Id.16.9. ἐνδὲ Id.1.124. ἔνδοι Id.5.62. ἔνδω Id.26.68. ἐνδὲς Id.5.51. ἀπενδεῖν Id.11.64. παρενδεῖν Id.15.60. ἐξενδὼν Id.23.36.

Explicat -ᾶ *per* [1]-άα; *ſimul* -ῶ *per* [2]-όωque *Poeta*:
epius η *plurale ex* -είλω [3]*demit &* -αίλω.
Ω *per* -έω *ut Ionis amat formare, ità Vates*
ertit in [4]-είω, *aut* [5]-ήω; *ab* -δω *ſed in* [6]-ώω.
Ecce duæ metamorphoſes vocum, [7]ἤμβεττι, [8]ἠλώτην! *vid p.142.*

[1]ἀχαλάα Hom.Il.β.293. ἑλάαν Od.ε.290. [2]ἀντιόωσι Il.φ.151. ἐρύων Il.350. ἀντιόωσα Il.φ.431. χαρπωμόωντες Il.β.11. [3]διακοσμηθείμεθα Il.β.126. ἐλίω ibid.v.81. διακεινδεῖτε Il.γ.102. [4]δαείω Il.φ.61. πιθηείω τ' Il.σ.73. [5]ἐπαρκέω Il.ι.497. [6]δαίωσι Il.α.137. [7]Il.ε.287. [8]Il.θ.43.

Cogitur Εἰμὶ *pati velut in nova tempora formas*
lutatas: ἦ [1]ἦν *fit ut Attico: ab* ἰῶ [2]ἔα *Ioni*;
Εσκε *ab* ἔε; *& fit ab* ἦτε [4]ἔατε; *& fit ab* εἰσὶν [5]ἔασιν.
t fit ab ἦσαν [6]ἔσαν; *fit &* [7]εἰμὲν *ab* ἐσμὲν; [8]ἔμμεν*que*
ut [9]ἔμμεναι *fit ab* ἔῃ); [10]*eque initialiter anteit.*
Doris conjugat εἰμὶ *per* [11]ἐμμὶ; ἐσσομαι *per* [12]ἐσσέομαι:
ἐσὶ *vel* εἰσὶ *per* [13]ἔντὶ *fit,* [14]εἰμὲς *ab* ἐσμὲν; *&* [15]ἦμες
ἦς *fit ab* ἦμαι; *&* [16]εἰμὲν *&* [17]ἦμεν *&* ἦμες *ab* ἔῃ);
roque ἦ *crebriùs* [18]ἦς, *próque* ὄντα *reponitur* [19]εὸντα,
Ex ἔσε) [20]ἔσαι, εἶντε [21]εἶτε, εἶησαν *fit &* [22]-εἶεν.
Ex inſueto ἦμαι *viſum eſt formari* ἔσο *&* ἔσῳ,
Unde vice ἔσῳ, α *dempto, mirum imperat* [23]ἦσο.
Ex εἰς [24]ἐσσὶ; ἰῶ [25]ἦα; ἦ [26]ἦε; *& ubique Poetæ*
Deſpicit Analogas dominata licentia leges;
Quam paſſim ex ſcriptis dare, proh labor & liber ingens!

Joh.

MVSEVM BRITANNICVM

[1]Joh.1.1. [2]Herod.60. 37. [3]51.10. [4]164.22. [5]16.33. [6]8.6. [7]27.2. [8]Hom Iλ.ϛ.299. [9]Iλ.χ.40. [10]ἴκω Her.281.39. ἐὸν 2.39. ἐόντος 8.6. ἐόντα 4.28. ἐόν 8. ἐόντας 3.35. [11]Theoc.Id.20 32. [12]Hom.Iλ.β.393. [13]Theoc. Id. 1. 17. & 4. 52 [14]Id. 2.5.ſic ἔωμες Id. 15.9. [15]Id.14.29. [16]Theog.954. [17]Theoc.Id.24. 29. & 8. [18]Id.2.v.90.92.124,140. vid.Id.5,6,12,&c. [19]Id.2.3. [20]Mat.5.21.Hom.Iλ. 136. [21]Oδ.φ. 195. [22]Iλ.β.373. [23]Pſal.104. 31. 1 Cor.16. 22. contrà, legitu Imperf. ἤϛεων pro ἤτεων Iλ.ε. 10. [24]Iλ.α.178. [25]Oδ.φ.95. [26]Oδ.θ.128.

Anomalia in Verbis.

Verbum Perfectum eſt, tria cui ſunt tempora prima.
Imperfectum uno vel bino Principe, mancum eſt.
Principe ſiqua carent, ſupplent aliena lacunas;
Fructu ab inæquali dicuntur Anomala ſtirpis.
Quin Perfectum etiam ſibi tempora Anomala adoptat

1°. Anomalia Augmenti.

Verba Redundantia Augmento.

Si dupla vocalis verbum inchoat, †Emphaſis auget †p.82.v.14
Utramvis; ε ut in ει, ο & in ω mutata viciſſim.

ἑορτάζω, εἱόρταζον, ἑώρταζον.

Pluraq; [1]ſi nplicia augmentum, [2]compoſtaq; duplant.

[1]Εθω ſolitus ſum εἰωθὰ Act. 17. 2. διατρίβομαι converſor διεδίτριμμαι Thuc. & Dem.in Mid. [2]παρεινέομαι malè convivor παρεφόρημαι Lucian. ἐνοχλέω moleſtus ſum ἠνώχλουν Iſoc. ad Phil. ἀνέχομαι tolero ἠνειχόμην 2 Cor. 11. 14. ἀναίνομαι abnuo ἠρνούμην λ. σ. 450.

Deficientia Augmento.

Verbum unum aut aliud ſibi rejicit auctile ſignum.

[1]Αἴω audio ἄϊον Iλ. κ. v. 532. ἀνθίστων inſuetus ſum ἀνήθιστον v.493.

Verbum omne ex [1]οἰωνὸς, & [2]οἶϘ., & [3]οἶκϘ., & [4]οἶμϘ.;
Pluraque [5]freta interdum augmento, ſæpius [6]orba.

[1]Οἰωνίζομαι auguror οἰωνίζόμην Xen.Hell.1. [2]οἰόω ſolus ſum οἰώθην Iλ. ζ. 1. [3]οἰκυρέω domum cuſtodio οἰκύρων Plut. in Cam. [4]οἰμάω impetu ruo οἴμησα Iλ.χ. 308. [5]οἰνοχοέω vinum fundo ἠνοχόουν Iλ. ϛ.3. [6]οἰνίζω vinum emo οἰνίζόμην Iλ. ν. 472.

FH
MVSEVM
BRITANNICVM

Vari-

Variantia Augmentum ει *pro* η.

Quædam ab ε *cœpta per* ει *malunt augeſcere, non* η.

ἑάω ſino εἴων Luc. 4. 14.
ἐθίζω aſſuefacio εἰθισμαι Luc. 2. 27.
ἕλκω traho εἷλκον Act. 21. 30.
ἑλκύω id. εἵλκυσα Joh. 21. 11.
ἐργάζομαι operor εἰργαζόμην Act. 18. 3.
ἕρω traho εἴρυσα Il. φ. 230.
ἔχω habeo εἶχον Matth. 21. 46.

Inuſitata.

ἕλω capio εἷλον Matth. 2. 16.
ἔπω dico εἶπον Joh. 3. 12.
ἕω induo ἕμαι Od. τ. 327. & -ἑσμαι in Comp. Luc. 7. 25.

[1]ρ *poſt augmentum verbi initiale duplatur.*

Hæc [2]μ, [3]σ, *ſic augmento poſtpoſita leguntur.*

ῥέω fluo ἐῤῥύηκα Ariſtoph. Nub. μείρω divido [2]ἔμμορε Il. α. 278. σεύομαι concito [3]ἔσσυμαι Il. ν. 79.

Compoſta variantia Augmentum à Regulari.

Ex. 82. v. 17. Reg. Φιλοσοφέω philoſophor ἐφιλοσόφουν Plut. ἀσφαλίζω aſſero ἀσφαλίσαντο Mat. 9. 2. Irreg. ἀμφιέννυμι induo ἠμφίεσα Xen. ἀμφισβητέω ambigo ἠμφισβήτησα Dem. ἀφίημι dimitto ἧφιον Marc. 11. 16. καθίζομαι ſedeo ἐκάθισα Apoc. 3. 21. κάθημαι ſedeo ἐκαθήμην Mat. 26. 58. ἀντιβολέω ſupplico ἀντιβόλησα Od. λ. 15. & ἠντιβόλουν Athen. l. 12. διακονέω miniſtro διηκόνουν Marc. 1. 13. & ἐδιακονήθην Dem. ἐγγυάω ſpondeo ἐγεγύηκα Demoſt. & ἠγγυήμην Plat. καθεύδω dormio καθεῦδον Plat. 8. ἐκάθευδον Matth. 8. 24.

Anomalia Temporum.

Litera, Perfecto Indefinitoque ſecundo, interdum tenuis κ, *pro* χ, *Anomala ſervit.*

φείδομαι πέφεικα Hom. Il. π. 62. χάζω κέκαδον Il. δ. 498.

Verbum in -άνω, *aut* -λω *purum, ferè conjugat* -ήσω: *Ceu Demoſthenicum, verbis commune, futurum.*

αἰσθάνομαι ſentio -ήσομαι Iſoc. ad Dem.
ἁμαρτάνω pecco -ήσω Rom. 6. 15.
ἐπιχθάνομαι odio ſum -ήσομαι Eurip.
εὑρίσκω invenio -ήσω Il. κ. 370.
μανθάνω diſco μαθήσομαι Deut. 5. 1.
ὀλισθάνω labor -ήσω Nonn.
ὀσφραίνομαι olfacio -ήσομαι Ariſtoph.
φθάνω prævenio φθήσομαι Thuc.
αὐξάνω augeo αὐξανῶ Gen. 17. 1. & αὐξήσω Xen. pæd. 6.
ἐθέλω volo -ήσω Dem. Cherſ.
θέλω Id. -ήσω Herod. 29. 28.
κέλομαι jubeo -ήσομαι Od. κ. 296.
ὀφείλω debeo -ήσω Xen. pæd. 7.

Plura

Plura Barytona tempus adoptant Circumflexum.

Ἀδῶ placeo -ήσω Herod. 190. 20.
Βόσκω paſco -ήσω Ὀδ. ρ. 559.
Ἐρῶ pereo -ήσω Ariſtoph.
ἕψω coquo -ήσω Ariſtoph.
Καθεύδω dormio -ήσω Xen.
Μέλλω futurus ſum -ήσω Matth. 24. 6.
Βάλλω jacio βαλῶ Apoc. 2. 10. & βαλλήσω Ariſtoph. legitur in Her. συμβεβληκόμην 124. 4.
Διδάσκω doceo διδάξω Joh. 14. 26. & διδασκήσω Heſ. ἔργ. α. 64.
Ἔχω habeo ἕξω Matth. 19. 21. & σχήσω Ὀδ. χ. 70.
Κλαίω fleo κλαύσω Luc. 6. 25. & κλαιήσω Dem. in Mid.
κύρω incido κύρσω Ιλ. γ. 23. & κυρήσω Herod. 276. 18.
Οἰκτίρω eo -ίσομαι Plat.
οἶμαι puto -ήσομαι Ariſtot.
ὄφλω mulctor -ήσω Demoſth. in Lep
Ἐλαύνω abigo -άσω Ιλ. α. 154.
Τρύχω attero -ώσω Herod. l. 3.

Οἰκτίρω miſereor οἰκτιρῶ Soph Philoct. & οἰκτειρήσω Rom. 9.
Παίω ferio παίσω & παιήσω Ariſt. N
Τύπτω verbero τύψω Ιλ. φ. 117. & τυπτή Ariſt. Nub. & Plat. & De τυπτήσομαι Ariſtoph.
Χαίρω gaudeo χαιρῶ Apoc. 11. 10. χαιρήσω Ariſtoph. Plut.

Ἀποκύω pario Jac. 1. 15. ἀπεκύησα 18. ῥίπτω abjicio ῥιπτόντων (ἀ ῥιπ Act. 22. 23. ἐρρίπτουν Xen. Pæd. 4. σώζω ſervo 3. perſ. plur. σῶσι (ἀ σ Herod. 52. 12.

Pauca ſolent breviare & -έσω extendere & -ήσω.

ἧμαι ſum ἔσομαι Heb. 8. 10. ἕννυμι induo ἕσω Ariſtoph. ἄχθομαι gravor ἀχ θομαι Ariſtoph. Nub.
ἀλφάνω invenio -έσω & -ήσω Euſt. μάχομαι pugno -ήσομαι Ιλ. γ. 2 & -έσομαι Ιλ. β. 369. ὄζω oleo -ήσω Ariſt. Veſp. & -έσω Exod. 7. 18. αἰδο Ιλ. κ. 237. vel αἰδέομαι Ιλ. α. 23. veneror -ήσομαι Ὀδ. ξ. 388. & -έσο Ιλ. ω. 208.

Nec Circumflexum propriâ concluſile formâ, Barytonam vel circumflexam aliunde capeſſit.

Δοκέω videor δόξω Act. 26. 9. & δοκήσω 1 Cor. 10. 5. εἰδέω ſcio εἰδή Heb. 8. 11. & εἴσομαι Ὀδ. ω. 505. συγέω odi σύξω Ὀδ. λ. 500. & συγή Joſeph. ὠθέω pello ὦσω Joel. 2. 28. & ὠθήσω Sophoc. Ajax. ἱκνέομαι tantu ἵξομαι Ιλ. α. 240. ἱκάνω Ιλ. λ. 227.
Κεντεῖ Theophraſtus & κεντῶν Herod. 106. 20. ſtimulo κνυζεῖ κνυζᾷς Athen. gannio. ξυρᾷν Plut. Apopht. & ξυρεῖ Soph. Ajax. ra σαθμᾶσθαι Theophr. l. 9. & σαθμώσασθαι Herod. 106. 11. libro συλᾷν Plat. leg. & συλήσω Iſocr. ad Nic. Spolio.

Indefinita ex verbo in -μι vicaria, gaudent arytono ſervire etiam, vel circumflexo.

ἵημι capio ἧλων Il. μ. 172.
ἵημι edo ἷξον Callim. hymn. in Jov.
Βαίνω vado ἔβλω Act. 21. 31. κτείνω occido Part. κατακτὰς Il. ν. 696.
φθάνω prævenio ἔφθλω Xen. φύω gigno, naſcor ἔφυν Xen. pæd. 2.
βιόω vivo inf. βιῶναι Od. ξ. 359. ζάω vivo ἔζλω 2 Chron. 23. 11.

Indefinitum Perfecta frequentia ſupplet: Activique vicem Medium explet ſæpe futurum.

εὑρίσκω invenio ἧλφον Il. φ. 79.
ἀποκρίνομαι reſpondeo ἀπεκρινάμλω Matth. 27. 12.
λήθω lædo ἔλαθε Od. λ. 61.
βόσκω paſco ἐβόσκησα Alex. Aphr.
εὔχομαι voveo ἠυξάμλω Matth. 26. 24.
ζάω vivo ἔζλω 2 Cor. 23. 11.
οἶμαι puto ᾠήθλω Plat.
ὄνημι juvo ὄνησα Il. α. 395.
βαίνω vado βήσομαι Rom. 10. 6.
θνήσκω morior θανοῦμαι Joh. 8. 28.
λαμβάνω capio λήψομαι Matth. 10. 41.
μανθάνω diſco μαθήσομαι Deut. 5. 1.
ὁράω video ὄψομαι Matth. 27. 4.
πάσχω patior πείσομαι Il. υ. 127.

ὄνομαι vitupero ὠνοσάμλω Il. ρ. 173.
τύπτω vulnero ἔτυσα Od. τ. 452.
Πίπτω vaſto ἔπεσδον pro ἔπεσον Il. σ. 454.
πτάρνυμαι ſternuto ἔπταρον Od. ρ. 545.
Γίγνομαι ſum ἐγενόμλω Demoſth.
ὕω pluo ὗσα Athen. l. 8.
Φημὶ dico ἔφλω Joh. 1. 23.

πίπτω cado πεσοῦμαι Matth. 10. 29.
Τίκτω pario τέξομαι Luc. 1. 13.
πτώσσω edo φάγομαι Luc. 17. 8.
πυγχάνομαι adipiſcor τεύξομαι Xen.
φεύγω fugio φεύξομαι Plat. in Apol.

Alphabetiſmus Anomalorum.

A

Ἀγαμαι *miror.* Imperf. ἠγάμλω Plat. *reliqua tempora ab* ἀγάζομαι *minùs uſitato.* Fut. 1. ἀγάσομαι Od. δ. 181. *&c.*
Ἄγνυμι *frango.* Fut. 1. ἐάξω Matth. 12. 20. Perf. M. ἔαγα Lucian. Ind. 1. ἔαξα Joh. 19. 31. Ind. 2. Paſſ. ἐάγλω Joh. 19. 31. Atticè. κατάξαις Heſ. ἔργ. 6. 311. *pro* κατάξαις.
Ἄγω *duco.* Fut. 1. ἄξω 1 Theſſ. 4. 14. Perf. ἦχα, *pro quo* ἀγήοχα Lev. 10. 19. Ind. 2. ἤγαγον Act. 17. 37. Ind. 2. M. ἠγαγόμλω Sap. 8. 9. Atticè *per Metathesin Augmenti.*

Αἴδω

Ἄϊδω *cano.* Demoſt. *pro* ἀείδω Poetico. Il. α. 1. Præſ. M
ἄδομαι. Fut. 1. ἄσομαι Lucian. Ind. 1. ἦσα Anth. Diſt
Ἄδω *placeo.* Fut. 1. ἀδήσω. Perf. ἄδηκα ab ἀδέω Hero
113. 43. Perf. M. ἔαδα Il. ι. 173. Atticè. ἔυαδα O
ω. 28. Poeticè & Doricè.

Αἱρέω *capio.* Fut. 1. αἱρήσω Il. ω. 206. Perf. ἥρηκα Plat.
Apol. Fut. 2. ἑλῶ Luc. 12. 18. Ind. 2. ἕλον Luc. 1. 5
Fut. 2. M. ἑλοῦμαι Epigr. Diſt. Ind. 2. εἱλόμαν 2 The
2. 13. *ab* ἕλω *inuſitato.* Pluſqp. Paſſ. ἀφαιρήμην Hero
348. 20. Part. Perf. Paſſ. ἀφαιρημένος Herod. 346.
I. 2. M. Γένλο Il. θ. 43. ν *pro* λ: Γ *pro veteri punctо aſpe*
[*F*] δίγαμμα. *vid.* Jo. Scal. Annot. in Euſeb. *p.* 105

Ἀλέομαι *vito.* Ind. 1. ἠλεύαμην Od. υ. 300. & ἠλεάμην O
δ. 774. *tanquam ab* ἀλεύσομαι ἠλευσάμην *per Attica*
Syncopen ſervilis υ, *&* σ; *quemadmodum* ἔσχεα.

Ἄλημι & ἀλάομαι *vagor.* Perf. ἀλάλημαι Atticè Od. ο. 1
Inf. ἀλλῶαι Il. π. 714. *pro quo* ἀλήμεναι Il. ε. 82
Ionicè.

Ἁλίσκω *capio.* Fut. 1. ἁλώσω 2 Theſſ. 2. 8. Perf. ἥλω
Plut. Ind. 2. ἧλων Il. μ. 172. Imp. ἀνάλων Ariſtop
Perf. ἐάλωκα, Ind. 1. ἐάλωσα Xen. Ind. 2. Pot. ἁλ
Od. ξ. 183. Atticè *omnia ab* ἁλόω & ἄλωμι *inuſita*

Ἁμαρτάνω *pecco.* Fut. 1. ἁμαρτήσω Rom. 6. 15. Pe
ἡμάρτηκα 1 Joh. 1. 10. Ind. 2. ἥμαρτον Luc. 15. 18.
quo ἥμβροτον Poeticè Il. ε. 287.

Ἀνώγω *jubeo.* Fut. 1. ἀνώξω Od. π. 404. Perf. M. ἄνω
405. Imperat. ἄνωχθι *pro* ἀνώχθητι Il. κ. 67. Impe
ἠνώγεον Il. ω 190. *quaſi ab* ἀνωγέω.

Ἁπαυρέω *eripio.* Imperf. ἀπηύρων Il. α. 430. Ind. 1. Pa
ἀπέρας Il. ι. 107. Poeticè *pro* ἀπαύρας, *idque pro* ἀπο
ρήσας Atticè.

Ἀτάω & ἄτω *lædo.* Ind. 1. Act. ἄσα Od. λ. 61. Paſſ. ἄσ
Od. σ. 503. Med. ἀσάμην Il. τ. 307. *Extrito* τ,
præpo

præpolito α, ἀᾶται pro ἀπᾶ) Il. τ. 91. ἄασυ Il. δ. 327. ἀάσθω Il. ω. 685. ἀασάμην Il. ι. 116. Poeticè.

Αὐξάνω & αὔξω *augeo.* Fut. 1. αὐξήσω Aristot. Rhet. 2. & αὐξήσομαι Xen. pæd. 6. *variùs* αὐξανῶ Gen. 17. 6. Perf. Pass. ἤυξημαι Isocrat. *ad* Nic.

Ἄω & ἄημι *spiro,* Imperf. ἄον Apollon. Ἀργόν. 2. & ἄεν Ὀδ. μ. 325. ἀήμεν Apollon. Ἀργ. 2. Inf. ἀεῖσι Ὀδ. γ. 182.

B.

Βάω *vado.* Fut. 1. Med. βήσομαι Rom. 10. 6. *prò quo* βασοῦμαι Doricè Theoc. Id. 2. 8. Perf. βέβηκα Joh. 28. 17. βέβαα Ionicè Il. β. 134. Ind. 1. ἔβησα Ὀδ. λ. 4. & ἐβησάμην Il. γ. 262. *ascendere feci: à* βάω. Ind. 2. ἔβλω Act. 14. 32. Imperat. ἀνάβα Apoc. 4. 1. Por. βαίην Il. ω. 246. Subj. ἀναβῶ Psalm. 139. 8. ἀναβήω Poeticè Il. ι. 497. Infin. ἀναβλῆναι Luc. 16. 26. Part. ἀναβάς Luc. 6. 17. Perf. Pass. βέβαμαι Thuc. *à* βῆμι. Part. βιβεὼν Il. γ. 22. & βιβάς Il. π. 213. *quasi à* βιβάω & βιβημι. συμβιβῶ Pl. 32. υ. 8. *pro* συμβιβάω Atticè.

Βάλλω *jacio.* Fut. 1. βαλῶ. Apoc. 2. 10. & βαλήσω Aristoph. Perf. βέβληκα Marc. 12. 43. *à* βολέω *per Syncopen* Ind. 2. ἔβαλον Luc. 23. 24. Ind. 2. M. ἐβαλόμην Il. γ. 334. Pr. Pass. βάλλομαι Matth. 3. 10. Fut. 1. βληθήσομαι Matth. 5. 25. Perf. βέβλημαι Matth. 8. 6. *pro* βεβόλημαι Il. ι. 3. Perf. 3ia. Sing. βλήε) Ὀδ. ρ. 472. Poeticè *pro* βέβληκε) *per Aphæresin, & Epenthesin* Ind. 1. ἐβλήθην Joh. 15. 16.

Βλαστάνω *germino.* Fut. 1. βλαστήσω Isa. 27. 6. Ind. 2. ἔβλαστον *unde* Part. βλαστών Sophoc.

Βιβρώσκω *comedo,* Perf. βέβρωκα, *unde* Part. βεβρωκώς Il. χ. 94. Ind. 2. ἔβρων, ἔβρω Callim. Hymn. in Jov. Ind. 1. κατέβρωξα Lycoph. & Apollon. Potent. βεβρώθω Il. δ. 35. *quasi à Themate* βεβρόθω.

Βέλομαι *volo.* Act. 18. 15. *malo* Il. α. 117. 2da. Perf. βέλει Atticè Luc. 22. 42. Fut. 1. βυλήσομαι Job. 39. 9. Demosth. in Leptin. Ind. 1. ἐβυλήθην Matth. 1. 19. & ἠβυλήθην Atticè Joh. 2. 20. Perf. M. βεβούλημαι Il. α. 113.

Γ.

Γαμέω *uxorem duco* -ήσω. Perf. γεγάμηκα 1 Cor. 7. 10. Ind. 1. ἐγάμησα Marc. 6. 17. *pro quo* Atticé ἔγημα Luc. 14. 20. Subj. γήμω 1 Cor. 7. 28. Inf. γῆμαι & Part. γήμας Eurip. *nisi fortè regulare dici possit ab inusitato* γάμω. Fut. 1. M. γαμέσομαι *uxorem dabo.* Il. ι. 394.

Γίνομαι & γίγνομαι *sum, fio, nascor.* Fut. 1. γενήσομαι Matth. 18. 19. Perf. γεγένημαι Act. 7. 52. Ind. 1. ἐγενήθην 1 Cor 1. 30. Perf. M. γέγονα 1 Cor. 9. 22. *à* γείνω: γέγαα Od. δ. 325. *à* γάω. Ind. 2. ἐγενόμην Act. 16. 19. Ind. 1. ἐγεινάμην Il. α. 280. ἐγενησάμην Plat. Tim. *à* γενάομαι Matth. 2. 4. *unde quædam ex prioribus tempora cum duplice* ν *leguntur*; Perf. Pass. γεγένημαι Act. 22. 28. Ind. 1. ἐγενήθην Joh. 9. 34. &c.

Γηράσκω *senesco* -άσω. Perf. γεγήρακα Plut. Inf. γηρᾶν Xen. pæd. 4. *à* γηράω. Part. γηράς Il. ρ. 197. Hes. ἔργ. β. 186. *quasi à* γήρημι.

Δ.

Δαίω & δάω *disco, utrumque minùs in usu.* Fut. 1. δαήσομαι Od. γ. 187. Perf. δεδάηκα Od. θ. 134. Perf. Pass. δεδάημαι *unde* δεδαημένος Apollon. Ἀργον. 1. 1. Ind. 2. ἐδάην *unde* Subj. δαείω Poeticè *pro* δαῶ Il. φ. 61. Perf. M. δέδαα Od. θ. 448. *quasi à* δάημι.

Δάκνω *mordeo.* Fut. 1. δήξομαι Ecclesiast. 10. 8. Perf. δέδηγμαι Num. 21. 8. Ind. 2. ἔδακον Il. ε. 493. Ind. 1. Pass. ἐδήχθην Xen. *à* δήκω *inusitato.*

Δαρθάνω

Δαρθάνω *dormio.* Perf. δεδάρθηκα Plat. Symp. *à* δαρθάω *inusitato.* Ind. 2. ἔδαρθον *pro quo* Poeticè *per Metathesin* ἔδραθον Ὀδ. υ. 143. Part. συγκαταδαρθών Aristoph.

Δείδω *timeo.* Fut. 1. δείσομαι Il. ο. 299. Perf. δέδοικα Xen. & δείδοικα Il. α. 559. & δέδια Aristoph. *sublato* κ Ionicè. Ind. 1. ἔδεισα Il. α. 33. Perf. M. δέδιμαι Demosth. & *sequentia Poetica* δείδιμεν Il. κ. 93. *à* δίω *inusitato.* Imperat. δείδιθι Il. ε. 827. 3ia. Plur. ἐδείδιμεν *ab* ἐδείδισα Il. ε. 790. *quasi à* δείδισω, *idque à* δείδιμι *servatâ reduplicatione.*

Δέω *desum vel careo.* Fut. 1. δέησω Eucian. Perf. δεδέηκα Plat. Ind. 1. ἐδέησα Isocrat. & ἐδεήθην Ὀδ. ι. 483. Fut. 1. M. δεήσομαι Ὀδ. ξ. 510. Ind. 1. Pass. ἐδεήθην Plat. Apol. *tanquam à* δέω.

Δέρκω *video.* Perf. δέδορκα Lucian. Ind. 2. ἔδρακον Ὀδ. χ. 197. *per Metathesin.* Præs. Pass. δέρκομαι Il. α. 88. Ind. 1. ἐδέρχθην Sophoc. Ajax. Ind. 2. ἐδράκην Pind.

Διδάσκω *doceo.* Fut. 1. διδάξω, Ind. 1. ἐδίδαξα Aristoph. Nub. Infin. διδασκῆσαι Hes. ἔργ. α. 64. *ab inusitato* διδασκέω Fut. 1. M. διδάξομαι, & Ind. 1. ἐδιδαξάμην Aristoph.

Διδράσκω *fugio; vix usitatum nisi in Compositis.* Fut. 1. διαδρήσομαι Herod. 134. 1. Perf. ἀποδίδρακα Plut. Ind. 2. ἀπέδρην *pro quo* ἀπέδραν Sophoc. Ajax. Pot. ἀποδρᾶν Aristoph. Atticè. *quasi à* δρᾶμι.

Δοκέω *existimo, videor.* Fut. 1. δόξω Ind. 1. ἔδοξα Act. 26. 9. Perf. δέδογμαι Esd. α. c. 8. v. 11. Fut. 1. δοκήσω, *unde* ἐδόκησα 1 Cor. 10. 5. Perf. δεδόκημαι Il. ο. 730. δοάασι) Il. ψ. 339. & δοάασσο Il. ν. 458. (*tanquam à* δοάζω) *pro quo* δοᾶς Ὀδ. ξ. 243. *extrito ex* Atticè & Poeticè.

Δύναμαι *possum.* Fut. 1. δυνήσομαι Luc. 16. 2. Dem. Cherſ. Ind. 1. ἐδυνήθην & Atti è ἠδυνήθην 1 Cor. 3. 1. *item* ἐδυνάσθην Gen. 30. 7. *tanquam à* δυνάζω.

E.

Ἐγείρω *ſuſcito. V. Regulare.* Perf. Paſſ. ἐγήγερμαι Atticè Matth. 11. 11. Poeticè ἔγρομαι & ἔξεγείρω Ariſtoph. ἀνεγείρω & Lucian. ἔγρεο Ὀδ. ο. 46. & ἐγρέτο Ιλ. β. 41.

Ἐγρηγορέω *vigilo,* & γρηγορέω Matth. 24. 42. Perf. ἐγρηγόρηκα Jer. 1. 12. Ind. 1. ἐγρηγόρησα Matth. 24. 43. Perf. M. ἐγρήγορα Ariſtoph. Plut. *pro quo* Poeticè ἐγρήγορθα Ιλ. χ. 419. Inf. ἐγρηγόρθαι Ιλ. κ. 67. *pro* ἐγρηγορῆσαι, *abjecto* ησ.

Ἔδω *edo.* Perf. ἐδήδοκα Athen. & ἐδήδυμαι Atticè Ὀδ. χ. 56. *per pleonaſmum* ϓ δο. *vide* Euſt. Præf. M. ἔδομαι *quod ubique pro futuro accipitur* Ὀδ. ι. 369. Perf. ἔδηδα Ιλ. ρ. 542. Atticè. Infin. ἔδμεναι Ιλ. δ. 345. *pro* ἔδειν Ionicè & Poeticè.

Ἕζομαι *ſedeo.* Imperf. ἐζόμην Ιλ. β. 42. *vix legitur niſi in Compoſitis.* καθέζομαι Thuc. Fut. 2. καθεδοῦμαι Ezek. 26. 16. Fut. 1. Paſſ. καθεδήσομαι Lev. 12. 5.

Εἰδέω *ſcio.* Fut. 1. εἰδήσω Heb. 8. 11. Perf. εἴδηκα. Infin. εἰδέναι *pro* εἰδηκέναι Ionicè. Tit. 1. 16. Iud. 1. εἴδησα Xen. Pluſqp. εἰδήκειν *pro quo* ᾔδειν. Atticè Joh. 4. 10. & ᾔδεα Ionicè Ιλ. ξ. 71. 3ia. Sing. ᾔδη Atticè Ιλ. α. 70. Ind. 2. εἶδον *vidi* Joh. 8. 56. & *rejecto* ε, ἴδον Euſt. 181. 30. ἴδεν Phil. 1. 30. Fut. 1. M. εἴσομαι Ὀδ. ω. 505. Perf. οἶδα 2 Cor. 12. 13. & εἶδα Orph. Argon. 2. Perf. οἴδα Atticè, *pro* οἴδαδα Ιλ. α. 85. Ind. 1. εἰσάμην Ιλ. ν. 45. Potent. εἰδείην Xenoph. *quaſi ab* εἴδημι.

Εἴκω *ſimilis ſum.* Fut. 1. ἕξω Ariſtoph. Perf. M. ἔοικα Jac. 1. 6. *pro* οἶκα Herod. 205. 34. & Pluſqp. ἐῴκειν Ὀδ. δ. 654. Atticè. Pluſqp. Paſſ. ἤγμην *pro quo* ἠίγμην Poeticè Ὀδ. δ. 796. & *ſequentia Syncopen paſſa* εἶκτο Ιλ. ψ. 107. εἶκτον Ὀδ. δ. 27. εἴκτην Ιλ. α. 104. *pro* εἴκετο, εἴκετον, εἰκέτην.

Ἐλαύνω *abigo.* Fut. 1. ἐλάσω Ιλ. α. 154. Perf. ἐλήλακα Atticè Joh. 6. 19. Ind. 1. ἤλασα Act. 18. 16. Infin. ἔλσαι Ιλ. α. 409. &

409. & ἤλασα Il. φ. 295. Poeticè *pro* ἐλάσσας. Præſ. Paſſ. ἐλαύνομαι 2 Pet. 2. 7. Perf. ἐλήλαμαι Atticè Herod. 326. 4. & ἤελμαι *pro* ἤλαμαι Poeticè Il. ω. 662. Part. Ind. 1. ἐξιελασθεὶς Polyb. l. 5. Pluſqp. ἠλήλάμην Atticè Il. σ. 135. Ind. 1. Med. ἐλαυνόμην Plut. F. 1. ἐλῶ-ᾷς p. 127.

Ἔλπομαι *ſpero*. Perf. ἔολπα Od. φ. 317. Pluſqp. ἐώλπειν Il. τ. 328. Atticè.

Ἔπω *dico*. *Thema uſitatum in Compoſitis*. Ind. 1. εἶπα *per modos, excepto Infinitivo*. Joh. 4. 17. Imperat. εἰπάτω Act. 22. 17. Potent. εἴπαι Num. 23. 19. Part. ἀπείπας Herod. 138. 3. Ind. 1. M. ἀπειπάμην 2 Cor. 4. 2. Inf. ἀπείπασθαι Ariſtot. Part. ἀπειπάμενος Herod. 194. 13. Ind. 2. Act. εἶπον Joh. 3. 12. & Med. εἰπόμην. Ind. 1. & 2. *augentur per modos. vide pag.* 107. *v.* 24. Potent. εἴποις *pro* εἴποιεν Doricè Pſal. 35. 25. *Poetica ſunt*, ἐνίπτω Od. ρ. 549. ἔννεπε Od. α. 1. ἐνίπτω Il. ω. 768. Fut. 1. ἐνίψω Od. λ. 147. Perf. M. ἠνίπαπε *per Paragogen* Il. β. 245. ἐνίσσω Il. β. 80. Fut. 1. ἐνισπήσω Od. ε. 98. ἐνίσσω Il. ω. 238. Infinit. ἐνισσέμεν Il. ο. 198. Ionicè. ἐνένισπεν Il. ο. 552. *reduplicatio, pro augmento, præpoſitionis*.

Ἐργάζομαι *operor*. *V. Reg.* Fut. 1. ἐργάσομαι ἐργασθήσομαι Ezek. 36. 34. Perf. εἴργασμαι Deut. 21. 3. Ind. 1. M. εἰργασάμην Marc. 14. 6. *Attica craſis contrahit has tres perſonas*; 2dam. Sing. ἐργᾷ Exod. 20. 9. 3iam. Sing. ἐργᾶται Jer. 34. 14. 3iam. Plur. ἐργῶνται Jer. 30. 8. *pro* ἐργάσῃ, ἐργάσεται, ἐργάσονται.

Ἔρομαι *interrogo*. *item dico* Od. λ. 136. & ἐρέω ἐρῶ *Thema parum uſitatum, niſi in ſenſu Futuritionis*; ἐρέω Il. β. 257. & ἐρῶ 2 Cor. 12. 6. *dicam*. Perf. εἴρηκα Gal. 1. 9. 3ia. Plur. εἰρήκαν Doricè. Apoc. 19. 3. Perf. Paſſ. εἴρημαι Rom. 8. 18. Fut. 1. ῥηθήσομαι Thuc. Ind. 1. ἐρρήθην Matth. 5. 21. & ἐρρήθη, Part. ῥηθεὶς Matth. 1. 22. *à* ῥῆμι *inuſitato*. Pr. M. ἐέρομαι *interrogo*

Il. α. 553. Imper. ἠερόμην Xen. Fut. 1. ἐρήσομαι Aristoph. & εἰρήσομαι Od. τ. 509. *quasi ab* εἰρέω.

Ἔρχομαι *venio*. Fut. 1. ἐλεύσομαι 1 Cor. 16. 5. Perf. ἐλήλυθα Atticè Luc. 5. 32. εἰλήλυθα Il. α. 203. & 1ma. Perf. Pl. εἰλήλυθμεν Il. ι. 49. Poeticè. Ind. 2. ἦλυθον *per Syncopen* Matth. 5. 17. *pro* ἦλυθον Poetico Il. γ. 205. Ind. 1. ἦλυθα Æsch. Πέρσ. Ind. 1. M. ἠλυσάμην. *unde* Subj. ἐλεύσωμαι Psal. 132. 7. *ab* ἐλύω *inusitato*.

Εὑρίσκω *invenio*. Fut. 1. εὑρήσω Matth. 17. 27. Perf. εὕρηκα Apoc. 3. 2. Ind. 2. εὗρον Matth. 2. 11. 3ia. Pl. εὕρεν Jer. 14. 3. Doricè *pro* εὗρον, Ind. 1. εὕρησα. *unde* Sub. εὑρήσω Apoc. 18. 14. Perf. Pass. εὕρημαι Hos. 14. 8. Ind. 1. ηὑρέθην Matth. 1. 18. Ind. 1. M. ηὑρόμην Atticè *pro* εὑρησάμην. *unde* Part. ηὑρεμένος Heb. 9. 12.

Ἔχω *habeo*. Fut. 1. ἕξω Matth. 19. 21. & σχήσω à σχέω *obsoleto* Od. χ. 70. Perf. ἔσχηκα 2 Cor. 2. 13. Imperf. εἶχον 3. Joh. v. 13. Ind. 2. ἔσχον Joh. 4. 18. Imperat. σχές Psal. 17. 1. Potent. σχοῖμι, & Atticè. σχοίην Il. ξ. 241. Subj. σχῶ Matth. 21. 38. Inf. σχεῖν Il. ω. 520. Part. σχών Il. ι. 485. Præs ἔχομαι Il. σ. 130. Fut. 1. ἕξομαι Aristoph. & σχήσομαι Il. ν. 630. Perf. ἔσχημαι Lucian. Ind. 2. M. ἐσχόμην Plut. ἔχω interdum *possum* Athen. ἔχομαι *adhæreo* Il. α. 513.

Εἶμι *eo*. Fut. 1. εἴσομαι Il. φ. 335. l. 1. εἰσάμην Il. ε. 538. Imperf. εἶν. *unde cum brevi* [ι] Du. σωΐτην Il. π. 476. Pl. ἴμεν Il. γ. 8. Imperat. ἴθι ἴτω Exod. 32. 26. ἄπιθι Adag. ἔξιτι Od. β. 139. Εἴω & ἴω Poetica. Imperf. ἦον *à quo* ἤομεν Od. κ. 570. Ind. 1. ἧισα Il. κ. 197. Perf. M. εἶμαι *unde* ἧται Poeticè Il. α. 47. Plusqp. εἰσήειν Act. 21. 18. verbale gerundivum ἰτέον & ἰτητέον Atticè Xenoph.

Ἕω & ἕννυμι *induo*. ἕσω, ἕσσα. *Themate vix in usu*, Fut. ἑσῶ Od. ο. 337. Ind. 1. ἕσσα Od. ω. 457. Part. ἕσσας Od. ξ. 396. Ind. 1. M. ἑσσάμην Il. ξ. 350. ἐσσάμην Od. ξ. 529. Imperat. ἕσσο 154. Part. ἑσσάμενος. He-

ἔργ. α. 124. Poeticè. Imperf. Paſſ. ἐννύμλω Theoc. Id. 24. 138. Perf. εἶμαι Ὀδ. τ. 72. Part. εἰμένος Ιλ. ο. 308. Pluſqp. εἵμλω, ἕατο Ιλ. γ. 57. ἕσο Ὀδ. τ. 218. *tanquam ab* ἕσμλω. Præſ. ἀμφιεννύω Plut. Pericl. Fut. 1. ἀμφιέσω Ariſtoph. Pl. Ind. 1. ἠμφίεσα Xen. Præſ. Paſſ. ἀμφιέννυμαι Xen. pæd. 8. Perf. Part. ἠμφιεσμένος Luc. 7. 25. & ἀμφιεσμένος Bud. *p.* 78. Fut. 1. M. μεταμφιέσομαι Lucian.

Z.

ζάω *vivo.* Fut. 1. M. ζήσομαι Luc. 10. 28. Ind. 2. ἔζλω 2da. Perſ. Præſ. ζῇς Gal. 2. 14. Infin. ζῆν Heb. 2. 15. Atticè. Imperat. ζῆθι Dan. 3. 9. & 2 Chron. 23. 11. *quaſi à* ζῆμι. *Activè ſæpiùs ſignificant* Fut. 1. ζήσω Pſal. 138. 7. Ind. 1. ἔζησα, & Ind. 1. M. ἐζησάμλω. *unde* Imperat. ζῆσαι Pſal. 41. 2.

H.

ἧμαι *ſedeo. ab* ἕημαι *inuſitato per Craſin.* Fut. 1. ἥσομαι Judith. 8. 21. Perf. ἧμαι. *unde* ἠᾶ Ιλ. γ. 134. Ionicè. & ἐᾶ Ιλ. β. 137. Ionicè & Poeticè pro ἦν & ἧσμαι. *unde* ἧσται Ιλ. τ. 745. Pluſqp. ἧμην. *unde* ἐᾶλ Ionicè & Poeticè Ιλ. υ. 153. *pro* ἦνλ. & ἥσμλω, *unde* ἧσο Ιλ. α. 512. N.B. *Augmentum afficit penultimam Perfecti compoſiti* κᾰθῆσο Ιλ. α. 569. & *non præponitur præpoſitioni, ſicuti in Imperfecto* ἐκάθηλ Hom. Hym. in Bacc. 14. Imperat. κάθησο Ιλ. β. 191. κάθυ Atticè Marc. 12. 37. Ind. 1. ἐκάθησα 2 Sam. 23. 10.

Θ.

θνήσκω *morior.* Fut. 2. M. θανοῦμαι Joh. 8. 21. Perf. τέθνηκα Matth. 2. 20. Part. τεθνηκὼς Joh. 11. 39. τεθνηὼς Ιλ. ρ. 402. & τεθνεὼς Plat. Ionicè. τεθνεώς Ιλ. ρ. 161. Poet. *à* θνάω. Ind. 2. ἔθανον 1 Cor. 15. 3. *à* θείνω *percutio.* Imperat. τέθναθι Ιλ. χ. 365. Potent. τεθναίλω Ιλ. γ. 102. Infin. τεθνάναι Dem. Phil. 3. & Ionicè τεθνάμεν Ὀδ. φ. 155. *tanquam à* τέθνημα. *Rariùs occurrit*

Fut. 1. πιδνήξω Aristoph. Nub. M. πιδνήξομαι Anthol. Tetrast. *præpositâ reduplicatione. vide supra pag.* 109. *v.* 20. *& pag.* 100. *v.* 16.

I.

Ἵημι *& ἵεμαι eo.* Ind. 2. ἷον, *quasi ab* ἵω Infin. ἱέναι Ὁδ. α. 225. *pro quo* ἶμεν Ὁδ. κ. 431. *&* ἴμβναι Ὁδ. β. 394. Ionicè. *Frequentiùs Compositum.* Εἰσίημι, 3ia. Plur. εἰσίασι Heb. 9. 6. εἰσέναι Act. 3. 3. Ind. 2. ὄπιοιμι Herodian. ὄπίω Thuc. *lib.* 4. *pag.* 149. ἀπιὼν Demosth. Imperat. ἔξει Aristoph. *ab* ἔξιον ἔξιε *transpositis & contractis vocalibus.*

Ἵημι *mitto. V. Regulare ut* πίδημι; ἧσω, εἷκα. *usitatius in Compositis.* 3ia. Pers. Plur. ἱεῖσι Il. γ. 152. ἀνιᾶσι Xenoph. Fut. 1. ἀφήσω Matth. 18. 21. Perf. ἀφεῖκα, *pro quo* Atticè ἀφέωκα Herodian. Part. ἀνειωὼς Plut. Public. Imperf. ἵλω, περίλω Ὁδ. ι. 88. Ind. 1. ἧκα Il. ε. 125. περέηκα Poeticè Il. ρ. 545. ἧσα, παρήσουσι Herod. 296. 21. ἔασα Il. α. 311. ἀνεῖς Thucid. Imperat. Præs. ἱεῖσθι, συνιέσθω Marc. 7. 14. Potent. ἱείλω, ἀνιείλω Ὁδ. β. 185. Subj. ἰῶ κλαυθμιῶ Demosth. Infin. ἱέναι, ἀφιέναι Mat. 9. 6. Part. ἱεὶς Thuc. *l.* 3. Ind. 2. ἧν, ἄφλω, Imper. ἕς, ἄφες Matth. 3. 15. Pot. ἕλω Il. ω. 227. Subj. ὦ, ἀφῶ Marc. 10. 19. Inf. εἶναι, ἀφεῖναι Plut. περιέμλω Ionicè. Ὁδ. κ. 155. Part. εἷς, ἀφεὶς Matth. 26. 44. Ind. 2. ἷον, ἧφιον Marc. 11. 16. σωμιον Il. α. 278. *tanquam ab* ἵω. Præs. Pass. ἵεμαι ἀνίεμαι. Inf. ἵεσθαι, ἀνίεσθαι Aristot. Polit. Part. ἱέμλος καθιέμλος Act. 10. 11. Imperf. ἵεμλον, περιέμλον Herod. 12. 1. Fut. 1. ἐθήσομαι, ἀφεθήσομαι Matth. 12. 31. Perf. εἷμαι, ἀφεῖμαι, ἀφεῖν *pro quo* Atticè ἀφέωνται Matth. 9. 5. ἀνεῖμαι Isa. 3. 8. Imperat. εἶσο, ἔιαθω, ἀφείσθω Aristot. Eth. *l.* 9. *c.* 4. Infin. εἴαθαι, ἀνεῖσθαι Aristot. Part. εἱμλος, ἀνειμλος Malach. 4. 2. Ind. 1. ἔαθλον *&* ἐάθλον ἀφέαθλον Rom. 4. 7. *&* ἀφειάθην Arrian. Subj. ἐάθω, ἀφεθῶ Marc. 13. 2. Infin. ἐάθλῶαι, ἀνεαθλῶαι Athen. *l.* 12. Fut. 1.

M. ἧπ-

M. ἧσομαι, μεθήσομαι Eurip. Phæniſſ. Ind. 1. ἱκάμω, ὑφικάμω Plut. Ind. 2. ἷμι Il. α. 469. Potent. εἷμι ὑφείμι Xenoph. πρόειμι Atticè Dem. Subj. ὦμαι, πρόωμαι Thuc. Inf. ἔσθαι, πρόεσθαι Dem. in Mid. Part. ἐμὸς, ἀφέμενος Lucian. Præſ. σωιεῖ Sap. 9. 11. σωιῦσι 2 Cor. 10. 12. Part. σωιῶν Rom. 3. 11. Imperf. ἴων Ariſtoph. Veſp. Imperat. ἴει Il. φ. 338. *quaſi ab* ἰέω. ἰόμαι *vado.* Fut. 1. ἴξομαι Il. α. 240. Perf. ἶγμαι. Thuc. *l.* 4. Ind. 2. ἱκόμην Il. λ. 227.

ἀάσομαι, -άσομαι, -ασμαι: & ἰλάομαι Il. β. καταλογ. 57. *placo.* Fut. 1. ἱλάσσομαι Il. α. 147. & ἱλάξομαι Apollon. Ἀργον. *l.* 2. Perf. Paſſ. ἵλασμαι. *unde* Part. ἱλασμένος Num. 5. Ind. 1. ἱλάσθην. Imperat. ἱλάσθητι Luc. 18. 13. Ind. 1. M. ἱλασάμην Lucian. *Reliqua*; Imperat. ἵλαθι Theoc. Id. 15. 143. & Ionicè ἵληθι Ὀδ. γ. 380. Perf. ἵληκα, *unde* Potent. ἱλήκοιμι Anthol. Subj. ἱλήκω Ὀδ. φ. 365. Præſ. M. ἵλαμαι. Imperat. ἵλασσο Plut. *tanquam ab* ἵλημι, *idque ab* ἱλάω.

πτάμαι *volo-as. ab* ἵπτημι *idq; à* πτάω *inuſit.* F. 1. πτήσομαι Anthol. Perf. Paſſ. πέπταμαι Il. ε. 195. Ind. 2. ἔπτην Batrach. 207. Pot. διαπταίην Lucian. Ind. 2. ἐπτάμην Il. ν. 592. Part. πτάμενος Il. ε. 282. Ind. 2. ἐπτόμην Sophoc. Ajax. Part. ἀναπτόμενος Ariſtoph. Av. Imperf. ἀνεπτώμην Lucian. Πέτομαι *idem.* Il. β. 89. & Il. ν. 62. & ποτάομαι Il. β. 462. Perf. Paſſ. πεπότημαι υ. 90. *item* πετάομαι Ariſtot. Part. πετώμενος Apoc. 4. 7. & πέταμαι Anthol. Tetraſt. *Verba Deponentia.*

ἴσμι *ſcio, valde defectivum eſt: format vero* 3 iam. Perf. Plur. ἴσασι Il. υ. 214. *ſæpe abjicit* α *per Syncopen; ut* ἴδμεν Ion. *p.* 67. *pro* ἴσμεν. *idque pro* ἴσαμεν Il. α. 124. ἴστε Hebr. 12. 17. Imperat. ἴσθι Anthol. Diſt. ἴστω Il. π. 411. *pro* ἴσατε; ἴσαθι, ἰσάτω. *Compoſitum* ἐπίσταμαι *ſcio, habet* τ *inſertum.* Marc. 14. 68. Imperf. ἠπιστάμην Deut. 28. 64. Perf. ἐπέσταμαι. *unde* ἐπιστήμη Ariſtot. *tanquam ab* ἰστάω, *pro* ἰσάω.

K.

K.

Καίω *uro.* Fut. 1. καύσω Matth. 3. 12. Ind. 1. ἔκαυσα Plu
ἔκηα Ιλ. α. 40. *scilicet abjecto* υσ, *&* α *verso in* η. Ionicu
Thema Κήω Ιλ. η. 396. Inf. κατακήμεν Ιλ. η. 408. Imper
ἔκηον Ὀδ. ι. 553. Ind. 1. ἔκηα Ιλ. θ. 240. Infin. κατακῆ
Ὀδ. κ. 533. *hæc omnia quasi ab* αι *Thematis, non ab*
futuri. Præs. Pass. κήομαι Ιλ. τ. 376. Fut. 1. κανθήσομ
Apoc. 18. 8. *&* η *in* Sub. καυθήσωμαι 1 Cor. 13. 3. Per
κέκαυμαι Heb. 12. 18. Ind. 1. ἐκαύθην Plat. Fut. 2. κα
σομαι 2 Pet. 3. 10. Ind. 2. ἔκαλον Ιλ. α. 464. Apoc. 8.
Fut. 1. M. καύσομαι Herod. 52. 22. Part. καυσάμενο
2 Pet. 3. 10. *pro* καυσόμενοι. Ind. 1. ἐκαυσάμην 297.
& ἐκπάμην Ιλ. ι. 234. Ind. 1. Act. ἔκεια Soph. & Me
ἐκειάμην Ὀδ. π. 2. *tanquam à* κείω *detrito* σ.

Καλέω *voco.* Fut. 1. καλέσω Rom. 9. 25. Perf. κέκληκ
1 Cor. 7. 15. Ind. 1. ἐκάλεσα Matth. 2. 15. Ind.
M. ἐκαλεσάμην Ιλ. γ. 161. Præs. Pass. καλοῦμαι Luc.
61. Perf. κέκλημαι Matth. 22. 4. Fut. 1. κληθήσομ
Matth. 5. 9. *&* Ind. 1. ἐκλήθην 1 Cor. 7. 20. *per Sy*
copen θ σ, *&* *Metathesin* θ λ, *&* *crasin* τ α *&* ε in
vel ab ἐκάλησα *inusitato. Poeticum* κεκλήσκω Ιλ. β. 40
tanquam ab Analogo κέκληκα *cum anomalo* σ.

Κεῖμαι *jaceo.* Fut. 1. κείσομαι Ὀδ. χ. 319. Imperf. ἐκείμ
Ὀδ. ρ. 284. κεισεσθμαι Doricè Theoc. Id. 3. 53. Impe
κεῖσο Isocrat. κέαι Ιλ. λ. 685. κέαλο Herod. 124. 2
& κείατο Ιλ. λ. 162. *pro* κεῖνται, ἔκεινλο Ionicè κέ
Herod. 45. 37. κέον Ιλ. χ. 510. κεοίμην Herod. 17.
tanquam à κέομαι. Imperf. κέσκετο Ὀδ. φ. 41. *à* κέσκ
obsoleto.

Κλάζω *clamo.* Fut. 1. κλάγξω. Ind. 1. ἔκλαγξα Ιλ. α. 4
Part. κλάξας Anthol. Perf. κέκληγα, Part. κεκληγ
Ιλ. β. 222. κεκληγων Ὀδ. ξ. 30. *à* κεκλήγω *vide p.* 99. *v.*
Legitur κεκλάγκω Aristoph. Vesp.

Κεάζ

κάζω *idem.* F. 1. -ξω. Ind. 1. ἐκεκαξα Mat. 8. 29. Perf. M. κέκραγα Pſal. 4. 3. Pluſqp. ἐκεκράγειν Xen. Ind. 2. ἔκραγον Ariſtoph. Plut. Imperat. κράγετω Joſ. 6. 5. Part. κράγων Thuc. *l.* 8. *Hæc* Fut. 1. κεκράξω. *unde* Ind. 1. ἐκέκραξα Pſal. 22. 5. Fut. 1. M. κεκράξομαι Luc. 19. 40. Imperat. κέκραχθι *pro* κεκράχθητι. *tanquam à* κεκράγω.

κραιάνω *perficio.* Imperf. ἐκραίαινον Il. β. 419. Perf. Paſſ. κεκράαμμαι Ὀδ. ο. 116. α *pro* αι Poeticè Imperat. Ind. 1. κρήηνον Il. α. 41.

κτείνω *occido.* Fut. 1. κτενῶ Il. ο. 62. Perf. ἔκτακα Ariſtot. & ἔκταγκα 2 Sam. 4. 11. Præſ. Paſſ. κτείνομαι Il. ε. 465. Ind. 1. ὀκτάνθην Apoc. 2. 13. Perf. M. ἔκτονα Plut. Ind. 2. ἔκτην. Subjunct. κτῶ. *unde* 1ma Plur. κτώμεν Ὀδ. χ. 216. Ionicè *pro* κτῶμεν. Part. καθακτάς Ὀδ. ο. 224. Ind. 2. M. ἐκτάμην. Part. κτάμενος Il. ε. 21. 3ia Perſ. Sing. Ind. 2. ἔκτα Il. ζ. 205. & Plur. ἔκταν Il. κ. 526. Doricè *pro* ἔκτη, ἔκτης *quaſi à* κτῶμι. *Sunt qui malunt ea per Apocopen fieri pro* ἔκταν, ἔκτανον: *quia nonnullibi* α *corripitur* Ὀδ. λ. 409.

κτίζω *condo.* Fut. 1. κτίσω. Ind. 1. ἔκτισα 1 Tim. 4. 3. Præſ. Paſſ. κτίζομαι Thuc. *l.* 1. *p.* 3. Perf. ἔκτισμαι Col. 1. 16. & ἔκτιμαι, *unde* ἐυκτίμενος Il. β. καταλογ. 8. Ind. 1. ὀκτίσθην Col. 1, 16.

Λ.

λαγχάνω *ſortior,* Fut. 1. M. λήξομαι *rarò.* Ind. 2. ἔλαχον Act. 1. 17. Perf. λέλογχα Ὀδ. λ. 303. & εἴληχα Sophoc. Pluſqper. ἐλελόγχειν Theoc. Id. 4. 40. Atticè *à* λήχω *obſoleto.*

λαμβάνω *capio.* Fut. 1. λήψομαι Mat. 10. 41. Perf. εἴληφα Atticè Apoc. 2. 27. Ind. 2. ἔλαβον 2 Cor. 12. 16. λαμβάνομαι Heb. 5. 1. Fut. 1. Paſſ. ληφθήσομαι Luc. 17. 34. Perf. εἴλημμαι Joh. 8. 13. & Pluſqp. εἰλήμμην Lucian. Atticè. *Augmento regulari utitur* Herodotus, λελαμ-

μένος

μὺ Θ. 129. 12. Ionicè. Ind. 1. ἐλήφθην Marc. 16. ἐλήφθην *cum irregulari augmento Perfecti* Joh. 8. Ind. 2. M. ἐλαβόμην Luc. 1. 54. *à* λήβω *inusitato. Ap* Herodotum λαμβάνω *& composita conjugant Futur & Indefinitum primum tanquam à* λαμβω; *nem* λάμψομαι 52. 6. ἀπολάμψομαι 333. 37. καταλάμψο 218. 25. ἀναλάμψομαι 275. 40. ἐλάμφθην 352. καπελάμφθην 186. 13. ἀπελάμφθην 206. 19. ἀπελα ψάμην 136. 37. *Affertur etiam* 113. 27. *Perfecti* καταλελάβηκα *tanquam à* λαβέω.

Λανθάνω *lateo.* Fut. 1. λήσω Il. φ. 326. Ind. 2. ἔλαθον He 13. 2. Imp. ἔληθον Od. τ. 151. Præs. λανθάνομαι O μ. 227. Perf. λέληθα Heb. 12. 15. & Ion. λέλαθ Il. ε. 834. Ind. 1. ἐλήθω Pſal. 31. 12. & ἐλήθω Pſ 137. 5. Pr. M. λήθομαι Il. ι. 259. Fut. 1. λήσομαι Theo υ. 2. Perf. λέληθα Xenoph. Ind. 2. ἐλαθόμην & Ioni λελαθόμην Il. δ. 127. *omnia à* λήθω Il. φ. 323.

Λείχω & λιχμάω *lambo.* Part. *irregulare* Perf. M. λελει μώς Heſ. Θεογ. 826. *pro* λελιχμώς, *cum primitivo* ει.

Λίτομαι *precor. mutuatur Tempora à Themate* λιτομ *rariſſimo apud Oratores.* Ind. 2. ἐλιτόμην. *unde* Poten λιτοίμην Od. ξ. 406. Infin. λιτέσθαι Il. π. 47. Ind. ἐλισάμην. *unde* λίσαι Il. α. 394. ἐλλισάμην Od. λ. 3 Poeticè.

Λούω *lavo* -σω -κα. Ind. 2. ἔλουν Od. κ. 361. *V. Regular niſi quod Poetæ reſolvant* ου *in* οε, *& duplicent conſonam ut* λοέσσομαι Od. ζ. 221. ἐλοεσσάμην Od. ζ. 227. *Sæp abjicitur vocalis poſt* υ; ἐλὔμην, λύμην Θ. Ariſtoph.

M.

Μάω *vehementer cupio.*; *V. Poeticum.* Perf. μέμαα Il. 208. μέματον Il. θ. 413. Il. ι. 637. Part. μεμα Il. δ. 40. μεμαότες Il. β. κατάλογ. 325. & μεμαῶτες Poe Il. β. 473. Pluſqp. μέμασαν Il. β. κατάλογ. 370. *pr*

μεμάσθω. Imperat. μεμάτω Il. υ. 355. *pro* μεμάσθω. *Legitur* Infin. μεμάμεν.

χομαι *pugno. accipit Tempora ab exoleto* μαχέομαι Fut. 1. μαχήσομαι Il. ψ. 621. & μαχέσσομαι Il. β. 366. Ind. 1. ἐμαχησάμην Isoc. Helen. & ἐμαχεσάμην Herod. 210. 7. Fut. 2. μαχοῦμαι Aristoph. Plut. Part. μαχεόμενος Herod. 264. 1. & Poeticè μαχειόμενος Od. ρ. 471. *verbale Gerundivum* μαχετέον Plat.

ζομαι *divido.* Perf. εἴμαρμαι Plut. Plusqp. εἱμάρμην Il. φ. 281. Atticè. Perf. M. ἔμμορα Il. α. 278. Potent. Ind. 1. μείρεται Æschyl.

λω, μελήσω, μέμηλα *curo. verbum Poeticum rariùs in formâ Personali occurrit, viz.* μέλω Od. ι. 20. Fut. 1. μελήσω. *unde* μελήσουσι Il. ε. 228. Perf. M. μέμηλε Il. β. 25. Part. μεμηλώς Il. ε. 708. Imperf. ἔμελε Joh. 12. 6. Præs. Pass. μέλομαι Apollon, Ἀργον. 1. Pers. 2da. Plur. μέλεσθε Anthol. *l.* 4. Perf. μέμβλησται Il. τ. 343. *pro* μεμέλησται, μέμβλεσθαι Apollon. *pro* μεμέλεσθαι. Plusqp. μέμβλετο Od. χ. 12. *pro* μεμέλητο. N. B. *Litera* β *præponitur liquidæ propter euphoniam; uti & in voce* ἤμβεσεν *pag.* 137. *Et* ε *pro* η Poet. Part. μεμελημένος. Anthol. *l.* 3. Ind. 1. μελήσεις Sophoc. πασιμέλουσα Od. μ. 70. δῆθετον τ' Ἀργῶς Eustath.

νω *maneo.* Fut. 1. μενῶ Phil. 1. 25. Ind. 1. ἔμεινα Mat. 11. 23. Perf. M. μέμονα Od. υ. 15. Perf. Act. μεμένηκα Luc. 22. 28. *quasi à Themate* μήμω, *quod accipitur significatione Futuri.* Il. τ. 308.

μνήσκω *recordari facio.* Fut. 1. μνήσω Od. μ. 38. Ind. 1. ἔμνησα Anthol. Tetrast. Præs. μιμνήσκομαι *recordor.* Dem. Phil. 1. Fut. 1. μνησθήσομαι Thuc. *l.* 3. Ind. 1. ἐμνήσθην Act. 11. 16. Perf. μέμνημαι 2 Tim. 1. 4. 2da. Perf. μέμνη Il. ο. 18. Poten. μεμνήμην, 3ia. Sing. μεμνῆτο Aristoph. μεμναίατο Ionicè Pind. M. Fut. 1. μνήσομαι Dion. Af. υ. 3. *omnia à* μνάω. Imperf. ἐμνωόμην

βμλω Ιλ. π. 771. Potent. Perf. μεμνῷτο. Xeno μεμνέῳτο Ιλ. ψ. 361. Ionicè à μνάομαι & μνόο *inusitatis.*

N.

Ναίω *habito. format tempora à* ναέω Poetico *them* Fut. 1. M. ναίσομαι Apollon. Αργον. 2. Ind. 1. ἐναισά Hes. ἔργ. β. 257. Præs. Pass. ναίομαι Ιλ. ν. 815. Ind ἐνάσθλω Ιλ. ξ. 119. Ind. 1. Act. ἔναισα *ædificavi* δ. 174.

O.

Ὄζω, ὀζήσω, ὄδωδα *oleo.* Doricè ὄσδω Theoc. Id. 1. Fut. ὀζήσω Ariſtoph. Veſp. & ὀζέσω Exod. 7. 18. In ὄζεσα *ibid.* v. 21. Perf. M. ὄδωδα Plut. Symp. & ὤδ Anthol. *tranſpoſito augmento, ut in voce* ἤγαγον. Plu ὤδειν Athen. *l.* 2. & ὀδώδειν Ὀδ. ε. 60. Atticè.

Οἴγω -ξω -γα *aperio.* Ind. 1. ὤϊξα Ιλ. ζ. 298. Imperf. ἀϊγνύμλω Ιλ. θ. 58. *quaſi ab* οἴγνυμι. *Tempora répeti tur potiſſimùm in Compoſito* ἀνοίγω *quod utitur augm to triplici.* Fut. 1. ἀνοίξω Matth. 13. 35. Ind. 1. ἤ Joh. 9. v. 17. ἀνέῳξα v. 14. Imperf. ἤνοιγον Xeno Præſ. Paſſ. ἀνοίγομαι Anthol. *l.* 1. Imperf. ἀνεῳγ Thuc. Perf. ἀνέῳγμαι Act. 9. 8. ἠνέῳγμαι Apoc. Ind. 1. ἠνοίχθω Act. 12. 10. ἀνεῴχθω Matth. 3. ἠνεῴχθω Apoc. 20. 12. Fut. 2. ἀνοιγήσομαι Luc. 11 Ind. 2. ἠνοίγλω Apoc. 11. 19. Perf. M. ἀνέῳγα 1 16. 9.

Οἴομαι *vel* οἶμαι *puto.* Fut. 1. οἰήσομαι Ariſtot. Ind ᾠήθλω Iſocr. Archid. Imperf. ᾠόμλω Herodian. ᾤμλω Lucian. 2da. Perf. Præſ. οἶα Atticè Plat. *vide* 127. *lin.* 15. *Reliqua Poetis peculiaria per reſolu diphthongam.* οἴω Ιλ. ε. 252. οἴω Ιλ. α. 59. Præſ οἴομαι Ιλ. α. 78. Imperf. ὠϊόμλω Ὀδ. κ. 248. In Paſſ. ὠϊόθλω Ὀδ. δ. 453. Med. οἰοσάμλω Ὀδ. ι. 212

ομαι eò. *tempora accipit ab* οἰχέω & οἰχόω. Fut. 1. οἰχήσομαι Plat. Phæd. Perf. Paſſ. ᾤχημαι Act. 14. 16. Perf. ᾴχηκα Il. κ. 252. οἴχωκα Sophoc. Ajax. Pluſqp. οἰχώκειν: 3ia. Perf. οἰχώκεε Ionicè Herod. 166. 19.

λυμι *perdo.* Fut. 1. ὀλέσω Marc. 12. 9. Perf. ὄλεκα & Atticè ὀλώλεκα Deut. 32. 28. Ind. 1. ὤλεσα Joh. 18. 9. Fut. 2. ὀλῶ 1 Cor. 1. 19. Infin. Ind. 1. ὀλέσαι Il. ϑ. 449. Paſſ. Præſ. ὄλλυμαι Luc. 15. 17. Perf. ὤλλυμαι Ariſtoph. Perf. M. ὤλα & Atticè ὄλωλα Luc. 15. 4. Fut. 2. ὀλοῦμαι 1 Cor. 8. 11. Ind. 2. ὠλόμην Joh. 17. 12. Potent. ὀλοίμην, ὄλοιο *forma imprecandi* Lucian.

νυμι & ὀμνύω *juro.* -όσω, -οκα, ο *pro* ω *pag.* 113. Atticè ὀμώμοκα Eurip. Hippol. Ind. 1. ὄμοσα Luc. 1. 73. Fut. 2. M. ὀμοῦμαι Iſai. 45. 23. Ind. 1. ὠμοσάμην Plut. *in* Cic. *ab* ὀμόω *inuſitato* Imperf. ὤμνυν Od. β. 377. Imperat. ὄμνυθι Il. ψ. 585. Inf. ὀμνύναι Bud. Part. ὀμνὺς Plat. Symp. *Rariùs* Perf. Paſſ. ὤμνυμαι Herod. 224. 17. *vide pag.* 113. Imperf. ὤμνυον Il. ξ. 278. Imperat. ὄμνυε Jac. 5. 12. Subj. ὀμνύω Plut. Pericl. Inf. ὀμνύειν Marc. 14. 7. Part. ὀμνύων Xen.

νημι *juvo.* Fut. 1. ὀνήσω Od. ψ. 24. Ind. 1. ὤνησα Il. α. 395. *ab* ὀνάω *inuſitato.* Præſ. Med. ὄναμαι. Fut. 1. ὀνήσομαι Ariſtot. Ethic. Imperf. ὠνάμην Il. ρ. 25. Potent. ὀνάμην Philem. 20. Infin. ὀνασθαι Apollon. *l.* 2. Perf. Paſſ. ὤνημαι, *unde* Pluſqp. ὠνήμην Il. ρ. 25. Part. Præſ. ὀνήμενος Od. β. 33. *pro* ὀνάμενος η *pro* α Ionicè. *Item* ὀνίνημι *juvo* Il. ω. 45. *cum irregulari reduplicatione Atticâ Thematis, & Heteroſtoicho* ι *pro* ο. Præſ. Med. ὀνίναμαι, & Part. ὀνιάμενος Plat.

πτω *vid.* Fut. 1. M. ὄψομαι Matth. 26. 64. Perf. Act. ἑώρακα Col. 2. 1. Pluſqp. ἑωράκειν Act. 7. 44. 2da. Perf. Fut. 1. ὄψει Matth. 27. 4. *pag.* 127. *v.* 15. Perf. Paſſ. ἑώραμαι Demoſth. Atticè ὦμμαι Æſchyl. & Plato. Fut. 1. ὀφθήσομαι Act. 26. 16. Ind. 1. ὤφθην Matth. 17.

3. Perf.

3. Perf. M. ὄπωπα Atticè Il. ζ. 124. *ab* ὄπλω, ὄπλομ
vix uſitatis.

Ὄρω *concito.* Fut. 1. ὀρῶ, ὄρσω Il. δ. 16. Perf. M. ὄρωρ
Il. β. καταλογ. 304. ὄρορα Il. β. 146. Pluſqp. ὀρώρ
Il. δ. 436. ὠρώρειν Il. σ. 498. Atticè Ind. 1. ὦρσα Il
10. Præſ. Paſſ. ὄρομαι Imperf. ὠρόμην Il. μ. 279. Pe
ὦρμαι Il. ϑ. 474. Pluſqp. ὤρμην Il. ε. 590. Impe
3ia. Plur. ὀρόοντο Il. β. 398. *tanquam ab* ὀρόομαι Pra
Poeticum ὄρσομαι. *unde* Imperat. ὄρσεο Il. γ. 250.
ὄρσο Il. ω. 88. Part. ὄρμενος Il. λ. 326. *pro* ὀρόμενος.

Οὐτάω & ὠτάζω *vulnero.* Fut. 1. ὠτήσω & ὠτάσω. Ind.
ἤτησα Il. δ. 169. & ἤτασα Il. ν. 438. 3ia. Perf. ἔωτα Il.
525. *per ſpecialem Apocopen pro* ἔωταται Euſtath. *ſic*
prius in ἀνίπαπε *pag.* 147. *per ſpecialem Paragog*
Inf. ὠτάναι *pro quo* ὠτάμην Ionicè Il. ε. 132. Part. ὠ
μενος Il. λ. 685. *quaſi ab* ἔτημι.

Π.

Πάσχω *patior,* πείσομαι, ἔπαθον Fut. 1. M. πήσομαι Pl
unde Atticè * πείσομαι Il. υ. 127. Ind. 2. ἔπαθον M
27. 19. Perf. * πέπονθα Luc. 13. Atticè *vide* * p
127. *l.* 18. 2da. Plur. πεπόνθατε, *pro quo* πέποσθε Il
99. ν *in* σ *verſo: facilè enim ſemivocales inter ſe co*
mutantur; & α τ *per Syncopen rejectis metri caus*
à πάσχω *obſoleto.* Ind. 1. σωεπάθησα Hebr. 10. 34. P
Fut. 1. συμπαθήσων Iſocrat. *quaſi à* παθέω.

Πέρνω *coquo.* Ind. 1. ἔπερσα Il. α. 81. Perf. Paſſ. πέπεμ
Ariſt. *ab inuſitato* πέπλω.

Πετάννυμι *expando.* Fut. 1. πετάσω. Ind. 1. ἐπέτασα Il
480. Præſ. Paſſ. πετάννυμαι Xen. Perf. πέπταμαι. P
πεπλαμένος Il. φ. 531. Ind. 1. ἐπετάσθην Pſal. 18.
expanſus ſum i. e. *volavi.*

Πίμπλημι *impleo,* & πίπλημι Anthol. *valde Defectiv*
à πλάω *inuſitato.* Imperat. ἐμπίπλησι Il. φ. 311.
ἐμπίπλη Ariſtoph. *in* Av. *p.* 602. *pro* Attico ἐμπίπ
Pr

Præſ. Paſſ. πίμπλαμαι & πιμπλάνομαι Il. υ. 675. Imperf. ἐπιμπλάμην Il. α. 104. Pluſqp. πλῆντο Od. ξ. 267. Ionicè *pro* ἐπέπλητο. Ind. 1. ἐπλήσθην Il. υ. 156. à πλήθω Heſ. ἔργ. α. 305.

πίμπρημι & πίμφρημι *incendo*. Fut. 1. πρήσω Il. φ. 242. Ind. 1. ἔφρησα Il. β. 415. à πρέω *inuſitato*. ἐπίμπρασα Plut. Camill. Infin. πιμπράναι Ariſtoph. Præſ. Paſſ. πίμπραμαι Lucian. Infin. πιμπράσθαι Pind. Perf. πέπρησμαι Ariſtoph. Veſp. *quaſi* à πρήθω.

πίνω *bibo*. πίομαι, πέπωκα, πίον & πόον *idem*, *inuſitata themata*. Præſ. M. πίομαι *ſenſu futuri* Luc. 17. 8. Perf. πέπωκα Apoc. 18. 3. Ind. 2. ἔπιον Marc. 14. 23. Perf. Paſſ. πέπωμαι. *unde* πῶμα Eurip. & πέπομαι Od. χ. 56. à *quo* πόμα Athen. *l.* 1. Fut. 1. καταπιήσομαι Ariſtoph. Ind. 1. κατέπιθον Heb. 11. 29. Ind. 2. M. ἐπόμην Od. κ. 160. *Rariùs* Fut. 2. πιοῦμαι Ariſtoph. Fut. 1. Act. πίσω Pind. & Med. πίσομαι Antiph. *vide minores Poet.* Ind. 1. ἔπισα Pind. *potum præbeo*. Imperat. πῖθι Adag. *quaſi* à πῖμι.

πίπτω *cado*. *vide pag.* 128. *v.* 12. πεσοῦμαι, ἔπεσον. Fut. 2. M. πεσεῦμαι Matth. 10. 29. à πίσω *quod*, *uti* πίτνω, πταίω & πτόω, *thema inuſitatum eſt*. Perf. πέπτωκα Apoc. 9. 1. Part. πεπτωκώς Act. 15. 16. πεπτηώς Od. ξ. 354. πεπτεώς Il. φ. 503. & πεπτηώς Sophoc. Ionicè. Ind. 2. ἔπεσον Mat. 13. 4. Ind. 1. Act. ἔπεσα Apoc. 1. 17. Med. ἐπεσάμην Luc. 17. 7.

πλώω *navigo*, *potius Poeticum*. Od. τ. 122. Herod. 297. 39. à *regulari* πλέω. Part. ἐμπλώς Il. ζ. 291. *pro* ἐμπλώσας Il. γ. 45. Euſtath. *vel pro* ἐμπεπλωκώς Didym. *per Syncopen utrobivis inuſitatam*.

πρίαμαι *emo*. Imperf. ἐπριάμην Od. ξ. 115. Imperat. πρίω Ariſtoph. Ran. Act. 5. Sc. 1. *v.* 109. *pro* πρίασο & ἐκπρίς Prov. 24. 11. *quaſi* à πρίομαι.

Πτάρνυμαι *sternuto, prorsus Defectivum.* Ind. 2. ἔπτα Od. ρ. 541. Subj. πτάω Anthol. Tetrast. *tanquam* πταίω. Potent. πτάροιμι Aristot. *à* πτάρομαι *exolet*

P.

Ῥέζω *facio.* ῥέξω, ἔοργα. Fut. 1. ῥέξω Il. ξ. 62. & ἔρξ Il. β. 364. *per Metathesin r vel ab inusitato* ἔργω. Ind. ἔρρεξα Plato. & ἔρεξα. Il. ι. 453. Ind. 1. Pass. ἐρρέχθ Il. ι. 250. Perf. M. ἔοργα Il. β. 272. Plusqp. ἐώργειν Od. δ. 693. Atticè.

Ῥέω *fluo.* Fut. 1. ῥύσω *vide pag.* 112. *v.* 19. Anthol. *lib.* Perf. ἐρρύηκα Isocrat. *vide pag.* 139. *lin.* 12. Plusq ἐρρυήκειν Pausan. Fut. 2. Pass. ῥυήσομαι Anthol. *lib.* Ind. 2. ἐρρύην Xenoph. *à* ῥυέω *obsoletò.*

Ῥήγνυμι *frango.* Fut. 1. ῥήξω Il. ψ. 673. Perf. M. ἔρρωγ 1 Sam. 4. 12. ω *vocalis Attica. vide pag.* 66. *v.* 4. & ἀπορρῶξ *fractus* Od. *v.* 98. *derivatum ab eode Themate.* Ind. 1. ἔρρηξα Il. *v.* 124. Ind. 2. Pass. ἐρράγ Xen. pæd. 1.

Σ.

Σεύω *moveo. V. Poet.* Ind. 1. ἔσσευα Il. ε. 208. *sublato* σ *p* Ionismum. Perf. Pass. ἔσσυμαι Il. *v.* 79. *vide pag.* 13 *lin.* 13. Plusqp. ἐσσύμην Il. θ. 58. 2da. Pers. ἔσσυο. Il. 585. Ind. 1. Pass. ἐσύθην Sophoc. M. ἐσσεύμην Il. ζ. 50
Σπένδω *libo. tempora sua accipit à Themate inusitato* σπ δω. Fut. 1. σπείσω Od. *v.* 164. Ind. 1. ἔσπεισα Il. ζ. 259

T.

Τίκτω *pario.* Fut. 1. M. τέξομαι Matth. 1. *v.* 21. Ind. 2. ἔτε *v.* 25. Ind. 1. Pass. ἐτέχθην Matth. 2. 2. Perf. M. τέτο Xenoph. Ind. 2. ἐτεκόμην Il. β. καλάλογ. 248. *à* τε *inusitato. vide pag.* 128. *v.* 12.

Τρέχω *curro.* Fut. 2. M. δραμοῦμαι Dem. Ind. 2. M. δραμὼν Phil. 2. 16. Perf. M. δέδρομα Od. ζ. 45. *à* δρ μω *inusitato.* Perf. Act. δεδράμηκα & Pass. δεδράμη Xenoph. *quasi à* δραμέω. *Rariùs* Fut. 1. δρέξω Aristop

Ind.

Ind. 1. ἔδρεξα *pro quo* ἔδρεξαπον Ionicè Il. σ. 599. *vide* p. 135. v. ult.

Τρώγω *comedo.* φάγομαι, ἔφαγον. Præs. M. *cum significatione Futuri* φάγομαι φάγεσαι Luc. 17. 8. *rarius* φαγοῦμαι φαγῇ 2 Sam. 9. 7. Ind. 2. ἔφαγον Luc. 4. 2. *à* φάγω *vel* φήγω *exoletis. Regularia sunt* Ind. 2. ἔτραγον Lucian. Fut. 1. M. τρώξομαι Aristoph.

Τυγχάνω *sum, fio, adipiscor.* F. 1. M. τύξομαι Xen. I. 1. Pass. ἐτύχθην Il. β. 155. Perf. πέπυγμαι Il. ζ. 243. *vide* p. 112. v. 5. & πεπύγμαι Lucian. Plusqp. ἐπεπύγμην Il. ζ. 7. Paulò post F. πεπύξομαι Il. μ. 358. Ind. 2. Act. ἔτυχον Il. ε. 287. Perf. τέτυχα Heb. 8. 6. Part. τετυχὼς Plato Tim. *à* τύχω *minùs usitato.* & πετύχηκα Dem. πετυχηκὼς Il. ρ. 748. Ind. 1. ἐτύχησα Il. ο. 581. *quasi à* τυγέω.

Υ.

Ὑπισχνέομαι *promitto. mutuatur tempora à* ἔχω. Fut. 1. ὑποσχήσομαι. Perf. ὑπέσχημαι Dem. & ὑπέσχημαι, *unde* ὑπόσχεσις Il. β. 286. Ind. 2. ὑπεσχόμην Il. β. 112.

Φ.

Φέρω *fero.* οἴσω, ἤνεγκα. Fut. 1. οἴσω Joh. 21. 18. Ind. 1. Inf. ἀνῆσαι Herod. 41. 8. *pro* ἀνοῖσαι; *servato augmento per modos. vide pag.* 110. *v. ult.* Fut. 1. Pass. οἰσθήσομαι Aristot. Polit. Perf. οἶσμαι *unde* οἴστεον Demost. *ab* οἴω *parum usitato* Ind. 1. * ἤνεγκα Marc. 9. 17. Ind. 2. ἤνεγκον Rom. 9. 22. *sequentia potiùs in compositis.* Ind. 1. M. ἀπηνεγκάμην Hocrat. *quasi ab* ἐνήνεγκα *pro* ἐνήνοχα: γ *nota aspirationis &* κ *pro* χ. *vide pag.* 142. Perf. Pass. μεμνήνεγμαι Dem. Perf. M. προσενήνοχα Heb. 11. 17. *reduplicatâ præpositione, sicuti pag.* 147. l. 19. & *auctâ præpositione ante verbum p.* 139. *ab* ἐνήνοχα Luc. 11. 53. *Ionibus usitatiora sunt,* Ind. 1. Act. ἤνεικα Od. δ. 784. Herod. 5. 19. & Med. ἠνεικάμην Il. ι. 127. Herod. 44. 34. *pro* ἤνεξα, ἠνεξάμην: *resolutâ* ξ *in* κ & σ *literam*

aſpirationis, utpote quam Latini adhibent loco ſpiritûs aſperi. vid. p. 6. v. 8. quæ uſitatiſſimè unà cum præeunte ſpiritu aufertur per Ioniſmum. Imperat. φέρτι Il. ι. 171 *per Syncopen pro* φέρετι.

* N. B. Hæc Indefinita prima ὁτ τα pag. 147. lin. 8. & ὅτ τιγμα ſervan characteriſticam Thematis.

Φημὶ *dico.* Fut. 1. φήσω Il. θ. 148. *Verbum Regulare, ni quod careat Perfecto Activo.* Imperf. ἔφλω Joh. 1. 23. ἔφ ἔφη. *& per Aphæreſin* ἦν ἦς ἦ Il. α. 219. Ind. 2. Me ἐφάμλω Il. α. 188. Inf. φάδς *ibid. v.* 187. N. B. Perf. 2da Præſ. Indic. φὴς *acuitur cum ι ſubſcripto* Od. ν. 239. *vi* Euſtath. φῇς Subj. *regulariter* Soph. Perſ. 2da. Imper ἔφηδα Il. α. 397. *&* φῆδα Il. φ. 186. *per Paragoge Atticam. vide pag.* 135. *v.* 10.

Φθάνω *prævenio.* φθήσομαι, ἔφθλω. Fut. 1. M. φθήσομ Thuc. Ind. 1. ἔφθασα Xenoph. *tanquam à* φθάω. Ind. ἔφθλω Xen. Ind. 2. M. ἐφθάμλω Od. δ. 547. *à* φθή *inuſitato.*

X.

Χάζομαι *recedo, teneo, item capio.* Fut. 1. χάσομαι Il. ν. 15 I. 2. ἔχαδον Il. δ. 24. Il. ξ. 34. *&* Ion. κέχαδον Il. 334. *vide p.* 135. *v.* 11. *& p.* 139. *v.* 5. Perf. M. κέχα δα Il. ψ. 268. *per Epentheſin pro* κέχαδα. Pluſqp. ἐκ χάνδειν Il. ω. 192. N. B. ν *Atticum familiariùs i ſeritur Themati vel Perfecto; ut* λαμβάνω *à* λήθ λαγχάνω λέλογχα *à* λήχω, πέπονθα *à* πήθω *vide p.* 13 *v. pon. Rariùs* Fut. 2. κεχαδήσω Od. φ. 153. *&* κεχα σομαι Il. ζ. 353. Ionicè. *p.* 135. *v.* 12.

Χαίρω *gaudeo.* χαρήσομαι ἐχάρλν. Fut. 2. Act. χαρῶ Ap 11. 10. *&* Paſſ. χαρήσομαι Phil. 1. 18. Ind. 2. ἐχαρ 3. Joh. 3. Perf. κεχαρμαι Eurip. Ind. 2. M. ἐχαρόμα *unde* Pot. 3^ia^. Perf. Pl. κεχαρείαζ Il. α. 256. Ioni *pag.* 135. *v.* 11. *&* *v.* 14. Fut. 1. χαιρήσω Ariſtoph. P Part. κεχαρηώς Il. π. 312. Ionicè *pro* κεχαρηκώς P

Paſſ. κεχάρημαι Hom. Hymn. in Bacch. 10. Paulò poſt Fut. κεχαρήσομαι Il. o. 98. *quaſi à χαρίω. Formæ ſalutandi & valedicendi* χαῖρε Luc. 1. 28. & χαίρειν 2 Joh. 10. *quam Græci literis præmittere ſolebant; ut* Φίλιππε χαίρειν Act. 23. 26.

χέω *fundo.* χεῶ, ἔχεα. F. 1. χεύσω Od. β. 222. *p.* 112. F. 2. χεῶ Act. 2. 17. *pag.* 112. *v.* 20. Ind. 1. ἔχυσα Od. α. 291. ἔχυα Il. ξ. 436. ἔχεα Rom. 3. 15. Atticè. *vide p.* 135. *v.* 9. Ind. 1. M. ἐχυάμην Il. σ. 24. ἐχεάμην Ariſtoph. Veſp. Atticè. Ind. 2. ἔχεον Act. 21. 27. M. ἐχυόμην Apollon. Ἄρχον *l.* 2. ευ *pro* ε *juxta formationem* ἔχυα. Ind. 1. Act. ἔχυσα Ariſtoph. Fut. 1. Paſſ. χυθήσομαι Luc. 5. 37. Perf. κέχυμαι Act. 10. 45. Ind. 1. ἐχύθην Act. 2. 6. Imperf. συνέχυνε Act. 9. 22. Part. ἐκχυνόμενον Matth. 26. 28. *hæc omnia videntur à* χύω *vel* χυέω *parum uſitatis poſſe derivari.*

Anomalum; Defectivum in Perſonis.

Impersonale.

† Purum; Perſonâ tantùm variatur ab unâ
† oportet -ebat -uit, &c.
Verbum unum aut aliud; ferè cuivis Singula quævis
Verbo Impersonalem inducit Tertia formam;
Caſum habet & neutrum, explicitum implicitéve notandum.
id oportet.

Part'cipium pariter ſervit ſine nomine neutrum,
In caſu recto, caſu interdumque ſecundo.

ὄψει viſum eſt.	δοκεῖ.
Oportet -ebat.	Χρῆ, χρεὼν ἐχρῆν. Δεῖ, ἔδει, δέον.
Confert, conducit, expedit.	Συμφέρει.
Convenit.	Συμπίπτει-πεσον, ἀπαντᾷ-ᾶν, καθήκει (-ῆκον.
Eſt.	Ἔστι.
Intereſt, refert.	Μέλει, μελόν.

Licet.	Ἔνεστι, -ὸν ; ἔξεστι, -ὸν ; πάρεστι, -όν.
Prodeſt.	Λυσιτελεῖ.
Poteſt eſſe.	Ἐνδέχεται, ἐνδεχόμενον.
Decretum eſt,	Εἴμαρται ; πέπρωται.

Verbale Nomen.

Signa licèt rerum ſint Nomina, prima loquelæ
Symbola ; progenies tamen orta eſt poſtera verbis ;
Officii nota, vel facti, vel ſymbolon artis :
A ſcribo ut ſcriba, atque à læſi læſio manat ;
A ſubſto Subſtantivum : hujus mille farinæ.

Part'cipium ſibi gignit ab -us cognomine nomen,
Multiplici fine ; ut -tus -tor -trix -men -tio -bundus.
Inter & hæc duo in -um, -u, ſunt planè Aptota ; Supina
Genti ignota omni, ſolique inventa Latinæ,
Verè dicuntur quaſi ab inventore ſupino.

Part'cipium in -dus, ab Activo ceu ſtemmate creta,
Fine in tergemino tria, dicta Gerundia, fundit †di, do, dum.
Nomina ; quæ caſum admittunt, Modi ut Infiniti ;
Actio queis innexa ; Rei tria ſigna Gerendæ.

Tempore penè omni numeroſa familia Græca eſt
Edita ; Perfecto potiùs, cui paſſio inhæret :
Singula enim perſona triplex ſua nomina gignit ;
Res, primæ vox perſonæ ; Actio, voxque ſecunda ;
πρᾶγμα πρᾶξις
Actor tertiæ erit. Medio nec pauca creantur
πρόσωπα
Nomina Perfecto ; Indefinitoque ſecundo :
λόγος πρᾶγμα
Nec ſua Perfecto Activo, aut Themati ſua deſunt.
βάσεως κλίσεως
Litera detracta eſt ; mutata ; vel inſita multis.

† Πίστις, φίλτρον ; ἄγγελος, δωτήρ ; τέκνον, ἔρεσμα.

Quantitas.

Quantitas.

Anceps vocalis ferè tenditur ante -μα neutrum;
Sic vocalis υ in [1]-υτὴρ, [2]-υτὴς, [3]-υτὸς, *&* [4] ὑτωρ.
[1]ῥυτὴς Oſ. ξ. 187. [2]μυρυτὴς Moſch. Id. 1. 3. [3]χωκυτὸς, [4]ῥύτωρ Anthol.

Accentus.

Oxytona.

Perfecto à Medio, Indefinitoque ſecundo,
Nomen in [1]-ὶς *per* -ιδ Ω. *flexum, ſub fine gravatur:*
Vox rei in [2]-ων; *& in* [3]-ὸς, *ſi ſenſum includat agendi.*
Plurima Paſſivo ex Perfecto in [4]-μὸς, *ſimul in* [5]-μὼν,
[6]Τὸς, [7]-τεὸς, [8]-εμὼν; *ſic* [9]-τὴς, [10]-τὴ; *ſi, diſcrimine facto,*
Non præeant [11]-α, *&* [12]-ε, -της; *præit* -η *verbique character.*
[1]κοπὶς, [2]ζαγὰν, [3]σκοπὸς, [4]ἅλμὸς, [5]ἐρεθμὸν, [6]κωκυτὸς, [7]ἰαχητὸς, [8]ἄγλωσσὸν, [9]πτυκτὴς, [10]γεφυρὴ, [11]ἐρχάτης, [12]οἰκέτης.
Compoſitum cum Verbali monoſyllabo; *ut* ἀκμὴς.

Paroxytona.

**Nata è Perfecto Medio, cum nomine, ſi vox* *βεβλημβρος.
Activè accipitur, præacuto fine notatur.
Sic neutrale †-τέον, *paſſivâ ab origine ductum.* †γεφυρτέον
Partícipio tonus interdum imprimitur novus; ut κλωὼν.

Irregularia.

Penacuit nonnulla tonus revocatus in -η, -της.

Sylloga Particularium.

In -η.

Ἀπάτη fraus, ἁρπάγη rapina. Βλάβη noxa. Γνώμη ſententia. Δαπάνη ſumptus. Ἐπιλήσμη oblivio. Θήκη theca. Κόμη coma. Λύπη triſtitia, λώβη injuria. Μάχη pugna, μελέτη meditatio, μνήμη memoria. Νίκη victoria. Πλάνη error. Ῥώμη robur. Τρύγη vindemia, τύχη ſors. Φήμη fama. Χάρμη gaudium.

In -της.

Ἀρότης arator. Δεσμώτης vinctus. Ἰδιώτης privatus. Κομήτης cometa, κυβερνήτης gubernator. Πλανήτης planeta.

Dialectus.

Verbales pariunt Dialectica Tempora formas;
[1]Πομφὸς, [2]αἰσχρὸς, [3]ἐδητὺς, [4]ἐδωδὴ, [5]ὁρμὴ Ω., *&* [6]ὠδὴ.
[1]Hip. [2]Ιλ. ſ. 235. [3]Ιλ. α. 469. [4]Oſ. ξ. 193. [5]Ιλ α. 435. [6]Hom. hym. in Apol. v. 20

ADVERBIUM.

Nominis & Verbi genuinum Adverbia ſenſum
Perficiunt, vel pulchrè ornant; vel largiùs augent.
Rarius eſt primigenium; ut, ſic, non, ità, jam, cras.
In duplex Genus, aut Quale, aut Quantum, omnia cedun
Finem ambo capiunt à Nomine in -e, -ter, -us, -o, -tim
longè, feliciter, cœlitus, ſerò, viritim
Neutrum in-us-um Adjectivum amat adverbiaſcere, ſic-
plùs multùm facilè,
Græca -ον, -ες, εν, *vel* -ι, -υ, *ſic &* -α *Neutra Adverbia fiunt*
πολλὸν, σαφὲς, μαλὶν, τὶ, ὀξὺ, τάχα.
Fæminea, obliquo, vox; omni maſcula caſu.
ὀπτολῆς, αρεσ᾽ῆ, ἡωριάν. ἡυδὺς, πολλῦ, κύκλῳ, ἀλεὸν, &c.
Caſus in -ων *Genitivus, in* -ως *Adverbia gignit.* ἀλεὸ
Hæc ſunt fine novo; -ει, -σὶ, -τὶ, -ι, -δὴν, -δὸν, -υ, -τὴν, -α, -πὶς, -οι, -ξ
παρδημεὶ, ἀνδρισὶ, ἀκεφαλὸν, ἀνεὶ, πανυκλὶν, ὁμῶυμαδὸν, πὶ
ἐδελοντὶω. ἠρέμα, πᾶπες, ἀρμοῖ, ὁδ᾽ἀξ
Nomina: In -ας, -δα, -δρα, -α, -δ᾽ην, -δα, -δις, -ω, -ξ, *edita verbo*
ἀπρίμας, ἀναφανδὰ, ἀπιδρα, κρύφα, κρύβδην, μίτιωδα, ἀμοιβαδὶς, ἄφνω, ἀναμὶξ
Quale; rei accedit perfectile complementum;
Ut bene, virtutis; vitii ſic ſymbola, pravè.
Cauſæ etiam, propter; vel ſimilitudinis, ut, ſic:
Quantum aut Magnum, ut abunde, parùm: cui ſubjice Tempus
Temporis, -u nota, noctu: -per, tantiſper: -e, ſæpe:
I lucì -dem, pridem: -um, noudum: -quam, velut unquam
Huc ſpectat locus; ut prope: ſub quo etiam ordo, deinceps
Congregat & locus, unà: & ſeparat, abſque, ſeorſim.
Signa loci hæc; -ac, -ic, -uc, -inc, -o, -a, -tus, -bi, -de, vel -ſum
In loco; ut -ic, hîc: -ra, ſupra: -bique nullibi format
A loco; ut -inc, illinc; -tus, cœlitus: & -de, dat unde
Ad locum; ut -uc, illuc: -ò, quoquò: -ſum que, deorſum
Per locum; ut -ac, illac: -à, quà. In; Per; Ad; A loco; uti-vis
ubivis; quavis; quovis; undevis

Græca etiam ;-σι,-θα-θι,-οι,-δον,-ῦ,-ῆ,-η; *in*:-θε,-θεν; *à, de.*
Ἀδήμησι, ἴνθα, οἴκοθι, οἴκοι, ἴνδον, ἀμφὶ, πάντη: ὅπο-θι, -θεν.
Ad; -ζε, -σε: *sic* -δε, *quod accentum cum nomine transfert.*
δόμαζε, ἐκεῖσε, οἴκαδε; οἰκόνδε.
Per locum in -η: *In & Ad locum*; *in* -ω,-οι,-α *desita, sic*-ῶ
ὅπη, ταύτη. ἄνω, ὅποι, ἐνταῦθα, ἀλλαχῆ.
Aut multum, ut Numerale in -ies, & -plò, -pliciterq;
quinquies, du-plò, -pliciter.
Græca hæc sunt in-άκις-χῆ-χῶς-χθα-χα-πλῆ-πλασίως-πλῶ.
τεθάκις, -χῆ, -χῶς, -χθα, -χα, -πλῆ, -πλασίως, -πλῶς.

Cardinalia.

Semel ἅπαξ. *bis* δὶς. *ter* τρὶς. *quater* τετράκις.
Quinquies πεντάκις. *Sexies* ἑξάκις. *Septies* ἑπτάκις. *octies* ὀκτάκις. *novies* ἐννάκις. *decies* δεκάκις. *undecies* ἑνδεκάκις. (κις.
Duodecies δωδεκάκις. *tredecies* τρισκαιδεκάκις.
Quaterdecies τεσσαρεσκαιδεκάκις, &c. *Vicies* εἰκοσάκις.
Tricies τριακοντάκις. *quadragies* τετρακοντάκις.
Quinquagies πεντηκοντάκις, &c. *Centies* ἑκατοντάκις.
Ducenties διακοσιάκις. *trecenties* τριακοσιάκις, &c.
Millies χιλιάκις. *bis millies* δισχιλιάκις, &c.
Decies millies μυριάκις. *vicies millies* δισμυριάκις, &c.

Ordinalia.

Primò vel primùm πρῶτον: *secundò vel secundùm* δεύτερον:
Tertiò vel tertiùm τρίτον: *quartò vel quartùm* τέταρτον, &c.
Sermocinale: ut Dictio; næ, non: Passio; proh, væ.
Cur rogat; ô vocat; en demonstrat; mehercule jurat;
Duntaxat secludit; agè hortatur; putà clarat;
O si optat; prohibet ne; dat licèt; ambigit an, ne?
Posse dat ἄν, κεν, *verbo*; *Nomen & Infinitat.*

Infinita est, quæ neq; Quæstio, nec nota Partis;
Vox sensu incerto, propria uni, sed vaga cuivis:
Qualem, -cunque, vel ipsa duplex, magis infinitat.
Ubi, quo quæstionales, sensu sunt definito; citra quæstionem, sunt indeterminato: quæ si ingeminentur, significationis incertitudinem ampliùs dilatant; ubi ubi, quoquo Ter.

Vult

Vult di, dis, am, co, re, ſe, tantùm componere vocem
Con vel com pro cum, ſequitur ſi conſona, præfit.
Dis ſibi r, pro s nonnunquam mutuat aut f. dirimo, differo
Am fit an in tribus his; anceps, anfractus, anhelo.
Accipit am ſibi b, vocalis ſiqua ſequatur,
Ambigo; ſic com-b-uro. d ſic pro, re capeſſit. redeo, prodeo
Vocali co brevis; g, m co ſyllaba longa;
Græca, ut cognoſco; contracta, ut cogito; præfit:
Cominus; ac ſi co, pro com, n clauſerit in ſe:
Com pro co brevis eſt, vocali prævia rarò. cŏmedo, cŏmes
At duo ve-, ne- negant; juncto cum nomine tantùm.
vefanus, nefas.

Comparatio Adverbiorum.

Omnis in -e gradus ultimus exit, in -uſque ſecundus.
doct-ſæp-è-iùs-iſſimè.

Principio auget ἀει-, aut ἐει-, βυ-, ζα-, λα-. Nn, veq; privat
ἀεἰζηλος, ἐεικωδὴς, βίπαις, ζάδικος, λαλεὺς, γυμνιδὴς, νίφος.
Amplificat rarò. Eũ facilè & benè; δὺς malè & ægrè.
νήχυλος. εὔφωνος. δύσκολος.
Alpha in Compoſito privat, ligat, auget, abundat:
ἄχαλκος, ἄκοιτις, ἀτειὴς, ἄσαχυς.
Sæpè α, ν adſciſcit; vel pro ν, γ capit, aut μ.
ἀνδρεῖος. ἀγροῖω. ἄμβολος.
Rariùs ἡ ſenſum Verbi, vel Nominis auget.
ἠείδει Od. ι. 206. ἤβαιὸς Il. ξ. 141.
Conſona ſi ſequitur; ν, σ de fine moventur
Crebrò à particulis; veluti πέρα, μέχρι, μεσηγύ;
Sic κε, ſimul δε, φι: ſic, dempto κ, redditur ὐκ, ὐ.

Spiritus.

Hæ ſpirant voces, ἅλις, ἡνίκα, ἅπαξ, ἅμα, & ἧκα
Queis ἑκὰς, ἕνεκα, ἕως, & ἁμὺ *licet addere, &* ἑξῆς.
Ὡς, ἵνα, *particulæ generis non unius anbæ.*
Aſperè in initio vox infinita notatur.

Quan

Quantitas.

ongæ ultimæ.

-A, nisi sit neutrum; -c; -è, -ò, quod ab -us venit, aut -er.
ſiniſtra, illuc, doctè, rarò, pulchrè, crebrò.

ongæ anteultimæ.

Coram, demum, donec, dudum, nuper, & olim,
mnino: sic manè, & penè, & ponè, vel in -tim: domatim:
mi- in compositis tantùm; ſe-, ſo- ſimul, & ve-
ſemivir, ſeparo, ſocors, vecors.

ommunes.

Ultimæ in his: o; citò, modò, porrò, quando, vel ergo,
ico, ſerò, imò; unum in -è; ceu ferè: terna in -i; nempe
æc ibi, ubi vel utì: Cæſura hæc omnia tendit.
ſe corripit aut tendit penultima in ohe.
Corripe particulas in à, è, verbi ab origine longas;
uale, putà & cavè, item vidè: sic de fine prioris
iterulam componentis; siquidem, crucifigo.
Bis di- brevis; re- tantum à nomine ſyllaba longa eſt.
diſertus, dirimo. res. refert.

Accentus.

ytonum -ει, *vel* -ι, -την, -ις, -ας, -η, -υς, -ε, -τος, -δε, -δον, -υ, -ξ.
οἱ vel ἀ, ἀκοντὶ. ἀθλοφορίᾳ, χρεὶς, ἰχὰς, μὴ, ἐγχὺς, ὀφὶ, ἐντὸς, ἀναφανδὰ,
λαδὸν, μετραξὺ, ὀδάξ.

mne Paroxytonum eſt in -άκις *vel* -ικα, -δρα, *vel in* -δην.
μυριάκις, αὐτίκα, ἀπόδρα, ὑραγόδην.

ut -δι: *niſi ex* πᾶς, οἶκος, & ἄλλος, & ὀπλὸς, & ἔνδον.
ἑραγόδι: πάντο-, οἴκο-, ἄλλο-, ὅπλο-, ἔνδο-, -δι, -δεν.

Accentum in membro ſervant compoſita ſupremo; τοπαλέγει.
γτὶ, ἐγγὺς, πάλιν, εἶτα, πάλαι, ᾠδήδην *que remandant.*
ἔναρτι, πάρεγχυς, ἀνάπαλιν, ἔπειτα, ᾠδὴ πάλαι, ἔμπαλιν.

Pau-

Paucula in -οῖ, -ᾶ, -ᾗ, -ᾷς circumflexa notantur.

ἐμοῖ, αἰσχύ, πατρᾷ, πατρᾷς.

Vox ὅτι, ὡς, atona eſt: utravis, ſi puncta præibit,
Ὡς etiam pro ſic poſita, aut poſt nomen, acuta eſt.

Pauca retro, porróve, tonos aliquandò retrudunt.

σφόδρα, ἄλυδις: ἐλεύθ, ἐκοντί, ἥμιν.

Omne, à plurali ſi Syncope demit ε, neutrum. πέλαγα.

Rara Polytona; ut ἤνιδε *&* ἰνίδε; *&* ἔνδοι *&* ἐνδοῖ.

Multæ Particulæ, Indefinito prope ſenſu
Encliticæ ſunt; ut ποδί, πῶς, ποτέ, πού, γέ, τε, πέρ, τοί. Vide p. 55
Plures ſi coëant, accentum prima repoſcit.

ἤν τε τι Il. γ. 813. ποτέ τι η Od. δ. 328.

Vix ſunt Encliticæ, præter que, ve, vel ne, Latinæ.

Attica litera -ι, fini adjecta, notatur acutè.

τωί Thuc. 379. B. ὁτωί Ariſtoph. Plut. 5. 1. 5.

Particularium Heterotonia.

Oxytona. ἀνδιχᾶ diu. ἐκπεδὸν eminus. ἐμπεδὸν cominus. ἐξαπίνης deinceps. θαμὰ crebrò. ἰδοῦ ecce. ἰὼ io. οἰ heu. ποδὶ, ποτὶ aliquando. χαμαὶ humi.

Paroxytona. εἴθε utinam. ἄγχι prope. ἄλις ſatis. ἅπαξ ſemel. ἄφαρ mu per. ἀρέμας placidè. ἄχρις, μέχρις uſque. ἔτι adhuc. ἐνθάδε hic. μάλ μάλιστ vix. νόσφι ſeorſim. πάμπαν omnino. πάνυ valde. παρίσχυ genicula tim. πέριξ circumcirca. ὕψι altè.

Proparoxytona. ἔναντας coram. ἕκατι causâ. πέρυσι anno ſuperiore.

Circumflexa. αὖ rurſus. εἰκῆ fruſtra. ἐνθεῖ ibi. ἐξῆς deinceps. εὖ bene. ἦ cert οὐχὶ nonne? νῦν nunc. πῆ quâ. ποῖ ubi. πῶς quomodo. φεῦ heu. ὦ o

Antecircumflexa. ἐνταῦθα hic. ἐντεῦθεν hinc. ἶφι fortiter. θᾶσσον ocyu μᾶλλον magis. σῖγα tacitè.

Particulæ

Particulæ Dialectícæ.

Atticæ.

ἐνθάδει huc Nub. pro ἐνθάδε
τηνί hôc anno Nub.
ἐμαυτῆν hodie Plut. pro σεαυτῆν. } Aristoph.
ἐκεῖ ibi Plut.

Ionicæ.

ἀμφιέχεις verè Hom. Il. ζ. 10. pro ἀμφιέχεαι
ἐνθεῦτεν hinc 1. 26. pro ἐντεῦθεν
ὅ quò 9. 8. pro ὅπῃ. } Her.
ἐπίσασθος valdè 67. 29. pro ἐπίστασθος.
ὅως postquā 266. 25. pro ὅπως

Doricæ.

ἅμα simul Id. 11. 39. pro ὁμοῦ.
ἅμος quando Id. 13. 25. pro ὅταν.
ἀπόκα hìc profectò Id. 11. 16. pro αὐτόθι.
ἔνδοι intus Id. 15. 1. pro ἔνδον.
ἐπίκα postquam Id. 18. 56. pro ἐπεί κε. } Theoc.
κά quidem Id. 1. 71. pro μάν.
κα quando Id. 1. 66. idem Id. 1. 87. } pro ὅτι
κᾶ ubi Id. 4. 24. pro ἔπι.
κνίκα quando Id. 23. 33. pro ὁπηνίκα.
ὄππα unde Id. 22. 11. pro ὅθεν.
ὀππόκα quando Id. 5. 98. pro ὁπότε.
πᾶ quò Id. 4. 3. pro πῆ.
πανπᾶ penitus Id. 8. 41. pro πάντη.
πλάν præterquam Id. 14. 53. pro πλήν. } Theoc.
πώκα unquam Id. 8. 15. pro ποτέ.
πώπαγε agè Id. 1. 62. pro φέρεπαγε.
πρήν nuper Id. 2. 115. pro πρόην.
τᾶμος tunc Id. 13. 27. pro τότε.
τηνί hôc anno Schol. in Aristoph. Acharn. 1. 1. 15.
τηνεῖ illic Id. 1. 106. pro ἐκεῖ } Theoc.
τηνόδι idem. Id. 8. 44. } Theoc.
τόκα tunc Id. 7. 154. pro τότε

Poeticæ.

ἄλλυδις alibi Il. λ. 486. pro ἄλλοτε.
ἄμυδις simul Il. ι. 6. pro ἅμα.
ἔμπροθεν coram Theoc. Id. 9. 6. pro ἔμπροσθεν.

De suâ in Adverbii formam vox septupla transit.

hìc, quòd; partim, multùm; illic; agè; repentè; pòst; ut.
πῇ sic, ὅ ubi; μέγαθος valde, ἐύδυς statim; ἀυτῆ ibi, ἄγε age; πυχὸν forsitan; μέτ posteà; ἐπεὶ postquam.

PRÆ-

PRÆPOSITIO.

Appoſitæ Præpoſitio eſt anteambulo vocis;
Componitque omnes voces, caſumque gubernat.
Octupla bis monoſyllaba, ab, abs, a, ad, præ, per, ob, ex,
Cum, de, pro, ſub, poſt, in, trans. Diſſyllaba ſena eſt
Ante, inter, contra, circum, præterque, ſuperque.
Litera compoſitæ mutata, inſerta, minuta eſt;
Conſona, n, b, d, r, x, ſe crebra ſecutis
Aſſimilat: n fit l, m, r, ſi ſequitur par.
illudo, immergo, irrogo.
Ante etiam b, p, rurſus n vertitur in m.
imbibo, impono.
B fit c, f, g, p; ex his ſiqua ſequatur.
occurro, ſuccurro. offero, ſuffero.
oggannio, ſuggero. opprimo, ſupprimo.
B fit in his, aſporto, oſtendo, ſuſtineo, ſ.
D fit c, f, g, l, n, p, r, ſ, item t.
accipio, afficio, aggero, alligo, annuo.
appono, arrogo, affero, attollo.
Per-rarò r mutat & inter rariùs, in l.
pellicio, intelligo.
X fit f, ſi f ſequitur, velut effero: binis
Aufugio, aufero, verti ab in au vult Antiſtoichos.
Paucis ultima poſt, per, ad, ob, trans, conſona dempta eſt
pomœtium, pejero, aſto, operio, trado.
Literulas Appoſita ſibi & Compoſita præoptat.
Appoſita ab, vocalem, aut h; r, prævenit, aut d.
ab ovo, Hor. ab homine, Tull. ab re, Plaut. ab dextra, Ter.
Q, r, t poſt abs: ferè quævis conſona poſt à:
abs quivis homine Ter. non abs re; abs te Ter.
à Jove Virg. à puero Ter. &c.
Conſona ſic poſt è venit: omnis litera poſt ex.
è flammâ cibum, ex animo, ex ſententiâ. Ter.

Compoſit

Compoſita ab propriè vocalem prævenit, aut h ;
abutor. abhorreo.
Nec renuit liquidam ; aut mutam ſi grata ſit auri ;
abluo, abnuo, abripio, abſolvo ; abdico, abfore ; abmitto Plaut.
Abs neque, ſi c, t ſubit : à, ſi m ſubit, aut v.
abſcedo, abſtineo. amoveo, avello.

Trina bis eſt Græcis Monoſyllaba, ὄν, ἐκ, θεὸ, θεὸς, ἐὰς, σὺν.
Bina bis eſt Diſſyllaba, metri transfuga ; nullo
Vult niſi Pyrrhichio Dithyrambo, plus cita, ſtringi.
Ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀνὰ, ἀπὸ, ἀμὰ, ὀπὶ, κὰτ,
Μετὰ, παρὰ, πρὸ, ὑπὸ, ὑπὲρ.

Ἐν, σὺν *ν crebro variant ; velut in-prius, & con-*
Si γ, κ, *vel* χ *ſequitur, ν vertitur in* γ ;
Salvo utcunque ſono : β, π, μ, ψ, φ ; *it in* μ :
ἐγγεάφω, συγγεάφω. ἐγκαλέω, συγκαλέω. ἐγχειρέω, συγχειρέω.
ἐμβάλλω, συμβάλλω. ἔμπνεω, σύμπνεω. ἐμπίπλω, συμπίπλω.
ἔμψυχος, σύμψυχος. ἔμφυλος, σύμφυλος.
Ante ſed has λ, ρ, σ ; *ν paritlitera conſit.*
ἔλλειψις, σύλλειψις. ἐῤῥίπτω, συῤῥάπτω. σύασπος.
Vocalis, ſociam ἐξ ; *ſociam* ἐκ, *ſibi conſona mavult.*
ἐξ ἀρχῆς. ἐκ πυρὸς.
Σὺν *ſi ſubſequitur vel* ζ, *vel conſona poſt* σ,
Perdit ν ; ſed, vocali veniente, reſumit.
συζητέω συνεζήτουν. συστέλλω συνέστελλον.
Contrahitur πρὸ-, *bis ; ut* πρὸ-ὃ ἐ, πρὸῦχον, *ſic* πρὸ ὃ ὁ, φρονεῖν
Thuc. 93. B. 2 Cor. 11. 32.

Diverſos Præpoſitio una inducere ſenſus.
Compoſito mirè ſolet ; & ſibi dicere contrà :
Creber & augmenti eſt, decrementique character.

Ab : abavus, abnepos. *De :* demiror, demens.
E : egregius, elinguis. *Ex :* exubero, exanguis.
In : incurvus, innocens, invocatus *i.e.* imploratus, invocatus *i.e.* non vocatus.
Per : perfidelis, perfidus.

Περὶ:

Περὶ: περίτρεις magnos habens pedes, περικάλλομαι accuſo.
Περὶ: περίσσατος recens, περισθίομαι veſcor.
Ἀνὰ: ἀναβαίνω aſcendo, ἀναγιγνώσκω lego.
Ἀντὶ: ἀντίθεος, divinus, ἀντίχειρος antichriſtus.
Ἀπὸ: ἀποθνήσκω morior, ἀπατείνω extendo.
Διὰ: διάλαλμα pauſa inter cantandum, διάκολος accuſator.
Ἐπὶ: ἐπιμέμφω reprehendo, ἐπίτριτος ſeſquioctavus.
Κατὰ: κατάφημι affirmo, κατειπεῖν contradicere.
Μετὰ: μεταγνώω reſipiſco, μετέρχομαι ulciſcor.
Παρὰ: παρακαλέω conſolor, παράνομος iniquus.
Πρὸ: προέρω contemno, πρόκειμαι excello.
Ὑπὲρ: ὑπερεθίζω extermino, ὑπόφιαλος perfidus.
Ὑπὸ: ὑποπίνω largiùs bibo, ὑποδείδω ſubvereor, ὑπόχρυσος auru adulterinum.

Se geminat Præpoſitio, aut aliam ſibi nectit: Nominis & gradibus ſe comparat Adjectivi.

Ininde Liv. proinde Ter.
περιπεφυλίνδομαι Il. χ. 221. περιπαρεγγράφω Dem.
In ante Tull. ἀμφὶ πρὸ πρήνιλω Il. β. 305.
Præ, prior, primus poſt poſterior poſtremus, ante anterior.
Πρὸ πρότερος πρόπαλος πρόαλος πρῶτος, ὑπὸ ὑστερόπαλος, ὑπὸ ὑστερος ὑπόπαλος & ὕπαλος.

Quantitas.

De, præ, pro brevis eſt, ſi vocalem antecit, aut h.
Deerro, dehiſco, præeo, præhibeo, proavus prohibeo.
At pro corripitur, ſequitur ſi conſona, paucis.
procella, profugus, pronepos, protervus, profundus; profiteor, proficiſcor, profari, propero.
In his procreo, profugio, propago, pro communis eſt.

Accentus.

Fine tonum Præpoſitio gerit omnis acutum;
Præter tres atonas, ἐξ, εἰς, ἐν: *Sin vice Verbi*
Ponitur, aut caſum ſequitur, tonus antè locatur:
ἐκ ἐνὶ Ἰωδαῖος Gal. 3. 28. εἰμὶν πίει Herod.
Vix ἀνὰ *vel* διὰ, * *nomina ne paritera fiant.* * Ἀνὰ, δι

Dialectus.

His crebrò Atthis [1]ἐνὶ, [2]ξυὺ, [3]ἐς; *bis,* [4]πρόπι *vel* [5]ποτὶ *Doris.* [6]Εἰν, & [7]ἐπείρ, [8]ἅπαξ, & [9]πρᾷ, *atque* [10]ἐπὶ *uſa Poeſi.* *Dorica præpoſiti* μετ᾽ *per* [11]πεδ᾽ *verſio mira eſt.*

[1]Il. α. 30. [2]Thuc. 109. B. [3]5. B. [4]Il. γ. 116. [5]Theoc. Id. 1. 27. [6]Il. ε. 16 [7]Il. φ. 227. [8]Il. λ. 663. [9]Od. α. 306. [10]Il. γ. 376. [11]πεδέχειμ Theoc. Id. 29. 25. Pind. Nem. Od. 7. Ant. 4. πεδάμενον Ol. O 12. Ant.

CO

CONJUNCTIO.

Vocibus innectit medium Conjunctio vinclum;
Altera conjungit, disjungit & altera voces.
Nempe notæ primæ sunt &, nec; vel, ve secundæ.
Sub conjunctivâ, species comprensa quaterna est:
Ut, quôd, enim, quia, nam, Causæ: si, Conditionis:
Ergo Concludit: quamvis, tamen, Adversantur.
Sub Disjunctivâ, vox Discretiva; sed, autem.
Conjungit voces, disjungit copula sensum:
Disjungit voces, jungit Disjunctio sensum.
Sunt quæ * præponi; sunt quæ † succedere malunt
Particulæ, interdum in ** Composto anteire volentes.

* Præpositæ. at, aut, &, nam, nec, sed, si, vel, ἀλλὰ, ἐὰν, εἰ, ἤν, ἵνα, κἀ, ὅμως, ὅπως, ὅτι, πλὴν, ὡς Poet. ὄφρα.

† Postpositæ. autem, enim, ne, que, quidem, quoque, ve, verò. ἄρ, γὰρ, γε, δὲ, δὴ, κὲ, κεν, μὲν, μὴν, ὄν. πὲρ. τὲ, τοί.

** Enimvero; enim rarius præponitur; quater apud Plautum. ταπάρ, μανῦγε.

Sunt, quas vel præponere vel postponere fas est.
ergo, itaque.
Paucæ explent, non absque ornatu aut arte locatæ:
Complementa. -ce, -cine, -met, -pse, -pte, -te.
Explementa. ἄρ, θὴν, νὺ, νὴν, πὼ, ῥὰ, τοί.

Accentus.

Hæc acuuntur ἐπεὶ, ἐὰν, ἀλλὰ; ἀτὰρ, αὐτὰρ, & ἦτοι.
Circumflectitur ἦν *simplex vel compositivum.*
ἔν, γῦν, ταγαρῦν, μανῦγε. Ionicum ἔην Herod.
Ἦγον, ἔκον, ἔμμο- & -ον; *tonus his præacutus.*
Præpositum & casus, variarum & Sylloga vocum,
Contextu scito formam adverbiascit in unam.
ἀκαιρῶς Polyb. frustra. κατ' ὀλίγον εἰς ὀλίγον 2 Cor. 4: 17 excellenter.
Vox eadem in Qualis vel Quanti classe locatur.
ἀνηκόν apertè, Lucian. è regione Thucid.
Quinetiam una eadem Loci erit vel Temporis index.
ubi ὅπου.

Synopsis Particularum.

Adverbium.

PRIMITIVUM. ἄγαν Xenoph. λίαν Luc. 23. 8. valde. ἄχεις Act. 11. 5. μέχεις Matth. 11. 23. usque. εἰκῆ Matth. 5. 22. μάτην Ibid. 15. 9. frustra. ἵνα ubi Aristoph. Nub. 1. 4. 6. ut Joh. 16. 1. πάλιν rursus Joh. 16. 19. πρὶν priùs Marc. 14. 72.

POETICUM. αὖ rursus Iλ. α. 459. μάψ. frustra Iλ. β. 120. ὄφρα donec Iλ. β. 769. ut Iλ. α. 147.

DERIVATUM. ἀνδρηδόν viritim Od. ν. 14. πάγυ omnino Aristoph. Plut. 1. 1. 57. μάλα valde quasi à μαλύς. ἀμέλει pàx Nub. 1. 6. 39. πανάλλως frustra Demosth. ἔμπαλιν Herod. 338. 1. τύμπαλι Anthol. Tetrast. versâ vice. ἐκ μέρους partim 1 Cor. 13. 10. καθόλου universim Act. 14. 18. καθ' ἕκαστα singulatim. Aristot.

Qualitatis.

PRIMITIVUM. εὖ bene Eph. 6. 3. ἐκὸς temere Aristoph. Plut. 23. 80. ἴφι fortiter Iλ. α. 38.

DERIVATUM. κρύδδην clam Demosth. σῖγα tacitè Apollon, ἐρρωμένως firmiter Plut. ἀκονιτὶ facilè Thuc. ἀναιμωτὶ incruentè Apollon. Argon. l. 2. Περύσιγος è re Aristoph. Plut. 2. 6. 5. ἐπαυτοφώρῳ in ipso facto ibid. 2. 4. 41. Ἐξεπίτηδες deditâ operâ Ibid. 4. 3. 57. *Poet.* ὄκα Iλ. α. 65. ἔξοχα Iλ. ι. 61. eximiè. ἄκλιτον tacitè Iλ. γ. 98. ποσσὶν geniculatim Iλ. ι. 566. Ἀπὸ δυμοῦ invitò Iλ. α. 562. ἀπὸ τρόπου indecenter Plato. ἀπὸ σκόπου abs re Dion. Hal. ἀπὸ εἰκότος non verisimile Paus. Phoc. ἐξ ἀπροσδοκήτου Plato. ἐκ τ' αὐτοματόου Plut. inopinatò. ἐκ τοῦ εὐθέος temere Thuc. lib. 1. ἐκ τοῦ πεπαῤῥησιάστου confidenter Plato. δι' ἀκριβείας accuratè Aristot. ἐν τῷ φανερῷ palam, ἐν τῷ κρυπτῷ clam Matth. 6. 4. παρ' ἀξίαν indignè Bud. πρὸς ὀργὴν iracundè Demosth. ἐκ προαιρέσεως Demost. κατ' προαίρεσιν Aristot. consultò. ἀνὰ λόγον, κατὰ λόγον Aristot. πρὸς πόδα Lucian. congruenter. πρὸς ὁδοῦ, πρὸς ἀγαθοῦ Aristot. πρὸς τρόπου Plato. εἰς καλὸν Xenoph. commodè ὁδοῦ παρεργον à propositò Plut. Thess. Νεανικῶς Aristoph. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον Bud. εἰς τὸ δυνατὸν Xenoph. ὁπαχῆ πως ἄν εἴη δυνατὸν Plato. ὡς ἔνι μάλιστα Lucian. ὡς ἐκ τῆς ἐγχωρούντων, ἐκ τῆς ἀφορμῆς Poet. καθ' δυνάμιν Hesiod. ἔργ. α. 334. pro virili.

Ὅπως ἔτυχε temerè Demosth. ὅπως Lucian. ὅπη Thuc. ἀμῆχα. ἀμηχάνως Hesych ἀμωσγέπως Plut. Peric. quodammodo. Ἀμωγέποι Hesych. ἐφ' ἑνὸς Aristot. uno modo. Ὁπηοῦν Plato 3. Rep. ὅπῃ ἔνι Ibid. 2. Rep. ὁπηδήποτε Bud. ὅπως ἄν Aristoph. Nub. ὁπωσοῦν Aristot. ὅπως ποτὲ, ὁπωστιοῦν, ὁπωσδήποτε Demosth. ὁπωσδηποτοῦν Bud. quomodocunque.

CAUSÆ. ἕνεκεν Matth. 19. 5. χάριν Luc. 7. 47. Poet. ἕκητι Hes. ἔργ. α. 4. gratiâ

SIMILITUDINIS. PRIMITIVUM. ὡς ut Matth. 6. 10. ὅς sic Iλ. α. 33.

DERIVATUM. ὅπως sic Luc. 22. 26. ὡσαύτως Xen. κατ' ταῦτα Thuc. Poet. ὁμῶς Iλ. ε. 535. πως Iλ. ο. 51. similiter. Οἷον Aristoph. οἷα Anthol. Tetrast. καθὼς 1 Thess. 4. 6. καθὸ, καθ' ὅ τι, καθάπερ, καθάπερανεὶ Aristoph. καθότι Thuc. καθαπερεῖ Bud. ἤ τε Aristoph. Acharn. 2. 2. ὡς ἄν Xenoph. ὥσει Hesiod. ὥσπερ ἄν εἰ Isocrat. ὡσπερεῖ, ὡσπερεὶ δὴ Bud. ὥσπερ ἀμελεῖ Plut. quemadmodum.

Quan-

Quantitatis.

PRIMITIVUM. ἄλις ſatis Iλ. β. 90. ἄδην abunde Iλ. ε. 203.
DERIVATUM. πολλὸν Herod. 30. 15. πολλῷ Ariſtoph. Plut. 1. 2. χόρτα Herod. 306. 32. multùm ἴσον Iλ. α. 63. ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ Thuc. ἐπὶ ἴσοις καὶ ὁμοίοις Xen. ἐξ ἰσότητος 2 Cor. 8. 14. æqualiter.

Amplificationis.

Μέγα Herod. 3. 14. μεγαλωστὶ 95. 25. valde. Ὑπερφυῶς Herodian. ὑπερλίαν 2 Cor. 12. 11. nimis. Poet. δαμπρὲς Iλ. ε. 12. διαπρὸ Iλ. δ. 138. πρόσω Dion. Af. penitus. Ἐκ πολλῷ μᾶλλον multò magis Ariſtot. Pol. 5. ἐν πρώτοις Plato. ἐν πρώτοις μᾶλλον Marc. 14. 31. ἐπὶ ἐν πρώτοις Epheſ. 3. 20. λίαν ἐκ περισσοῦ Marc. 6. 51. πρὸς ὑπερβολὴν Iſocrat. excellentiſſimè. εἰς τὸ ἔσχατον Lucian. εἰς τὰ ἔσχατα Demoſth. ſummè πρὸ παντὸς Thuc. lib. 2. πρὸ πολλοῦ, ἐπὶ πλεῖστον Plato. Plurimi. Πάντως Plato. παντελῶς Xen. pæd. τὸ πᾶν Ariſtoph. Plut. 1. 1. 17. πάντα πάντως Ariſtot. ἀντὶ παντὸς Bud. ὅλῃ τῇ πόλει, εἰς πάντα, παντὶ πάσῃ Plato. παντὶ δήμῳ Thuc. lib. 8. Poet. παντὶ δήμῳ Iλ. β. 12. παμπὰν Iλ. α. 422. omninò. Καὶ πολύ γε Plato de Leg. ὑπερπολὺ Thuc. ὡς ὑπερπολὺ Iſocrat. παμπολὺ, ὡς τὰ πολλὰ Plato. πρὸ πολλοῦ Apollon. Arg. εἰς μέγιστα Platò. τὰ μάλιστα, μάλιστα πάντως, ἐν τοῖς μάλιστα Ariſt. παντὸς μᾶλλον Plato de Leg. ὁμοίως πῆς μάλιστα. Demoſt. μάλιστα ὧν πάντων οὐχ ἧττον, οὐχ ἥκιστα Thuc. ut plurimùm.

Hæ particulæ ὡς, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ὅπ, ὡς, ὅπ, ὡς, οἵοντε, ὅσον ἢ δυνατὸν, ὡς δυνατὸν, ὅπως, cum ſequentibus, nempe μάλιστα, τάχιστα, &c. V. G. ὅπ μάλιστα Ariſtoph. Plut. ὡς ὅπ μάλιστα Plato. lib. 6. de Leg. ὡς οἵοντε μάλιστα Demoſth. ὡς τάχιστα Eurip. Hec. ἐπεὶ τάχιστα Xen. ἐπειδὴ τάχιστα Demoſth. ἢ δυνατὸν τάχιστα Xenoph. Hellen. 6. ὅπως τάχιστα Sophoc. ὅσον πλεῖστον Xenoph. ὡς δυνατὸν πλεῖστον Iſocrat. quàm vel perquàm maximè, celerrimè. Utriuſque ſortis formulæ cum nomine junguntur; V. G. ὡς λαμπρότατος ſplendidiſſimus Xen. ὡς δυνατὸν κάκιστος peſſimus Iſoc. ὡς μάλιστα σοφὸς ſapientiſſimus, &c.

Hæ verò ὡς, ὅσον, ἥλικον, ὡς σφόδρα ſequuntur vocem ſenſu ferè poſitivos; i. e. θαυμαστὸν, θαυμάσιον, ἀμήχανον, &c. viz. θαυμαστὸν ὅσον Ariſtot. θαυμάσιον ἥλικον Bud. θαυμαστῶς ὡς σφόδρα Plato lib. 1. Rep. θαυμασίως ὡς Plato in Phæd. ἀμήχανον ὅσον Plato quàm mirabiliter, imminane quantum. Ὅπ, ὅσον quàm, cum ſequente neutro; ut ὅπ τάχος Plato. ὅσον τάχος Bud. quàm celerrimè.

Diminutionis.

PRIMITIVUM. ὀλίγα ſenſim Iλ. γ. 155. σμικρὸν ferè Act. 13. 44. μόλις vix. 14. 18.
DERIVATUM. μόγις Luc. 9. 39. χαλεπῶ Xenoph. vix. λίγδην Odſ. χ. 278. ὀλιγδὴν Lucian. ὀλιγαδὶς, ἀκριβῶς Bud. ſtrictim. ἐλαττόνως minùs Plato. γοῦν ſaltem Demoſth. Poet. μινυνθὰ paululum Iλ. α. 416. Πρὸς ἕνα Lucian. πρὸς μίαν 2 Cor. 11. 24. uno. unâ minus. πρὸς ὀλίγον, πρὸς μικρὸν Iſocrat. πρὸς φαῦλον Bud. εἰς ὀλὲν Matth. 5. 13. parvi, minimi. Ἐν ὀλίγῳ Act. 26. 28. πρὸ μικροῦ Apollon. Argon. ferè. Ὅσον βραχὺ Anth. l. 2. ὅσον βαιὸν Anthol. ὀλίγον ὅσον Lucian. κατὰ μικρὸν Iſocrat. εἰς ἐλάχιστον 1 Cor. 4. 3. ὀλίγου Xenoph. ὅπου χαλεπῶς Bud. quàm minimè. Οὐδ' ἀρχὴν Pauſan. οὐδὲ γρῦ Ariſtoph. Plut. 1. 1. 7. ne tantillum. Μονονὺ Ariſtoph. Veſp. ὅσον οὐ Thuc. ὅσον οὔπω Plut. Romul. ὅσον οὐδέπω Thuc. ὅσον οὐκ ἤδη Xenoph. Hellen. 6. tantum non οὐκ Iλ. α. 152. οὔπουγε Ariſtot. μήπ δὴ, μήπουδὲ, μήπουγε, μὴ ὅπ δὴ Plato. μήπουγὰ δὴ μὴ ὅπ γὲ Bud. μὴ οἷον Polyb. lib. 5. nedum.

Temporis.

PRIMITIVUM. ἀεὶ ſemper Hebr. 3. 10. νῦν nunc Joh. 2. 8. ἤδη jam Matth. 3. 10. αὔριον cras Matth. 6. 34. χθὲς heri Act. 7. 28. ἄρτι nuper Matth. 9. 18. ἔτι adhuc Matth. 12. 46. θᾶμα crebrò Il. o. 470. ἔτι Luc. 4. 25. εὖτε Il. α. 242. πύκα Od. χ. 198. quando ὁφὲ ſerò. Marc. 11. 19. πάλαι olim Matth. 11. 21. πέρυσι anno ſuperiore Demoſth. ταχέως ſubitò Herod. 305. 12. Poet. αἶψα ſtatim Il. α. 303. δηὖ diu Il. α. 416. εἶθαρ ſtatim Il. ε. 337. ἦμος quando Il. α. 475. μίσφα donec Il. θ. 508.

DERIVATUM. αὐτίκα ſtatim Il. α. 386. αὖθις rurſus Il. α. 425. αὐτόθεν ex tempore Il. τ. 77. ἀωρία intempeſtivè Ariſtoph. Acharn. 1. 1. 22. ἐκάστοτε 2 Pet. 1. 13. πάντοτε Matth. 26. 11. ſemper ἐφ' ἅν Herodot. ἕως Xenoph. donec. ἐυθὺς ſtatim Matth. 3. 16. ἕως quamdiu Joh. 12. 35. πρίν, ὁπρίν Ariſtoph. Av. πότε Matth. 25. 39. ὅταν Xen. ὁπόταν Lucian. ἀπίν Phocyl. ἐπειδὴν Lucian. quando. τότε tunc Matth. 16. 20. πολλὰ ſæpe Ariſtoph. Plut. 2. 2. 1. πρῴην Il. ε. 832. πρωῒ Matth. 16. 3. manè. σήμερον hodie Matth. 6. 11. σ pro ſpiritu aſpero. Poet. δηὖτε Il. ε. δηρὸν Il. β. 435. diu εἰσότε donec Od. τ. 144. ἐπειὴ poſtquam Il. α. 156. ἦμαρ interdiu Heſiod. cum compoſitis. αὐτῆμαρ eodem die Il. α. 81. ἐννῆμαρ ſpatio novem dierum 53. παντῆμαρ toto die Apollon. Argon. νύκτωρ noctu Heſiod. πάρος priùs Il. α. 453. πρῷ manè Ariſtoph. concion. πρὸ antè Ariſtoph. Av. τριῶζα nudius tertius Il. β. 303. ῥίμφα raptim Il. ζ. 511. τῆμος tunc Il. ν. 434. τόφρα tamdiu Il. α. 509. χθιζὰ heri Il. β. 303. Ἐναγχος nuper Ariſtoph. πρίν πάλαι olim Bud. Ἐξαῦτις Il. α. 223. εἰς τὰ ὕπειτα Thuc. poſtea. Διαπαντὸς Marc. 5. 5. ἀδιαλείπτως 1 Theſſ. 5. 17. δηνεκὲς Hom. Hymn. in Apoll. v. 255. δηνεκέως Od. ξ. 836. εἰς τὸ δηνεκὲς Hebr. 7. 3. εἰς τὸ παντελὲς Heb. 7. 25. εἰς ἀεὶ Lucian. ſemper. Ἐν δίοντι Bud. εἰς δίον Demoſth. tempeſtivè. Ἐπὶ μικρὸν Ariſtot. ἔτι μικρὸν ὅσον ὅσον Hebr. 10. 37. tantillo tempore. Ἐπὶ πολὺς Dion. Hal. ἐξ ὑπογυίου Ariſtot. ἐν τῷ χαμῷ Polyb. τὸν ταχίστην Demoſth. Φθάσημα Matth. 21. 19. ἐν τῷ Φθάσημα Demoſth. εἰς τὸ Φθάσημα Plato. ἐν βραχεῖ, ἐν ἀκαρεῖ Lucian. ἐν ὀλίγῳ Thuc. ἐξαίφνης Luc. 9. 39. Poet. ἐξαπίνης Ariſtoph. Plut. 2. 3. 2. citò momento. Ἐκ πολλοῦ Thuc. μίχει πόρρω Ariſtot. ἐπὶ δηρὸν Apollon. Argon. diu. Ἐν τῷ παρόντι Thuc. ἐν τῷ παραυτίκα Bud. τὰ νῦν Plaut. νυμφὴ Ariſt. Av. νῦν ἄρτι Plato. χὴ νῦν ἔτι Thuc. l. 2. ἔτι τοίνυν Dem. nunc, illico. Ἀπὸ τοῦ νῦν 2 Cor. 5. ἀπ' ἄρτι Matth. 16. abhinc. Ὁσημέραι quotidie Ariſtoph. Plut. πρωτεραία pridie. ὑστεραία Demoſth. τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ Act. 21. 26. ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ Luc. 9. 37. τῇ ἐπαύριον Act. 11. 12. ὀπὶ τὸν αὔριον Luc. 10. 35. poſtridie εἰς ἡμέραν αἰῶνος in æternum 2 Pet. 3. 18. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας 1 Cor. 4. 11. ad hanc horam. ἕως ἄρτι Joh. 5. in hunc diem. Δείλης ὀψίας veſperi Bud. δείλης ἑωΐας Bud. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ Xen. pæd. 2. ὑπὸ τὸν ἑωθινὸν Polyb. lib. 3. πρωῒ πάνυ Ariſtoph. Veſp. 1. 1. 104. ὄρθρου βαθέος Luc. 24. 1. ὑπὸ τὸ ὄρθρον Joh 8. 2. diluculo. Ἤδη ποτὲ aliquando Il. α. 260. Τότ' ἤδη Demoſth. ὀψέποτε Xenoph. tandem. Μέχρι τοῦ ἄν ἕ. quouſque Ariſtot. Πώποτε unquam Il. α. 106. ὔποτε Il. α. 234. ὀὐπώποτε Ariſtoph. Plut. nunquam Οὐτέπω Xenoph. ὀὐτέπω Sophoc. ὀὐπέπω Il. α. 108. ὀὐδέπω Apollon. Argon. μήπω Ariſtoph. Nub. nondum.

Loci

Loci.

PRIMITIVUM. οἷ, ὅ ubi Aristoph. ἐγγύς Joh. 6. 19. ἔκπυρ Plato. πόλαι Prov. 27. 2. prope. πέραν ultro Marc. 5. 1. χαμαὶ humi Xenoph. δεῦρο huc Luc. 18. 22. Poet. ἄψ retro Ia. a. 60. ἄγχι prope Ia. ε. 185. πόρρω procul Ia. β. καπὰ. 370.

DERIVATUM. δημοσίᾳ publicitus Demosth. ἰδίᾳ privatim 1 Cor. 12. 11. χάμαζε in humum Ia. γ. 29. θύραζε foras Aristoph. Plut. 1. 2. κυκλόθεν Apoc. 4. 3. ἀμφὶς Ia. β. 13. πέριξ Herod. 46. 8. ὄπιθε Herodian. lib. 2. circum. ἐπέκεινα ultra ibid. lib. 6. ἔσω πόλι cis Aristot. μεταξὺ Luc. 16. 26. Poet. μεσηγὺς Ia. ε. 41. inter. Ἄλλοτι Diog. Laert. ἀλλαχῆ, ἀλλαχῇ Xenoph. alibi. ἀλλόσε in alium locum Thuc. ὁμόσε in eundem locum Ia. ν. 337. Ἀντιπέρας Aristot. ἀπαντικρὺ Pausan. καταντικρὺ Aristot. è regione. Ἄνωθεν Joh. 3. 31. ἀνεκὸς Aristoph. Vesp. 1. 1. 18. supernè. Πλησίον Joh. 4. 5. ἐγγύθεν Ia. ε. 72. ὁμόθεν Sophoc. πέριγυς Aristot. Pol. 3. ἐμπολὺν Eth. 5. Poet. ἄσσον (ab ἐγγίον) Ia. α. 335. ἔμπλην Ia. β. 526. prope. Ἐκποδὼν Aristoph. Ran. πόρρω Matth. 15. 8. πόρρωθεν Luc. 17. 12. μακρὰν Marc. 12. 34. μακρόθεν Luc. 18. 13. ἀπὸ μακρόθεν Luc. 16. 23. Poet ἀπόπροθι Ia. ν. 334. ἀπόπροθεν Ia. κ. 410. ἀπόπροθεν Ia. κ. 209. procul. Περιποδὼν Hesych. ἔναντι Luc. 1. 8. ἀπέναντι Matth. 21. 2. ἐναντίον Luc. 1. 10. κατέναντον 2 Cor. 2. 17. ἔμπροσθεν 1 Thess. 1. 3. Poet. ἄντα Ia. ν. 184. ἀντίον Ia. α. 187. coram. Ὀπίσω Luc. 9. 62. εἰς τὰ ὀπίσω Joh. 6. 66. ὄπιθεν Luc. 8. 44. εἰς τὸπιθεν Aristot. ἀνόπιν, μετόπιν Hesych. καπόπιν Aristoph. Plut. 1. 1. retrò. Διαμοῖς Dion. Af. ἐκατέρωθεν Herodot ἀμφοτέρωθεν Ia. ε. 726. ἐκ τοῦ ἔσω πάτρας Thuc. παρ' ἑκάτερα Philo. utrinque. Ὅπου Matth. 6. 20. ὅπει Aristoph. Nub. πῇ δῆτα, ποῖ δῆτα Bud. ὅπῃ Aristoph. ubi ὁπόταν Plut, Pericl. ὁπότοτε, ὁπόθεν ὁπότε Bud. ὁπῇν Xenoph. ὅπου ἂν τύχῃ Aristot. ὁπηγεδὴ Suid. ubicunque. παντᾷ Dem. παντᾷ Plato. ἀμοῦσε Arist. Acharn. 2. 6. 38. ubique. ταύτῃ πῃ, πῃ ταύτῃ alicubi. Plato. ἔνθα Ia. α. 536. ἐνθάδε Luc. 24. 41. ἐνταῦθα Plut. Public. ἐνταυθοῖ Aristoph. Nub. ἐκεῖ Matth. 2. 13. ἐκεῖσε Act. 21. 3. ibi. ὅθεν δὴ undecunque Sap. 15. 12. ἔνθεν Dem. ἐντεῦθεν Joh. 19. 18. ἄλλῃ κἄλλῃ hinc illinc Plato. οἷπερ Aristoph. ὅπη ἂν Plato Apol. quocunque. ἔνθα κἔνθα Ia. β. 462. δεῦρο κἀκεῖ Plut. Galb. κἀκεῖσε κὸ τὸ δεῦρο Eurip. Phœn. huc illuc. ἄλλυδις ἄλλῃ aliò atque aliò Od. ξ. 35. Τῇ κὸ τῇ Anthol. Hexast. ταύτῃ κὸ ἐκείνῃ Herodot. hac & illac.

Ordinis.

PRIMITIVUM. εἶτα deinde Marc. 4. 28.

DERIVATUM. πρῶτα, πρώτιστα Aristoph. πρὸ πρώτου Bud. ἐφεξῆς Herod. 3. 21. ἐφεξῆθεν 297. 30. ἑξαρχῆς Aristoph. καταρχὰς Plut. in Solon. primùm δεύτερα Herod. 11. 28. ἐκ δευτέρου Marc. 14. 72. secundum. ἐκ τρίτου tertiùm Matth. 26. 41. Τέλος Sophoc. τέλος δὲ Plato. εἰς τέλος Luc. 18. 5. πολύπαιον Æschin. τὸ δὴ λοιπὸν Xen. τὸ σωρηδὸν Plato. denique. Μετασυστοιχεὶ ordinatim Ia. ψ. 358. Ἐξῆς Luc. 7. 11. ἐφεξῆς Aristot. καθεξῆς Act. 3. 24. deinceps. Ἔπειτα 1 Cor. 12. 28. μεθέκτοις Hebr. 12. 17. εἰσέπειτα Sophoc. Ajax deinde. Ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα Aristoph. Plut. 1. 18. κὸ ταῦτα μὲν ἐς ταῦτα Aristot. τοῦτο μὲν πάχρι Bud. hactenus.

Congregandi.

PRIMITIVUM. ἅμα Matth. 13. 29. ὁμοῦ Joh. 40. 4. unà.
DERIVATUM. ἀγελαδὸν gregatim Iλ. π. 160. συλλήδην ſummatim Ariſtot. παντοῖσι cum familiâ Act. 16. 34. αὐτανδρεὶ cum viris Polyb. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ Act. 2. 1. σωὶ χὴ Nicand. Ther. v. 8. Poet. ἄμυια Apollon. Argon. lib. 1. ſimul.

Separandi.

PRIMITIVUM. Ἀνὰ Matth. 10. 29. ἄτερ Luc. 22. 6. ſine. γόσφι Anthol. χωεὶς Joh. 15. 5. ſeorſim.
DERIVATUM. κατμόνας Marc. 4. 10. Poet. ἄνδα Iλ. ϕ. 378. ἀπάνδα Iλ. α. 48. ἄτερθε Soph. Ajax. ἀπάτερθε Iλ. β. 588. ἄνδιχα Iλ. π. 412. διάνδιχα Iλ. α. 189. ſeorſim.

Particulæ Sermocinales.

DERIVATÆ. Ῥωμαῖσὶ Latinè, Βαρβάροισὶ Barbarè Plut. ῥήτως diſertis verbis 1 Tim. 4. 1. παῤῥησίᾳ liberè. Joh. 7. 26. παῤῥήδην Demoſth. ὑπαῤῥήδην Apollon. Ἄρδην 1. 2. clarè Συντόμως concisè Act. 24. 4. αὐτολεξεὶ ad verbum Cic. 3. Tuſc. Διὰ βραχέων Heb. 13. 22. δι' ὀλίγων 1 Pet. 5. 12. paucis. Ὥστε ὅλον Plato de Leg. ὥστε τὸ σωίολον, ὅτιπαν Theoph. ἐπὶ κιφαλαίων, Συνελόντι Demoſth. ſummatim.

Affirmandi.

PRIMITIVÆ ναὶ Luc. 12. 5. ἦ Iλ. α. 77. certè, ἃ verbo φῆμι.
DERIVATÆ. ἀμὴν certè Joh. 10. 1. ὄντως Luc. 23. 47. τῷ ὄντι Plato de Rep. αὐτόχρημα Ariſtoph. reverà. πάντοι Bud. πάντως Xen. πάνυ μὰν Plato. omninò. Γεμὴν Xen. γᾶν Bud. γῆν Plato. γέτοι Xen. γέτοιγε Plato. μὰ δὴ Dem. μὰ τοὶ Jacob. 2. 8. μὰ τοίγε Lucian. μὰ τοιγε Dem. μὰ γὰρ Luc. 11. 28. μὰ ὼν Herod. χὴ μάλα Xen. τοίνυν Demoſth. χή τι Hebr. 4. 3. χὴ μὴν, χὴ δὴ Demoſth. ἦ χὴ Iλ. α. 63. ἦ μὰ Iλ. α. 77. ἦ μὴν Ariſtoph. Nub. ἦ μὴν γε Plato ἦπου Iλ. γ. 43. ἤτοι Iλ. α. 68. ἤτοι μὴν Iλ. ε. 140. ſanè quidem.

Negandi.

PRIMITIVÆ. ἒ, ἔκ, ἐκὶ, μὴ, non.
DERIVATÆ. ἔτοι Plato. ἔτοιγε Ariſtot. μήτοι Bud. μήτοιγε Xen. non. Οὐ δῆτα Ariſtoph. ἒ μὴν Demoſth. ἒ μὰ δὴ Xenoph. ἒ μὰ τοὶ Plato. ἔτοινυν Demoſth. non ſanè. ἔκαν neutiquam Plato. ἒλαμῆν Plato. ἒλαμὼς Ezech. 4. 14. ἔμὴ Marc. 14. 25. ἔδὲ γὰ ἔδὲ Iλ. ε. 1. ἔδήτα Od. μ. 433. ἔδήπου, ἔπου, ἒ γὰ ἄν που Plato. ἔκ' ὀπωσοῦν Ariſtot. πῶμαλα Ariſtoph. Pac. 1. 1. Poet. ἔθλω Iλ. β. 276. μή νυ ἒ Iλ. α. 28. nequaquam.

Prohibendi.

PRIMITIVÆ. μὴ nè Matth. 6. 7. εἰ ſi Pſalm. 91. 11. per Elleipſin nequaquam.
DERIVATÆ. μὴ γὰ, μὴ γὰ γε Demoſth. μὴ δῆτα Demoſth. μὴ γὰ δὴ Bud. ἒ γὰ δὴ Xenoph. μὴ γένοιτο Rom. 3. 4. abſit.

Hortandi.

Hortandi.

DERIVATÆ. εὖγε euge Lucian. εἶα eia. Iλ. ν. 427. εἶεν, ἴεν δή Plato. δεῦρ' ἴθι adesdum. Iλ. γ. 130. δεῦτε adeste Matth. 4. 19. Ἄγε Plut. ἄγε δή Xen. ἴθι δή Plato. φέρε δή Dem. φέρε γὰρ Plato. φέρε πίνωμεν Lucian. Poet. βάσκ' ἴθι Iλ. β. 8. age, vade age ἄπαγε apage Philo. ὔπαγε abi Mat. 4. 10. ἄγε Jac. 4. 13. ἄγετε Xenoph. ἴτε Iλ. γ. 390. agite.

Optandi.

PRIMITIVÆ. εἰ ô si Plut.
DERIVATÆ. εἴθε Iλ. δ. 313. αἴθε Iλ. χ. 41. ὄφελον 1 Cor. 11. 1. ὡς ὄφελον Oδ. ξ. 274. εἰ γὰρ ὄφελον Plato. ὀφελόντε 1 Cor. 4. 8. εἴθ' ὡς Oδ. ξ. 468. ᾗ εἴθέ γε χάριν Lucian. ἀβάλε Anthol. utinam.

Demonstrandi.

DERIVATÆ. ἰδοὺ Joh. 11. 3. ἰδὲ Aristoph. ἰνὶ Plut. 1. 2. ἰδίδε Anthol. ἰνίδε Callim. ecce.

Explanandi.

DERIVATÆ. δῆτα Xen. ἄτε Plato. δήπου, δήπουθεν Demosth. δῆθεν Bud. δηλονότι Plato. δηλαδὴ Aristoph. videlicet. τουτέστι Act. 1. 9. τοῦτ' ἔστι Rom. 9. 8. ὁ ὅτι Heb. 7. 2. id est. Φέρε εἰπεῖν Porphyr. οἷον δὴ λέγω Plato. exempli gratiâ.

Dubitandi.

DERIVATÆ. πῃχὸν 1 Cor. 16. 6. πῆχα που, ἴσως που Bud. πῆχ' ἄν Iλ. α. 205. forsitan.
Poet. αἴκε Iλ. α. 207. αἴκεν Iλ. δ. 98. αἴκέν πως Iλ. α. 66. αἴκέ ποθι Iλ. α. 128. si fortè.

Interrogandi.

PRIMITIVÆ. ἆρα Aristoph. ἦ Ibid. an, num?
DERIVATÆ. πότερον utrum Joh. 7. 13. Poet. πῇπε quare Iλ. α. 202. pro πῇποτε.

Jurandi.

PRIMITIVÆ. νὴ Aristoph. Plut. 1. 2. 17. μὰ Iλ. α. 234. per μὰ non per Aristoph. Plut. 1. 1. 22. ὄμνυω cum verbo ὀμνύω vehementiam addit apud Demosthenem; ὤμοσε ὄμνυε.

Particulæ Naturales, sive Passionum Eruptiones.

ὦ ô Aristoph. ὠὴ oh Iλ. α. 475. αὖ heu. ἆ hau Aristoph. ἆ, ἆ, ἆ, ha, ha, ha. Euripid. ἒ ἒ eheu Æschyl. πάππαι papæ Plato. ὤπποι proh Dii! Iλ. α. 254. φεῦ heu Anthol. ὀὶ væ Matth. 11. 21. εὐοῖ evohe Demosth. pro coron. εὐὰν evan. Pausan. πάππα compellatio patris Oδ. ζ. 57. μαμμᾶν matris Aristoph. Nub. ἄππα Anthol. πάππα Iλ. δ. 412. senioum.

Conjunctio.

COPULATIVA. καὶ &c. τὲ que. Poet. ἠδὲ & Il. α. 334. καὶ δὴ Demosth. καὶ δὴ καὶ Plato. καίτοι καὶ Plut. καὶ μὰ δὴ καὶ Isocrat. καὶ μήτοι καὶ Demosth. ἀγαὶ δὴ καὶ Liban. Poet. καί νυ Hesiod. atque etiam; μηδὲ Lucian. μήτε Luc. 9. 3. οὐδὲ Matth. 9. 17. οὔτε Act. 25. 8. nec, neque.

CONTINUATIVA. καὶ ἀεὶς Plato. ἀεὶς ἢ Demost. ἀείτε Plato. ἀεὶτε Herod. ὁπὶ ἢ Apollon. ὁπί τε Thuc. ἔπ ἢ Plato. ἔπ τοίνυν Demost. καὶ ἔπ ἀεὶς τύποις Demosth. ἐπὶ πᾶσι τύποις Luc. 16. 26. καίτοι καὶ τῶτο Demosth. præterea.

DISJUNCTIVA. ἢ Marc. 7. 11. Poet. ἠὲ Il. α. 146. vel.

DISCRETIVA. πλὴν Aristoph. ἀλλὰ Rom. 5. 14. Poet. ἀτὰρ Il. α. 166. αὐτὰρ Il. α. 333. sed ἀλλ' ἔν Demosth. ἀλλ' ἔν γε Aristot. ἀλλάμὴν Lucian. ἀλλάγε Bud. ἀλλὰ καὶ Xenoph. ἀλλά τοι, ἀλλὰ μέντοι Plato. ἀ μὴν ἀλλάγε Isocrat. ἀ μέντοι ἀλλὰ, ἀ μέντοι ἀλλάγε Plato. πλὴν ἀλλὰ Lucian. πλὴν καὶ Aristot. veruntamen. Poet. ἤπερ quàm Il. α. 260.

CAUSALIS. ὡς 1 Pet. 1. 19. ἵνα Joh. 16. 1. ὥςτε Aristoph. Poet. ὄφρα Il. α. 147. ut. χάριν, χάριτος χάτε Hesiod. χάριν, χάριτι Xenoph. χάριν αὐ Demosth. μὴν χὅ Thuc. χὅ δὴ, χὅ δήπτε Plato. etenim. ἐπεὶ Luc. 1. 34. ὅτι Joh. 8. 44. ὅτι τοι Plato. διὸ 2 Pet. 1. 20. διότι Luc. 1. 13. διότιπερ 1 Cor. 8. 13. διὸ καὶ Plato. ἀνθ' ὧν Luc. 1. 20. ἀνθ' ὅτι Demosth. ἐφ' ὅτῳ Lucian. Poet. ἐπεὶ Il. α. 156. ὁπὶ, ὁπόταν Aristoph. quoniam.

CONDITIONALIS. εἰ Matth. 4. 3. ἄν Joh. 20. 23. ἐάν 1 Tim. 3. 15. ἤν Il. α. 90. εἴγε Od. ε. 206. εἴπερ 2 Thess. 1. 6. εἰ δὴ Il. α. 294. ἤπερ Xenoph. ἐάν ἄρ Heb. 6. 3. si. ἐπειδὴ Luc. 11. 6. ἐπείπερ Rom. 3. 30. ἐπειδήπερ Luc. 1. 1. ἐπείτοι Demosth. Poet. εἴκε Il. ε. 131. εἰ δέκα Od. ξ. 298. ἐπείκε Od. λ. 220. quandoquidem. ἐὰν ἢ δὴ Aristoph. Nub. κἂν εἰ Aristoph. quod si. εἰ μὴ Rom. 9. 29. εἰ ἢ μὴ Joh. 14. 2. εἰ ἢ μήγε Mat. 6. 1. εἰ μή πε γε Aristoph. Nub. ἤν μὴ Thuc. ἐὰν δὴ μὴ Aristoph. Nub. ὅπ μὴ Plato. ἀλλ' εἰ μὴ Plut. πλὴν εἰ Plato. πλὴν ἐὰν Isocrat. πλὴν ὅπ Aristoph. πλὴν ἄν Plato. πλὴν ἀλλ' ἤ Aristot. πλὴν ἀλλ' εἰ Lucian. nisi. πλὴν εἰ μὴ Theophr. πλὴν ἄν μὴ Plut. πλὴν ἐὰν μὴ Theophr. ἐκτὸς εἰ μὴ Lucian. sin minus.

ILLATIVA. ἄρα Matth. 12. 28. ἦν 1 Cor. 6. 15. ἄρα ἦν, ἄρ ἦν Plato. ἦν ἄρα Philo. ἄραγε Matth. 7. 20. τοίνυν Luc 20. 25. τοιγαροῦν 1 Thess. 4. 8. τοιγάρτοι Isocrat. διὰ τῶτο Matth. 12. 31. Poet. τώ Il. δ. 410. igitur.

ADVER-

ADVERSATIVÆ. κἄν Joh. 8. 14. κἤν Anthol. καίπερ Phil. 3. 4. καίτοι Plato. εἰχὴ Ariſtot. ἤν χὴ Anthol. Poet. πὴρ Iλ. α. 131. quamvis ὅμως 1 Cor. 14. 7. μὲν Plato. ὅμως ϑ Demoſth. ὅμως μὲν Bud. ὅμως μὲϑ τοι Joh. 12. 42. ἀλλ' ὅμως Demoſth. Poet. ὅμπως Iλ α. 562. ὅμπως Sophoc. tamen.

CORRESPONDENTES. μὲν, δὲ quidem, verò Matth. 9. 28. poſt omnes dictiones. μέν. priori loco ſemel, δὲ poſteriori ſæpius adhæret; Ariſtoph. Plut. act. 1. ſc. 2. v. 106. μὲν; 107. ϑ, 108, 109, 110, 111. τὲ, τὲ que, que Iλ. α. 544. τὲ, χὴ &, & Hebr. 2. 11. τὲ ſemel, χὴ ſæpius ponitur. ὃ μὲν, ὃ δὲ Matth. 9. 38. τὸ μὲν, τὸ ϑ, τὸ μὲϑ, τὸ ϑ Bud. τῇ μὲϑ, τῇ δὲ Ariſtot. τῦτο μὲϑ, τῦτο ϑ Demoſth. ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ Bud. partim partim. ὀν μὲϑ τῇ ὀδῖ ϑάτερα. ὀν ϑ τῇ ὀπὶ ϑάτερα. ὀδὶ τὸ ϑ μὲϑ. ἐπ' ἐκεῖνα ϑ. ἐπὶ ϑάτερα μὲϑ, ἐπὶ ϑάτερα ϑ Bud. ultra, citra. μᾶλλον, ἤ potiùs, quàm Iſocrat. πρὶν, ἢ Act. 7. 2. priùs, quàm. μὴ μόνον, ἀλλὰ χὴ non ſolùm, ſed etiam Xenoph.

Vox quævis ſolet in formam tranſire rogandi, Cum variante tono tamen, & cum diſpare puncto.
Veſtri. Cujus veſtri? Pamphili. Pamphili? Ter. Andr.

Eſt etiam, triplici à ſenſu, vox digna notatu, Infinito, Inter-que-roganti, Reddi-que-tivo; Π, τ producunt geminas præpoſita ſequentes.

πὶ quando Luc. 4. 25. πόπε quando? Mat. 25. 39. τότε tunc Act. 1. 12.
ϑὶν unde Matth. 12. 44. πόϑεν undę? Mat. 13. 27. τόϑεν indè Apol. Arg. 2.
ϑὶ ubi Od. ξ. 73. πόϑι ubi? Iλ. γ. 630. τόϑι ibi Od. ο. 239.
ὁσάκις quoties 1 Cor. 11. 25. ποσάκις quoties? Matth. 23. 37. τοσάκις toties Anthol.
πίνα quando 2 Cor. 3. 15. πηνίκα quando? Ariſtoph. τηνίκα tunc.

Forma Adjectivi tripla vult pari in ordine poni.

ὅϑ quantus Apoc. 21. 16. πόσος quantus? Luc. 15. 17. τόσος tantus Iλ. β. 120.
ὁῖϑ qualis Matth. 24. 21. πῖϑ qualis? Luc. 5. 19. τῖϑ talis Iλ. γ. 46.

SYN-

SYNTAXIS.

REgulat appoſitas Syntaxis congrua voces:
Pars eſt Concordantia; parſq; Regentia vocum
Dicta triplex; cum ſit tantùm Concordia duplex:
Et Verbum Subſtantivo unit, & Adjectivum.
Sic Regimen pariter duplex; Caſûſque, Modique eſt.
Nec ſolæ Partes, ſed Particulæ quoque præſtant
Officium Concordandi, officiumque Regendi.

Concordantia.

Reg. 1ª.

[1]Verbum, Perſonâ & Numero, cum nomine recto
[2]Perſonâ, Genere, & Numero, caſuque cohæret
Cum Subſtantivo Adjectivum; utì mobile fixo:
[3]Nec vinclum concors Vocum interruptio ſolvit.
[4]Prima ſolet Perſona, ſecundaque ſæpe ſileri; &
Tertia, ſi repetenda ſit; [5]Articuluſve ſequatur;
[6]Aut ſi vox facilè in verbi ſit cognita ſenſu;
Nempe homines, vel homo: vel [7]verbum Subſtantivum

[1]Mons parturit, naſcitur mus Adag. [2]Mala mens, malus animus T
[3]Nemo ſaltat ſobrius Cic. Retulit Ajax eſſe Jovis pronepos Ovid. [4]
dixeris, æſtuo, ſudat Juven. [5]Bene vixit, qui bene latuit Adag. i.
ille. En dextra, quem aiunt portare penates Virg. i. e. illius. [6]I
aiunt, ità prædicant Ter. [7]Homo bulla Adag. quot homines, tot ſe
tentiæ, Ter.

Reg. 2ª.

[1]*Singula Græciſmus Neutris pluralibus addit*
Verba; [2]*Duali itidem duo Singula Nomina verbo.*
[3]*Unus, & εἷς cum Plurali numero*; ἔιχοσι *Primo.*
Nec numero, genere, aut caſu vult Attica ſtringi
Syntaxis: conjungit enim [4]*Plurale duali*;
[5]*Maſculeum cum fæmineo*; [6]*cum nomine recto*
Quintum etiam caſum: tripla ſic concordia diſcors.

Sub

ubſtantivum aliquando ſtruit cum Subſtantivo,
nquam Adjectivum, Syntaxis : [8]Rara Latinis.

ἰκ ἀρίζᾳ κακὰ Od. θ. 329. [2]δαιτὶ θαλείσῃ τε καὶ Ἀγλαΐαις τε Il. α. 6. [3]viginti unus. εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἐνιαυτῶν 2 Reg. 24. 18. εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν Dan. 10. 13. [4]ὀφθαλμῷ λυοῖν Ariſt. γαῖ δ' ἔξιμεν Sophoc. πᾶσα Ἱεροσόλυμα Matth. 2. 3. πᾶσθ' ἕρπας ἀνέντων Luc. 2. 13. [5]ζωὴ αἰωνιος Rom. 6. 23. ἄμπω τέτε ἡμέρα Xenoph. φίλε τέκνον Il. χ. 84. [6]ἱππότα Νέστορ Il. β. 336. [7]δῦναι ἀνέρα πήσασι Heſiod. [8]ficus anus. Plin. i, e. annoſa.

§. 32.

[1]Congruit Articulus, duplici ratione, relatus ;
nquam Adjectivum cum Nomine, quod præit ; atqui
ſum, à voce ſequenti ſe prope, ſumere gaudet.
Articulum Præpoſitio præpoſta gubernat.
Si Subſtantivo Syntaxeos ordo relatum
æſtituat, ligat articulus ſibi ſubſtantivum.
Hic propius notat è binis, diſtantius Ille.
[1]Græca ſui caſum Syntaxis Subſtantivi,
uod præit, Articulo apponit ; neque rarior uſu.
Præpoſitivus ὁ voci, cui præfigitur, affert
Emphaſin ; & ponit [7]diſcrimen ; obitque [8]relati
minis officium ; & [9]textum Syntaxeos ornat.
bnuit & [10]rem, & [11]perſonam, ſine nomine creber.
uin cum præpoſito & caſu, pro [12]nomine ſervit.
ſpondet [13]voci hic ὁ μὲν, ille ὁ δὲ ; Græca Latinæ.
Caſus ſi recti duo verbo utrinque cohærent ;
editus articulo præit, & poſtponitur orbus.

Jovis ſtella, quæ dicitur Phaëton Cic. [2]nympæ, cum quibus illa choros agitabat Virg. [3]populo ut placerent, quas feciſſet fabulas. Eunuchum quem dediſti nobis, quantas turbas dedit Ter. [4]Agricolæ contrarium eſt paſtoris propoſitum ; ille fructum è terrâ ſperat, hic è pecore Columel. [5]μνημονεύσατε τὸν λόγον ὃν εἶπον Joh. 15. 20. [6]ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος Joh. 1. 1, ἐγώ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς Joh. 10. 11. [7]Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς Mat. 3. 1. [8]Ἰακὼβ ὁ τὸν Ἀλφαῖον Mat. 10. 3. [9]διεξόδους ἐυρέσθαι τὰς τε τῆς ἀπολαύσεως γνώμας, καὶ τὰς τῆς φαύλης διαθέσεως Iſocrat. [10]τὰ τῷ Θεῷ, καὶ τὰ τῷ Καίσαρι Mat. 22. 21. [11]τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν Apoc. 3. 14. [12]πρὸς τὰς πρὸς Μάρθαν καὶ Μαρίαν Joh. 11. 19. [13]οἱ μὲν τὰς φίλας παρόντας μόνον τιμῶσιν, οἱ δὲ καὶ μακρὰν ὄντας ἀγαπῶσι Iſocrat. [14]Ἦν ὁ λόγος Joh. 1. 1.

Reg.

Reg. 4ª.

[1]Neutrum Adjectivum; [2]ſermonis clauſula; vel vo
[3]Technica; [4]flecti & neſcia; vel modus [5]Infinitus;
Vim Subſtantivi ſimilem conſciſcit & uſum:
[6]Queis Græci Articulum ſoliti præponere neutrum.
[7]Maſculeum vel [8]fæmineum ſine ſubſtantivo
Sæpius occurrit, ſupplente vocabula ſenſu.
Si verbum excipias titulo ſub nominis uno
Syntaxis cenſet, quicquid variabile caſu eſt.

[1]Omnia Cæſar erat Lucan. quantum nummorum, tantum fidei Juv. cœlo deſcendit Γνῶθι σεαυτὸν Juv. [3]Arma, Virum, nonne hoc ſpum ſum? Perſ. [4]clarum manè feneſtras intrat. Euge excute totum Pe [5]ſcire tuum nihil eſt Perſ. [6]τὰ κρυπτὰ τ̃ καρδίας. 1 Cor. 14. 25. τ ὑμεῖς ὅταν εἴπω Demoſth. [7]amicus alter idem Adag. rari quip boni Juv. [8]jam defeciſſet calda miniſtros Mart.

Reg. 5ª.

[1]Subſtantiva rei ejuſdem; & [2]vox quæ rogat, & qu
Reſpondet; pariter caſu nectuntur in uno:
[3]Mutat reſponſi interdum altera regula caſum.
[4]Quæſtio per cujum, Genitivo ſolvitur; [5]at ſi
Facta per obliquum cujus; meus, & tuus, & quot
Talia, redduntur vocis, cui propria, caſu.
[6]Verbum aliquod quoties, [7]Adjectivumve locatur
Inter Subſtantiva, quibus numeruſve, genuſve
Diverſum eſt; rectè utrumvis concordat utrivis.
[8]In Poſſeſſivis ſua Primitiva lateſcunt
Sæpius; Adjectiva quibus collata ligantur.
[9]Paſſio, vel Subſtantivi Pronominis uſus,
Uſq; mei, &c. tantùm; [10]poſſeſſio ſed meus &c. opta
[11]Iſte frequens vituperii nota, laudis & ille eſt.
[12]Poſt idem veniunt ac, qui, atque Latinius; haud cu
[13]*Vult communi uſu Pronomen Poſſeſſivum*
In Primitivi Genitivum vertere Graius.
[14]Poſſeſſivo uſus, vice Principis, optimus Author.

[1]Marcus Tullius Cicero Conſul Cic. [2]quid meritus es? crucem. non dixi? dixiſti Ter. [3]quanti ſtetit? multis minis Plaut. [4]cuj
pecu

pecus ? Ægonis Virg. [1]cujus codex ? meus, noſter, &c. [2]quid niſi vota ſuperſunt ? Ovid. [7]animal plenum rationis, quem dixere hominem Cic. paupertas onus viſum eſt, Ter. [3]noſtros vidiſti flentis ocellos Ovid. laudabant meas fortunas qui haberem, Ter. veſtrâ, qui dixiſtis, hoc maximè intereſt Cic. meâ unius operâ. meum ſolius peccatum. voluntati veſtræ omnium pareo Cic. [9]cæcus amor ſui Hor. [10]quiſque ſuæ faber fortunæ Hor. [11]iſtum æmulum pellito Ter. Tu Maximus ille es Virgil. lib. 6. [12]animus te erga idem eſt ac fuit Ter. idem eſt qui fuit, Cic. idem animus nunc atque olim Plaut. [13]Πάτερ ἡμῶν Mat. 6. 9. [14]Arma Dei Vulcania i.e. Vulcani Virg. ut facilè ſcires deſiderio id fieri tuo. i. e. tui Ter.

Regimen.

eg. 1a. Nominativi.

[1]Subſtantivum, ſeu [2]Paſſivo ex ordine, Verbum
dſciſcit poſt ſe rectum ; ſi non ſit Agentis.
[1]Ira eſt furor Hor. [3]cur ego ſalutor Poeta Hor. ego incedo Regina Virg.

eg. 2a. Accuſativi.

Proprius Activis Accuſativus adhæret
mnibus ; aut [1]ſolus, comes aut cum complice caſu.
Nonnullis quartum Perſona reduplicat, & res :
ualia verba [2]rogo, [3]doceo, [4]induo, & [5]exuo, [6]celo.
x duplici activo adſciſcunt Paſſiva remotum.
[1]Hoc, quod, id, unum, & plura ſolent neutralia verbis,
um quovis ſocio, ſuperaddi hærentia, caſu.
ura duplum per Epexegeſin habentia caſum ;
t [9]facio, [10]ſtatuo ; [11]& ſimilis non paucula claſſis.
[12]Cognato accipiunt quartum Neutralia ſenſu.
[13]Juro ſibi quartum, per quem juratur, adoptat.
mnia caſu effert quarto ferè verba Vetuſtas ;
t [14]potior, [15]veſcor, [16]fungor, ſic [17]utor, [18]adulor,
[19]parco & [20]noceo : Comœdi his plura miniſtrant.
[21]*Dico, vel* [22]*facio quartum, cum voce notanti*
l bene vel malè, ſeu res ſeu Perſona ſit, optat.

[1]Veritas odium parit Ter. [2]poſce Deos veniam Virg. [3]cur te literas doceo ? Cic. [4]induit ſe calceos, [5]quos priùs exuerat Ter. [6]celo te

hanc

hanc rem Ter. [7]rogatur ſententiam Cic. doceri motus Ionicos [8]hoc unum vos oro. quod te obteſtor. id operam do Ter. [9]faci Deum Ter. [10]quem regem conſtituerat, Cæſ. [11]victorem appe Aceſten. Virg. [12]Bacchanalia vivunt i. e. vitam Bacchantium olet lucernam i. e. odorem lucernæ Adag. [13]juro Deos Mart. ζω ὑμᾶς κύριον 1 Theſſ. 5. 27. [14]potiri commoda Ter. [15]veſci ros Prop. [16]fungi officium. [17]abuti operam Ter. [18]adulari fu Col. [19]parcere pecuniam; [20]nocere hominem Plaut. [21]ἀπόντα κα λέγειν, παρόντα καλῶς Epigr. [22]τοὺ μισοῦντας καλῶς ποιεῖν Mat. 5.

Reg. 3ª. Genitivi.

Memb. 1. poſt Subſtantivum.

[1]Nomina ſi duo concurrant in diſpare ſenſu,
Poſterius ſolet in caſu ſervire ſecundo.
Subſequitur [2]duplex Genitivus duplice ſenſu.
[3]Adjectiva ſuum Pluralia Subſtantivum
In caſu quandoque volunt variare ſecundo.
[4]Nomen amat, cui nexa relatio, ſæpe Dativum.
[5]Laus vult, & [6]vituperium ſe jungere ſexto;
[7]Communi tamen ambo ſolent gaudere ſecundo.
Quin & Sum, ſi ſubnuitur [8]poſſeſſio, vel ſi
[9]Officium, ſibi vult caſum ſociare ſecundum.

[1]Heſperidum mala Adag. [2]quæ ſit quærela hominum frontis tuæ [3]nigræ lanarum Plin. κυκλώπειοι ἀφὶ γυνέων Iſocr. Cœli convexa V [4]Urbi pater Lucan. [5]homo antiquâ virtute Ter. [6]es nullâ fide [7]Lentulum eximiâ ſpe, ſummæ virtutis adoleſcentem, Cic. Pompeii eſſe ſcis, Cic. [9]Adoleſcentis eſt, Cic.

Memb. 2. poſt Adjectivum.

Gignendi inducunt caſum Adjectiva [1]timoris,
[2]Notitiæ, & [3]deſiderii, & queis [4]cura notatur,
[5]In-que-nocentia, [6]parſi-que-monia, queiſve [7]poteſta
Queiſve [8]memoria: quæque his ſunt contraria dictis.
[9]Part'cipium, ſi ſumatur pro nomine, caſum
Ignotum verbo, Genitivum rite gubernat:
Part'cipium Actûs ſenſu; habitûs, conſtructile nome
Adjectivum & in [10]-ax; [11]partitivéque recepta
Nomina, utì [12]numerale, [13]gradus duo com-que-parandi

V

ox etenim partis, Genitivum totius effert.
æca pares caſus; item [14]-ικὸς *vel* [15]-τικὸς *optant.*

[1]Timidus Deorum Ovid. impavidus ſui Claud. [2]gnarus rei-publicæ. ignarus officii Cic. [3]cupidus pacis Hor. faſtidioſus literarum Cic. [4]ſtudioſus eloquentiæ Quin. negligens amicorum Tac. [5]integer vitæ Hor. avaritiæ reus Cic. [6]æris ſui parcus, alieni prodigus Sall. [7]ſui potens, iræ impotens. Liv. [8]memor ſui, meriti non immemor Virg. [9]fugitans lites i. e. nunc fugit; litium Ter. i. e. ſemper, patiens inediæ Sall. [10]tempus edax rerum Ovid. [11]quiſquis Deorum Ovid. [12]ſapientum octavus Hor. [13]major juvenum Hor. placidiſſime ſomne Deorum Ovid. [14]φρενῶν ποιητικὸς Anthol. [15]ὀυχαὶ λυτήριαι δεσμάτων Ariſtot.

emb. 3. poſt Verbum.

[1]Junge rei monitæ Genitivo verba monendi;
erba etiam, quibus eſt vehemens affectio mentis;
t [2]vereor, [3]faſtidio, [4]miſereor, [5]miſereſco;
ura, quibus ratio rectrix incluſa ſiletur:
[6]*Senſus verba ligat Syntaxis Græca ſecundo;*
Impropriè quarto, [8]*propriè ſed verba videndi.*
Hæc; [9]*parco,* [10]*excello,* [11]*incipio,* [12]*appeto,* [13]*deſino,* [14]*ſedo,*
Impero, [16]*differo,* [17]*diſto,* [18]*deerro; pluraque caſu*
æcè freta ſecundo: [19]Participoque Latinè.

[1]Adverſæ res admonent religionum Liv. [2]neque hujus non ſis veritus fœminæ Ter. [3]faſtidit mei Plaut. [4]miſerere laborum. [5]miſereſcite regis Virg. [6]αἰδάνομαι λόφῳ Ariſtoph. ἤκουσα φωνῆς Act. 22. 7. ὀσφραίνῃ οἴνου Anth. ἰχθύων μὴ γεύεσθε Pythag. γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι 1 Cor. 7. 1. ὑδρὶς πώποτε Σωκράτους ἤλν ἀσεβὲς προσῆντο οὐδὲν Xenoph. [7]ἤθετο τὸ πρᾶγμα Demoſth. ἤκουσα φωνὴν Act. 26. 14. ὀσφραίνῃ κρέας Ariſtoph. ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ Joh. 2. 9. καθάπτεσθαι θύρης Ἄρπα Ια. o. 127. [8]ἰδεῖν τ θάνατον Luc. 2. 26. [9]φείδιο σίτου Heſiod. [10]Παλαμήδης ἐπρέπε ἦλν ἐφ' ἑαυτῇ σοφίᾳ Xenoph. [11]ἄρχεσθαι λόγου Demoſth. [12]εἶπε ὁπλοποιὸς ὀρέγεσθαι 1 Tim. 3. 1. [13]πέπαυσθαι ἀνδρὸς 1 Pet. 4. 1. λῆγε θεοῦ Ια. a. 210. [14]παύου σὺ τῆς ὕβρεως Iſocrat. [15]ἄρχειν ἦλν ἐθνῶν Marc. 10. 42. [16]ἀσὶς ἀστέρος διαφέρει 1 Cor. 15. 41. [17]διέχει τ ἱππείου Thuc. [18]διαμαρτάνω τ ὁδοῦ Thuc. [19]ſervum ſui participat conſilii Plaut.

eg. 4ª. Dativi.

Voces ſubnectunt, ſenſu poſcente, Dativum
exilium; quibus eſt [1]collatum aliquid vel [2]ademptum;

Voces

Voces nempe, ſubeſt queis ſignificata [3]voluptas,
[4]Utilitas, [5]bonitas, [6]favor, [7]auxilium, [8]unio; queis [9]f
-ducia, [10]com-que-paratio, & [11]iracundia, [12]pugna,
[13]Imperium, [14]vicinia, & [15]æquiparatio, & [16]apti-
-tudo, & [17]declaratio: vel contraria ſenſu.
Quartum pauca; [18]rego, [19]juvo, [20]lædo, offendo, [21]gubern
Verba Dativo hærent ſenſum referentia [22]dandi; u
[23]Debeo, [24]ſolvo: vel [25]dicendi; [26]blandior, [27]opto:
[28]Plura notæ alterius, ratio quæ monſtrat & uſus.

[1]Mihi nec ſeritur nec metitur Plaut. uxori nubere nolo Mart. [2]mihi
tibi & aliis dempſeris moleſtiam Ter. [3]non diſplicuiſſe meretu
feſtinat, Cæſar, qui placuiſſe tibi Mart. [4]cibus utilis ægro. Ne
mihi noceat, quod vobis ſemper, Achivi, profuit ingenium Ovi
[5]ſis bonus tuis Virg. ingenio fama maligna Ovid. [6]æqua Ven
Teucris, Pallas iniqua fuit Ovid. [7]opitulari rei-publicæ Cic. dan
noſus pecori Ovid. [8]humano capiti cervicem jungere equinam Ho
ne vita orationi diſſentiat Cic. [9]fidere nocti Virg. prudentiæ dif
dere Cic. [10]parem verbis vitam agere Cic. fortuna impar anim
Ovid. [11]hominibus iraſci Cic. peccanti mitis Stat. [12]pugnare am
ri Virg. num tali viro pacatus? Cic. [13]egomet mihi impera
Ter. cupiditatibus ſervire Cic. [14]falſa veris finitima Cic. minift
rio ſceleris me removi Ovid. [15]æqualis dactylo ſpondæus Cic. pa
lùm ſepultæ diſtat inertiæ celata virtus Hor. [16]ô hominem mil
ſemper aptum! Cic. [17]aperi nobis ænigma Plaut. nolo vobis claud
commodum Ter. [18]regere populos. [19]audentes fortuna juvat Vir
[20]numina læſit Ovid. offendunt Jovem Mart. [21]gubernare orbe
Cic. [22]do tibi Naumachiam Mart. tibi mitto ſalutem Ovid. [23]v
tam tibi debeo Ovid. [24]funeri paterno juſta ſolvere Cic. [25]dic m
hi, Muſa, virum Hor. [26]ibi blandior uni Ovid. [27]vovere Deo Li
[28]id quod antea petenti denegaverat, ultro pollicebatur Cic. fo
tunæ laqueum mandare Juven. fructus non reſpondet labori Ovi
literas tibi fero Plaut. rus tibi vendo tuum Mart. regum eſt pa
cere ſubjectis Virg.

Vocibus annectit [1]ratio Paſſiva Dativum;
Sic, quæ proveniunt à verbis, in [2]-bilis & [3]-dus:
Græcorum pariter finales in [4]-τέον & [5]-τός.

[6]Verbum ſum, ſenſu quoties effertur habendi,
Junge Dativo; & ſi [7]laudi [8]probróve ligetur,
[9]Lucro vel [10]damno, gaudet geminare Dativum.

Sic [11]habeo, [12]duco, [13]do, [14]verto: Plura leguntur.
[15]Pronomen caſu inſeritur, ſine lege, Dativo.

[1]Honeſta bonis petuntur Cic. [2]flebilis omnibus, nulli flebilior quàm tibi Hor. [3]ſpectandæ vobis an exigendæ fabulæ Ter. [4]βαθύτιον μοι Plut. [5]ζητητὸν ἀνθρώποις Sophocl. [6]eſt mihi domi pater. cui nunc cognomen Iulo Virg. [7]id ſibi an laudi putat fore? [8]ea res mihi infamiæ eſt Ter. [9]ſapienti lucro eſt ſumptus Plaut. [10]exitio eſt mare nautis Hor. [11]me tibi habes deſpicatui Plaut. [12]laudine an vitio duci factum oporteat Ter. [13]veritus ne ſibi crimini daretur Cic. [14]timuit ne ſibi quis vitio verteret Hor. [15]ſuo ſibi hunc jugulo gladio Ter.

Reg. 52. Ablativi.

[1]Cauſa, [2]moduſve, vel [3]inſtrumentum, unde actio prodit,
Vocibus adduntur caſu, auxiliaria, ſexto.
Sic [4]pretium [5]exceſſuſque rei; ſic indita [6]forma;
[7]Quali-que-tas, ſeu [8]circumſtantia, ſive character,
Queis res vel perſona affecta eſt, ſive notata.
[9]A nullâ Subſtantivum ſi voce regatur,
Cum participio ſe ponit in Ablativo.
[10]Participio interdum excluſo, [11]vel Subſtantivo:
[12]Congruit & verbo perſona, repoſtaque ſexto eſt.
[13]Poſcit, dempto quàm, gradus is, qui comparat; ut vox
Proximior, ſexto caſu conjuncta, ſequatur.
Vox [14]*tripla ſe graduum in Syntaxi mutua ponit.*
[15]Naſcendi verbum hæret ſexto, à quo fit origo.
Regula, pro caſu [16]*abſo-que-luto,* [17]*com-que-parato.*
Caſu & [18]*naſcendi, genitivum Græca gubernat.*
[19]Uſus, [20]opus, [21]fungor, [22]fruor, [23]utor, [24]gaudeo, [25]lætor,
[26]Nitor, [27]glorior; hæc & [28]plura regentia ſextum.

[1]Trepidare metu Virg. [2]celeritate geſtum eſt Cic. [3]digito compeſce labellum Juv. [4]ſtetit multo ſanguine. centum talentis Liv. [5]quanto doctior, tanto ſubmiſſior Cic. [6]bonâ formâ Ter. [7]homo ornatiſſimus loco, ordine, virtute, ingenio, nomine Cic. [8]conſilia primâ ſpecie læta, tractatu dura, eventu triſtia Liv. major natu Ter. [9]ſæpe premente Deo fert Deus alter opem Ovid. [10]nil deſperandum eſt Teucro duce & auſpice Teucro Hor. ἐμοῦ μόνης Sophoc. [11]ἀπροθυμούμενος Rom. 7. 6. ὕστερος Ariſtot. [12]te volente miſiſti Quint. te vidente, vides Plaut. [13]tunica pallio propior Ter. [14]καλὸν τὸ μὴ ζῆν, ἢ ζῆν ἀθλίως Menand. πρῶτός μου ἦν Joh. 1. 15. μεγάλη ἐντολὴ Matth. 22. 38. [15]patre certo

naſci. Cic. [16]ἐκλανθάνομαι τῆς διαιωνίου ἐλπίδος ὁ κωφὸς Matth. 9. 33. [17]χρείαν ἀνὴρ μαχέδυμος ἢ ἰσχύϊ Prov. 16. 32. [18]Τελευτᾷ ἐγκυνήθη ὁ Αἴας Iſoc. [19]nunc viribus uſus. [20]nunc animis opus Virg. [21]fungor munere Cæſ. [22]fruor ingenio Ter. [23]uti foro Ter. [24]ſanguine gaudere Ovid. [25]lætari ſec'lo Virg. [26]ſpe nitor Cic. [27]gloriari nominibus veterum Cic. [28]non me dignor honore Virg. viri apud majores noſtros ob virtutem honore dignati ſunt. Cic.

Regimen caſuum variorum.

Reg. 6ª. Accuſativi vel Genitivi.

[1]Verba obliviſcor, [2]memini, [3]ſimilique notatu
Cætera quartum aliquando regunt, aliquando ſecundum.

[1]Oblitus ſum mei Ter. obliviſcere Graios Virg. [2]dulce eſt meminiſſe laborum Virg. numeros memini Virg. [3]recordor meriti; triumphos Cic.

Dativi vel Genitivi.

His [1]ſimilis, [2]proprius, [3]communis, [4]diſſimiliſque,
Et [5]contrarius adde Dativum, aliquando ſecundum.

[1]Non lac lacti ſimilius, quàm hic tui, tuque hujus Plaut. [2]tempus mihi proprium. libertas propria humani generis Cic. [3]mare commune omnibus Plaut. commune eſt omnium artium Cic. [4]ſuo generi diſſimilis Sen. diſſimilis ſui Cic. [5]voluptas honeſtati contraria. vitia virtutum contraria Cic.

Genitivi vel Ablativi.

Hoc genus [1]accuſo, [2]abſolvo, [3]damnove ſecundum
Admittunt culpæ aut pœnæ; [4]generalius & cùm
Sit nomen ſceleris, ſexto conceditur uti.
[5]Copia queis inerit, contrà vel [6]inopia, caſum
Sextum ſæpius illa præoptant, illa ſecundum:
Quin ambos in utriſque regendos ſuggerit uſus.
[7]Paſſio ſi verbo ſuberit caſum addere ſextum
Præpoſiti ſolet Elleipſis, cauſæque ſecundum.
[8]Æſtimo, [9]vendo, emo, [10]conſto, [11]habeo, [12]ſimiliſq; farina
Plura, ſolent caſum ſibi conciliare ſecundum
Sæpius Adjectivi, ſextum Subſtantivi.
[13]Dignus & [14]indignus, [15]potiorque adſciſcere ſextum
Præcipuè cupiunt, non averſata ſecundum.

[16]*Sortior*, [17]*accuſo*, [18]*damno*, [19]*abſolvo*, [20]*impleo*, [21]*privo*, [22]*Conſequor* & [23]*fruor*, & [24]*contemno*, [25]*negligo*, [26]*curo*, *Græca loco genitivi aliquando regentia quartum.*

Accu

[1] Accuſare conjurationis, criminibus Cic. inſimulo avaritiæ Ter. criminibus Ovid. [2] abſolvere injuriarum Cic. ſuſpicione Liv. [3] condemnat ſceleris generis ſuum, condemnabo eodem te crimine Cic. damnatus laboris Hor. mortalitate Senec. capite Cic. [4] Milo ſcelere ſolutus eſt Cic. [5] divitiis abundat Ter. lactis abundo Virg. plenus honoribus Plin. plenus rimarum Ter. [6] eget auxilio Ovid. indigeo patris Ter. curis vacuus Cic. tempus vacuum laboris Ter. [7] animo angor animis pendemus Cic. animi ſe angebat Ter. animi pendeo Cic. lætor malorum, miror juſtitiæ. [8] eſtimo magni Cic. flocci Plaut. unius aſſis Catul. tribus denariis Cic. [9] vendere pluris Hor. auro Virg. emo pluris Juvenal. denario Cic. vili Plaut. [10] conſtat minoris Cic. auro Plaut. [11] habere penſi Tacit. odio Plaut. [12] licet pluris Hor. parvo precio Mart. facio maximi; flocci Ter. duco parvi, puto magni Cic. parvi curo. æqui conſulo Ter. [13] dignum laude virum Muſa vetat mori Hor. ſuſcipe curam dignissimâ tuæ virtutis Cic. [14] indignus genere Ter. avorum Virg. [15] potiri ſceptris Virg. rerum Cic. [16] Ἁλώσῃ ἡμικλήρῳ Dem. ἔδεσμα Ariſtot. [17] κατηγορῶ πονηρίαν Xen. ψεῦδος Dem. [18] καλαγνώσκειν φόνα Lyſ. θάνατον Iſocr. [19] ζυζῶ ἀμυδρῶς Lucian. ἀμάρτημα Dem. [20] πλήθω καρπῶν Phocyl. ἡδονῇ Soph. [21] ἀπορρεῖν ἀγαθῶν Xen. χρήματα Iſocr. [22] πυχεῖν ζωπυρίας 2 Tim. 2. 10. πάλη Eurip. [23] ἀπολαύειν παρόντων Iſocr. ὠφελεῖσθαι Theophr. [24] ἀλιτηριῶν παιδείας Heb. 12. 5. ἔχθρα Ariſtot. [25] ἀμελεῖν αὐτῆς Heb. 8. 9. ὑμᾶς 2 Pet. 1. 12. [26] ὀπτιμελεῖσθαι αὐτῶν Luc. 10. 34. τιμῶν τι Xenoph.

Dativi vel Accuſativi.

[1] Quartum pauca regunt, uſu meliore Dativum;
Præque Dativo etiam quartum ſibi plura requirunt.
[2] Multa ſuos caſus variant, variantia ſenſum.
[3] Nonnunquam alterno ludit conſtructio caſu:
Sumit cum quarto perſonæ res ſibi ſextum;
Cumque rei quarto recipit perſona Dativum.
Ecce breves tabulas, facile eſt augere repertis.

[1] Indulgeo peccatis Cic. indulgeo me Ter. Mederi vulneribus Cic. mederi res adverſas Ter. medicari ſenibus. medicari ictum Virg. Suadet mihi. ſuadet me Cic. Deficiunt nobis tela Cæſ. deficiunt me ſolatia Cic.

[2] Curare aliena Ter. curare alienis Plaut. Habitare ſylvas. habitare vallibus. Virg. donec te juſſero Plaut. jubet Hiſpanis Claud. Deus maria moderatur. moderari animo Cic. Plaudo victorem Stat. plaudo mihi Hor. Precari Deos Cic. precari peſſimo Plaut. Sequi gratiam Cæſ. mœror voluptati ſequitur Plaut. Temperare iras Virg. temperare linguæ Plaut.

[3] Æmulari diligentiam Ter. i. e. imitari. æmulari veteribus Quint. i. e. invidere. auſcultare populum Catul. i. e. audire. auſcultare ſeni Ter. i. e. obedire. Conſulere oracula Ovid. i. e. ſcitari. conſulere pudori Cic. i. e. conſilium adhibere. Manet omnes una nox Hor. i. e. expectat. promiſſis manere Virg. i. e. conſtare. Solvere nodum Hor. i. e. diſſolvere. ſolvere juſta funeri i. e. perſolvere. ſtudere literas Cic. i. e. addiſcere. ſtudere Catilinæ.

linæ Cic. vel novis rebus Cæſ. i. e. favere. Timeo minas Ter. i. e. ne lædant, timeo vitæ Ter. i. e. ne lædatur. Veretur patrem ut Deum Cic. i. e. veneratur. mihi verebamini Cic. i. e. ne quid mihi ſit mali, ne hoſtes quidem ſepulturam invident Tac. i. e. negant. honori alicujus invidere Cic. i. e. malè velle. Convenire Pamphilum Ter. i. e. adire. poſterius priori non convenit Cic. i. e. non congruit. Præſtare officium Cic. i. e. facere. homo homini quid præſtat? Ter. i. e. præcellit. proſpicere futura i. e. prævidere. proſpicere patriæ Cic. i. e. curam adhibere. Sufficit humorem tellus Virg. i. e. ſuppeditat. animus ſufficit malis i. e. par eſt. Vacare Philoſophiæ Cic. i. e. dare operam. vacare culpâ Cic. i. e. carere.

[4]Parmenonem ſalute impertit Gnatho Ter. impertit tibi ſalutem Cic. Donat Gallos civitate Cic. donat prædam militibus Cæſ. Levo me ægritudine Cic. levo pauperatem matri Plaut. Abjudicare ſe vitâ Plaut. abjudicare libertatem ſibi Cic. intercludere inimicos commeatibus Cæſ. intercludere commeatum inimicis Plaut. Induere ſe veſte Ter. induere ſibi veſtem Plaut. Interdico tibi aquâ Liv. interdico fæminis uſum purpuræ Liv.

Non omnes voces data per præcepta reguntur:
Copia ſed linguæ vario contextilis uſu eſt.

Exuere ſe animâ Sen. parcus comitatu Plin. compos animo Salluſt. noſtram vicem ne iraſcare Liv. fidere terrâ Virg.

Contra regulas ſuprà datas. pag. 187. 188. 188. 190. 190.

Tres caſus regere [1]*Imperium, tres* [2]*Copia, treſque* [3]*Cauſa,* [4]*Inſtrumentum,* [5]*Pretiumq;* [6]*Moduſque jubentur.*
Tres [7]*alia adſciſcunt ſaltem haud ignota Poetis.*

[1]Καθμείων ἤνασεν Od. λ. 275. Μυρμιδόνεσσι Il. α. 180. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει Eurip. [2]πληροῦμαι χαρᾶς 2 Tim. 1. 4. τῇ παρακλήσει 2 Cor. 7. 4. ἡ ὀξύτης σίνεται Coloſſ. 1. 9. [3]Ἑλλάδος εἵνεκα Euripid. πόθος ἐποιήσατο ἀποδημίαν Herodian. Ὅς γὰρ ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς λόγους ἐμοὺς Luc. 9. 26. [4]Λόγοις δὲ τίσον μ' ἐκέρασας Euripid. [5]Ἀργυρέαις λόγχῃσι μάχε--&c. Oraculi reſponſum. Κολλύριον ἔγχεον τοὺς ὀφθαλμούς Apocal. 3. 18. [6]Ἀγορεύσωμεν διακοσίων ἑκατοντάδων ἄξιος Marc. 6. 37. ὃ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε 1 Pet. 1. 18. Τάλαντον δίνα ἐστὶ μνᾶς ξ' Suidas. Πρωτεύειν τῆς ἀρετῆς Xenoph. Ἡνίκα πολλῷ πλείω ὁδοιπορίαν πέλει Herodian. Βίαν ὑπὲρ δέκατος μοῖραν Euripid. [7]Ἐδάσκαινε αὐτῷ Lucian. τοῖς σοφισταῖς Philoſtrat. ἡ φερεσίκομπα Liban. Μέμφομαι ὑμῖν Thucyd. καταγνῶτες Od. π. 115. πρὸ Xenoph. Μετέχειν ἐξουσίας 1 Cor. 9. 12. τῇ οἰκήσει Thucyd. τὰς πλαγὰς Ariſtoph.

Alienus ſalutis Lucret. arti oratoriæ Quint. majeſtate Cic. Erubeſcere fortunæ Curt. malis Ovid. preces Claud.

Regimen Nominum Specialium.

Reg. 7ª.

Temporis; & Partis; Spatiique; Urbiſque character
Diverſo exprimitur caſu; nec ſimplice ſentu.

Con

Conſtruitur ſexto, [1]pars temporis; & [2]mora, quarto.
Quando id? ſexto: quam-que-diu? caſu aſſere quarto.
[3]Alterutro in ſenſu legitur ſed caſus utervis.
[4]*Temporis adſciſcit caſum pars Græca ſecundum.*

[1]Nocte latent mendæ Ovid. [2]tercentum totos regnabitur annos Virg. [3]quem ego toto non vidi die Ter. noctes atque dies patet atri janua Ditis Virg. abhinc annis quindecim Cic. abhinc annos quindecim Ter. [4]ἦλθε νυκτός Joh. 3. 2. σεσημένες νυκτὸς καὶ ἡμέρας 1 Tim. 5. 5.

Nomen partis amat [1]ſextum, agnoſcitque [2]ſecundum,
Paſſivâ cum voce frequenter [3]quartus adhæret,
Si ſaltem eſt affectio, vel ſi læſio partis.
[4]Quartum, utì pars, etiam ſubjecto adjuncta capeſſunt.

[1]Crine ruber, niger ore, brevis pede, lumine læſus Mart. [2]diſcrucior animi Ter. [3]laniata comas. nuda pedem Ovid. [4]flores inſcripti nomina Regum Virg. picti ſcuta Labici Virg.

[1]Quinetiam menſura rei; [2]ſpatiumve cohæret
In quarto, aut ſexto caſu, interdumque ſecundo.

[1]A rectâ conſcientiâ tranſverſum unguem non oportet diſcedere Cic. aſſeres ſeptem pedibus elati. area lata pedum denûm Columel. [2]abeſſe iter unius diei Cic. viginti dierum itinere Plin.

Urbis vox, ubi fixa quies eſt, Propria, formæ
Si fuerit nomen [1]primæ, formæve [2]ſecundæ,
Pone ſecundo in caſu; ſin [3]plurale, dativo:
Nomen [4]tertiæ & in ſexto, pariterque dativo.
[5]Unde venit, ſexto; [6]quò tendit motio, quarto.
[7]*Ad locum*; [8]*In*, [9]*Aque loco, ſi ſit motuſve queiſve*;
Græcè, Præpoſito uſus, Particulâve locali eſt.

[1]Quid Romæ faciam? Juv. [2]habitabat Rhodi Ter. [3]regnavit Amyclis Virg. [4]eſſe Babylone, Tiburi Cic. [5]Larino [6]Romam advolavi Cic. [7]Ἦλθον εἰς Πέργλω Act. 13. 13. Ἀθήναζε Plat. ἔλυμπόνδε Il. α. 221. [8]ἦλθον ἐν Καπερναὺμ Joh. 4. 46. καθῶσιν εἰς Καπερναὺμ Mat. 4. 13. Ἀθήνηι Athen. [9]κατῆλθον ὑπὸ Ἱερουσαλὴμ Act. 11. 27. Οἰχαλίηθεν Il. β. κατάλογ. 103.

[1]Rus, [2]ruri, vel [3]rure, [4]domi; ceu Propria, caſu
Ponuntur ſimili; queis paſſim [5]plura miniſtrat
Præpoſiti Elleipſis; vel verbi motio rectrix.

[1]Rus ibo Ter. [2]ruri eſſe Cic. [3]rure far modicum Perſ. venire rure Ter. [4]ego domi ero Ter. ite domum Virg. [5]cedere loco Hor. terræ procumbere Ovid. ſpeluncam deveniunt Virg.

Nomen temporis aut loci amat coaleſcere ſenſu
Particulis ſimili, in caſu ſociale ſecundo:
Ut tunc temporis, huc viciniæ, ubique locorum.
Juſtin. Ter. Cic.
Pri-que-die, poſtri-que-die, numeruſque diurnus
Caſu præcedit ſexto ſtata tempora Romæ.
Nempe diem; & Nonas, Iduſq; omneſq; Calendas
Caſu poſtpoſitis quarto, caſuve ſecundo.
Quarto ut * Nonarum, aut quarto fas dicere * Nonas.

* Cicero.

Pridie ejus diei. poſtridie ejus diei. pridie nonas Cic. poſtridie Idus Liv.

Regimen Modi Infiniti.

Reg. 8a.

Subſequitur poſt [1]Verbum aliud Modus Infinitus;
Vel [2]Paſſivum Adjectivum, [3]à verbiſve profectum.
Cum [4]Quarto præeunte: regit ſed quando Dativum
Anteiens verbum; haud ſimilem Modus [5][eſſe] recuſat.
Vult Modus Infinitus in [6]ut cauſale reſolvi
Inque [7] quòd oſtenſivum, fit Modus & Finitus.
[8]*Crebrò mandantis vice fungitur Infinitus:*
[9]*Crebrò Nominis; Articuluſque præit, nota caſûs.*
[10]*Præpoſito omni inſervit,* [11]*Sin tria juncta coibunt,*
Præpoſitum, caſus Quartus, modus Infinitus;
Redditur Adverbium, Rectus, modus & Finitus.
In Participium tranſit poſt verba [12]*recordor,*
[13]*Sentio,* [14]*perſiſto,* [15]*incipio,* [16]*ſcio,* [17]*deſino,* [18]*monſtro.*

[1]Mentiri neſcio Jov. [2]dignus amari Virg. [3]audax perpeti Hor. [4]jubeo te ſalvere Ter. [5]nobis non licet eſſe tam diſertis Mart. vobis expedit eſſe bonas Ter. [6]cauſa me monet ut faciam Ter. vel facere. [7]ſcio quòd filium amer Plaut. vel filium amare. [8]Φιλία μὴ βαζειν &c. Phocyl. [9]τὸ ἐφ' ἑνὶ γίνεσθαι. [10]ἐν τῷ ὁρᾶν Adag. [11]ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. 14. 1. i. e. ὅταν αὐτὸς ἔλθῃ. [12]μέμνησο ἀνθρωπος ὢν Plut. [13]αἰσθάνομαι νοσῶν Xenoph. [14]διατελεῖ ἐυνοίαν Demoſth. [15]ἄρχε λέγοσθαι χίων Il. γ. 447. [16]οἶδα ἰδὼν Lucian. [17]ἐπαύσατο λαλῶν Luc. 5. 4. [18]δείξω vel φαίνομαι πεπιηκὼς Demoſth.

Regimen

Regimen Gerundii.

Reg. 9ª.

Poſt nomen rectè in [1]-di pone Gerundia; ſed poſt
Præpoſitum; in [2]-do vel [3]-dum. Quòd ſi [4]cauſa, [5]moduſve
Voci in -do ſuberit, præpoſto non erit uſus.
[6]Significat quoties res exponenda neceſſum,
Per verbale in -dum brevior Syntaxis initur.
[7]Siqua regunt caſum præmiſſa Gerundia; ceu Ver-
-balia, cum caſu meliùs poſtpoſta ligantur.
Sunt etenim [8]Adjectiva, quibus nova cuſa Latinè
Syntaxis; nova cuſa etiam, quaſi [9]Subſtantivis.

[1]Illecebra peccandi, impunitas Cic. [2]ignaviâ diſcendo citò deterrentur Cic. [3]locus ad agendum ampliſſimus Cic. [4]defeſſus ambulando Ter. [5]alitur vitium creſcitque tegendo Virg. huc refer, tu ſolvendo non eras Cic. [6]utendum eſt ætate Ovid. [7]cognoſcendi & ignoſcendi peccati dabitur locus Ter. [8]ingrediendum viam Cic. quemadmodum vitabundus caſtra hoſtium Liv. [9]illarum videndi gratiâ i. e. viſionis, novarum ſpectandi copia i. e. ſpectationis Ter.

Regimen Impersonalium.

Reg. 10ª.

Adſciſcunt Impersonalia verba [1]Dativum:
Poſcunt hæc tamen, [2]inter-&-eſt [3]refertque ſecundum;
[4]Fæmineos Poſſeſſivo ex Pronomine ſextos
Rite meâ, noſtrâque, tuâ, veſtrâque, ſuâque
Et cujâ, ſine Subſtantivis; hoſce ſecundos
[5]Magni, parvi, & tanti, quanti jungere fas eſt.
[6]*Pauca rei Genitivo, perſonæque Dativo:*
[7]*Vel quarto perſonæ, juncta reique ſecundo.*
[8]Pœnitet & [9]tædet, [10]piget, [11]& pudet, & [12]miſereſcit.
Et [13]miſeret; perſonæ hæc amplectentia caſum
Quartum, una cum perſonæve reive ſecundo.
Viſa quidem caſum nonnulla regentia quartum;
Qualia [14]oportet, item [15]decet; in quibus Infiniti
Clara Modi ratio eſt; [16]ſine quo ferè juncta Dativo.

[1]Non vacat Jovi Ovid. quid refert viventi Hor. [2]reipublicæ intereſt Cic. [3]refert compoſitionis, quæ quibus anteponas Quint. [4]& tuâ & meâ intereſt te valere Cic. tuâ refert Plaut. [5]magni intereſt, quos quiſque audiat. magni refert, quid hic velit. magni meâ intereſt Cic. [6]μὴ πρὸ βοῶν μίλου πρὸ θύρης; 1 Cor. 9. 9. δῆμοι πολέμων Lucian. χρὴ σοὶ φίλων Euripid. ἁμαρτῆς μέτριος ἢ διακοσίας Demoſth. [7]ὁ πολλοῦ πόνου με δεῖ Euripid. [8]noſtri noſmet pœnitet. ſuæ quemque fortunæ pœnitet Cic. [9]tædet vos Patriciorum, nos plebeiorum magiſtratuum Liv. tædet vitæ Cic. [legitur, pertædet ignaviam Suet.] [10]fratris me piget [11]pudetque Ter. turpitudinis tuæ nonnullos pigeret Cic. quos infamiæ ſuæ non pudet Cic. [12]te miſereſcit mei Ter. [13]me miſeret tui Ter. homines miſerebat non magis pœnæ quàm ſceleris Liv. [14]communicatum oportuit Ter. homini ſervo ſuos domitos habere oportet oculos Plaut. [15]oratorem iraſci minimè decet. ſimulare non dedecet Cic. [16]decet nobis Ter. victoribus decebat Sall. decet principi Liv. ità tibi juvat Plaut.

Regimen Participii.

Reg. 11[a].

[1]*Articulus cum Part'cipio Demonſtrativus Vertitur in Subjunctivum cum Tempore verbi.*

[2]*Articulus vice Part'cipii*; [3]*contrà vice verbi Servit Part'cipium*; [4]*bis ſæpe locabile, terque*:

[5]*Exprimit & Pathos emphaticum, vice Subſtantivi.*

Cum Participio [6]λάθον *&* [7]φθάνον *&* [8]τύχον *æquè Ac Adverbia cum verbis Syntaxin inibunt.*

[1]πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει Matth. 7. 8. i.e. ὃς αἰτεῖ. [2]ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Matth. 6. 9. ſcil. ὁ ὢν i.e. ὃς εἶ. [3]τίς ἐμὲ παύσει Sophoc. [4]ἀναστὰς, ἄφες, ἀπῆλθε δοξάζων Luc. 5. 25. [5]μεστὸς ἦν θυμοῦμαι Sophoc. i. e. θυμῷ. [6]ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους Heb. 13. 2. i.e. imprudenter exceperunt. [7]ἐπίτιμα ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν Xen. i. e. priùs benefecerit. [8]δηρητὸς ἐτύχησε βαλών Il. o. 581. i. e. fortè percuſſit.

Regimen Derivativorum.

Reg. 12[a].

[1]Derivata regunt quos Primitiva regebant Caſus; qualicunque profecta ab origine vocum.

[2]Periphraſis regit & caſum, quem dictio ſimplex.

[3]Sic nomen verbale, modo junctum Infinito Ire, iri, caſum regit ut verbum, undè profectum eſt.

[4]Activi par Finiti conſtructio crebra eſt.

[1]Navis, tibi creditum debes Virgilium Hor. non ego credulus illis Virg. Graiis ſervitum matribus ibo, pacem à Rege petendum Virg. omni ſpe

reditionis

editionis domum ſublatâ. Cæſ. quid tibi hunc hominem tactio eſt? Plaut. [1]tuarum virtutum tibi veniat in mentem Cic. i. e. memento. [2]iro dejectum monumenta Hor. audivit uxorem non datum iri filio Ter. [4]vide ne puerum perditum eas Cic.

Regimen Particularum
Cum Nominibus vel Verbis. i. e.
Cum Caſibus vel Modis.
1°. Regimen Caſuum.
Reg. 1ª. ADVERBIUM.

Cum Genitivo.

Quantum ut [1]abunde, [2]parum genitivum adſciſcit; [3]eóque.

[1]Abunde fraudis Virg. [2]parum ſplendoris Hor. [3]eò inſolentiæ proceſſit Plin.

Accuſativo.

[1]Adversùs, citra, cis, circa, circiter, erga,
Extra, intrà, juxta, ſupra, propter, [2]ſecus, ultra,
Clanculum, apud, [4]penes, [5]uſq; infra, prope, ponè, ſecundum
Versùs; quartum undena bis expoſcentia caſum.

[1]Adversùs Solem ne loquitor Adag. ara ex adverſus locum conſecrata Cic. [2]ſecus viam ſtare Quint. [3]clanculum patres Ter. [4]fides ſit penes authorem Saluſt. [5]à Romulo uſque Auguſtum Flor.

Ablativo.

Sextum quinq; regunt; [1]procul, abſq; [2]palam, ſinè, coram.

[1]Procul patriâ Cic. [2]palam populo Hor.

Ablativo vel Accuſativo.

Clam poſcit ſextum, quartum nec habere recuſat.

Clam viro, clam uxorem. Plaut.

Ablativo vel Genitivo.

Vult tenus & ſextos, vult pluralemque ſecundum.
Stant tenus & versùs proprii poſt nomina caſûs.

Umbilico tenus Liv. pectoribus tenus Ovid. aurium tenus Quint. Brunduſium versùs Cic.

Variis

Variis Casibus.

[1]Heus, [2]ohe, [3]O vocat in quinto: [4]O sed in ordine rec
Aut quarto exclamat; quibus [5]ecce vel [6]en demonstra
Quartum duntaxat poscunt [7]apage & [8]cedò: quartu
Vel quintum hæc [9]ah, [10]vah, [11]hem, [12]proh: [13]hei, [14]væ q; Dativu
[15]Heu rectum regit & quartum pariterque Dativum.

Exerit his plures abruptos Passio casus.

[1]Heus Syre Ter. [2]ohe libelle Hor. [3]o bone Jupiter Pers. [4]o vir fortissim amicus Ter. o præclarum custodem ovium, lupum Cic. [5]ecce autem A tonius Cic. ecce alterum Ter. [6]en Priamus. en quatuor aras Virg. [7]apa te. [8]cedò quemvis arbitrum Ter. [9]ah me miserum Ter. ah virgo infel Virg. [10]vah consilium callidum. vah mea Antiphila Ter. [11]hem mea l hem astutias Ter. [12]proh Sancte Jupiter. proh Deûm atque homin fidem Cic. [13]hei mihi. [14]væ mihi Ter. [15]heu pietas Virg. heu mis mihi Plaut. heu stirpem invisam Virg.

Genitivo.

Multa regunt Genitivum Adverbia, qualia causæ, Temporis, & numeri & loci; in ordine LITERA monstr

[1]Ἀμφὶς, [2]ἄνδυ, [3]ἄπερ, [4]ἄσσον, [5]ἅπαξ, [6]ἅλις, [7]αὐτίκα, [8]ἄνωθ
[9]Δὶς, [10]δίχα. [11]Ἔσω, [12]ἔξω, [13]ἐπέκεινα, [14]ἐπέρωθεν, [15]ἐκπὶ,
[16]Ἔνδεν, [17]ἔως, [18]ἐκὰς, [19]ἐκλὸς, [20]ἐναγχὸς, [21]ἐνώπιον, [22]ἔνδυν,
[23]Ἐνὸς, [24]ἐκεῖσε, [25]ἐνταῦθα, [26]ἔμπλην, [27]ἕνεκα, [28]ἐνδὺς, [29]ἐνα
[30]Ἰκτὰρ, [31]ἰθὺς. [32]Κρύφα, [33]κρύβδα, [34]κατὰ τω, [35]Λαθρα. [36]Μεσο
[37]μαχεὰν,
[38]Μεσηγύsque, [39]μεταξύque. [40]Νέρδεν, [41]νειόθι, [42]νόσφιν.
[43]Οἷπερ, [44]ὅπως, [45]ὅποι, [46]οἷ, [47]ᾗ, [48]ὀψὲ, [49]ὀπίσω & [50]ὅπα
[51]Πρόσθε, [52]πέλας, [53]περπέρω, [54]προτέρωσε, [55]πέραν, [56]πόρσε, [57]
[58]πλὴν,
[59]Πηνίκα, [60]πρωΐ, [61]πάρος, [62]ποτὲ, [63]πόρρω, [64]πολλάκι, [65]πρόσ
[66]Πάντη. [67]Τηλόθι. [68]Ὑπερθεν, & [69]ὑψόθι. [70]Χωρὶς & [71]Ω
Pauca reperta alio cum casu; ut [72]πρόσθεν & [73]εἴσω.

Macte, puer; facilis labor ampliat Alphabetum.

[1]ἄρμα & ἀμφὶς Il. γ. 384. [2]ἄνδυ τὸ πατρὸς Matth. 10. 29. [3]ἄπερ ἀγ
ρι Anth. [4]τεῖχος ἄσσον Il. χ. 4. [5]ἅπαξ ἐνιαυτῷ Heb. 9. 7. [6]
σρυὸς Adag. [7]αὐτίκα νυκτὸς Steph. [8]ἄνωθεν τῆ σρατοπέδε Herod.
τῆ σκάφατε Luc. 18. 12. [10]δίχα ἐκείνων Soph. [11]ἔσω τῆς αὐλῆς Marc. 15
[12]ἔξω βέλους Lucian. [13]ἐπέκεινα Βαβυλῶνος Act. 7, 43. [14]ἐπέρωθεν ἐπ
Os

Od. λ. 83. [57]Ἐμοίαο ἔκητι Od. o. 315. [58]ἔνθεν τῆς ἀκάνθης Ariſtot. [59]ἕως τῆς τελευτῆς Matth. 2. 15. [60]ἐκὰς Ἀχαιῶν Il. ι. 246. [61]ἐκτὸς τῆς ζάμιας 1 Cor. 6. 18. [62]ἐναγχος τῆ χειρὶ Dion. Hal. [63]ἐναντίον τῆ θεῷ Act. 10. 4. [64]ἔνθεν τέγης Soph. [65]ἐντὸς τῆ πυρείν Matth. 13. 26. [66]ἐνοῖσι τῆ λόγῳ Herod. [67]ἐντεῦθα τῆς ἡλικίας Plat. [68]Βοιωτῆσ ἔμπαλιν Il. β. κατάλ. 34. [69]ἕνεκά σευ Act. 8. 6. [70]ἐνδὺς τῆ ζεφύρῳ Ariſtoph. [71]ἐναντὶ τῆ θεῷ Luc. 1. 8. [72]ἰκλαν Διὸς Æſchyl. [73]ἰθὺς μάχης Od. o. 510. [74]κρύφα τῆσ θεραπαινίδων. Parthen. [75]κρύβδα Διὸς Il. σ. 168. [76]ἐπικάτω τῆς συκῆς Joh. 1. 50. [77]λάθρη ἐμεῦ Od. ϱ. 43. [78]μεσόθι νηὸς Apollon. [79]μαχεῶν ἀνθρώπων Lucian. [80]ὤμων μεσηγὺς Il. ε. 41. [81]μετάξυ τῆ ναῦ Matth. 23. 35. [82]νόσφιν γῆς Od. λ. 301. [83]νεόθι λίμνης Il. φ. 317. [84]νόσφι πολέων Anthol. [85]οἶσι θεὸς Soph. [86]ὄπιν γῆς Synel. [87]ὄπιν γῆς Suid. [88]οἷ ἀσιλγείας Dem. [89]ὑπὸ γῆς Eurip. [90]ὑπὸ τὴν σαλάμιν Matth. 28. 1. [91]ὀπίσω μου Luc. 4. 8. [92]ὄπιθεν Ἰησοῦ Luc. 8. 44. [93]περὶ τέγεος Il. π. 224. [94]Τυλεμάχῳ πέλας Od. ε. 257. [95]περιτέρω χωρῆ Steph. [96]περιτέρωσε χιλιάδων Apollon. [97]πόρρω τῆ Ἰορδάνου Mat. 4. 15. [98]πόθεν εἰς ἀνθρῶν Od. o. 264. [99]πῆ πύλης Soph. [100]πλὴν τῆς γυναικὸς Joh. 8. 20. [101]πλησίκα τῆς ἡμέρας Ariſt. [102]περὶ τῆς μαθητῶν Marc. 16. 2. [103]δωμάτων πάρ Soph. [104]ἐπὶ τῆ ἔτυς Lucian. [105]πόρρω τῆ παρὰ Dem. [106]πολλάκις τῆ μηνὸς [107]περὶ τῆς νυκτὸς Xen. [108]πάρ τῆ σώματι Galen. [109]πλόθι πάσης Il. α. 30. [110]ὕφθεν αὐτῆς Ariſtot. [111]ὑπόθι δώκεν Nonn. [112]χωρὶς γυναικῶν Matth. 14. 21. [113]ἄλλα τῆ λόγῳ Sym. Paraphr. [114]περὶ δὲ οἱ δόξα ἔχε Il. ϱ. 7. [115]Ἰλιον εἴσω Il. α. 71.

Dativo.

Poſcunt hæc, [1]ἅμα, [2]ὁμῦ, [3]μίγδα, [4]ἐμπλαδόν; *Dativum.*

[1]Ἅμα τῆ ἡμέρᾳ. Demoſth. [2]Θεοῖς ὁμῦ Sophocl. [3]μίγα δυνατέρεσσιν Orph. [4]ἐσίν ἐμπλαδὸν Heſiod.

Accuſativo.

[1]Ὡς *ad*; [2]μά, [3]ναὶ, [4]νὴ *jurandi vocula, quartum.*

[1]Ὡς τ' ἄνδρα Ariſtoph Plut. 1. 1. [2]μὰ Δία Lucian. [3]ναὶ τὸν Δία Xenoph. [4]νὴ τὸν Πλάτωνα Lucian.

Variis Caſibus.

Plura regunt varios caſus; [1]χαλὸν, [2]ἔμπαλιν, [3]ἐξῆς, [4]Ἐγγὺς, [5]πλησίον, [6]ἄγχι *Dativum, aliquando Secundum.*

[1]Οἳ χαλὸν ἦλυθε Heſiod. χαλὸν ἦλυθεν Ἰδομενῆι Il. ν. 402. [2]ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις Herodot. ἔμπαλιν ἑαυτῆ Herodian. [3]ἐξῆς τοῦ Καικίου Βορέου Philo. ἐξῆς τῆ Πλάτωνι Ariſtoph. [4]ἐγγὺς τῆ Ἰόππῃ Act. 9. 38. ἐγγὺς τῆ πόλεως Joh. 19. 20. [5]τοῦ τοίχου πλησίον Euripid. πλησίον τῆ χωρίῳ Joh. 4. 5. [6]σφίσιν ἄγχι Il. φ. 447. [7]Ἐκτορι ἄγχι Il. θ. 117.

Omnes ὦ, αἰ, ἰὼ; *tres* φεῦ, οἰ, μέχρις, *&* εὖγε;

[1]Ω *dolet oxytonum, vocat* ὦ *ſed circumflexum.*

[1]Ὤ μοι ἐγὼ! [2]ὦ Ζεῦ, ὦ κάλλος! [3]ὦ ἐμὲ δείλαιον!

[4]Οἴ μοι ἀχέων! [5]οἴ μοι πάτερ! [6]οἴ μοι item κακοδαίμων.

[1]Od. ε. 299. [2]Lucian. [3]Callim. [4]. [5]. [6]Lucian.

Nomina

Nomina utì fiunt Adverbia; ſic vice versâ,
Nominis, unde profecta, regunt Adverbia caſum.
Vivere naturæ convenienter oportet Hor.
Plus, minus, innuitur ſi quàm, variabile caſu eſt.
plus juſto Mart. plus quingentos colaphos infregit mihi Ter. Rom
norum minus quadringenti Liv. vulnerantur amplius ſexcenti. Cæſa

PRÆPOSITIO.

Reg. 23.
Cum Accuſativo,
Præpoſita hæc quartum caſum bis quinq; gubernan
Præter, trans, circum, contra, inter, ad, ante, per, ob, poſ
Ablativo.
Abs, ab, a, & ex, e, de, præ, pro, cum; ter tria, ſextum
Cum ſubit Articulum & Pronomen Subſtantivum.
Dignus eſt quicum in tenebris mices Adag. mecum contendit Ulyſſes Ovi
Accuſativo vel Ablativo.
[1]Sub, [2]ſubter, [3]ſuper, [4]in, regit ambos diſpare ſenſu
[1]Juvat ire ſub umbras Virg. ſub haſtâ venire Liv. [2]ſubter humum. ſubte
densâ teſtitudine Virg. [3]ſuper æthera. arbore Virg. [4]in laqueos lupu
Adag. omnia res eſt jam in vado Ter.

Poſtulat ἀντὶ, ἀπὸ & ἐκ, πρὸ *Secundum: Tertium* & ἐν, σὺν
Eis *Quartum*; διὰ, ὑπὲρ *Quartum regit atque Secundum*
Quartum ἀνὰ *caſum vult adſciſcere, vultque Dativum.*
Tres Præpoſitio caſus octona gubernat;
Non uno ſenſu. Varium intermixta nitorem
Sermoni inducit præ ſeptem hæc vocibus una.

Pro. ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ Matth. 5. 38. contra; ἀντ' ἀνδρὸς ἵππ
υ. à. Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. ex; ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα Adag. pr
πρὸ θυρῶν Act. 5. 23. ante; πρὸ νίκης ἐγκώμιον. in; ἐν λιμέ
πλεῖν. cum σὺν θεῷ Adag. ad; ὃς εἰς κύλισμα 2 Pet. 2. 22.

Διὰ. G. per; διὰ ἀνδρὸς ὁ διάβ & Rom. 5. 12. in jurando; διὰ πν
ὀμνύειν Demoſth. pro; δι' ὀλίγους ποιεῖν Sophoc. Ac. propter
τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον Marc. 2. 27.

Ὑπὲρ. G. pro; εἰ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν Rom. 8. 31. de; ὑπὲρ ὅτου σεαυτῆς Demoſth
per in obteſtando; ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου 2 Theſſ
2. 1. G. Ac. ſuper; γόνυ κλίνειν ὑπὲρ καρδίας. τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ὀλί
φελεῖν ἡμᾶς Adag.

Ἀν

ἀ. D. cum; χρυσίῳ ἀνὰ σκήπτρῳ Ilias. α. 15. Ac. per; ἀνὰ φρατὴν Ilias. α. 10. circiter; ἀνὰ μετρητὰς δύο Joh. 2. 6. ſigillatim; ἀνὰ δηνάριον Matth. 20. 9.

μφὶ. G. de; ἀμφὶ ἀστέρων γεγραὴ Lucian. D. pro; ἀμφ' Ἑλένῃ μάχεσθαι Ilias. γ. 70. Ac. circa; Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα Ilias. π. 135.

ν. G. in; βῆς ἐπὶ γλώσσης Adag. D. propter; κτείνοντες ἐπὶ ἔργοις ἀλλοτρίοις Epheſ. 2. 10. contra; πρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ Luc. 12. 52. Ac. ad; ἐπὶ ἴδιον ἐξέρχεται ὁ κύων 2 Pet. 2. 22. G. D. Ac. ſuper; ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς Rom. 9. 5. διακόσιοι ἐπὶ χιλίοις Plut. ἐπὶ τ ὄνου Matth. 21. 5.

πὶ. G. contra; συνήχθησ χ' χριστῦ Pſal. 2. 2. de; μεμαρτυρήκαμεν χ' τοῦ Θεοῦ 1 Cor. 15. 15. per in jurando; καθ' ἑαυτῆς ὤμοσε Heb. 6. 13. D. intra; χ' συφεοῖσιν ἐέργνυ Odyſ. κ. 238. Ac. ſecundum; χ' Ματθαῖον. ſigillatim; χ' μίαν σαββάτου 1 Cor. 16. 2. adverbialiter deinde; εἶς καθ' εἷς Marc. 14. 19.

πὶ. G. cum; μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς Mat. 1. 23. in, ſuper; ἔχεν μ' ἐπὶ γουνῶν Ap. 1. 7. inter; τί ζητεῖτε ζῶντα μ' νεκρῶν; Luc. 24. 5. D. in; μ' χερσὶν ἔχων πλὺ λύρην Lucian. inter; μ' πρώτοισι μάχεσθαι Ilias. ε. 536. Ac. poſt; μ' τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι Matth. 27. 63.

αρὰ. G. à, ab; ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ Παρὸς Joh. 16. 28. D. apud. ἀπὸ τ Κυρίου ἔλεον Pſal. 130. 7. prope; παρὰ καλῷ ἑδλὸν Odyſ. α. 487. Ac. contra; παρὰ τ νόμον Act. 18. 13. ſupra; ὠργῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν τ ἀνθρώπων Pſal. 45. 3. juxta; κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἰζάνει Ariſt. poſt, infra; ἠλάτησας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους Pſal. 8. 5. à, ab, nota derivationis apud Grammaticos ὁ χόλος παρὰ πλὺ χολῶ Euſtath.

ερὶ. G. de; περὶ καπνῦ στενολεσχεῖν Adag. propter; περὶ καλῆ ἔριδι λιθάζομέν σε Joh. 10. 33. præ περὶ πάντων τίμιναι Ilias. α. 287. D. propter, χωόμενος περὶ βοτοῖ Hymn. Merc. 236. ex; περὶ κῆρι φιλεῖν Odyſ. ο. 245. G. D. Ac. circa, circum; τετάνυσο περὶ ἀστεῖος Odyſ. ε. 68. περὶ βώμοις χορεύειν Herodian lib. 5. περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία Ariſtot. περὶ μετεμβείαν Act. 22. 6. cum i. e. ſocietatem οἱ περὶ τ Παῦλον Act. 21. 8. vide pag. 185.

ρὸς. G. ab; πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες Odyſ. ξ. 57. per in obteſtando; πρὸς τοῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς Demoſth. pro, in, commodum vel incommodum; πρὸς τῆς σωτηρίας Act. 27. 34. πρὸς κακῆ γίνεσθαι Ariſtot. officium; ὑ πρὸς ῥήτορας Lucian. D. ad; πρὸς κεφαλῆ Joh. 20. 12. Ac. ad; ὄνος πρὸς λύρην Adag. penes; πρὸς ὑμᾶς ἔστι τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν Plut. contra; πρὸς κέντρα μὴ λακτίζε Eurip. Act. 9. 5. apud; ὁ λόγος ὃν πρὸς τ Θεὸν Joh. 1. 1. per in jurando; πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι Suid.

ὑπὸ. G. à, ab; μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ Rom. 12. 21. D. à, ab; ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι Ilias. ν. 668. Ac. ad; ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε Ilias. β. 216. G. D. Ac. ſub; ὑπὸ χθονὸς Heſiod. Theogon. ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Lucian. ὑπὸ μόδιον Matth. 5. 15.

Se ſum

Sensum Præpositi ferè, in ἐν, complectitur omnis.

Εἰς & ἐν alternis sua significatio servit.

Videt me esse in tantum honorem Ter. utinam oculos in pectore possis in rere Ovid.

Εἰς ad; ὗς εἰς πύλισμα 2 Pet. 2. 22. in; ἔση ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγια Joh. 21. 4.

Ἐν in; ἐν λιμῷ πλεῖν Adag. ad; κατέβαινεν ἐν τῇ πολυμε ἥδρᾳ Joh. 5. κάπτουσιν ἐν Λήμνῳ Il. α. 593.

Εἰς & ἐν; per in jurando; μὴ ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ ἱεροσ Ἱεροσόλυμα Matth. 5. 35.

Compositi Præpositio scit munere Verbi Fungier; ut *vult Paulus* ἕνι, & Maro vult super uti ἐκ ἑνὶ Ἰουδαῖον Gal. 3. 28. O mihi sola mei super Astyanactis imago Vi

Præposita interdum in Genitivo clausa latescunt.

Patris pudor i.e. in patrem Ter. πίστις Ἰησοῦ i.e. εἰς Ἰησοῦν Gal. 3. 22. σῖτα Ἰησοῦ i.e. ἐπὶ Ἰησοῦ Gal. 6. 17.

Inter Rectricem vocem casumque regendum, Sæpe venit Præpositio, regimenque recudit.

Vide Reg. 2. pag. 187. Intueri in summos homines Cic. ἀφικόμαι εἰς πλ Plut. Ab amico argentum rogo Plaut. αἰτεῖδς ἀργυρᾶ παρὰ φίλ Xenoph. de rebus Cæsarem docent Cæs. παιδεύειν πρὸς ἀρετήν Isoc de insidiis celare te voluit Cic. λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ 1 Reg. 3. 18 Reg. 3. pag. 188. Avidior ad rem Ter. φιλόπονος ἐπ' ἀρετῇ. Plato. me se negligentem putat Cic. ἀμελὴς πρὸς αὐτὸν Isocr. parcus in victu Pl φειδωλὸς ἐν δαπάναις. Plut. ad opem impotens Cic. ἀκρατὴς πρὸ ἡδονάς Aristot. Primus ante omnes Virg. μετὰ πᾶσιν ἀπιστότη Il. α. Pauci ex multis Cic. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν Thuc. ex amicis certissimus Pla ἀπὸ τῶν υἱῶν φρονιμώτεροι Luc. 16. 8. pag. 189. Ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς π Psal. 42. 1. παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς Psal. 37. 8.

Reg. 4. p. 190. Scit me erga se benevolum Plaut. χρηστὸς ἐπὶ τοὺς πον ὁ Θεὸς Luc. 6. 35. in liberos lenis Ter. φιλόστοργος πρὸς τοὺ οἰκείους Pla homo ad nullam rem utilis Cic. χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν Arist Epicurus in Democritum fuit ingratus Cic. ἀχάριστος πρὸς τοὺ γο Xen. maledicus in omnes Quint. κακὸς εἰς δῆμον Æschin. eventus spem non respondet Liv. πρὸς ἐκείνους ἀπεκείνεθαι Heliod.

Reg. 5. p. 191. Laborat è dolore Ter. ὀπὸ πονηρίας ἔχουσι Φίλιππ Demosth. cum curâ legere Plaut. κατὰ ζῆλον ἐλαίων Phil. 3. 6.

Reg. 6. pag. 192. Communia cum supradictis Plin. κοινὸν μὲν πάν ζώων Aristot. pag. 192. de beneficiis accusare Cic. τίς ἐλέγχει με ἁμαρτίας; Joh. 8. 46. de vi, de majestate damnari Cic. περὶ ἀνδρ κατέχειν Rom. 8. 3. de prævaricatione absolvi Cic. ἀπολογέομαι σε τούτῳ Isocrat. Inops à verbis. ab amicis Cic. ἄπορος ἐπὶ τὸ φρόνη Euripid. ἀγνὴ ἀπὸ ἀνδρός Demosth. de nugis refertus liber. locu frumento copiosus Cic. πλέως ἐν ἐλαίῳ Ephes. 2. 4. implere loculos monetâ Mart. γεμίσαι μοι κοιλίαν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Luc. 15. 16. pag. 1

pre

precari ad Deos Liv. δέχεσθαι πρὸς θεὸν 2 Cor. 13. 7. in opus mens vacavit Ovid. προσέχω τὸν νοῦν τινι Phalar. ep. 7. pag. 195. Totidem durare per annos Virg. ἕως ἐπὶ ὀκτὼ χιλιάδας ἔτη Act. 9. 33. Laborat ex pedibus Cic. ἐπὶ ῥώθωνος ἀδύνατος χιλιάδων ἐμίγνυον ἢ πόλιν Apoc. 14. 20. Navis in Cajetâ est parata & Brundusii, ab Epheso in Syriam profectus Cic.

Ad vel in adscisçit [1]pronus, [2]proclivis, & [3]aptus, spectat, [5]pertinet, [6]attinet; & [7]quot porrò moventur. Motio sed Verbi interdum est constructa dativo.

[1]Pronus ad omne Nefas Lucan. in bellum Idem. [2]ingenium à labore proclive ad libidinem Ter. [3]aptus ad amicitiam Cic. in pugnam Liv. τίς ἐφὶ τοῦτο ἱκανός; 2 Cor. 2. 16. ὁπλίσθω εἰς πόλεμον Herodian. [4]res ad seditionem spectat. Liv. in unum exitum spectant Cic. [5]illa res ad meum officium pertinet. non cognitis rebus, quæ in prudentiam pertinent Cic. [6]nihil ad me attinet Ter. [7]festinare ad eventum Hor. in provinciam Cic. vox venit ad aures Virg. hera in crimen veniet, ego in magnum malum Ter. [8]it cœlo clamor. Virg.

[1]Exulo, [2]vapulo, [3]vœneo, [4]fio; [5]passio sic cui inclusa est; junctam cum casu ab poscit Agentis. Termini item [6]à quo, par regimen post verba Movendi.

[1]A patria exulat Ter. [2]ab reo vapulare Quint. [3]ab hoste vœnire Id. [4]abs te factum est turpiter Ter. [5]non sum superatus ab illo Ovid. [6]venire à Roscio Cic.

Juncta regit Præpositio, quem sola regebat; Crebrò vox, cui juncta, suum; proprium utraq; casum.

Italiâ regem avertere Virg.

[1]Neutra regunt cum præpositis composta Dativum; Ad, præ, post, contra, super, ante, sub, inter, in, ob; con: Cum proprio Activum casu, quandoque dativum, Quem nec Præpositum, nec vult admittere Verbum: Imò etiam varios sensu nec dispare casus,

[1]Spei acquiescere Sen. imperio præfidet Cic. prælio supersedere Cæs. antecellere bestiis Cic. succurrere miseris Virg. homo homini quid interest? Ter. innascitur homini probitas Cic. obniti adversis Tac. concurrere Teucris Virg. [2]manus operi admovere Ovid. ultima primis præponere Hor. posthabui seria ludo Virg. amicitiam rebus omnibus antepono Cic. mihi res, non me rebus submittere conor Hor. suum consilium meo interponit Cic. fastigium operi imponere Cic. nubem objecit oculis Ovid. sulcis committere semina Virg. [3]excludito mihi oculum Plaut. [4]Præstolor tibi Cic. te Ter. præcurrit votis. rationem Cic. anteire cæteris virtute Cic. nives candore Virg. natura hominis antecedit bestiis Cic. scientiâ cæteros antecedere Cæl. illabitur urbi Virg. animos Cic. malum impendet nobis Cic. te Ter. insistere viis Cic. viam Virg. instant

operi

operi Virg. me Plaut. obequitare ſtationibus Liv. agmen Curt. oceu
bere morti Virg. mortem Liv. ingredi Conſulatum Quint. patris veſ
giis Cic. invado urbem Virg. improbis Cic. metus patres inceſſerat. o
patribus inceſſit Liv. ſubire limina. tectis Virg.

Græca in Compoſitis regimen Præpoſita novabunt;
Ab, de, præ ſi ſignificent, [1]*Genitivus in uſu eſt.*
Cum, vel ad, in, ſi ſignificent, appone [2]*Dativo.*
Præter, per, quæ ſignificant, pone omnia [3]*Quarto.*

[1] Ἀπολλύνειν τ' ἀδυνείας Luc. 13. 12. καταζήσομαι ἔτους Ariſtoph. σεσ
χὰ γλῶσσα δειλοίας Iſocr. [2] συζήσομεν αὐτῷ Rom. 6. 18. φερσκωλίζειν
δον τῇ δίκῃ Matth. 27. 60. ἐμμένειν τῇ πίστει Act. 14. 21. [3] παρελαύνει
ἐστολὴν Matth. 15. 3. διαπορεύομαι τ' πόλιν Plut.

Compoſitum ſibi Præpoſitum conforme reduplat.

Aberrare à propoſito Cic. adeſſe ad exercitum Plaut. congredi cum ho
Plaut. decedere de ſuo jure Cic. in te onus impone Plaut.

CONJUNCTIO.

Reg. 3ª.

Jungere vult ſimiles vel vult disjungere Caſus;
Sæpe Modos ſimiles, eadem nec Tempora rarò;
[1]Et, [2]Nec, [3]vel, [4]niſi, [5]ceu, [6]quàm, [7]an. [8]Plura ſimillima ſenſ

[1] Pulvis & umbra ſumus. multa tulit fecitque puer, ſudavit & alſit H
[2] nec melior vir Africano fuit, nec clarior Cic. [3] vel duo vel nemo Perſ. [4] ha
niſi mors mihi adimet nemo Ter. [5] animalia quæ ſemper defoſſa vivu
ceu talpæ Plin. [6] tam ingenii ſterilis fuit, quàm animi Sen. [7] vide, utru
vis argentum accipere, an cauſam meditari tuam Ter. [8] aut Cæſar a
nullus Adag. in pejus ruere atque retro referri Virg.

2º. Regimen Modorum.

Vox [1]Indefinita modum optat Subjunctivum:
Vox omnis [2]Dubitandi: vox omnis [3]Simulandi.
Cauſalis vox; [4]ut, [5]quod, [6]qui, [7]quin, [8]ne: Adverſal
Vox [9]licèt & [10]quamvis: Optandi vox: [11]utinam, [12]ô
[13]At ſua cuique Modi Monſtrantis libera lex eſt.

Haud paucis; quales ſunt, [14]ſi, [15]ſiquidem, [16]niſi, [17]done
[18]Sin, [19]ſimulatq; [20]utcunq; & vox quæ deſinit in [21]-quàm
Jungitur Indi-ve-cativus vel Subjunctivus.
[22]Ne, ſi prohibeat, vel Mandat vel Subjungit.

Que

[1]Quemcunque fortem videris, miserum neges Sen. nescio neque unde eam, neque quorsum eam Ter. [2]multùm interest utrùm laus imminuatur, an salus deseratur Cic. [3]quasi hoc à me impetrare oporteat Ter. [4]cura ut valeas Cic. mihi, quòd defendissem, leviter succensuit Cic. [5]uno ore omnes laudare fortunas meas, qui haberem filium. nunquam tam manè egredior, quin te in fundo conspicer Ter. dico tibi, ne facias temerè idem. [6]janitor licet terreat umbras. [7]quamvis increpitent socii Virg. [8]utinam Dii ita faxint! Ter. [9]ô si sub rastro crepet argentum! Pers. [10]quisquis fuit ille Deorum Ovid. [11]si me obsecret. si Diis placet Ter. [12]siquidem hoc sit Ter. siquidem Homerus fuit, & Hesiodus ante Romam conditam Cic. [13]nisi apertum pectus videas Cic. nisi caves, aliquid conficies mali. [14]haud desinam donec perfecero hoc Ter. donec eris felix, multos numerabis amicos Ovid. [15]sin tale aliquid evenerit Cic. sin aliter animus vester est Ter. [16]omne animal, simulatque natum sit, appetit voluptatem. simulac primùm ei occasio vitæ est Cic. [17]utcunque opus sit Ter. utcunque animo collubitum est meo Plaut. [18]quanquam ita rem se habere arbitrarentur Cic. quanquam animus meminisse horret Virg. priusquam incipias, consulto opus est Sallust. priusquam pereo Ter. [19]tu ne cede malis Virg. ne conferas culpam in me Ter.

Græcæ Possibilem Subjunctivumve gubernant
(Queis sensûs par convenientia pene Latinis)
Particulæ, [1]ἄν, [2]κἀν, [3]ἵνα, [4]ὡς, [5]ὅτι, [6]ὅπως, [7]ὅταν, [8]εἰσόκεν, [9]ὄφρα, [10]Μέχρις, [11]ἕως, [12]πλὴν, [13]πρίν, [14]ἤν; [15]εἰ *cum compositivis,* [16]Εἴπερ, & [17]ἐπεί, & [18]ἐπείπερ, & [19]ἐπειδήπερ, [20]ἐπειδάν, [21]ἐπειδή: *Pauca quibus licet addere,* [22]ἐάν, [23]κἄν, [24]εὖτε *que*; [25]Μὴ *ne*; [26]Οἵ *vel* [27]ὅποι *quò.* [28]*Nec pauca ex his Infinito junctæ modo, ferè semper* [29]ὅσον, [30]πάρος, [31]ὄφελον, [32]ὥστε. [33]*Major in his legitur libertas Græcæ Modorum.*

[1]Ἐλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν Pla. ἂν θεὸς θέλῃ Dem. [2]καίτοι τοῦ βελοίμην Il. γ. 41. ὅς κε θεοῖς ὀπιτείσεται Il. α. 218. [3]ἵνα μοι δοθείη Eph. 6. 19. ἵνα πίσωσι Rom. 11. 11. [4]ὡς συγγενόμην Lucian. ὡς μὴ ὀκνήσῃ Id. ὅτε ὕπνος ἱκάνοι Il. α. 610. ὅτε εἴπητε Luc. 13. 35. [6]ὅπως μὴ δῆλος μέλλοι γίνεσθαι Xen. ὅπως πληρωθῇ Mat. 2. 23. [7]ὅταν βούλοιτο Xen. ὅταν ὀνοίσωσι Mat. 5. 11. [8]εἰσόκεν ἀνθρώποισι μνησθείης Od. ε. 378. εἰσόκεν εὕρωσιν Il. ι. 48. ὄφρα εἴη Il. π. 568. ὄφρα πίσωσι Il. α. 510. [10]μέχρι καταπήσωμεν Eph. 4. 13. ἕως ἀφίκοιτο Dem. ἕως συσχύσωμαι Marc. 14. 22. [12]πλὴν ὅτι δὲ τοῦτο εἴη Plut. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴποι Dem. [13]πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη Pla. πρὶν ἅπαντα εἰπεῖν Dem. [14]ἢν γνοίης Lucian. ἢν ἐμὲ ἀποκλείσητε Id. εἰ δυνατόν ἐστι Act. 27. 39. εἰ καταλάβω Phil. 3. 12. εἰκὸς μηδέν τι εἰδικὸς εἴη. εἰκὸς τυγχάνοι Dem. ἤτε σκέδασιν Lucian. εἴτε κατευθύνωμεν 1 Thess. 5. 10. εἴθε γαμοῖτο Lucian. [17]ἐπεὶ σοῦ ἴδοιεν Xen. [18]ἐπείκε λιπὼν λευκὰ ὀστέα θυμός Il. λ. 220. [19]ἐπείπερ ἡγήσαντο Xen. [20]ἐπειδὰν δίδοῃ μοῖραν Dem. ἐπειδὴ φοβοῖτο βάλλοιεν Thuc. [22]ἐάν γένοιτο Dem. ἐὰν εἴπῃ ὁ λαός Luc. 12. 45. [23]κἂν μηδὲν ἄλλο ἀπ' αὐτῆς ὠφελεῖσθαι Pla. κἂν ὑμεῖς μὴ θέλητε Dem. [24]εὖτε θέλοι Hom. Hymn. in Ven. v. 38. εὖτ' ἐρέωμαι Od. ν. 202. μὴ γένοιτο

γλώττα Rom. 6. 15. σαὶ πᾶ μὴ κακὸν ἀπολαίσης Lucian. [1] ἕτερον ἄνημας ἐ ἐδίλοι κυζερνήτης Lucian. [2] ὅποι πεμφθείης Dem. [3] ὡς ὅτι καλὸν ἐθ' ὅτ ἦ) Plut. ἀεὶν ἀλάσθαι φανῆναι Marc. 14. 72. [4] δοῦν ὀπαδῆναι Epigr. [5] πέ εἰς γεῖαν ἰέναι Apollon. [6] ἄρτιόν τι ὀλίσθαι Id. [7] ἔστι τοῦ ὄχλου θαυμά σαι Matth. 15. 31. [8] πάλαι ἂν μετενόησε Matth. 11. 21. ἵνα εἰ ἤμην ἄμφ Ιλ. α. 363. &c.

[1] Una negat, [2] dupla plus, [3] tripla plúſq; negatio creſcit;
At Subjunctivo quævis repetita cohæret.

[1] οὐ κλέψεις Matth. 19. 18. [2] ὀπθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε Gal. 5. 16. [3] οὐκ οὐ μὴ πίω Marc. 14. 25. ſed dico tibi, ne temerè facias, neque tu haud dica tibi non prædictum. Ter.

Diverſo duo viſa capi monoſyllaba ſenſu;
Ne magis affirmat, negat ut, poſt verba timendi.

Id. paves ne ducas tu illam; i.e. quòd duceres. tu autem, ut ducas i.e. quòd non duceres Ter.

Methodus exponendæ, vel componendæ Sententiæ.

Exponi, vel componi Sententia promptè
Ut poſſit, primum de Verbo Signa rogantur
Sum vel ago: rurſus de Verbo eſt quæſtio quis? quid?
Recto reſponſum eſt caſu. Dein quæſtio quem? quid?
Cum recto & verbo Activo ſi ſit data, caſu
Obliquo; cum Paſſivo ſi quæſtio quis? quid?
Reſponſum eſt recto. Hæc methodus Syntaxeos una eſt.
Porrò quære quod, aut cum Nomine, quod præit; aut quod
Inſequitur verbum, conſentiat Adjectivum:
Poſt aliud ſed ſubſtantivum diſpare ſenſu
Conſtruitur Genitivo. Indè ultima cura videndi;
Particula an ſit, quos & Caſus, ſiqua ſit, optet.
Æqua Parentheſeos ratio eſt. Sin junctile nullo
Cum verbo Subſtantivum eſt, caſu exprime ſexto.
Porrò ſuus ſit in expoſitis, vidè, vocibus ordo:
Quæ rogat, & vocat, & vetat, & demonſtrat, & optat,
Et ſubjungit, & infert, vox ſit prima notatu:
Cauſaque ſimilitudoque Articuluſque relatus,
Denique Verbum Imperſonale, chorum omnia ducunt.
Hæc memori pueris præludia mente tenentor.

SCHE

SCHEMATOLOGIUM.

Figura.

Vocum Schema novum & ſpeciale Idioma, Figura eſt;
Communi variegatum ſermonis ab uſu.
Grammaticuſque Poetaque habet Rhetorque figuras.
Triplex; Grammatica, Poetica, Rhetorica.
Prima nova eſt in vocum elementis forma, ſecunda
Forma nova in pedibus; nova ſenſu Tertia forma eſt.

GRAMMATICA.

Grammaticæ triplex tantùm eſt genus omne Figuræ;
Deficit Elleipſis, contrà Pleonaſmus abundat
Literulis vel vocibus; has & Enallage mutat.

Elleipſis. Pleonaſmus.

Demit [1]Aphæreſis initio, quod [2]Protheſis addit.
Syncope de medio tollit, quod [4]Epentheſis infert.
Detrahit [5]Apocope fini, quod dat [6]Paragoge.
Copulam [7]Aſyndeton aufert, quam [8]Polyſyndeton auget.
Sæpius & [9]Defectus & [10]Excreſcentia dicti eſt.
[11]Nominis in Genitivo Elleipſis crebra relati eſt.
[12]Unius eſt vocis per plura Periphraſis index.
[13]Præpoſiti Elleipſis, novus ut Syntaxeos ordo,
Conturbat canones; bilem & Tyronibus excit.

[1]ſt Plaut. [2]tetuli Ter. [3]dixti produxe Ter. diviſſe Hor. [4]Induperator Juven. alituum Virg. [5]men' Perſ. [6]claudier Ter. [7]Grammaticus, Rhetor, Geometres, Pictor, Aliptes Juven. [8]Alcandrumque Haliumque Noemonaque Prytanimque Ovid. neque privati quicquam, neque publici, neque profani, neque ſacri reliquiſſe Cic. [9]paucis te volo Ter. [10]hiſce oculis egomet vidi Virg. [11]Hectoris Andromache Virg. ubi ad Dianæ veneris Ter. [12]vis Priami Virg. res voluptatum Plaut. [13]cætera lætus Hor. quid me fit Ter. nefas viſu Virg.

Enallage.

Vocem ad conceptam, Adjectivum [1]Syntheſis aptat,
Aut verbum; & ſpecies generis ſub nomine multas.
Singula Subſtantiva ligat ſi copula; verbum
Ad plurale refert [2]Syllepſis, & Adjectivum;
Cum genere, & perſonâ quæ ſit dignior uſu:
Dignior eſt perſona, genuſve quod ordine primum eſt.
Senſu ſi careant, neutrum genus aptius uſu eſt.

Sed numerum atq; genus cum proximiore remotum,
[5]Zeugma, quod eſt diſformius, ad conforme reducit.
Literulam [4]Antitheſis mutare, [7]Metatheſis optat
Transferre, & [6]Tmeſis vocem in duo ſcindere membra.
Alternos in ſe ſubmutat [7]Hypallage caſus,
Transformat [8]Metaplaſmus, abutitur [9]Antiptoſis.
Præponit poſtponendam [10]Hyſterologia vocem.
Priſcâ [11]Archaïſmus, Græcâ utitur [12]Helleniſmus
Syntaxi. Malè turbatur per [13]Synchyſin ordo.
Denique vocem etiam verbi, Tempuſque, Modumque,
Et Numerum priſcis alternat Enallage libris.
[14]Paſſivum Activo innuitur, ſinè voce reflexâ:
[15]Nec, quod præcedit, conſervat copula tempus:
[16]Sæpe Modus vice finiti venit infinitus:
[17]Primum imò adnectit numerum junctura ſecundo.

[1]Tardi ſubeunt Tegeæa juventus Stat. i. e. juvenes. uterque luduntu dolis Plaut. i. e. ambo. quiſque cæpere ſeſe extollere Sal. i. e. ſi guli. viz. hic & ille. aperite aliquis oſtium Ter. i. e. tu vel ill alter in alterius jactantes lumina, vultus quærebant taciti Ovid. i. alter & alter. Turba ruunt Ovid. i. e. turba hominum, ſive homi ne:. huc refer abſente nobis Ter. i. e. me. [2]non bene conveniunt m jeſtas & amor Ovid. Grammaticè quondam ac Muſicè junctæ fuerun Quint. pater & mater mortui Ter. ſi Tu & Tullia valetis, ego & C cero valemus Cic. Remus cum fratre Quirino jura dabant Ovid. l bor & voluptas diſſimilia Liv. [3]utinam aut hic ſurdus, aut hæc mu ta facta ſit Ter. hic illius arma, hic currus fuit Virg. [4]olli Virg volt Ter. Evandre Virg. [5]cum quibus erat cunque unà Ter. per m hi gratum feceris Cic. [7]in nova fert animus mutatas dicere form corpora Ovid. [8]cum ſervili ſchemâ Plaut. pro ſchemate. cum Ca châ Id. pro Calchante. [9]ipſum ut vivat, optant Ter. [10]moriamur & in media arma ruamus Virg. [11]vivimus ævum vitalem Plaut. [12]abſt peto irarum Hor. [13]pilâ lippis inimicum & ludere crudis Id. [14]pro avertit Virg. [15]animus meminiſſe horret luctuque refugit Id. [16]omn fortunas meas laudare Ter. [17]fixo gutture fumant. Et latum medi ſulcum deducit arenâ Juv.

POETICA.

Porrò Poeſis habet proprio de jure Figuras.
Tempus [1]Syſtole corripit, & [2]Diaſtole tendit.
Menſuras æqui variat pedis [3]Antipodia.
Vocalem [4]Synalœpha ſolet truncare, ſequatur
Si ſocia, aut h. Vult Ecthlipſis demere m, ſi
Non correpta manet: pariter s ſuſtulit olim.

Voc

Vocalis neque longa, brevis nec proxima puncto,
Usque eliditur à vocali, quæ comes instat.
Heu nunquam Ecthlipsin pariter monosyllabon, aut O.
Voce [6]Synizesis mediâ collidere binas
Vocales solet, & neutram depellere sede.
Producit [7]Cæsura brevem; si Syllaba vocis,
Quæ præit, extrema est, pedis initiumque sequentis.
Sæpe brevem liquida insequitur, vel spiritus asper,
Vel monosyllabon; hæc Cæsuræ vim tria præbent.
Quod Crasis extendit, breviat quoq; Syncope membrum.
[9]*Syllaba si fuerit decisa vel addita voci*
Per Dialectum, perque Figuram, à fine retrorsum
Fert tonum: abit cum fine tonus, si vox sine flexu est.
Ante -μὼ infiniti accentum ponit Ionis.
[10]*Subjunctivam adhibere Licentia Præpositivæ,*
Et contrà solet; [11]*Hæc, ὅς, ὁ pro se mutua, transfert;*
Duplat vel tollit mediæ pro carminis usu;
Tollendam servat vocalem vocis hiulcæ.
[12]*P medium vult vocalem alternare propinquam.*
Sæpe B antè locat melior sonus ordine quovis.
[14]*Demptâ Præpositi vocali, consona nuda*
Se reddit similem sociæ, quæ proxima, voci.
Accentum παρὰ truncato de fine retorquet.
Initio ante ε vel ει servile frequenter. ε præfit.
Vocis, cui -φι, -φιν hæret, syllaba crebra novatur;
Neutrum -Θ transit in -σφι, obliquum -Θ factum -θφι; [18]*sic -α,*
Sic -ον, -θεν: [19]*-ως facit -ωφι; ferè Aptota omnia casu.*

[1]Stetĕrunt comæ Virg. [2]exercet Diana choros Id. [3]Fluviorum rex Eridanus Id. [4]semper ego auditor Juv. monstrum horrendum informe Virg. cocto num adest honor idem Hor. lustratu' nitore Cic. [5]Actæo Aracyntho. Virg. Et bis io Arethusa io Arethusa Ovid. Stant & juniperi & castaneæ hirsutæ. Et vera incessu patuit dea. ille ubi matrem. Heu ubi pacta fides. Virg. O utinam Ovid. [6]alvearia vimine texta Virg. [7]pectoribus inhians Virg. cantare credas Pegaseïum mĕlos Pers. molli fultus hyacintho Virg. ἀμφιπεσόντα τε φωτὶ ἑκάστῳ Il. α. 45. [8]manĭbus, arcŭbus, χέρα [9]μυσὶν Il. α. 604. φθίμενόΘ Il. δ. 359. ἀλλ' ἴκ Il. α. 24. ἐλκέμεν Il. β. 181. [10]εἰλήλουθα Il. α. 202. [11]ἣν δὲ μετὰ πρώτοισιν ἐὴ καὶ ποδὶ ΦοῖβοΘ Il. α. 72. ὃς μὲν πεφ, ὃς δ μεθύει I Cor. II. 21. [12]βλάπτει Il. α. 33. ἔκτελε Hym. Merc. 79. πάσσει Il. α. 515. [13]ἔκφερον Il. α. 125. Il. σ. 454 Βρότος Il. σ. 86. μέμβλακα Il. δ. 11. μεμβλὼς Il. τ. 343. [14]ὑπόδρα ἰδών Il. τ. 80. sic. ἐκάμμονα Act. 28. 27. [15]πὰρ Ζηνὶ Il. δ. 1. [16]ἐλθὲς Il. α. 41. ἐείκοσι Il. α. 309.

ἕκατι

ἴοιπι Ιλ. β. 194. [17]σεσπέσθην Ιλ. κ. 347. σπέσθαι Ιλ. λ. 347. μελεδωνόφι. [18]ἐχεφίν Οδ. ε. 59. ὀπίσθεν Οδ. μ. 45. [19]νεῦαι Ιλ. θ. 474.

Confundit miro pro jure Poeta Figuras.
Cucūlus Hor. Smarăgdus. ōhĕ, ŏhē Mart. Δίε μὴ ἄρ ζωὸς Ιλ. ε. 135. ἀλλὰ βέλεσσι Οδ. π. 387. [7]Ἄρες, [8]Ἄρες Ιλ. ε. 31.

RHETORICA.

Rhetoricæ leviter perſtringere membra Figuræ
Expedit, ut facilis ſcitu ſit Claſſicus Author.
Vocis forma Tropus nova; ſermoniſque Figura eſt.
A proprio in ſenſum improprium converſio vocis
Eſt Tropus; indè capit nomen: ſed in omnia membra
Sermonis ſpecies nova fuſa nitore Figura eſt.

Tropus 4ex.

Apponit ſimili pro voce [1]Metaphora vocem.
Affini variat Metonymia nomine nomen;
[2]Pro causâ, effectum; [3]pro ſubjecto, quod adhæret;
Vel contrà. Varia inter ſe cognatio vocum eſt:
Ponitur ut [4]tempus pro re geſtâ; [5]locus & pro
Contentâ; & pro ſignatâ venit utile [6]ſignum;
[7]Abſtractum vice concreti; & [8]pretium vice mercis.
Pro ſpecie [9]genus; & pro parte Synecdoche [10]totum; &
[11]Pluralem ob numerum primum: contráque reponit.
Ironia tegit ſenſum ſub voce jocantem,
Ut [12]Charientiſmus; ſenſum & [13]Sarcaſmus amarum.

[1]Ridet ager. ætas aurea Ovid. [2]Pœnas dedit illud opus Id. Bacchus in auro ponitur Virg. [3]ternos, Amarylli, colores necte Id. hircus habet cor Mart. [4]ſecula miteſcent Virg. expectate cicadas Id. [5]effusis in me carcerem Cic. vina coronare Virg. [6]cedant arma togæ Cic. crepat ingens Sejanus Juven. [7]ubi illic ſcelus eſt? Ter. [8]hìc ſunt trem minæ Id. [9]pernicioſum animal. hominem perdidimus Cic. ſint Mecænates, non deerunt, Flacce, Marones Mart. [10]fontem ferebant Virg. O lepidum caput! Ter. [11]obtulimus quia nos ad prima pericula otia miles agit Ovid. [12]ſalve bone vir, curâſti probè Ter. [13]Heſperiam metire jacens Virg.

Conſectaria.

Quadrupla ſæpe Tropo comes eſt affectio cuivis.
Plus minus auſa ſupra fidem [1]Hyperbole cudere voces.
Depravat vocem [2]Catachreſis. Claudere multos

Una

Unâ in voce Tropos [3]Metalepsis; nectere in uno
Multos ritè Tropos vult [4]Allegoria dicto.

[1]Rutâ facit nemus Dianæ. magna nimis loquimur, cochleam cum mittere possis, denique cum possis mittere, Paule, nihil Mart. [2]vir gregis Virg. [3]post aliquot aristas Id. [4]O navis, referent in mare te novi fluctus. &c. Hor. Od. 14. lib. 1.

Figura 2ex.

Aut repetit vocem; aut dictum confirmat Elencho.

1o. Repetitionis.

Principium & finis dicto [1]Epanalepsis in uno est.
Ingeminat sibi vocem [2]Epizeuxis. [3]Anaphora vocem
Principio bis ponit; [4]Epistrophe fine bis addit;
Symploce & incipit & finit; sed clausula bina est.
Finit & incipit [5]Anadiplosis: & hæc dupla; prorsum,
Climax dicitur; inversim, [8]Epanodosque vocatur.

[1]Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa Virg. [2]O Corydon, Corydon Virg. [3]pascere crudelis nostro, Latona, cruore; pascere, ait Ovid. [4]quis legem tulit? Rullus. quis populum suffragiis privavit? Rullus. quis tribus, quas voluit, vocavit? Rullus. quis decemviros, quos voluit, nunciavit? Rullus Cic. [5]quàm bene, Caune, tuo poteram nurus esse parenti! quàm bene, Caune, meo poteras gener esse parenti! Ovid. [6]hic tamen vivit. vivit? imo in Senatum venit Cic. [7]si illis, quod libet, licet; & quod licet, possunt; & quod possunt, audent; & quod audent, faciunt; & quod faciunt, nobis non molestum est Cic. [8]Demophoon, ventis & verba & vela dedisti; vela queror reditu, verba carere fide Ovid.

2a. Confirmationis.

Schemata vim verbis addunt: velut [1]Ecphonema;
Fusma; Prosopopœia; [4]Parabola; [5]Hypotyposis;
Aposiopesis; [7]Paralipsis; [8]Diaporesis;
Epimone; [10]Prolepsis; [11]Epitrope; & [12]Oxymoron.
Plus satis hæc; quæ Tyro tener de nomine sciret.

[1]O terra, O Maria Neptuni! Ter. [2]quousque tandem, Catalina, abutere patientiâ nostrâ? & quæ sequuntur Cic. [3]Tecum, Catilina, Patria sic agit, & quodammodo tacita loquitur; Nullum jam tot annos facinus extitit; nisi per te, &c. Cic. [4]Ego, apis Matinæ more modoque grata carpentis thyma per laborem plurimum, circa nemus uvidique Tiburis ripas operosa parvus carmina fingo Hor. [5]Hic Dolopum manus, hîc sævus tendebat Achilles; classibus hîc locus, hîc acies certare solebant Virg. [6]Quos ego Virg. [7]non queror diminutionem

vecti-

vectigalium, flagitium hujus damni; prætermitto illa, prætermitto omnem orationem, &c. Cic. [8]equidem quò me vertam, neſcio. negem fuiſſe illam infamiam judicii corrupti? negem, &c. non eſt noſtri ingenii; veſtri auxilii eſt, Judices, hujus innocentiæ ſubvenire Cic. [9]Facinus eſt vincire civem Romanum; ſcelus, verberare; parricidium, necare; quid dicam, in crucem tollere? Cic. [10]an hoc dicere mihi? invitus fecit, lex coegit; audio, fateor: verùm ſcientem, citum cauſam tradere adverſariis, etiamne id lex coegit? Ter. [11]habes, Tubero, quod eſt accuſatori maximè optandum, confitentem reum; ſed tamen hoc ità confitentem, ſe in eâ parte fuiſſe, quâ Tubero; quâ virum omni laude dignum, patrem tuum: Itaque priusde veſtro delicto confiteamini neceſſe eſt, quàm Ligarii ullam culpam reprehendatis Cic. [12]Tu pol ſi ſapis, quod ſcis neſcis Ter. Vis dicam malè cur ſit tibi, Tucca, bene eſt Mart.

Tolle, Puer Generoſe, duo Breviaria Muſæ
Ludicra Grammaticæ, tetricas fallentia curas.
Non opus ad vigilem ſtudio pallere lucernam,
Nec linguæ pretio patier diſpendia mentis;
Siſte domi, à ſumptu turus damnoque viarum:
Ad te Roma venit nutrix & Græcia; & ambæ
Præceptum primæ lallant cunale loquelæ.

FINIS.

Addenda & Corrigenda.

ARS rectè, & promptè, & peragit ſua quæque (decorè.

Literulis rectam Orthoëpêa dat ore figuram;
Ortho-quidem-graphia eſt, rectè quæ ſcribit eandem.
Litera Romanæ Dialecti deno-novena eſt.
Spiritus ex imo eſt H pectore, Græcula z, y;
& nota Antiquis, u dupla ignota Latinis.
Omnes Angliaco numerantur in Alphabeto.
Litera Græci etiam duodena bis Alphabeti eſt.

Prima elementa, manu formata vel ore, putantur
Conſona bis ſeptem numero, Vocalia quinque:
Conſona Græca decem & ſeptem, Vocalia ſeptem.

Prævia vocali, -ti ſyllaba, ſibilat ut -ſi.

Ut γ, ſi κ, γ, χ, ξ ſequitur, ſonat ut γ.
Migrat enim in γ; κ, γ, χ, ξve ſequente.

In vocali liquida hæret dupla ſequenti.
Avide compoſitum in ſua componentia membra;
Attica ſic Græcè geminatio diſtinguenda eſt.

Quantitas Vocalium.

Vocalis ferè corripitur, niſi triplice causâ,
Naturâve, fitûve, vel uſu longa putetur.
Naturâ diphthongus, item dupla Syllaba in unâ;

Longa ſitu, ſequitur quam Conſona bina duplexve;
Longa uſu, veteres quam produxere Poëtæ.
Unica longa breves exæquat Syllaba binas.

Muta liquenſq; brevem communem reddere gaudent.
Ante duas mutas, vocali Syllaba clauſa,
Vatibus ut libitum eſt, pariter communis habetur.
Producta ex brevibus tribus una, licentia vatum eſt.
Libertas nimia, & cauto fugienda Poëtæ.

Longa uſu vatum, vox eſt Monoſyllaba quævis
Excipe, vir, quis, is, es, bis, cis, ter, nec, per, in, an, vel
Et, que, ne, ve, Enclíticas, voci quæ ſemper adhærent.
Quam quoque vocalem b, d, t conſona claudit,
Quamvis naturâ producta ſit antè plicata;
Ut flo, flas, flat; item fleo, fles, flet; item ſcio, ſcis, ſcit.

Grammaticæ reliquas longas Pars tertia monſtrat
Sermonis nam parti omni ſua regula juncta eſt.

A ſex id metris Titulum, hoc à quinque capeſſit
Illud enim Hexametrum eſt, hoc Pentametrumque
(vocatu

Hæc duo Legitima menſura ut ſcandere poſſis,
Tertia cuique pedi ponatur Syllaba finis,
Longa ex poſtremis niſi nota ſit una duabus.

Syllaba ne ſuperet, vocis cujuſque ſupremam
Vocalem elides, h, vocalive ſequente;
M cum vocali pariter præeunte peribit:
Dicitur illa quidem Synalœpha, ſed hæc Ecthlipſi

Dactylus in quinto, Spondæus in ordine ſexto.
Ultima, nil refert, qualis ſit Syllaba verſûs.
Spondaïcum Hexametrum eſt, cui quintus pes
(Spondæus.

Oxytona eſt, cui fine gravis vel acutus adhæret,
Namque gravi ſimilis ſub fine notatur acutus.
Nullum paſſa tonum ſub fine Barytona vox eſt,
Syllaba enim defecta tono, gravis omnis habetur.

Spiritus Articulos utroſque ſupernotat aſper.
Accentum fugiunt ὁ, ἡ, οἱ, αἱ Præpoſitivi;
Sed reliqui recti quartique notantur acuto:
Circumflexus amat Genitivos atque Dativos.

Caſus 1ª & 2ª. Declinationis.

1°. Lâtini.

Ex -æ Prima dat -æ, dat et -am, dat et -â ſibi fines;
Rectum -æ vult; -arum, -is, -as obliquoſq; ſupremos.
Ex -i forma dat -o, dat & -um, rurſum -oque ſecunda,
Rectum -i vult, -orum -is -os obliquoſq; ſupremos.
Quintus ubique idem cum recto caſus habetur;
Nec finit Articulum ſeſe præcedere flexu.
Sextus item ac dandi caſus pluraliter idem eſt.
Neutra volunt recto ſimiles inflectere caſus
Quartus & quintus, plurales quos in -a claudunt.

2°. Græci.

Articuli fines binis præbere videntur.
Formis; fœminei Primæ, reliquique Secundæ.

Maſculo ab Articulo genitivum -ᵾ maſcula ſumunt
Deinde ſed -αι ſervat vocalem, ſic & -α quarto.
Finibus ᾳ, ῃ, ῳ, ſubſcribit iôta dativus,
Quod paſſim eliſum Contractio ſubdit eiſdem;
Adjicitur lateri, quoties Majuſcula præfit.
A purum, aut poſt ρ, ϝ, ϑ manet invariatum,
A quoque, de duplici quod dat contractio, ſimplex

-As -ης -ς quinto in caſu finale recidunt.
Vox in -πης, vel -της, vel Gentis vox, facit -ης -α
Sic & Compoſita ex μετρέω, πωλῶque τρίβωque.
Vox in -ςης duplicem vult quintum reddere, -ςη -ς

Ex -us & -os recti dat ε quintum forma Secund

Conſona tantum quintupla, vocalis tripla Græci
Μὴ-ν, ἀςὴ-ρ, ἦρω-ς, σφὴ-ξ, ὦ-ψ, μέλ-ι, ναῦ-υ, νόημ-α.

Caſus 3ª 4ª & 5ª Declinationis.

1° Latini.

Tertia formatur ab -is tres fines -i -em vel -e primo
Rectum -es vult, -um & -ibus rurſum -es numeroq
(ſecund
Quarta ex -ûs dat -ui, dat & -um, dat & -u ſibi prim
Rectum -us vult, -uum -ibus rurſum -us numeroq
(ſecund
Quinta ab -ei dat -ei, dat & -em, dat & -e ſibi prim
Rectum -es, -erum -ebus, rurſum -es numeroq, ſecund

2° Græci.

Tertia formatur ab -ς ſibi flexio iôtaque & alph
In

Inde etiam fines facit ἐψιλόν, -οιν que duales,
Plurales quoque -ες -ων -αι -ας quatuor ordine recto.

-Ις vel -υς impurè ſi flexile ſit, nec acutum,
Quartum in -α vel -ν vult; quòd ſi ſit flexile purè,
N ſolum facit, accentu quocunque notatum;
Vocàlemque ſui recti mutare recuſat.

Γαςὴρ, Δημήτηρ, Θυγάτηρ, μήτηρque, πατήρque,
Ex -ερ Gen. amittunt ſuum ε; δ loco ε mutuat ἀνήρ.
Obliqui hinc caſus numero geminantur in omni,
Non quintus primus, pluralis neve dativus.
Ex his trina tamen γαςὴρ, μήτηρque, πατὴρque.
Non ultra primum ſunt ingeminata dativum.
Perdit o voxque κώων, quintum κώον excipe primum.

Corripitur longa in quinto, correpta ſecundo,
De rectis -ην -ων -ηρ, -ωρ. Quinto -ας -ανος -αν dat.
Flexilis in -ντ Gen. vox quinto perdere vult -τος;
His -εντ Gen. quintum cum recto ſervat eundem:
Nonnunquam -ας -αντος de recto tollere vult ς.
Hîs atque -ὼν fines vix corripiuntur acuti.
Vult tamen -ων -ων Gen. breviare Πόσειδον, Ἀπολλον,
Et Πλάτων, cujus recto utitur Atticus author.
Flectit ab -ὴρ -ῆρ Gen. σωτὴρ vox unica σῶτηρ.

-Ις vel -υς, oxytona eſt niſi vox, amittere vult ς;
Adjectiva at in -υς tollunt ς finis acuti.
Sic & Propria in -ις muliebria Subſtantiva.
Diphthongus perdit, πῶς, ὦς -ς ſervat, οὐδὲὶς ſic
Τεὶς que: ſed -εις -εντος quintum bis finit in -εῖ -ἐν.
Nobile nomen ἄναξ in quinto perdere vult ξ.

Quintus ab -ὼ facit οἶ, primum referendo dativum,
-Hς -εῳ. in quinto longam ſibi corripit, -ες dans.

Et ſua plurali mutatio facta dativo eſt.

Contractio Caſuum.

Quarta per -υς tres plurales inflexio caſus
Græca plicat: totidem in numero ſed utroq; Latina
Nomina in -υς aut -αυς formæ accenſentur eidem:
Βῦς βόα βῦν quarto in primo, -ν cætera flectunt.
Diphthongus primam ſervat, variatque ſecundam
Vocalem, caſu in contracto eadem inde remigrat.
Ex -όῳ. -ῦς, -όϊ & -οῖ, -όα & -ὼ ſibi nomen in -ῶ vult

Vult ἀγαθὸς dare ἀμείνων, vult κακὸς & dare χείρων
Bini ſunt fines gradui, qui comparat, -ων -ον.
Syncope -ν tollit vocales & Craſis unit,
In quarto primo, in recto quartoque ſupremo.
Ex -οα ut ante fit -ω, ſimul ex -οες aut -οας -ους fit

Οὗτος caſu omni fieri ex ὁ videtur & αὐτὸς;
Conſona ab articulo poſtrema aufertur, & inde
Ω vel ο per Craſin υ vult formare, η vel α vult αυ
Poſtulat accentum ſibi ſyllaba prima retractum.

Sic γῆρυς, γένυς, & χέλυς, ἄρνυς nomina quartæ,

Regula per reliquos caſus generalis in uſu eſt,
-Hρ -εος, amiſsâ vocali, hâc lege notatur;
Aſt -άσι pluralis gerit in penultima acutum:
Penacuunt ε manens etiam μήτηρ, θυγάτηρque.

Græca

Græca indefinita duo, citò poſtq; futurum.

Vult Indefinitum omni pro tempore ſumi;
Perfectum eſt Monſtrante modo, Præſenſq; Jubente,
Poſſibilique modo, vel ſubjungente futurum:
Participium tempus Verbi, cui jungitur, optat.

Principialia dupla Latinis, quadrupla Græcis,
Præſens, Perfectum ambobus, duo deinde futura
Græcis, à themate hæc ſunt immediata propago:

Cætera ſunt cognata, ſuo utpote Principe nata;
Imperfectum etenim præſenti tempore natum eſt,
Binaque ſic binis Indefinita Futuris;
Pluſquam perfectum perfecti eſt denique proles.
Sed nonum tempus, paulò pòſt nempe futurum,
Nec vult Cognatum nec Principiale vocari;
Quod non prima parit, parit ad perſona ſecunda.

Regulæ Perſonarum Generales.

1°. Perſonæ Activæ.
Εἰμὶ docet ſimiles Voce omni flectere fines.
Ω, -ν, -α vel -μι ſolet perſonam claudere primam;
Sigma ſecunda capit, quod tertia rejicit à ſe:
Εἰμὶ ſed εἶς εἶ, ἐστὶ parit ſui anomala juris.

Prima deeſt Voci Activæ Perſona dualis,
Indefinitis ita Paſſiviſque duobus.
Τον -τον dant reliquas binas, tres-μεν-τ-σι plures.
Ante -σι, diphthongum ει, ſervat pluraliter εἰσὶ.

Tertia quæque dualis in -ην, pluralis & in -ες,
Finit Monſtrantis cognata & cuncta Potentis.
Longam, diphthongumve ſequens -ν vertitur in -σαν.

Format ab ἴ-θι uno perſonas εἰμὶ Jubentes,
Verſo -θι in fines -τω, -τον -των, atque -ντων ντωσαν.

Subjungens longam numero modus optat in omni,
Singula item perſona ſecunda & tertia, tanquam
Ex ει Monſtrantis truſum, ſibi ſubdit ιῶτα;
Ω factum η reliquis, redit ante -μεν atq; -σι fines.

Tertia ſive in -ε ſive in -ι, per ν ἐφελκυστὴν, ante
Vocalem claudi cupit, ut ſonus haud ſit hiulcus:
Conſona ſi ſequitur, ν rarius intercedit.

2° Paſſivæ,

Ex -μαι fit -σαι -ται, μεθον & -θον -θον, μεθα -θε -νθ).
Ex -μην ſed -σο -το fit, μεθον & -θον -θην, μεθα -θε -ντο.
Ω & ο, ſi præeant μ vel ν, non variantur,
Rite ſed in reliquis Perſonis η & ε fiunt,
Σαι -σο, σ amittunt, vocales contrahit Atthis,
Ex -ηαι vel -εαι fit ut η, ſed -εο -ευ fit, -αο -ω fit.
Θ cum vocalis præeat, prætexitur ab σ.
Pro -σο Potens -ο facit, reliquis variatio conſtat.

Flectitur -ω per -is -i, primum Paradigma Latinis;
Ω ſed per duo bis ſummaria tempora Græcis.

Si præit -ω dupla, ſola duarum eſt prima Character,
Hinc de -πτω -λλω -μνω perit ultima conſona flexu.

Prin-

Principis & cognati idem ſolet eſſe character.
Si brevis, aut anceps α, characteriſtica verbi eſt,
Contrahitur præſens, imperfectumq; per omnes
Perſonas; Verbum contractum atque inde vocatur.
Cætera ab accentu ſunt dicta Barytona Verba.

Nuſquam ι poteſt in diverſam mutarier aut υ.
Concluſum eſt Monſtrante modo ſignum auctile, (ſolum id
Perfecti modus omnis habet, propriuſq; futuri,
Quod de Perfecto paſſivo tempore natum eſt.

Regulæ Perſonarum Speciales.

Poſſibilis modus in -μι ſuum vult claudere tempus,
Diphthongo οι præeunte, per -εν pluralia finit.
Indefinitum prius unum poſtulat -αμι.

Ratio Contrahendi.

In ſe vocalem præeuntem -ω contrahit omnem.
Ου vel ο poſt α dat ω, retinent α cætera cuncta.
Perdit ε Verbum in έω; εε in ει, εο in υ benè tranſit.
Poſt ο, brevis plicat υ, longa ω; reliqua omnia dant οι.
Ου ab όω fit, & ῶν ab όειν facit Infinitus.

Præteritis fit -όμλω-μαι-μλω, triplus ordine finis
Ex -αν-α & -ειν; præiens perfecti conſona verſa eſt:
Aſpera χ, γ fit; φ, μ; κ vertitur in σ:
At κ poſt longam ex puro -ω, liquidamve ſileſcit.
Ut κ Perfecto, ſic σ depone futuro.

Regulæ

Regulæ Perſonarum Speciales.

Perfecti & pluſquam perfecti.

Χ prope μ, χ fit; cum σ mutatur & in ξ.
Φ prope μ, μ fit; cum σ mutatur & in ψ.
Ambæ, ſi ſequitur tenuis τ, attenuantur
Σ pro κ, fini niſi -σαι præponitur omni.
Γ pro ν, prope μ, in μ convertitur aut σ;
Per reliquos fines in ν redit, unde profectum eſt.

Tertia Perfecti pluralis, ab impuro -μαι,
Per participium plurale -μένοι fit & εἰσί.
Præteriti pluſquam perfecti, per -μένοι ἦς.

Si -μαι fit purum, vel -μιν; penultima primæ
Perſonæ, fines manet invariata per omnes;
Σαι -σο nec amittunt σ, ne contractio fiat.
Perfecti paſſivi etiam perſona ſecunda,
Ex -αι, vult in -σαι, citò poſt formare futurum.

Modi reliqui, eorumque Perſonæ.

Mandans paſſivus contractum -ῦ ex -εο format;
Hinc -έσθω, -εσθονque -έσθων, -εσθε -έσθωσανque.
Inde -οίμην -ωμαι -εσθαι -όμην que ſequuntur.

Ex -ιω -ηδι facit Mandans, poſt θ facit -πι,
Hinc -ήτω, -ητονque -ήτων, -ητε -ήτωσανque.
-Είην, -οῖ -ῆναι ſimul -εἰς exinde ſequuntur.

Perfecti

Perfecti paſſivi iterum perſona ſecunda
Ex -αι vult in -ο rite modum formare jubentem;
Ex -ο facit fines -θω, -θον, -θων, atque -θι -θωζ.
Ξ, φ fit χ, φ; σ poſt liquidamque filetur.

Perfecta in -μαι non purum, defecta duobus
Poſſibili & Subjunctivo, complere lacunas,
Per verbum εἰμί & Part'cipium, optant; more Latino.
Εἰμὶ & Part'cipium pro verbo ſervit ubivis.
Ex -θω Mandantis ſibi -θαι facit Infinitus.

Ex -μαι ſed puro, fit -μην -μαι -σθαιque -μὴν Θ. que.
-Hι -φι Poſſibilis penultima prædita puncto,
Per numeros omnes perſonas prævenit omnes.

Ω Subjunctivi penultima circumflexa,
Ex η facta, fit η rurſus, μ, νque remotis;
Ex ω facta manet fine invariabilis omni:
-Σαι quoque σ perdit, contractio format & -ῆ -ῶ.

Activi breve ε factum ο; velut factum οι prius ex ει.

Perſonæ ante datis conformes ſunt, ſed & -ᾶμαι
Ex -έομαι tanquam contractum flectier optat:
Inde -οίμην -οῖτο dat & -οῖμι Θ. ordo Modorum.
Indefinitum primum Mandans ab -άμην dat
-Aι -άσθω, -ασθονque -άσθων, -ασθε -άσθωσανque.
Inde -αίμην -ωμαι -ασθαι άμὴν Θ. que ſequuntur.

Ver-

Verbum in -μι.

Verbum aliud linguæ exundantia protulit in -μι,
Ortum ex contracto, mutatâ -ω in -μι, brevique
In longam, initioque locatur iôta ; ut ἵω vox
Format ἵημι, φάωque ἴσημι ; sed ingeminatur
Simplex consona prima per ι, anteiensve liquentem ;
Aspera fit tenuis, venit inde πίθημι, δίδωμι,
Et θέω atque δόω ; duo tempora deinde sequuntur ;
Nempe Imperfectum à thematis -μι refingitur in ν.
Ex imperfecto duplicatio dempta, secundum
Parturit Indefinitum Activum : Inde recusum
Ex -μι -μαι, ex -ν -μὶν formatur Voce sequente,
Præceditque brevis penultima primitiva.

Nil sibi præfigi thema hyperdissyllabon optat,
Indefinitum neque vult, nisi ab -ωμι, secundum.

Personæ Activæ.

Persona ex -μι secunda facit -ς, tertia sed -σι.
Primum extra numerum capitur penultima Verbi
Desueti, numeroque modi Mandantis in omni.
Tertia pluralis facit -ᾶσι, vel -ᾶσι, vel -ᾶσι.

Indefiniti manet ultima longa secundi
Activi, excipe ἔθην & ἔδων, sic ὦν tria tantum.

Ex -μι, vel ex ν, se format Mandans modus in -θι,
Pro -θι sed hæc duo bis ς ponunt, θὶς, χὲς, ἒς, & δὸς.

Inde

Inde -αίλω, -είλω, -οίλω, tripla forma Potentis;
Tertia pluralis per & -εν formatur ab -ης.

Ω ſubjunctivi contracto fine movetur,
Et per Perſonas manet invariabile ab -ωμι;
Factum at ab -λω parit η, fines niſi -μεν -σι ſequantur.

-Ναι format, præeunte brevi triplice, Infinitum.
Indefinito penultima longa ſecundo eſt;
Hæc δεῖναι, δοῦναι diphthongus format & εἶναι.

Part'cipia -ὰς, -εὶς, -ὺς fines Præſentia formant;
Indefinita hinc duplicatio dempta reformat.

Perſonæ Paſſivæ.

Regula Perſonas format generalis & antè,
Ex -μαι -μλωque; brevis præiens manet invariata.

Ex-μαι-μλωve-σο fit, tunc-μλω,-μαι,-σθαι;-μενος;
Ex -ο facit Mandans -σθω, -σθον, -σθων, atque -σθε -σθως.

Tripla præit diphthongus αι, ει, οι, -μλωq; Potentis.
Seque per ᾶ, ῆ, ῶ penultima flectit in -ῶμαι,
Ante tamen liquidam μ vel ν; non variatur.
Et -σαι perſonæ finis perit uſque ſecundæ.

Hoc genus innumera eſt Verborum copia, manca
Perfecto Medio, Indefinitoque ſecundo
Paſſivo, pariterque ſecundo omni orba futuro.

Cætera ſunt cenſenda Barytona tempora, verbo
Sumpta ex deſueto; quod in -ω redeunte -μι, versâ

Inque

Inque brevem longâ, duplicatio dempta reponit.

Indefinitum primum, ἦκα & ἤδηκα & ἔδωκα,
Perfecti κ habet, pro σ formante futurum;
Simplicia & Monſtrante modo ferè clauſa quieſcunt,
Subjunctivum adhibent tamen his ſua prima futura:
Per reliquos nonnulla modos Compoſta vagantur.
Proque πέδηκα πέδεικα venit, proque ἦκα fit εἶκα.

Corripitur longa Activæ penultima Vocis,
Voce in Paſſivâ; Penultima longa futuro
Sola manet Medio, Indefinitoque priori.
Perfectum quoque in -εικα, alienum ει ſervat in -ειμαι.

Præſentis penitus formam Perfecta ſequuntur.
Perque Modos omnes, per Perſonaſque Modorum.

Certa hæc Grammaticæ ſiquis præcepta ſequetur,
Omnia formabit cujuſvis tempora Verbi;
Sed quibus utendum ſit, Lectio ſola docebit.

Sic Thematis vertunt ε per ει, νέμω ut fit ἐνειμα,
Quod, redeunte brevi, paſſivâ in voce recuſant.

Verbum in -άνω thematis defueti tempora poſcit.
Et -λω purum, ab -έω non noto, conjugat -ήσω.

Prima Indefinita ab ἔπω formata & ἐνέγκω,
Præſentis ſervant εἶπα atque ἤνεγκα figuram.

Una eademque characteriſtica ſigma, futura
Bina facit verbi πέμπω, cognataque bina.

Con-

Conſtructio Vocum legitima.

Conſtruit in primis caſum Sententia rectum,
Quicquid & hinc pendet, dein Verbum, quæque ſequuntur.

Proximus Activo ferè verbo quartus adhæret,
Paſſivo rectus; ſuo in ordine cætera perſtant.

Pertinet ad rectum ſæpe altera & altera caſum
Clauſula, & ad quartum; donec Sententia plena eſt.

Non ſibi præſtituunt Imperſonalia rectum;
Pro recto caſu ſed adhærens clauſula ſervit,
Nempe modus, reliquis cum vocibus Infinitus.

Hæ voces, qui, quis, qualis, quantus, quotus omnes
Quamvis obliquæ rectum præcedere gaudent.

Confuſio Vocum ſeptima.

Confurgit in primis calum Sententia rectum,
Quicquid & hinc pendet, dein Verbum, quæque ſequuntur.

Proximus Adjivo ſeré verbo quartus adhæret,
Adjivo regens; huc in ordine cætera perſtant.

Pertinet ad rectum ſæpe altera & altera calum
Clauſula, & ad quartum; donec Sententia plena eſt.

Non ibi præſtitunt Imperſonalia rectum;
Pro recto calu ſed adhærens clauſula ſervit,
Nempe modus, reliquis cum vocibus infinitus.

Hæ voces, qui, quis, qualis, quantus, quotus omnes
Quamvis obliquæ rectum præcedere ſudent.

Literæ Græcorum ſunt viginti quatuor.

Figura	Nomen		Poteſtas
Α α	ἄλφα	alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	beta	b
Γ γ	γάμμα	gamma	g
Δ δ	δέλτα	delta	d
Ε ε	ἒψιλὸν	epſilon	e breve
Ζ ζ	ζῆτα	zeta	z
Η η	ἦτα	eta	e longum
Θ ϑ θ	ϑῆτα	theta	th
Ι ι	ἰῶτα	iota	i
Κ κ	κάππα	kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	lambda	l
Μ μ	μῦ	mu	m
Ν ν	νῦ	nu	n
Ξ ξ	ξῖ	xi	x cs
Ο ο	ὀμικρὸν	omicron	o parvum
Π π ϖ	ϖῖ	pi	p
Ρ ϱ ῥ	ῥῶ	rho	r
Σ ζ σ ς	σῖγμα	ſigma	ſ
Τ τ	ταῦ	tau	t
Υ υ	ὒψιλὸν	upſilon	u
Φ φ	φῖ	phi	ph
Χ χ	χῖ	chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	pſi	pf
Ω ω	ὦμέγα	omega	o maguum.

Ex Literis ſeptem ſunt vocales α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonæ.

Vocales.

Duæ longæ η, ω. Duæ breves ε, ο. Tres ancipites α, ι, υ.

Longæ { η, ω } analoga eſt { α & ε, ο }

Ex vocalibus fiunt dipthongi, ſex propriæ, αι, αυ, ει, ου, οι, υι; ut αἰδὴς, αὐχέω, εἰκὼν, δοῦλη, μοῖρα, μῦσα. Ubi nota α, ε, ο ſunt præpoſitivæ, ι, υ, ſubjunctivæ.

Sex impropriæ, ηυ, ωυ, υι; ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo, ſive iota, ſubſcripto, ut ἠυχόμην, ὠὺς, ὑὸς, σιγματίᾳ, μύσῃ, λόγῳ.

Conſonæ.

Mutæ novem { Tres Tenues, κ, π, τ; Tres Mediæ, β, γ, δ; Tres Aſpiratæ φ, χ, ϑ }

Triplex harum ἀντιστοιχία { π, β, φ; κ, γ, χ; τ, δ, ϑ }

Cæteræ octo ſunt ſemivocales, λ, μ, ν, ρ, σ, ζ, ξ, ψ.

Quarum quatuor Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Tres duplices, ζ, ξ, ψ, (i.e.) δσ, κσ, πσ.

Tenuis conſona, elisâ ſuâ vocali, ante aliam aſpiratam in aſperam mutatur, ut ἐφ' ὡ pro ἐπὶ ὡ; & binæ πλ, κλ, in ſuas aſpiratas φθ, χθ, ut τίφθ' ὅτως, νύχθ' ὅλην.

Aſpiratio

Aſpiratio literæ nunquam perit.

Duæ aſpiratæ malè inchoant contiguas ſyllabas in voce ſimplici.

Litera γ ante γ, κ, ξ, χ ſonum obtinet quaſi ex γ & ν compoſitum, ut ἄγγελος, ὄγκος, λάρυγξ, ἔγχος.

Litera ν mutatur in { γ ante γ, κ, ξ, χ. / μ ante β, μ, π, ϕ, ψ. / λ, & plerumque ρ, σ, ante ſimilem.

Sigma in fine vocis figuram habet Latinæ s ſimilem.

Literarum Ligaturæ e tabulâ diſcantur, p. 10.

Spiritus

Super initialem vocalem ſcriptus, duplex eſt; Lenis ad ſiniſtram (᾽) Aſper ad dextram (῾) cornuta lunula eſt, ut ἔρος, ἕρος.

Vocales initiales plerumque levigantur; υ vero & ſemivocalis ρ aſpiratur, ut ὕλη, ῥὶς: quod ſi ρ in medio geminatur, prior levigatur, altera aſpiratur, ut μύῤῥα.

H Nota priſca Aſpirationis fuit, ut Ηεκατὸν pro ἑκατὸν.

Notæ Dictionis & Sententiæ.

Hypodiaſtole quaſi comma mediæ dictioni intervenit, ut ὅ,τι.

Semicolon eſt punctum ſuperlineare (·)

Nota interrogationis eſt Semicolon Latinum.

Reliquæ conſentiunt in utráque linguâ.

Accentus.

Acutus lineola recta ad ſiniſtram (´) Gravis ad dextram cadit (`). Circumflexus linea eſt incurva (῀).

Acutus afficit ultimam, penultimam, vel antepenultimam, longam vel brevem; Circumflexus ultimam, vel penultimam, duntaxat longam.

Gravis tantum in ultima ſignatur, ſed in omni ſyllabâ tono vacuâ intelligitur, ideoque dicitur Syllabicus tonus.

Si tonus ſyllabam antepenultimam acuat, vox dicitur Antepenacuta, ut Ἄγγελος; ſi penultimam acuat, penacuta, ut κόσμος; ſi ultimam gravet vel acuat, acutitona, ut χεὶρ, τίς.

Tonus ſi circumflectat penultimam, vox dicitur Antecircumflexa, ut σῦκον; Si ultimam, Circumflexa, ut συκῆ.

Vox in fine nuda accentu dicitur Gravitona, ut ἄγγελος, κόσμος, σῦκον.

Accentus afficit priorem ſyllabam, ſed nullus omnino à fine quartam; neque quidem vel Acutus tertiam, vel Circumflexus ſecundam, quando ultima longa eſt, ut Ἀλέξανδρος, ταμίας, μίσης.

Penultima longa ante finalem brevem, ſi tonum habuerit circumflectitur, ut μῦσα, πρᾶξις. φᾶρος, δῖνος, σῦκον.

Οι & αι in fine vocis, ratione accentûs ſaltem, pro brevibus habentur, ut ἄνθρωποι, μῦσαι, niſi contractæ ἔυνοοι ἔυνοι, aut in modo potentiali, ut λελέχοι, τιμήσαι.

Ac-

Accentus poſſidet eandem ſyllabam vocis rectæ & obliquæ, ut φερντὶς -ίδος.

Nomina primæ declinationis circumflectunt genitivum pluralem, ut μοῦσα, μουσῶν.

Nomina Acutitona primæ & ſecundæ declinationis circumflectunt Genitivum & Dativum per omnes numeros ut τιμὴ, τιμῆς, τιμῇ, τιμαῖν, τιμῶν, τιμαῖς.

Vox Monoſyllaba incontracta acuitur, ut χεὶρ; ſed verbum circumflectitur ut ἦν, δῶ.

Nomina monoſyllaba impariſyllabicè flexa acuunt genitivum & dativum ſingularem, & dativum pluralem, ut χεὶρ, χειρὸς, χειρὶ, χερσί; circumflectunt vero genitivum dualem & pluralem ut χερῶν, χειρῶν.

Vocativus circumflectit εῦ, & οῖ, ut βασιλεῦ, Λεχοῖ; & retrahit accentum, quando exit in ερ, ut πατὴρ, πάτερ; vel in ον ab -ων -ονος aut -ωνος, ut Ἀγαμέμνων -ονος Ἀγάμεμνον, Τελάμων -ωνος Τέλαμον.

Contractio ex acuto & gravi parit circumflexum, ut τειχέων -ῶν.

Ω Futuri primi poſt liquidam, & omnis futuri ſecundi circumflectitur, ut σπερῶ, λεγῶ; item ω vocis paſſivæ & verbi in μι, ut λεχθῶ, τιθῶ.

Infinitivus tonum gerit ante -ναι, ut τιθῆναι, λελοῦσθαι, λεχθῆναι; ante -αι in indefinito primo vocis Activæ, ſecundo Mediæ, & perfecto Paſſivæ, ut τιμῆσαι, λεγέσθαι, λελέχθαι.

Indefinitum ſecundum circumflectit -εῖν infinitivi, & -ὲ imperativi, ut λεγεῖν, λεγὲ.

Articulo-

Articulorum & Pronominum ſpiritus atque accentus ex Paradigmate patent.

Cætera de Accentibus ſuo loco, Hæc flectendis Nominibus Verbiſque inſerviant.

Etymologia

Cum Latinâ convenit, niſi quod Græci addant numerum Dualem, & vel nullum habeant Ablativum, vel cum Dativo eundem.

Articulus

Eſt duplex, Demonſtrativus, qui dicitur etiam Præpoſitivus, ut ὁ, ἡ, τὸ; Relativus, qui dicitur etiam Subjunctivus, ut ὅς, ἥ, ὅ. p. 13.

Declinationes Subſtantivorum

Sunt quinque, tres Simplicium, duæ Contractorum; Genitivus Primæ exit in -ου vel ης; ſecundæ in -ου; Tertiæ in -ος; Quartæ in -υος, aut ους; Quintæ in -εος.

Prima declinatio quatuor habet terminationes -ας -ης maſculini generis, -α -η, fæminini. p. 21.

Nomina finita in -α puro, ut φιλία, vel -ρα, ut ἡμέρα, ſervant α in Genitivo & Dativo.

In Vocativo terminationes -ας -ης rejiciunt Sigma; -πης, & -της, item -ης vocis vel Gentilis, vel ex μετρῶ, πολῶ, τρίβω compoſitæ, vertunt -ης in -α, ut Στερόπης -α, κλέπτης -α; Σκύθης -α, γεωμέτρης -α, βιβλιοπώλης -α, παιδοτρίβης -α. -ξης parit -ξη & -ξα, ut λήξης -η -α.

Secunda

Secunda declinatio duas habet terminationes -ος masculini generis, ut κύκλος, -ον Neutrius, ut σκῆπτρον. p. 21.

Tertia declinatio omnia habet genera, & fere omnes terminationes, quæ his versiculis continentur. p. 22.

Quædam nomina in -ηρ -ερος excludunt ε ut μήτηρ, πατὴρ, γαστὴρ, ex genitivo & dativo singulari; θυγάτηρ, Δημήτηρ per omnes casus; ἀνὴρ accipit δ loco ε; κύων- omittit -ο nisi in vocativo singulari.

Quarta declinatio, sive prima contractorum, duas habet terminationes -υς vocis gravitonæ, masculini generis, ut βότρυς; acutitonæ, fœminini, ut ἰλύς; ω fœminini, ut λεχώ. p. 23.

Nomen in -υς contrahit tres casus plurales N. A. V. Nomen in -ω contrahit tres casus singulares G. D. A. & per reliquos numeros flectitur more secundæ declinationis.

Quinta declinatio, sive secunda Contractorum septem habet terminationes -ης -εὺς -ους masculini generis; -ις fœminini; -ος, item, usu rariores, -ι & -υ neutrius.

Nomen in -ης & -ος contrahit omnes casus præter Vocativum singularem & Dativum pluralem. Cætera contrahunt Dativum singularem. N. A. V. pluralem. p. 23.

Forma-

Formatio casuum in declinatione Imparisyllabicâ.

ACCUSATIVUS

Nominum Gravitonorum in -ις & -υς impurè flexorum formatur per -α & -ν, ut ἔρις -ιδος -ιδα -ἴδιν, χάρυς -υδος -υδα -ὖδα & -ὖν, purè flexorum per -ν tantum, ut τέρψις -εως -ιν.

VOCATIVUS

Sæpe corripit longam vel abjicit -ς nominativi.

Nomina in -ης -εος, -ην -ενος, -ηρ -ερος, -ωρ -ορος corripiunt longam, ut Σωκράτης -εος -ες, τέρην -ενος -εν, Ἀγαμέμνων -ονος -ον, Ἕκτωρ -ορος -ορ, πατὴρ -έρος -ερ.

Flexa per -νος amittunt τος; ut λέων -οντος -ον: sed -ης -εντος servat -ης, ut Κλήμης -εντος -ης. ας -ανος parit -αν ut μέλας -ανος -αν.

Nomina gravitona in -ις -& -υς & Adjectiva etiam acutitona amittunt ς, ut τέρψις -ι, βότρυς -υ, ὀξὺς -ὺ.

Dipthongus perdit -ς, ut βασιλεὺς -εῦ, nisi in his πῆς, ἆς, ὀδοὺς, χλεὶς.

-Εις -εντος amittit -ς & -τος, ut πλακόεις -εντος -ει & -εν.

DATIVUS

Pluralis fit a dativo singulari per injectum σ ante -ι ut ῥήτορι, ῥήτορσι, rejectis δ, θ, ν, ντ, ut σώματι -σώμασι.

Dipthongus

Diphthongus in recto ante -σ ſervatur, ut βῶς βωσί, niſi in his πῶς ποσί, ὅς ὁσί, τλῆς τλησί.

Εντι fit εισὶ, ονται ωσι, ut πλακόεις -εντι -εισι, λέων -οντι -ωσι.

ρι fit ρασι in nominibus ſyncopen paſſis, ut πατρὶ -άσι: γαστὴρ vero γαστῆρσι.

ι Poeticè fit -εσι vel -εσσι, ut ἔπει ἐπέσι vel ἐπέεσι.

ι in dativo plurali poſtulat ν ante vocalem, ut χερσὶν ἀνίπτοις. Εἴκοσι capit ν per omnes caſus.

ι diſtinctivum ſubſcribitur dativis in α -η -ω, ut τῷ ταμίᾳ.

ι litteris majuſculis quietum ponitur ad latus ut Ὠιχόμεθ' εἰς Ἀΐδην.

ι colliſum ubique ſubjicitur, ut κλεπτὶ κλοπῇ.

Adjectiva

Flectuntur juxta formas Subſtantivorum. Tres ſunt Declinationes.

Prima continet τετρακτύλεκτα quinque terminationum in -ος, -ας, -ης, -ων, -υς, ut καλὸς, πᾶς, χαρίεις, ἑκὼν, ὀξύς. p 25, 26.

Adjectiva in -ος puro, vel -ρος formant fœmininum per -α; ut ἅγιος -ία, κακοδαίμων -ονία: ſed vox in -εος, vel -οος, vel compoſita in -πλοος per -η, ut χρύσεος -έη, ὄγδοος -όη, ἁπλόος -όη.

Ἅλλος format neutrum per ο.

Secunda declinatio continet Δικατάλεκτα in -ν, vel -ς puro.

1mo simplicia in -ης, -ην, -ις, ut ἀληθὴς, ἄῤῥην, πτὶς. p. 26.

2do Composita in -ος -υς -ων. Ut ἔνδοξος, ἄδακρυς, εὐδαίμων. p. 27.

Eleganter Adjectiva trium terminationum flectuntur per duas, ut αἰώνιος -ιον; duarum per tres, ut ἀθάνατος -η -ον.

Tertia Declinatio continet μονοκατάλεκτα in -ς impuro, vel Substantivo, ut Ἥλιξ, δρυσύχεις, τριγλώχιν. p. 27.

Comparatio Adjectivorum.

Ajdectiva comparantur verso -ς in -τερος & -ταλος; ut σεμνὸς -ότερος -ότατος. Post brevem ο fit ω, ut σοφὸς -ώτερος -ώτατος. -υς præterea facit -ιων & -ιος, ut εὐρὺς -ύτερος, & -ίων, -ύταλος & -ιστος: interdum -ιων cum præeunte consonâ fit -ασων, ut παχὺς -ίων πάσσων, ταχὺς -ίων θάσσων.

Adjectiva in -ας per -αν, in -εις vel -ης per -ες, in -ην vel -ων pluraliter capiunt -τερος & -τατος, ut μέλας -ανστερος; χαρι -ες, εὐσεβ -ες, τερενες, σώφρωνες, -τερος -τατος.

Nonnulla vertunt -ος in -εστερος -ιστερος -αιτερος, ut αἰδοῖος -έστερος, λαλος -ίστερος, μέσος -αίτερος.

Pauca patiuntur syncopen, ut φιλ -ὸς, γεραι -ὸς, δέξι -ος, -τερος -ταλος.

Flexio

Flexio Comparativi in -ων.

Comparativum in -ων tollit ν ex A. ſingulari, & ex N. A. V. plurali; & præterea contrahit -οες, -οας in -ους, -οα in ω. p. 29.

Comparatio Irregularium p. 29, 30.

Adjectivum Numerale.

Primo Cardinale εἷς, δύο, τρεῖς, τέτταρες, Cætera ad centum ſunt Aptota, πέντε, ἕξ, &c p. 32.

Secundo Ordinale πρῶτος, δεύτερος, &c. p. 33.

Adverbia Numeralia p. 167.

Literæ exprimunt Numeros; Novem priores Unitate, octo ſequentes denario, poſtremæ centenario creſcunt. p. 32.

Inſeruntur triplici ordine tres notulæ, ἐπίσημον βαῦ vel ϝαῦ, ϛ, 6. κόππα vel lamed ϟ, 90. σαμπι, ϡ 900.

Literæ punctulis ſubnotatæ millenarios ſignificant, ut ͵α 100. &c.

Majuſculæ I 1, Π 5, Δ 10, H 100, X 1000, M 10000: geminatæ geminant numerum, II 2, ΠΠ 10.

Majuſcula Π includens aliam majuſculam quintupla eſt incluſæ ⌈Δ⌉ 50.

Apud Homerum literæ excluſis notulis Numerum ordine deſignant. ι 9. κ 10. ϱ 17. ω 24.

Pronomina

Sunt ſedecim; quorum tria Subſtantiva primitiva Ἐγὼ, Σὺ, ὅ. p. 36.

Cætera ſunt Adjectiva, trium terminationum in -ος & eodem more flectuntur. Primitiva tria, quæ faciunt neutrum per -ο, ἐκεῖνος, ὄυλος, αὐτὸς. Poſſeſſiva octo ἐμὸς, meus; σὸς, tuus; ὅς, σφέτερος, ſuus; ἡμέτερος, νωίτερος, noſter; ὑμέτερος σφωίτερος, veſter; Duo Genitilia, ἡμεδαπὸς, noſtras, ὑμεδαπὸς veſtras.

Compoſita triptota ἐμαυτῆ σεαυτῆ ſingularem tantum numerum habent; ἑαυτῆ ſingularem & pluralem. Αὐτὸς & ἑαυτῆ, τετραπρόσωπα ſunt; ὅ, σφέτερος, ἑαυτῆ Reciproca.

Typus nominum quæ a communi formâ flexum variant. Ζεὺς, γυνὴ, χεὶρ, γάλα, δόρυ, γόνυ, Ηρακλέης, χρύσεος, ἅπλοος, μελιτόεις, τιμήεις, ἥμισυς, σάος, ἀλλήλων, δεῖνα, πολὺς μέγας, τάλας. p. 48. &c.

Declinationes Atticorum & Ionum p. 68, 69.

Verbum

Verbum

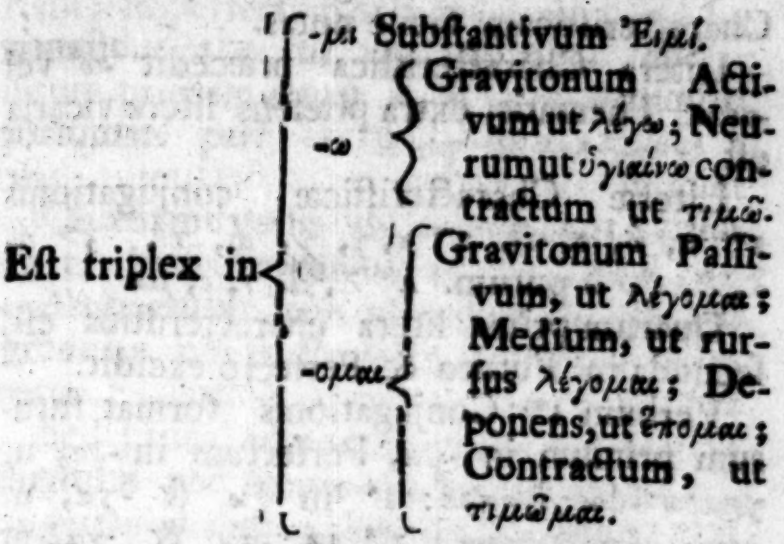

Tempora & Modi eadem sunt ac apud Latinos, sed addunt Græci Modis Subjunctivum, Temporibus Paulo-post Futurum (quod merè passivum est) & duo Indefinita.

N. B. Indefinitum ita dicitur propter variam temporis significationem; notat enim in Indicativo perfectum, in Imperativo præsens, in Potentiali aut Subjunctivo futurum.

E temporibus quatuor sunt Principalia, Præsens, duo Futura, Perfectum.

Reliqua sunt Cognata, a Principalibus oriunda; Imperfectum a Præsenti, Indefinita a Futuris, Plusquam perfectum, & Paulo post Futurum a Perfecto.

Verbum εἰμὶ. p. 77.

Ver-

Verbum in -ω

Quatuor habet Conjugationes per literam Characteriſticam facilè notas.

Litera Characteriſtica præcedit -ω vel -ομαι Thematis, extra præſens litera vicaria eſt.

Literæ Characteriſticæ conjugationis 1^mæ π, β, φ, πλ. 2^dæ κ, γ, χ, σ, τλ. 3^tiæ τ, δ, θ, ζ, ω purum. 4^tæ λ, μ, ν, ρ, μν.

Duarum prima litera characteriſtica eſt, ſecunda in Futuro & Perfecto excidit.

Verbum 1^mæ Conjugationis format futurum primum in -ψω, Perfectum in -φα, ut γεάφω -ψω γέγεαφα: 2^dæ in -ξω & -χα, ut λεγω -ξω λελεχα. 3^tiæ in -σω & -κα, ut θύω -σω τέθυκα.

Futurum primum 4^tæ & futurum ſecundum omnium Conjugationum circumflectit ω præſentis. Perfectum 4^tæ vertit -ω in -κα, ut ψάλλω -λῶ ἔψαλκα. Sed μω & μνω fiunt -μηκα ut νέμω νεμῶ νενέμηκα.

Formatio Temporum

Perfectum, & omnia cognata in initio augmentum capiunt.

Augmentum eſt duplex, Temporale η ex α vel ε, ut ἄγω ἦχα, ἐλπίζω ἤλπικα; ω ex ο ut ὀρύτλω ὤρυχα. Syllabicum ε præpoſitum conſonæ, ut ψάλλω ἔψαλκα.

Si conſona ſimplex, vel muta ſequente liquidâ, vel πλ, κλ, μν inchoat verbum, perfectum

fectum repetit primam consonam cum ε, ut λέγω λέλεχα, γεάφω γεγεαφα, πλόω πέπλωκα.

Fines quoque Principalium cognata sic variant; Imperfectum & Indefinitum secundum mutant ω in ον, ut λέγω -ῶ ἔλεγον. Indefinitum primum mutat -ω in -α, ut λέξω ἔλεξα, pluſquam perf. -α in -ειν ut λέλεχα, ἐλελέχειν.

Quædam verba ab ε incipientia adſciſcunt ι loco Augmenti, ut ἔλκω εἷλκον.

Augmentum non ultra Indicativum progreditur, niſi in Perfecto, & Paulo poſt Futuro.

Sed pauca admodum verba retinent augmentum per omnes modos, ut ab ἔπω Ind. 2. εἶπον εἰπὲ εἴποιμι εἴπω εἰπεῖν, εἰπών.

Paradigmata temporum & modorum p. 89.

N. B.

Futura omnia carent Imperativo & Subjunctivo, Imperfectum & pluſquamperfectum omnibus modis præterquam Indicativo.

Quando ω circumflectitur, retinetur tonus cum longâ, ε capit ι, ο capit υ per omnes voces modos & caſus.

Verbum in ομαι Paſſivum vel Medium.

Formatio Temporum.

Tempora Paſſiva & Media formantur a ſimilibus Activis.

Act.

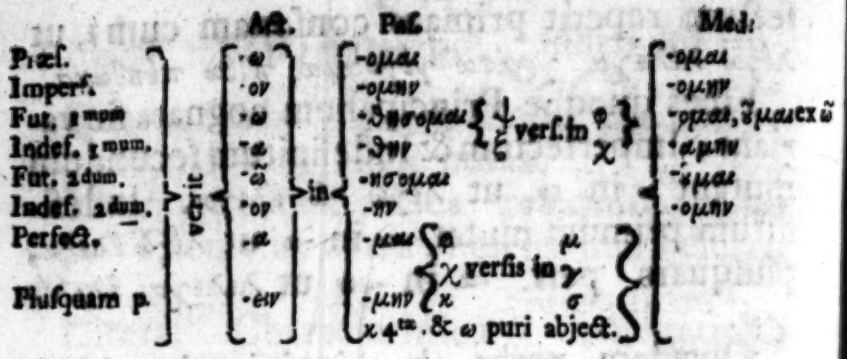

Paulo poſt Futurum fit ex ſecundâ perſonâ perfecti paſſivi verſo -αι in -ομαι, ut λέλεξαι λελέξομαι.

Perfectum & Pluſquamperf. Medium obſervant Characteriſticam futuri ſecundi Activi, ut τυπῶ τέτυφα ἐτετύφειν. Sed thematis penultima αι fit η, ut φαίνω πέφηνα; ει fit οι, ut πείθω πέποιθα; ε futuri primi biſyllabici ο, ut λέγω λέξω λέλογα.

Tempora Media, Perfectum, futurum 2dum. & ipſorum cognata Paſſivo ſæpius, Reliqua Activo ſenſu accipiuntur.

Regula Perſonarum per omnes voces.

Tempora in -μαι & -μην habent primam perſonam Dualem, quâ cætera carent.

Cognata tempora Indicativi & omnia tempora modi Potentialis flectunt 3tiam Dualem in -την, Pluralem in ν. Tempora in -μην per -νλο, ut ἔλεγον -ετην -ον, ἐλεγόμην -εσθην -ονλο.

Perſonæ ſingulares 2dæ & 3tiæ ſubjunctivi Activi, 2dæ etiam temporum omnium in -μαι

-μαι subjiciunt ι Indicativi elisum finalibus α, η, ω, ut λέγω -ῃς -ῃ, λέγομαι -ῃ.

Similiter omnes personæ Potentiales Perfecti in -μην puro subnotant ι characteristicam penultimis η & ω, ut βεβοήμην -ῆο -ῆτο, κεχευσώμην -ῶο -ῶτο.

Tertiis personis in ι vel ε desinentibus ν additur.

Perfecta in -μαι impuro ut Modum Potentialem & Subjunctivum, ita & tertiam pluralem Indicativi supplent per participium & Verbum εἰμί.

Paradigma personarum. p. 78, 90, 96, 99.

Verbum Deponens in -ομαι.

Format tempora futurum 2^dum & Indefinitum 2^dum sicut Media, ut πυθέσθαι, ἐπυθόμην; Fut. 1^mum & Indef. 1^mum velut Media pariter & Passiva, ut δέξομαι ἐδεξάμην, δεχθήσομαι ἐδέχθην; cætera tantum ut Passiva.

Tempora formæ Passivæ Passivè, cætera Activè frequentiùs significant.

Verbum vix unum omnia habet tempora.

Paradigma temporum. p. 101.

Flectionem per modos & personas terminatio edocet.

Verbum Contractum sive Circumflexum.

Verba in -αω -εω -οω contrahunt omnes personas Præsentis & Imperfecti, per cætera tempora flectio Barytona est.

Futurum Primum & Perfectum penultimam producunt, α ε in η, ο in ω, ut τιμάω -ήσω -ηκα, φιλέω -ήσω -ηκα, χρυσόω -ώσω -ωκα.

Forma Contractionis.

Ω, ut in Nominibus, ita in verbis absorbet præcedentem vocalem.

Verba in -αω contrahuntur per α; sed αο, αοι, αυ per ω.

Verba in -εω tollant ε; sed εε in ει, εο in ου contrahitur.

Verba in -οω contrahuntur per οι; sed ο & η vocalis per ω; ce, oc, ou per ου; -οειν infinitivi per οῦν.

Paradigmata vid. p. 90, 91, 96, 97.

Verba in -μι

Fiunt ex Contractis; -ημι ex -αω -εω, -ωμι ex -οω. Reduplicatio ι præponitur Themati, ut ε Perfecto Barytono; scilicet ι nudum ante duas consonas, vel duplicem, vel etiam ante vocalem, ut ἵστημι a στάω, ἵημι ab ἑω; alibi cum repetitione primæ consonæ, ut τίθημι a θέω, δίδωμι a δόω.

Formatio Temporum.

Imperfectum format -μι in ν, ut prius εἰμί ἦν, ita τίθημι ἐτίθην, ἵστημι ἵστην.

Indefinitum 2^dum^ tollit reduplicationem Imperfecti, ut ἐτίθην ἔθην; ἵστην ἔστην.

Reliqua tempora formantur a themate Contracto, ut ἵστημι στήσω, &c. sed nullum est omnino Fut. 2^dum^, nec (quæ ipsius characteristicam sequuntur) Indef. 2^dum^, aut Perf. Medium.

Com-

Communi uſu veniunt θές & δός pro θῆτι δῶθι; θεῖναι δεῖναι pro θῆναι δῶναι; item in Perfecto τέθεικα pro τέθηκα.

Hæc tria Indefinita ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα habent κ pro σ, & extra Indicativum vix occurrunt, niſi in Compoſitis.

Præſentis vocales α, ε, ο extra Indicativum redeunt.

Perſonæ

Variantur fere juxta typum verbi εἰμί.

Præſens & Imperfectum Indicativi vocalem primæ perſonæ longam ſingulariter retinent, breves autem α, ε, ο, ſuo verbo proprias, extra ſingularem revocant.

Pluralis tertia præſentis vel capit ſubjunctivum ut τιθεῖσι, vel extendit ancipitem, ut ἱᾶσι.

Indef. 2^dum^ Indicativi pariter & Subjunctivi ſervat longam, præter ἔθην, ἔδων.

Paradigmata vid. p. 103. &c.

Vox paſſiva & media.

Formatio Temporum.

Penultima Activorum corripitur, ut τίθημι τίθεμαι: præter ει, ut τέθεικα, τέθειμαι.

Imperfectum utriuſque vocis, & Indef. 2^dum^ Medium fiunt a ſimilibus Activis verſo -ν in -μην, & brevi redeunte, ut ἐτίθην -έμην, ἔθην -έμην. Futurum 1^mum^ & Indef. 1^mum^ veniunt ab Activis, abjecto σ, vel κ, & mutatâ longâ in brevem, ut στήσω ἐστάθησομαι ἐστάθην, θήσω τεθήσομαι ἐτέθην.

Paradigmata vid. p. 106. Ver-

Verbum in -υμι.

Fit vel a verbo in -υω, verſo -ω in -μι, ut ζεύγνυμι a ζευγνύω; vel a contracto verſo -αω in -νημι, ut κρεμάννυμι a κρεμάω, κορέννυμι a κορέω.

Imperfectum ut ſuprà, formatur μι in -ν, ut ἔζευγνυμι ἐζεύγνυν; cætera tempora deſiderantur, niſi quæ ſumuntur a Themate remoto, ad quod pervenitur, remigrante -νυμι vel -ννυμι in -ω, ut ζεύγνυμι ζεύξω ἔζευξα ἔζευγον a ζεύγω; κρεμάννυμι κρεμάσω &c. a κρεμάω.

Deſunt Potentiales & Subjunctivi.

Diſſyllabicum Thema habet Indef. 2^dum^ ut Ἔδυν, δῦθι, δῦναι, δύς; a δύμι.

Paradigmata vid. p. 113, &c.

Verbum in -σκω

Derivatur a verbis in -αω -εω -υω vel -οω injecto σκ ante ω, ut γηράσκω a γηράω; ſæpius præpoſitâ reduplicatione, ut διδράσκω a δράω, & penultimâ productâ ut γιγνώσκω a γνόω.

Interdum ι pro ε vel ο inſeritur ut εὑρίσκω ab εὑρέω, ἁλίσκω ab ἁλόω.

Ultra Imperfectum tempora formantur a Themate contracto; ſed ab his ἁλίσκω, βιβρώσκω, διδράσκω, θνήσκω -ξω.

Indef. 2^dum^ ſi quod occurrat, formatur veluti a verbo in -μι, ut γιγνώσκω ἔγνων, ἁλίσκω ἑάλων. Cætera a Barytonis noſcuntur.

Paradigmata vid. p. 115.

Participium

Uſu flexuque non multùm ab Adjectivo differt. p. 119.

com-

Verbum Compoſitum

Obſervat formas ſimplicium, ut ὀδοποιέω -ήσω ὡδοποίηκα. Sed Verbum a præpoſitione compoſitum retinet Augmentum ſimplicis ut περιποιέω περιπεποίηκα; vocalem autem præpoſitionis ante propriam elidit, ut παράγω παρῆγον, ἀπαγοράω ἀπήγορον; exceptis περί & πρό, ut περιάγω περιῆγον, προάγω προῆγον.

Quædam hujus generis anteponunt præpoſitioni augmentum, ut καταδεύδω ἐκατάδευδον, ἀνθιβολέω ἠνθιβόλουν, ἀφίημι ἧφιον.

Quædam in initio & medio augentur ἐνοχλέω ἠνώχλουν: Paucula triplicant augmentum, ut ἀνοίγω ἠνεῴχθην.

Δυς & εὐ augent mutabilem, ut δυσαρεστέω δυσηρέστουν, εὐεργετέω εὐηργέτουν.

P tam in compoſito quam propter augmentum poſt vocalem geminatur ut ῥέω ἀπορρέω, ἐρίπτω ἔρριπτον.

Heteroſtoichia Temporum.

Fut. 1^mum^ Act.

Ex penultimis αι & ει 4ta abjicit ι, ut φαίνω φανῶ, αἴρω ἀρῶ.

Ex καίω & κλαίω vertit ι in υ, ut καύσω, κλαύσω.

Ex θέω, νέω, πλέω, πνέω, ῥέω, χέω format -ευσω ut θεύσω &c.

A -ζω ſæpe format -ξω, ut κράζω κράξω; rarius -γξω, ut κλάζω κλάγξω; interdum -σω & -ξω ut ἁρπάζω -σω & -ξω.

A paucis in -αω format -σω, ut πλάαω πλάσω.

In verbis quibuſdam contractis ſervat brevem præſentis, ut αἰνέω -έσω, τελέω -έσω, ἀρόω -όσω; & ſervat α ab omnibus in -αω poſt λ vel ρ purum, item poſt ε vel ι, ut γελάω, δεράω, ἐάω, κοπιάω -άσω.

N. B. Brevis in Futuro retinetur etiam in Perfecto, ſed duo verba variant vocalem, καλέω -έσω -κέκληκα. δέω -ήσω -δέδεκα, & huic redit brevis, illi longa in futuro Paſſivo, ut δεθήσομαι, κληθήσομαι.

Indef. 1^mum Activum 4te.

Reſumit ει præſentis ut ἀπείρω ἀπερῶ, ἤπειρα, etiam ε præſentis in ει mutat, ut νέμω νεμῶ ἔνειμα; Producit α Futuri in η, ut ψάλλω ψαλῶ ἔψηλα, φαίνω φανῶ ἔφηνα. N. B. In paſſivis redit brevis ut ἔφηνα ἐφάνθην.

Fut. 2^dum Act.

Vertit penultimas ε, η, ω, αι, αυ, in α, ut τρίπω τραπῶ, λήθω λαθῶ, τρώγω τραγῶ, καίω κᾶ, πάυω παῦ; ſed excipe λέγω λεγῶ.

Ex penultimâ ι rejicit υ, ut ἀκούω ἀκοῦ; ex ευ & ει ε, ut φεύγω φυγῶ, λείπω λιπῶ: ει vero 4ta, ut priùs, in triſyllabis deponit ι, ut ἐγείρω ἐγερῶ, fit α in diſſyllabis ut ἀπείρω ἀπαρῶ.

Ex verbis in -ζω vel -αω, ſi faciunt Fut. 1^mum in -σω, formatur per -δῶ; ſi in -ξω, per -γῶ, ut φράζω φράσω φραδῶ, ὀρύαω ὀρύξω ὀρυγῶ.

Pro π ſumit β in his tribus βλάπω, καλύπω, κρύπω, -βῶ; φ in his octo ἅπω, βάπω, δρύπω, θάπω, θρύπω, ῥάπω, ῥίπω, σκάπω -φῶ.

Per-

Perfectum Act.

Variat penultimam ει, αι, & interdum ε, veluti fut. 2^dum^ ut ἀπείρω ἔπαρκα, ἐγείρω ἤγερκα, στέλλω ἔσταλκα, φαίνω πέφαγκα.

A verbis in -ινω aut -αινω diſſyllabis tollit ν, ut κρίνω κέκρικα, τείνω τέτακα; -γκα ſæpe abjicit primam Thematis vocalem ut τέμνω τέτμηκα.

Fut. 1^mum^. & Indef. 1^mum^. Paſſivum

Variant penultimam ει veluti Fut. 2^dum^, ut ἀπαρθήσομαι ἐπάρην, ἐγερθήσομαι ἐγέρθην: Item abjiciunt ν more perfecti ut τείνω ταθήσομαι ἐτάθην, κρίνω κριθήσομαι ἐκρίθην, ſed apud Poetas ν ſervatur ut ἐκρίνθην.

Sæpe perdunt σ ut σωθήσομαι ἐσώθην; & Indefinitum vertit η in ε ut ἐυρέθην, interdum vero formatur per η & ε ut ἐρρήθην ἐρρέθην.

A verbis, quæ amittunt η^mam^ thematis vocalem ex perfecto in -γκα, ſimiliter eandem vocalem tollunt, ut τμηθήσομαι, κληθήσομαι.

Perfectum Paſſivum

Ex penultimâ ευ more Fut. 2^di^ tollit ε, ut φεύγω πέφυγμαι. Ex verbis in -αίνω -ύνω capit σ pro ν, ut φαίνω πέφασμαι, μολύνω μεμόλυσμαι.

A τρέπω, τρέφω, στέφω mutat ε in α, ut τέτραμμαι, ἔσταμμαι.

Ab -ω puro, cum penultima longa eſt, rarius capit σ, ut ἀκέω ἄκεσμαι; cum brevis eſt rariùs recuſat, ut δέω δέδεμαι; aliquando vel capit vel recuſat, ut κλείω κέκλεισμαι & κέκλειμαι.

Spiritus.

Vocales initiales plerumque levigantur.

Af-

Aſpirantur vero vocalis υ ſemivocalis ϱ utrerque Articulus cum derivatis; Quælibet vocalis ante ρμ, ρπ; ε vel ο ante ϱκ, ε vel ι ante ϛ δρ.

A ante δ, ϐρ, λμ, πλ, & αι ante μ.

E ante ο, ψ, ω, βϱ, ρσ, σπ, & κ ſequente α: item ε augmentum Perfecti in μι a Themate aſpirato, vel præfixum cuilibet vocali aſpiratæ ut ἑορῶν ab ὁϱάω.

H ante ϐ, γ, δ, κ, λ, μ σ.

I ante ε, ζ, κ, λ, πτ, μ ſequente vocali, item ἵνα, & I reduplicatio verbi in μι ante conſonam duplicem.

O ante λη, πλ, μ non ſequente φ, σ ſequente vocali.

De Particularibus conſule Catatalogum p. 52.

FH
MVSEVM
BRITANNICVM